

บทที่ 6

ศึกษาวาทกรรมที่สะท้อนกลวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ และ บทบาทหน้าที่ของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ที่มีต่อ สังคมไทยในช่วง “เหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม- พฤษภาคม 2553”

หลังจากวิเคราะห์วาทกรรมในลักษณะทั่วไปของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ซึ่งเป็นการทำคั่นหาวาทกรรม และทำความเข้าใจความหมาย ศึกษากระบวนการสร้างวาทกรรม แล้ว ขั้นตอนต่อไปที่ผู้วิจัยต้องการจะหาคำตอบ คือ

1. วาทกรรมที่เกิดขึ้นในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์มีลักษณะของการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจอย่างไร
2. รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ในช่วงช่วงเดือนมีนาคม -พฤษภาคม 2553 มีบทบาทต่อสังคมไทยอย่างไร

1. วาทกรรมที่เกิดขึ้นในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์มีลักษณะของการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจอย่างไร

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ภายใต้ทฤษฎีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยวิเคราะห์อิงตาม “วิธีการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ” 2 ส่วน คือ “จุดมุ่งใจในสาร” และ “การวิเคราะห์การอ้างเหตุผลแบบ สตีเฟน ทูลมิน”

ก. จุดมุ่งใจในสาร (Message Appeals)

การวิเคราะห์ตามทฤษฎีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ในส่วนของการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเน้นพิจารณาในส่วนของ “จุดมุ่งใจในสาร” นั้น จากความหมายของวาทกรรมทั้งหมด 10 เทปรายการ ที่ผู้วิจัยพบวาทกรรม 15 ประเภทยานั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ที่ปรากฏตามประเภทวาทกรรมข้างต้นในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ เพื่อค้นหาว่า มีการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจตามประเภทของ “จุดมุ่งใจในสาร” อย่างไร

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า นายกรัฐมนตรีมีการสร้างสาร ด้วยวิธีเน้นจุดสนใจในสารทั้ง 6 ประเภท คือ

1. จุดสนใจโดยใช้ความกลัว
2. จุดสนใจโดยใช้อารมณ์
3. จุดสนใจโดยใช้ความโกรธ
4. จุดสนใจโดยใช้อารมณ์ขัน
5. จุดสนใจโดยใช้รางวัล
6. จุดสนใจโดยใช้แรงจูงใจ

ต่อไปนี้เป็นผู้วิจัยได้ทำการศึกษา จนมีผลการวิเคราะห์ การกล่าวยกตัวอย่างประเด็นต่างๆ ในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ โดยเรียงลำดับตามจุดดึงดูดใจดังต่อไปนี้

1. จุดสนใจโดยใช้ความกลัว (Fear Appeal)

สำหรับจุดสนใจโดยใช้ความกลัวนั้น เป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างความรู้สึกลึกทางใดทางหนึ่งแก่ผู้รับสารในลักษณะของความหวาดกลัว หวั่นเกรง วิตกกังวล ทั้งนี้ เพื่อหวังผลทางใดทางหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกเหล่านั้น สำหรับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม พ.ศ.2553 พบการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยใช้จุดสนใจโดยใช้ความกลัว ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเรียงลำดับตามประเภทวาทกรรม พร้อมยกตัวอย่างประเด็นที่พบ ซึ่งได้เลือกเน้นบางประเด็นที่เห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดสนใจมากที่สุด ดังต่อไปนี้

1.1 วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวกองการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุระเบิดที่กระทรวงกลาโหม และการยิงปะทะกันที่โกลด์เวย์

“...ยังมีเหตุการณ์บ่วงเหตุการณ์ที่น่าเป็นห่วง เมื่อคืนนี้จะมีระเบิด มีการยิงที่ เข้าใจว่าเป้าหมายน่าจะเป็นกระทรวงกลาโหม ก่อนหน้านั้นก็คือที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปป.ช.) เมื่อคืนนี้เหมือนกัน แต่ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาจะมีที่ยิงลงมาจากโกลด์เวย์ อย่างนี้เป็นต้น เหตุการณ์อย่างนี้ก็ยังเป็นตัวบ่งบอกว่ายังมีคนตั้งใจที่จะฉกฉวยโอกาสจากสถานการณ์ให้เกิดความวุ่นวายขึ้น...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการสร้างสถานการณ์เพื่อหวังผลบางประการ

“...มันมีบางส่วนที่เขาก็กว้างแผนอย่างอื่น เราจะเห็นว่าคู่ขนานไปกับการชุมนุม จะมีเรื่องของการก่อวินาศกรรม เรื่องของระเบิดอยู่ตลอดเวลา ซึ่งรัฐบาลก็พยายามที่จะเร่งรัดคดีต่างๆ เหล่านี้ มันสะท้อนให้เห็นว่ามีคนกลุ่มหนึ่ง ฝ่ายไหนก็ตามที่ยังต้องการจะสร้างสถานการณ์เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในลักษณะอื่นด้วยนะครับ เพราะว่าจริงๆ แล้วการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะอื่น ถ้าเป็นการล้มกระดาน บางคนก็หวังว่าจะเป็นการล้มคดีความต่างๆ ได้ด้วย อันนี้คือสิ่งที่เราต้องระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตอบคำถามพิธีกร เปรียบเทียบเหตุการณ์เดือนเมษายนปี 2552

“...แต่ผมไม่ปรารถนาที่จะเห็นความรุนแรงแบบปีที่แล้วนะครับ ภาพการจลาจล การเผา การล้อมกรอบทำร้ายคน การที่จะต้องมีการไล่ต่าง ๆ เข้ามา แล้วก็มีความตึงเครียด แม้กระทั่งรถแก๊สอะไรต่างๆ ผมไม่ต้องการเห็นภาพเหล่านั้นอีก...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงการรับมือของเจ้าหน้าที่กับกลุ่มติดอาวุธในเหตุการณ์คืนวันที่ 22 เมษายน

“...แม้กระทั่งในเหตุการณ์ที่สืลเมื่อวันที่ 22 ผมเรียนได้เลยเหตุการณ์เกิดขึ้น ก็ตอนช่วงหัวค่ำ แต่ว่าผมกับท่านผบ.นัง และก็มีติดตามเหตุการณ์อยู่ถึงประมาณตีสามตีสี่ เพราะเราเห็นการเคลื่อนไหวอะไรหลายอย่าง และก็มีพยายาม เพราะว่ามีความขัดแย้งจริงๆ จะไม่หยุดอยู่เท่านั้น จะมีเพิ่ม แต่ก็ต้องมีมาตรการในการที่จะเข้าไปเพื่อปรามไม่ให้มันเกิดขึ้นต่อเนื่อง และเราก็มองเห็นว่ามันมีอะไรบางอย่างที่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดการเผชิญหน้าในลักษณะนี้ นำไปสู่การสูญเสีย ก็พยายาม วันรุ่งขึ้นก็จะเห็นว่าทางตำรวจเขาก็ไปทำหน้าที่ในการที่จะทำอะไรก็ตามให้มีการระงับ ไม่ให้เกิดการใกล้กัน และก็สามารถที่จะตรวจสอบได้มากขึ้น ก็จะต้องพยายามต่อไป ไม่ให้มีการเอาอาวุธต่างๆ มาใช้...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงกองกำลังติดอาวุธ

“...สิ่งที่เป็นปัญหาที่พวกเราทราบกันดีอยู่ในขณะนี้ ก็จะได้เห็นว่าบทบาทของกลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้น นับวันนั้นมีบทบาทสูงขึ้นครับ จากเดิมเราจะเห็นนะครับว่า การเคลื่อนไหวเป็นเรื่องของพรรคการเมืองบ้าง ของผู้ชุมนุมและมวลชนบ้าง แต่ตลอดระยะเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา พัฒนาการต่างๆ บ่งชี้ว่าขณะนี้กลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้น กลับมีบทบาทสูงสุด การใช้อาวุธสงคราม การยิง M79 ซึ่งมีมากนะครับ มากมายในช่วง 2-3 วันที่ผ่านมา เป็นตัวบ่งบอกครับว่าอันนี้คือสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและความสูญเสียมากที่สุด...” (16 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงพฤติกรรมของผู้ก่อการร้ายที่ประชาชนพึงระมัดระวัง

“...ก็คือว่าทางเจ้าหน้าที่นั้น เพียงแต่เข้ากระชับวงล้อมเท่านั้นเอง ไม่ได้เข้าไปในพื้นที่ของการชุมนุมหลักเลย แต่ก็ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความสูญเสียค่อนข้างที่จะมาก เหตุผลตรงนี้ครับก็อยากจะเรียนว่า

อยากจะให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่าการชุมนุมการเข้ามาปะทะหรือยั่วเจ้าหน้าที่นั้นไม่ได้เป็นผลดีเลย ที่จริงแล้วขณะนี้ การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม แม้กับเหตุการณ์ในช่วง 2 วันที่ผ่านมา ก็เห็นแล้วครับว่าทางศาลนั้นได้ลงโทษจำคุก 6 เดือน ผู้คนต่างๆ ที่เข้ามาที่ถูกจับกุม เพราะว่าพยายามที่จะเข้ามา และมาทำลายด้านหรือมายั่วเจ้าหน้าที่ซึ่งกำลังปฏิบัติหน้าที่...” (16 พฤษภาคม 2553)

“...เพราะฉะนั้นผมต้องย้ำครับว่า พี่น้องประชาชนจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามครับ ที่ถูกชักจูงไป หรือมีความคิดที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการชุมนุมนั้น อย่าได้ทำเลยครับ ผิดกฎหมาย เป็นอันตรายอย่างยิ่ง กองกำลังที่ติดอาวุธหรือผู้ก่อการร้ายนั้น เวลาเขาใช้อาวุธสงคราม ซึ่งเรามีภาพว่าเขายิง M 79 หรือแม้กระทั่งการใช้ปืน เขาไม่ได้สนใจหรอกครับว่า เขี่ยตรงนั้นจะเป็นใคร...” (16 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุเผาอาคารต่างๆ

“...สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทางเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังอย่างที่สุด ในระหว่างนั้นจะรับการก่อการร้าย การก่อวินาศกรรม การเผาไหม้ แม้กระทั่งการเผาอาคารต่างๆ ก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตรงนี้เป็นความพยายามที่จะเข้ามาโจมตีด้านของทหารที่จะปิดล้อมการชุมนุม...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ โดยใช้จุดมุ่งใจด้านความกลัวใน “ชุดวาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง” โดยมีการกล่าวโน้มน้าวใจให้ประชาชนเห็นว่าหากการชุมนุมนั้นไม่เป็นไปตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็จะเข้าสลายการชุมนุม ซึ่งการสลายการชุมนุมนั้น เป็นที่ทราบกันดีว่าอาจมีการกระทำที่รุนแรงเกิดขึ้นได้ ทั้งจากฝ่ายผู้ชุมนุมที่กระทำต่อเจ้าหน้าที่ และฝ่ายเจ้าหน้าที่กระทำต่อผู้ชุมนุม ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายอาจกระทำโดยการป้องกันตัวหรือไม่ก็ตาม

ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีหรือผู้สร้างสาร ได้สร้างสารให้มีความน่ากลัว โดยยกตัวอย่างถึงเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีพลเมืองดีแจ้งเบาะแสการพบระเบิดเอ็ม 79 ซึ่งทางเจ้าหน้าที่จะได้ทำการตรวจสอบ ตลอดจนถึงแสดงความเป็นห่วงถึงกรณีเกิดเหตุระเบิดที่เกิดขึ้นระหว่างที่มีการชุมนุม ในสถานที่ต่างๆ เช่น ที่กระทรวงกลาโหม, สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และที่ยิงลงมาจากทางยกระดับโทลล์เวย์ พร้อมกับกล่าวว่า เป็นลักษณะของการก่อวินาศกรรม ซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกเกรงกลัวต่อภัยวินาศกรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนได้

นอกจากนี้ยังมี กรณีที่ถนนสีลมที่มีการปะทะกันในคืนวันที่ 22 เมษายน ผู้สร้างสร้างสารกล่าวว่า มีกลุ่มที่ใช้กำลัง ใช้อาวุธสงครามอยู่ในพื้นที่ของการชุมนุม มีการยิงระเบิดเอ็ม 79 จากพื้นที่การชุมนุมบริเวณหน้าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และกล่าวโดยยกตัวอย่าง คลิปเหตุปะทะที่เกิดขึ้น

ในการสลายการชุมนุมเมื่อวันที่ 10 เมษายน ว่ามีกลุ่มคนเสื้อดำปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่ และมีลักษณะของการพยายามที่จะก่อความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เก่งว่าจะนำไปสู่การสูญเสีย เนื่องจากพบว่ากลุ่มติดอาวุธค่อนข้างมีประสบการณ์ในการใช้อาวุธเพราะมีการฝึกการใช้ ทั้งนี้ ผู้สร้างสารได้เสริมว่า อาวุธส่วนหนึ่งของเจ้าหน้าที่ได้ถูกผู้ชุมนุมยึดไปตั้งแต่เหตุการณ์วันที่ 10 เมษายน แต่ยังไม่ได้นำมาไม่ครบจำนวน

อย่างไรก็ดี ผู้สร้างสารหรือนายกรัฐมนตรียังได้สรุปว่าเจ้าหน้าที่ที่สามารถเชื่อมโยงกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการทั้งหมดได้ โดยถือว่าการกระทำความรุนแรงต่างๆ เป็นการก่อการร้าย ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อปัญหาและความสูญเสียมากที่สุด โดยเสริมว่ากลุ่มก่อการร้ายนั้น มีการใช้อาวุธสงคราม โดยไม่สนใจว่าจะไปทำความบาดเจ็บหรือทำร้ายใครบ้าง ทั้งการเผาอาคารบ้านเรือนในช่วงที่ได้มีการประกาศยุติการชุมนุมแล้ว

จะเห็นว่าทั้งหมดนี้เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยใช้วิธีการดึงดูดใจด้วยความกลัว ทั้งนี้จากตัวอย่างข้างต้นที่ผู้สร้างสารกล่าวมา สิ่งเหล่านี้ได้สร้างความหวาดกลัวแก่ประชาชนได้ และจะมีผลให้ผู้สร้างสารสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารเกิดความต่อต้าน ไม่ต้องการให้การชุมนุมมีการกระทำผิดกฎหมาย และไม่ต้องการให้มีการชุมนุมเกิดขึ้น หรือยืดเยื้ออีกต่อไป ซึ่งจะมีผลให้ผู้รับสารหรือประชาชน เห็นด้วยกับการปฏิบัติการของรัฐบาลในการป้องกันไม่ให้มีการชุมนุมหรือปราบปรามกับผู้ชุมนุมที่กระทำผิดกฎหมาย

1.2 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงอำนาจหน้าที่ใน คอช. ในส่วนของผู้รับผิดชอบการสั่งการหน่วยงานต่างๆ

“...ที่นี้พอถดถอยมาก็จะเป็นสิ่งที่กฎหมายเรียกว่าหัวหน้าผู้รับผิดชอบ หัวหน้าผู้รับผิดชอบก็จะเป็นผู้ที่จะมีอำนาจในการสั่งการหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะในระดับเจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ในขณะนี้ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลง เดิมนั้นท่านรองนายกฯ สุเทพท่านรับผิดชอบเลยงานที่จะทำตรงนี้ แต่พอสถานการณ์มันมีพัฒนาการไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีพฤติกรรมของการก่อการร้ายนะครับ จากเดิมซึ่งเหมือนกับการชุมนุมทางการเมือง ซึ่งอาจจะมีความรุนแรง แต่มันพัฒนามาเป็นลักษณะของการก่อการร้าย ก็ได้ตัดสินใจว่าถ้าเช่นนั้นการกระชับการทำงานในระดับล่าง ในระดับของเจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็น ก็เห็นว่าผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะมาทำหน้าที่ตรงนี้ คือท่านผู้บัญชาการทหารบกนะครับ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงการตั้งด่านสกัด

“...ถามว่าที่จะต้องใช้เวลา นั้น ก็จะไปโยงกับสิ่งที่ผมกล่าวมาทั้งหมด นั่นก็คือการที่จะต้องทำการ
 ลิดรอนเพื่อที่จะให้การเข้าปฏิบัติการต่างๆ นั้น มีประสิทธิภาพ และมีโอกาสประสบความสำเร็จมากที่สุด ซึ่ง
 นอกเหนือจากสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้ว ขณะนี้การมีอำนาจในการสกัดกั้นไม่ให้มีการขนอาวุธหรือสิ่งที่จะใช้เป็นอาวุธ
 เข้าไปก็ดีนะครับ การลิดรอนการใช้คำว่าส่งกำลังบำรุง ซึ่งมีธุรกิจเกี่ยวข้องของขณะนี้ก็จะมีการดำเนินคดี และก็จะมีการ
 เชื่อมโยงไปถึงกฎหมายต่างๆ ที่จะเอามาใช้อย่างเด็ดขาด...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีแจ้งถึงการดูแลรักษาความปลอดภัยของประชาชนและผู้สื่อข่าว

“...แนวทางของการแก้ไขปัญหาตรงนี้ กำลังกระทบความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน พี่น้องในชุมชน
 ต่างๆ ก็ร้องเรียนเข้ามาครับ ขณะนี้พอมีการปะทะกันก็กระทบไปถึงเรื่องของสาธารณูปโภคบ้าง เจ้าหน้าที่กำลัง
 เข้าไปดูแลแก้ไขให้อยู่ ขอให้แจ้งสิ่งเหล่านี้มา และเราก็จะดำเนินการแก้ไข เช่นเดียวกันครับ บางวิชาชีพขณะนี้
 นำเป็นห่วงครับ ไม่ว่าจะเป็นกรณีของผู้สื่อข่าว ไม่ว่าจะเป็นกรณีของเจ้าหน้าที่กู้ภัย เจ้าหน้าที่ทางด้าน
 สาธารณสุขนะครับ ตรงนี้ก็กำลังจะดูแลว่าจะมีวิธีการอย่างไรในการที่จะคุ้มครองความปลอดภัยของคนเหล่านี้
 แต่อย่างที่ผมเรียนครับ คนเหล่านี้ก็กลายเป็นเหยื่อของกลุ่มผู้ไม่หวังดีได้อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแนวทางการ
 ทำงานนั้น ก็คงจะต้องมีการปรึกษาหารือกัน...” (16 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าผู้สร้างสารได้ทำการโน้มน้าวใจ โดยใช้จุดสนใจด้านความ
 กลัวใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม” โดยเป็นการชี้ให้เห็น หรือโน้มน้าว
 ใจผู้รับสารให้รับทราบเกี่ยวกับปฏิบัติการทางกฎหมายของเจ้าหน้าที่กับผู้ชุมนุมที่รัดกุมขึ้น ก็
 เนื่องจากว่าการชุมนุมมีลักษณะที่ผิดกฎหมายมากขึ้น สถานการณ์มีพัฒนาการที่เป็นพฤติกรรม
 ของการก่อการร้าย รัฐบาลจึงตัดสินใจให้ผู้บัญชาการทหารบกเข้ามาดูแลสั่งการในระดับของ
 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน รวมทั้งการตั้งด่านเพื่อตรวจตราอาวุธที่จะต้องใช้เวลาเด็ดขาดมากขึ้นในการ
 ควบคุมตรวจสอบ นอกจากนี้ยังเป็นการขอให้ประชาชนเข้าใจถึงการใช้กำลัง การใช้อาวุธของฝ่าย
 เจ้าหน้าที่ ว่าเป็นไปโดยมีกฎระเบียบกำกับชัดเจน เป็นเรื่องของการป้องกันตัว ป้องกันชีวิต ซึ่ง
 ผู้สร้างสารได้กล่าวเสริมถึงความน่ากลัวของการชุมนุมที่เจ้าหน้าที่จำต้องปฏิบัติการต่างๆ โดย
 ยกตัวอย่างว่า ผู้สื่อข่าว เจ้าหน้าที่กู้ภัย หรือ เจ้าหน้าที่ทางด้านสาธารณสุขที่เข้าไปทำงานในพื้นที่
 เจ้าหน้าที่ที่จะต้องคุ้มครองความปลอดภัยของบุคคลเหล่านี้ ที่อาจกลายเป็นเหยื่อของกลุ่มผู้ไม่หวัง
 ดีได้อยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแนวทางการทำงานจึงจำเป็นต้องเด็ดขาด รัดกุม

1.3 วาทกรรมว่าด้วยการยุติความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเรียกร้องให้ผู้ชุมนุมเข้าร่วมกระบวนการปรองดอง

“...วันนี้ผมก็ต้องพูดกับกลุ่มที่ยังชุมนุมอยู่อย่างชัดเจน ทุกวันเวลาที่ผ่านไปขณะนี้ เมื่อตอบรับกระบวนการปรองดองแล้ว แต่กลับยังไม่ยุติการชุมนุมนี้ครับ ความเสี่ยงจะมีสูงมาก กลุ่มผู้ก่อการร้ายนั้นแหละครับ เขาอาจจะใช้ความรุนแรงอีก และที่สำคัญก็คืออาจจะใช้ความรุนแรงกับตัวผู้ชุมนุมหรือแกนนำผู้ชุมนุมอย่าลืงเลยนะครับ ถ้ายืนยันว่าจะเข้าร่วมกระบวนการปรองดอง รัฐบาลก็จะยุติการชุมนุมเสีย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตของพี่น้องประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม...” (9 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้พยายามใช้จุดมุ่งใจด้านความกลัวโดยโน้มน้าวให้กลุ่มผู้ชุมนุม เข้าร่วมกระบวนการปรองดองเพื่อยุติความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ทั้งนี้โดยผู้สร้างสารโน้มน้าวใจให้ผู้ชุมนุมรู้สึกกลัวว่า หากการชุมนุมยังไม่ยุติ ผู้ชุมนุมเองที่จะตกเป็นเหยื่อของผู้ก่อการร้าย รวมไปถึงแกนนำผู้ชุมนุมอีกด้วย

1.4 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงการเรียกกลุ่มผู้ชุมนุมว่าผู้ก่อการร้าย

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ท่านนายกฯ ก็พูดทำความเข้าใจเรื่องของคำว่าผู้ก่อการร้าย ที่หลายๆ คนอาจจะสงสัยนะค่ะ หลายๆ คนอาจจะสงสัยว่าทำไมรัฐบาลจึงเรียกกลุ่มคนก่อความไม่สงบนี้ว่า กลุ่มผู้ก่อการร้าย ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็ชี้แจงว่าเป็นคำนิยามตามข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติที่บัญญัติคำนี้ขึ้นหลังเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน ที่สหรัฐอเมริกา...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกร แปล “...นายกรัฐมนตรีพูดถึงเหตุการณ์เมื่อช่วงกลางเดือนพฤษภาคมนะค่ะว่า มีกลุ่มผู้ติดอาวุธแฝงตัวอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุม และมีการชุมนุมที่ทั้งบริเวณสวนลุมพินีและสารสินด้วย พยายามที่จะโจมตีนักข่าวกลุ่มอาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ ซึ่งระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ก็สามารถตรวจยึดอาวุธสงครามได้เป็นจำนวนมากค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ โดยใช้จุดมุ่งใจโดยใช้ความกลัวใน “วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง” โดยชี้ให้คณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเห็นว่าการกระทำของผู้ชุมนุมมีความน่ากลัวเพราะเป็นการก่อการร้าย ทั้งนี้โดยอ้างคำนิยามตามข้อบัญญัติ

กฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติ ที่บัญญัติคำนี้ขึ้นหลังเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน ที่สหรัฐอเมริกา เพื่อย้ำถึงความน่ากลัวมากยิ่งขึ้น เพราะประชาชนคนไทยรับรู้ถึงความน่าสะพรึงกลัวของเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน พ.ศ. 2544 หรือ 9/11 ที่ผู้ก่อการร้ายได้ปล้นเครื่องบินพาณิชย์ ชับพุ่งเข้าชนกับอาคารเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ และ อาคารเพนตากอน ซึ่งสิ่งนี้อาจส่งผลให้ผู้รับสารนำความน่ากลัวของเหตุการณ์หนึ่ง มาเชื่อมโยงสู่อีกเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งในที่นี้คือ การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงได้เช่นเดียวกัน จากนั้นจึงเสริมด้วยการชี้แจงว่าเจ้าหน้าที่สามารถยึดอาวุธสงครามได้เป็นจำนวนมาก

1.5 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชับวงล้อม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงแนวทางการทำงานของรัฐบาล และ ศอช.

“...สิ่งที่รัฐบาลและ ศอช.ได้ตั้งใจ ก็คือว่าเราจะทำอย่างไรในการที่จะทำให้การชุมนุมนั้นสามารถยุติลงได้โดยไม่เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด เราทราบดีว่าถ้าหากว่ามีการเข้าไปสลายการชุมนุม หรือเข้าไปปราบปรามนั้น การสูญเสียจะเกิดขึ้นเป็นอย่างมาก เพราะประสบการณ์ของวันที่ 10 เมษายน ได้บ่งบอกว่ามีกองกำลังติดอาวุธที่เป็นผู้ก่อการร้ายปะปนอยู่กับการชุมนุม...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างเหตุยิงที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

“...เหตุผลก็คือว่านอกเหนือจากการที่มีกองกำลังติดอาวุธ ซึ่งได้ปฏิบัติการอยู่เป็นระยะๆ อยู่แล้ว ดังที่เราจะเห็นว่าทำให้เกิดความสูญเสียก่อนหน้านั้น ยังมีประเด็นในเรื่องของปัญหาการยิงเอ็ม 79 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยิงออกมาจากพื้นที่การชุมนุมบริเวณหน้าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในบริเวณลานพระบรมรูปที่ติดอยู่กับสวนลุมพินี ตรงนี้คือสิ่งที่ทำให้จะต้องมีการวางแผนเพื่อให้ทหารนั้นสามารถที่จะตั้งด่าน และก็ปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมได้อย่างเข้มแข็ง...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเล่าถึงปฏิบัติการกระชับวงล้อม. ในวันพุธที่ 19 พฤษภาคม 2553

“...สิ่งที่ ศอช.ได้ดำเนินการต่อไปแล้วก็จะนำไปสู่ปฏิบัติการในช่วงเช้าของวันพุธ ก็คือการเข้าไปแก้ไข ปัญหาพื้นที่สวนลุมฯ ที่ต้องเข้าไปแก้ปัญหพื้นที่สวนลุมฯ ลานพระรูป และบริเวณที่ติดกับโรงพยาบาลจุฬาฯ ก็เพราะว่าเป็นที่ชัดเจนว่าบริเวณนั้นคือจุดซึ่งมีการยิงเอ็ม 79 ออกมามากมาย มีเรื่องของอาวุธ และก็ป็นเงื่อนไขของความรุนแรง รวมไปถึงมีเส้นทางที่เชื่อมโยงออกจากพื้นที่นั้น ที่มีการลำเลียงทั้งคนและอาวุธไปยังพื้นที่บริเวณบ่อนไก่...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สังสารมีการสังสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยใช้จุดจูงใจ โดยใช้ความกลัวใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชับวงล้อม” เพื่อเน้นถึงความจำเป็นในการปฏิบัติการทางกฎหมายด้วยการกระชับวงล้อม เข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม โดยชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัวของการสลายการชุมนุมในวันที่ 10 เมษายน ที่มีความสูญเสียเกิดขึ้นอย่างมากว่า ไม่ต้องการให้สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นอีก ดังนั้นปฏิบัติการกระชับวงล้อมจึงเป็นไปโดยใช้ความระมัดระวังอย่างถึงที่สุด

1.6 วาทกรรมว่าด้วยมาตรการรักษาความปลอดภัยหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงมาตรการประกาศเคอร์ฟิวส์ตามพระราชกำหนด

“...สำหรับการดูแลความปลอดภัยนั้น พี่น้องประชาชนก็มีความห่วงใยว่าสถานการณ์ต่างๆ นั้นอาจจะยังไม่สงบนิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังมีการให้ข่าวจากทางฝ่ายการเมืองบ้าง ฝ่ายที่เป็นแนวร่วมกับผู้ชุมนุมบ้าง ว่า จะยังมีการต่อสู้ต่อไป เพราะฉะนั้นวันนี้เราก็จะใช้วิธีการในการทบทวนมาตรการต่างๆ ที่ใช้อยู่ตามพระราชกำหนดนั้นเป็นระยะๆ...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่า ผู้สังสารได้โน้มน้าวใจ โดยใช้จุดจูงใจโดยใช้ความกลัวใน “วาทกรรมว่าด้วยมาตรการรักษาความปลอดภัยหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง” เพื่อชี้ให้เห็นว่าการทบทวนมาตรการในพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) นั้นมีเหตุผลเพราะยังเป็นห่วงว่าความวุ่นวายจะยังไม่ยุติ โดยฝ่ายแนวร่วมต่างๆ ที่เหลืออยู่ ซึ่งจุดนี้ย่อมสร้างความหวาดกลัวแก่ประชาชนมากขึ้นไปอีก

1.7 วาทกรรมว่าด้วยการก่อวินาศกรรม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการสูญเสียชีวิตประชาชนที่วัดปทุมฯ

“...บริเวณวัดปทุมฯ นั้น ได้มีการเสนออยู่ตลอดเวลาว่า จากองค์กรเอกชน และเป็นความเจตนาดีขององค์กรต่างๆ อย่างเช่น กาชาด กทม. ที่จะเข้าไปดูแลเด็ก ผู้หญิง คนชรา ที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุม และต้องการที่จะมาพักพิงที่วัดปทุมฯ แต่ว่าสถานการณ์ในวันที่ 19 นั้น ปรากฏว่านอกเหนือจากเด็ก ผู้หญิง และคนชรา แล้ว มีผู้ชุมนุมที่เข้าไปอยู่ในบริเวณวัดปทุมฯ อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมไปถึงบุคคลต่างๆ ที่มีอาวุธ และใช้อาวุธ ดังนั้นสถานการณ์ตรงนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการรับฟังจากพยานต่างๆ ว่าการสูญเสียชีวิต น่าจะเกิดขึ้นในช่วงประมาณใกล้ๆ ค่ำ อาจจะหกโมงเย็น หนึ่งทุ่ม หรือหลังจากนั้น...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้ด้นมน้าวใจโดยใช้จุดจูงใจโดยใช้ความกลัวใน "วาทกรรมว่าด้วยการก่อวินาศกรรม" โดยชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัวของเหตุการณ์ในวัดพุทธมณฑล ที่มีผู้ชุมนุมที่เข้าไปอยู่ในบริเวณวัดจำนวนมาก ซึ่งรวมไปถึงบุคคลที่มีการใช้อาวุธ จนมีการยิงใส่ประชาชน ส่งผลให้เกิดความสูญเสียชีวิตของประชาชนจำนวนมาก

2. จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ (Emotional Appeal)

สำหรับจุดจูงใจด้านอารมณ์ นั้น เป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับผู้รับสาร ทั้งนี้เพื่อหวังผลทางใดทางหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกเหล่านั้น สำหรับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ พบการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเน้นจุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ เรียงลำดับตามประเภทวาทกรรม พร้อมยกตัวอย่างประเด็นที่พบ โดยผู้วิจัยเลือกเน้นบางประเด็น ที่เห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดจูงใจมากที่สุด ดังต่อไปนี้

2.1 วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีแสดงความเป็นห่วงว่ามีการชุมนุมโดยมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

"...นอกจากนั้นที่น่าเป็นห่วงในแง่ของการชุมนุม ก็จะมีอยู่ประเด็นแรกก็คือ รูปแบบการชุมนุม ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันก็ได้พูดว่าเป็นการชุมนุมโดยสงบ แต่ขณะเดียวกันก็ได้มีการประกาศชัดเจนเหมือนกันว่าจะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของผม ตรงนี้ที่ผมคิดว่าอยากจะทำความเข้าใจทั้งกับผู้ชุมนุมเอง ทั้งกับสังคม ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้ว การกระทำความผิดกล่าว มันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ก็คือรัฐธรรมนูญบอกว่าอยากแสดงออกทางการเมือง ชุมนุมได้ สงบ ปราศจากอาวุธ และก็ต้องไม่ไปกระทบกับสิทธิเสรีภาพของคนอื่น..." (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น คลิปเสียงนายกรัฐมนตรีให้ปฏิบัติการกับผู้ชุมนุมโดยใช้ความรุนแรง

"...ส่วนที่ 2 ก็คือในแง่ของเนื้อหาสาระบนเวที ผมก็ย้ำเสมอว่าการเรียกร้องเรื่องความเป็นธรรม เรื่องประชาธิปไตย การจะโจมตี นโยบาย การจะโจมตีตัวผม หรืออะไรก็ได้ แต่ว่าที่ไม่พึงกระทำก็คือลักษณะของการสร้างความเกลียดชัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการใช้เรื่องที่เป็นเท็จ ชัดเจนที่สุดก็คือกรณีการใช้คลิปเสียงติดต่อ ซึ่งพิสูจน์กันแล้วพิสูจน์กันแล้ว ฟ้องร้องกันไปแล้วด้วย แต่ก็ยังมาใช้เพื่อหวังประโยชน์ในการที่จะปลุกให้คนมีความเกลียดชังผม เพราะมีความเข้าใจว่าผมไปสั่งฆ่าประชาชนเมื่อเดือนเมษายน ซึ่งเป็นความเท็จทั้งสิ้น..." (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุชื่อที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การชุมนุม

“...คือผมบอกได้เลยนะครับว่า ชื่อต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในเหตุการณ์มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรือต่างคนต่างทำ จะเป็นชื่อเสธ.แดง จะเป็นชื่อพล.อ.ชวลิต จะเป็นชื่อแกนนำผู้ชุมนุม เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ผมคิดว่าขณะนี้เราเห็นชัดแล้วว่าไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ไม่ใช่ว่าคนในวันนั้นเกิดมาทำอย่างนี้ วันนั้นเกิดอีกคนมาทำอีกอย่าง ไม่ใช่มันเชื่อมโยงกัน...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงการมีกลุ่มคนที่อาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

“หนึ่ง ข้อแรกคือว่ามีบางคนเขาเปิดตัวเขาเองมาตลอด ถูกต้องไหมครับ เขาประกาศมาตั้งแต่อาจจะปลายปีที่แล้วว่าเขากำลังฝึกกองกำลังคนนั้นคนนี้อยู่มาเชื่อมโยงกับทางการชุมนุมทางการเมือง และก็มีผมก็ว่าการทำงานที่ตอนหลังก็เปิดเผยพอสมควร ตรงนั้นก็有一部分หนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็คือจากการที่เราจับกุมบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในวันที่ 10 นะครับ และก็มีการครอบครองอาวุธ ขณะนี้การสอบสวนก็มีการดำเนินการอยู่ก็น่าจะสามารถที่จะขยายผลไปได้ นะครับ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงกลุ่มติดอาวุธที่แฝงเข้ามาในกลุ่มทหารและประชาชน

“...ผมก็ต้องยืนยันว่าเป็นเรื่องของการประเมินต่ำเกินไป เช่น ในเหตุการณ์วันที่ 10 เมษายน ยอมรับว่าไม่เคยคิดครับว่าจะมีกองกำลังซึ่งเตรียมความพร้อมๆ ที่จะมีการดำเนินการจนกระทั่งสูญเสียทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่และฝ่ายประชาชนนะครับ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงลักษณะของการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม

“...เพราะประสบการณ์ของวันที่ 10 เมษายน ได้บ่งบอกว่ามีกองกำลังติดอาวุธที่เป็นผู้ก่อการร้ายปะปนอยู่กับการชุมนุม นอกจากนั้นก็มียางานมาโดยตลอดว่าอาวุธหรือสิ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นอาวุธตลอดจนเครื่องมือเครื่องมือที่สามารถก่อวินาศกรรมในพื้นที่ดังกล่าว นั้น ก็มีจำนวนมาก...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น้อมนำใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง” โดยเป็นการกล่าวชี้ให้เห็นว่าการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงมีการกระทำต่างๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย อันเป็นที่มาของการเกิดความวุ่นวาย ไม่สงบสุขของบ้านเมือง เช่น การพุดจาบเบาะที่หมิ่นเหม่ผิดกฎหมาย การกล่าวว่าจะมีการจับคนไปแขวนคอ นอกจากนี้ ผู้สร้างสารยังกล่าวแสดงความรู้สึกว่าการกล่าวโจมตีการทำงานของตนเองนั้น ผู้ชุมนุมสามารถทำได้ แต่ไม่ควรกล่าวสร้างความเกลียดชัง และนำเสนอข้อมูลที่เป็นเท็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีการใช้คลิปเสียงตัดต่อปลุกให้คนมีความเกลียดชังตัวนายกรัฐมนตรี ขณะเดียวกันยังมีความตั้งใจกระทำการกันเป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน เช่น พล.ต. ชัดติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ.แดง พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ตลอดจนแกนนำผู้ชุมนุม ทั้งนี้ผู้สร้าง

สารได้อ้างถึงการฝึกกองกำลังซึ่งเกี่ยวข้องกับกาที่เจ้าหน้าที่สามารถจับกุมบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในวันที่ 10 เมษายนได้ ซึ่งมีการครอบครองอาวุธ ที่ทางเจ้าหน้าที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าเหตุการณ์วันดังกล่าว จะมีการวางแผนสำหรับดำเนินการจนเจ้าหน้าที่และประชาชนต้องมาเสียชีวิตในเหตุการณ์วันนั้น

2.2.วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงการสลายการชุมนุมมีแต่จะสร้างความขัดแย้งมากขึ้น

“...อยากจะบอกว่าคนที่บอกว่าเด็ดขาดไปเลยนี้ สมมติว่าทำแล้วเกิดกระทบกระทั่งกัน เกิดการจลาจล เกิดความสูญเสีย ถามว่ามันเป็นประโยชน์ไหม มันมีแต่จะสร้างความเกลียดชัง ความขัดแย้งกันมากยิ่งขึ้น แต่ว่าแน่นอนนะครับ ใครทำผิดกฎหมายนี้เราก็คะเว้นไม่ได้ ต่อไปก็ต้องมีการดำเนินคดี อย่างสมมติว่าวันนี้มีแกนนำซึ่งประกาศชัดเจนว่าไม่เคารพกฎหมาย เราก็คงมีการดำเนินการต่อไป...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีย้ำจุดยืนคือการรักษากฎหมาย

“...ผมก็เจอคนจำนวนมากซึ่งเขาแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆ ส่งไปรษณียบัตรบ้าง มาขอพบผมบ้าง นะครับ ดำเนินการทางอินเทอร์เน็ตบ้าง จำนวนไม่ใช่น้อยๆ นะครับ ก็เป็นหลักหมื่นหลักแสนแล้วเหมือนกันครับ เป็นไปได้ที่เขาบอกว่าเขาไม่ยอมรับการที่รัฐบาลจะไปจำคุก เพราะมีกลุ่มคนมาสร้างความเดือดร้อนแล้วเรียกร้อง เขาเห็นว่าทำอย่างนั้นต่อไปก็หมายความว่าใครจะเรียกร้องอะไรก็มาสร้างความเดือดร้อนแล้วก็ให้เกิดการจลาจล ผมถึงได้ย้ำ ย้อนกลับไปอย่างนี้ครับว่าสมัยที่เกิดปัญหาล้ำๆ กัน รัฐบาลท่านนายกสมัคร , ท่านนายกสมชาย ผมจะเป็นคนหนึ่งที่บอกว่ารัฐบาลหาทางออก แต่ไม่ใช่ไปทำตามข้อเรียกร้องของผู้ชุมนุม...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีสรุปแนวทางจัดการกับผู้ชุมนุม

“...ผมทราบดีความอดทนของแต่ละคนนั้น มีขีดจำกัดไม่เท่ากันครับ หลายคนบอกว่าไม่สามารถที่จะอดทนได้แล้ว หลายคนเข้าใจว่าทำไม หลายเรื่องที่เรากำลังดำเนินการอยู่จึงต้องใช้เวลา ผมไม่มีสิทธิ์ไปเรียกร้องหรือครับ ผมเพียงแต่บอกว่าความรับผิดชอบทั้งหมดย่อมอยู่ที่ผม และการตัดสินใจผมได้เรียนว่า ตัดสินใจแล้วว่าแนวทางจะต้องทำอะไร ขณะนี้เป็นเรื่องของการดำเนินการให้สามารถปฏิบัติได้ตามเป้าหมายอย่างดีที่สุด...” (2 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น้อมนำใจซึ่งเน้นการใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม” โดยกล่าวว่าในการดำเนินการทางกฎหมายกับการชุมนุมนั้น เจ้าหน้าที่จะดำเนินการอย่างระมัดระวังที่สุด แม้ว่าจะมีประชาชน

บางกลุ่มเรียกร้องให้มีการจัดการขึ้นเด็ดขาดก็ตาม แต่หากการชุมนุมมีการกระทำผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ทั้งนี้ผู้สร้างสารได้สร้างอารมณ์ของผู้รับสารด้วยการอ้างถึงความคิดเห็นของประชาชนที่ต่อต้านการชุมนุมอย่างรุนแรงว่า มีอยู่จำนวนมากถึงหลักหมื่นหลักแสน ซึ่งหลายคนเริ่มหมดความอดทนในทุกขณะ แต่ผู้สร้างสารก็ลงท้ายด้วยการกล่าวว่าเจ้าหน้าที่จะดำเนินการตามกฎหมายอย่างถูกต้องตามหลักการให้มากที่สุด เพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ว่า เจ้าหน้าที่นั้นพยายามที่จะควบคุมระงับอารมณ์ และดำเนินการตามหลักกฎหมายแล้ว แม้ว่าประชาชนโดยทั่วไป เริ่มที่จะทนไม่ได้ต่อไป

2.3 วาทกรรมว่าด้วยการยุติความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างการร่วมกันแก้ไขปัญหารื่องประชาธิปไตย

“...คำว่าประชาธิปไตยนี้ จุดเน้นมันต่างกัน บางคนเน้นแค่ว่าเสียงข้างมาก แต่บางคนบอกว่าเสียงข้างมากอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีหลักประกันว่าไม่ใช่มีการเอาเสียงข้างมากนั้นไปใช้ทำผิดกฎหมาย ทุจริตคอร์รัปชัน โดยไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ใช่การที่มีเสียงข้างมากแล้วไปแทรกแซงองค์กรอิสระ ที่จะต้องมีอำนาจในการที่จะตัดสินในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายหรือความต้องการของเสียงข้างมาก อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราก็ต้องเอาประเด็นต่างๆ เหล่านี้มาเน้นจุดร่วมก่อน ทุกคนอยากให้มีความประชาธิปไตย ทุกคนอยากให้บ้านเมืองสงบ ทุกคนอยากให้ทุกคนยอมรับกติกา เราก็เอาตรงนี้มาเป็นตัวตั้ง แล้วถึงจะทำงานร่วมกันได้...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างความเห็นต่างของสองฝ่าย

“...วันนี้เราก็ต้องเรียนรู้จากอดีตว่าวันนี้ท่านจะมายืนยันชัดเจนตายกันทำไม ทำไมวันนี้ท่านไม่บอกเลยว่า เอาละต่อไปนี้ทั้งกลุ่มที่ชุมนุม ทั้งกลุ่มอื่นๆ ที่มีข้อเสนอเกี่ยวกับทางออกประเทศไทยมานั่งโต๊ะ รัฐบาลบอกว่าเปิดให้ทุกภาคส่วนเข้ามาอย่างนี้ และก็ทำงานร่วมกัน ส่วนอยากจะมีการใช้สิทธิเป็นครั้งคราว ชุมนุมเคลื่อนไหวตามกรอบของกฎหมายก็ทำได้...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างการแก้ไขปัญหาของประชาชนก็เหมือนกับการเลี้ยงลูก

“...ผมคิดว่าถ้าเราเพียงคิดว่า มีกลุ่มมาเรียกร้องกลุ่มหนึ่ง วันนั้นก็เจรจา เพราะว่าแกนนำเขาบอกว่า รัฐบาลมีลูก 5 คน มีลูกร้องเสียงดังอยู่คนหนึ่งก็ฟัง คนนี้สิ ทำตามคนนี้สิ อีก 4 คนเขาไม่ได้ร้องไปสนใจอะไร ผมบอกว่ามันไม่ได้ รัฐบาลต้องดูแลคนทั้งประเทศ ถ้าลูก 5 คน ก็ต้องดูแลทั้ง 5 คน ถ้าเราบอกว่าลูกคนไหนร้องก็ไปตามใจคนนั้น ผมรับรองได้เลยครับว่าใครเลี้ยงลูกแบบนี้ลูกทุกคนจะร้อง แล้วบางคนที่เสียบอยู่ก็ ก็ดูว่าจะตามใจคนที่ร้องรึป่าว ถ้าตามใจเขา ก็จะขอร้องบ้าง เพราะฉะนั้นเราจะไปแก้ปัญหามา บัดให้มันพ้นปัญหาเฉพาะหน้าไปอีกต่อไปไม่ได้ นะครับ ผมมีความตั้งใจว่าการจะคลี่คลายปัญหาครั้งนี้ ต้องทำให้มันครบถ้วนนะครับและทำให้ดีที่สุด...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียืนยันการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต้องมีหลายฝ่ายมาพูดคุยกัน

“...คือการหาคำตอบทางการเมือง ผมต้องย้ำด้วยว่าผมไม่ใช่สิทธิที่ผูกขาดระหว่างรัฐบาลกับคนที่ชุมนุม สังคมที่เขาไม่ชุมนุม หรือปัจจุบันเขาเริ่มชุมนุมในอีกทางหนึ่ง เขามีสิทธิไม่น้อยกว่าคนเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจะมาบอกว่าเพื่อให้รัฐบาลอยู่สบายๆ และเพื่อให้คุณก็มีทางลงในการชุมนุม เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน นั่นเป็นการตัดสินใจที่ไม่รับผิดชอบต่อสังคมประเทศชาติ ผมก็ยืนยันว่าเราต้องฟังทุกฝ่าย คงไม่ใช่เรื่องที่ว่าบอกว่ามานั่งโต๊ะกันสองฝ่าย ตกลงกัน และคนอื่นก็ช่วยไม่ได้ เสร็จแล้วเราก็อธิบายตกลงกัน 2 กลุ่มนี้ ปรากฏว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ 4 มาชุมนุมใหม่ และเราจะแก้ปัญหาได้อย่างไร...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้ดำเนินการตามแผนปรองดองข้อแรก

“...ส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาของความแตกแยกคือว่าพี่น้องประชาชนคนส่วนใหญ่ของประเทศยอมไม่ได้ที่จะเห็นสถาบันพระมหากษัตริย์นั้นถูกล่วงละเมิด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็มีการพูดกันและก็นำมาสู่ประเด็นที่เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งทางการเมือง ซึ่งผมไม่ประสงค์จะให้เป็นอย่างนั้น...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงองค์ประกอบข้อที่ 3 ของแผนปรองดอง คือเรื่องสื่อสารมวลชน

“...องค์ประกอบที่ 3 เป็นเรื่องของสื่อสารมวลชนครับ ตรงนี้ก็อยากจะบอกตรงไปตรงมาละครับว่า ประเทศไทยนั้นที่จริงแล้วเราก็ให้สิทธิเสรีภาพกับสื่อสารมวลชนมากที่สุดประเทศหนึ่ง แต่ว่าในระยะหลังต้องยอมรับครับว่าการต่อสู้ในทางการเมืองนั้น เรื่องของข่าวสารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นเครื่องมือที่ใช้ต่อสู้ในทางการเมืองนั้น ก็จะก้าวล่วงเข้ามาสู่เรื่องของสื่อต่างๆ ค่อนข้างชัดเจน มีการใช้สื่อ ด้านหนึ่งก็บอกว่าเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพที่พึงจะกระทำได้ แต่อีกด้านหนึ่งนั้นสื่อหลายส่วนก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ทางการเมืองอย่างปฏิเสธไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นในโลกปัจจุบันครับที่เทคโนโลยีก้าวไกลไป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของโทรทัศน์ดาวเทียม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของวิทยุชุมชนนะครับ และรูปแบบอื่นๆ ที่มีความหลากหลายมากขึ้นๆ เราปฏิเสธไม่ได้ครับว่ามีการใช้สื่อหลายประเภททำให้เกิดความเกลียดชัง ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีความรุนแรง และบางครั้งก็มีการใช้สื่อเหล่านี้ พุดง่าย ๆ เหมือนกับเป็นศูนย์บัญชาการการเคลื่อนไหวต่างๆ เป็นการยั่วยุเป็นการปลุกกระดม ซึ่งตรงนี้ต้องแก้ไข...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มพันธมิตรต่อแผนปรองดอง

“...แผนนี้ครับ ผมโดยส่วนตัวไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ทำงานก็ต้องทำหน้าที่ครับ และถ้ามีการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน นั้นก็หมายความว่าตัวเราดำรงตำแหน่งของตัวเองให้สั้นลง ต้องทำงานแข่งขันกับเวลา ต้องเตรียมในการที่จะต่อสู้แข่งขันทางการเมือง ส่วนตัวไม่ได้อะไรเลยครับ แต่เป็นแนวคิดและเป็นแผนที่ผม

คิดว่าจะช่วยทำให้บ้านเมืองมีความสุข ซึ่งความสำคัญมากกว่าผลประโยชน์ของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่ง กลุ่มใดทั้งสิ้นนะครับ...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเรียกร้องให้ผู้ชุมนุมเข้าร่วมกระบวนการปรองดอง

“...เพราะนอกจากจะมีความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยของชีวิตของผู้คน ไม่ว่าจะเป็นของผู้ชุมนุมเอง ของเจ้าหน้าที่หรือประชาชนบริสุทธิ์ทั่วไป อย่าลืมว่าการชุมนุมในปัจจุบันทำให้เกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางเศรษฐกิจ และยิ่งไปกว่านั้นครับ โรงเรียนที่กำลังจะเปิดเทอมครับ พ่อแม่ผู้ปกครองนั้นไม่มีใครหรอกครับที่จะไม่รักลูก ห่วงลูก ถ้าบรรยากาศการชุมนุมยังอยู่ ความเสี่ยงต่อความรุนแรงยังอยู่ พ่อแม่จำนวนมากเขาจะทุกข์มากครับ กับการที่จะให้ลูกต้องไปโรงเรียนในสถานการณ์เช่นนี้ ...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันในการเสนอให้ยุติการชุมนุม

“...รัฐบาลขอยืนยันว่าให้ยุติการชุมนุม แล้วมาพูดคุยกันในเรื่องของแผนการปรองดอง ขณะเดียวกันก็มีสมาชิกวุฒิสภาอีกกลุ่มหนึ่งครับ ซึ่งติดต่อผมมาเช่นเดียวกัน และบอกว่าไม่เห็นด้วยกับการมีการเจรจา ความคิดของคนกลุ่มนี้ก็คล้ายๆ กับของรัฐบาล ก็คือว่าคิดว่าวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำความสงบ และลดความสูญเสีย ก็คือการยุติการชุมนุม การเจรจานั้นเขาก็กังวลเหมือนที่รัฐบาลกังวลครับ ว่าระหว่างที่พูดคุยกับแกนนำที่อยู่ที่ราชประสงค์ นั้นพื้นที่รอบๆ นั้นก็จะมี ความสูญเสีย มีการยิงเอ็ม 79 มีการส่งกองกำลังเข้ามาโจมตี ปะทะกับทหารอยู่เป็นระยะๆ ที่สำคัญก็คืออาจจะมีการเคลื่อนย้ายทั้งคนทั้งอาวุธ ซึ่งทำให้สถานการณ์นั้นมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งเน้นการใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยการยุติความขัดแย้ง” โดยการชี้ให้เห็นว่าการเรียกร้องประชาธิปไตย เพื่อให้ปัญหายุติลงนั้น จะยึดเอาแต่เสียงข้างมากอย่างเดียวมิได้ เพราะหากเอาเสียงข้างมากไปใช้ทำผิดกฎหมาย ทุจริตคอรัปชั่น ย่อมไม่ถือว่าเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น การเรียกร้องประชาธิปไตย จึงควรเปิดให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมกันหาทางออก จากนั้นผู้สร้างสารหรือนายกรัฐมนตรี ยังได้เน้นสร้างอารมณ์ต่อไปว่า การแก้ไขปัญหของประชาชนก็เหมือนกับการเลี้ยงลูก ที่หากว่ากันตามหลักประชาธิปไตยแล้ว ย่อมไม่สามารถที่จะตอบสนองเฉพาะลูกที่ร้องเสียงดังเพียงคนเดียวได้ แต่รัฐบาลต้องดูแลคนทั้งประเทศ ซึ่งหมายถึงหากมีลูก 5 คน ก็ต้องดูแลทั้ง 5 คน ไม่เช่นนั้นหากเลือกปฏิบัติทุกคนก็จะร้องกันหมด ดังนั้น ทางออกจะเอาความขัดแย้งเป็นตัวตั้งไม่ได้ บ้านเมืองจะมีแต่ความเลื่อมถอย แต่ควรมีการพูดคุยกันทุกภาคส่วน ซึ่งแม้จะยุ่งยาก แต่สามารถยุติปัญหาได้ด้วยดี

จากนั้นผู้สร้างสารได้กล่าวโดยสร้างอารมณ์เพื่อโน้มน้าวให้เห็นว่า การยุติความขัดแย้งต้องแก้ไขทั้งด้านความมั่นคงและด้านการเมือง กล่าวคือ ในทางการเมืองนั้น ทางออกหนึ่งคือการแก้ไข

รัฐธรรมนูญ โดยอ้างว่าที่ผ่านมา ตนเองนั้นเคยพยายามที่จะเจรจากับทุกฝ่ายเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ 6 ประเด็น แต่ฝ่ายค้านและกลุ่มเสื้อแดงไม่ยอมรับกระบวนการ ซึ่งหากยอมรับเวลาที่ผ่านมา 4 เดือน ก็สามารถทำประธาติเสร็จเรียบร้อยแล้ว และในการหาทางออกที่บอกว่าควรมีหลายฝ่าย มาร่วมพูดคุยนั้น ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องเพราะการหาคำตอบทางการเมืองไม่ใช่สิทธิผูกขาดระหว่าง รัฐบาลกับผู้ชุมนุม แต่ประชาชนทั่วไปย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ส่วนว่าการกระทำตามผู้ ชุมนุมนั้น เป็นการกระทำเพื่อให้ผู้ชุมนุมมีทางลงในการชุมนุมเป็นการตัดสินใจที่ไม่รับผิดชอบต่อ สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง จึงไม่สามารถแก้ไขเฉพาะในส่วนของ ความมั่นคงทางเดียว แต่ต้องแก้ไขปัญหาทางการเมืองด้วย เพราะปัจจุบันมีความแตกแยกในทาง ความคิดเกิดขึ้นมาก ซึ่งจะต้องแก้ไขกันในโครงสร้างความไม่เป็นธรรมต่างๆ ที่ต้องมีมาตรฐานเดียว ขณะเดียวกัน แม้ว่าจะมีทางออกของการแก้ไขปัญหาทางการเมืองแล้ว รัฐบาลก็จะปล่อยให้มีการ เคลื่อนไหวชุมนุมโดยใช้ความรุนแรงต่อไปโดยมีลักษณะของการก่อการร้าย และใช้อาวุธสงคราม ไม่ได้

นอกจากนี้ผู้สร้างสารยังเน้นการสร้างอารมณ์เพื่อโน้มน้าวให้ผู้รับสารเห็นด้วยกับการหา ทางออกเพื่อยุติปัญหาความขัดแย้งตามแผนปรองดองแห่งชาติ ด้วยการกล่าวถึงสาเหตุของปัญหา ความแตกแยก คือ การล่งละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์ และในส่วนของสื่อสารมวลชนที่มีการ ก้าวล่วงสถาบัน และถูกใช้เป็นเครื่องมือต่อสู้ทางการเมือง สร้างความเกลียดชังและเป็นศูนย์ บัญชาการการเคลื่อนไหวต่างๆ ในการยั่วยุเป็นการปลุกระดม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข จากนั้นผู้สร้างสารกล่าวเน้นว่าข้อเสนอต่างๆ ในแผนปรองดองนั้น ตนเองไม่ได้ประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น มีแต่จะต้องทำงานหนักขึ้น ซึ่งหากมีการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน ตามข้อเสนอของตน นั้น ย่อมหมายความว่าวาระการดำรงตำแหน่งของตัวเองก็จะสั้นลงอีก หรืออาจถูกข่มขู่คุกคาม เพราะ การกระทำไปขัดใจคนในบางเรื่อง แต่หากทำแล้วเกิดประโยชน์ส่วนรวม ทำให้บ้านเมืองมีความสงบ สุข ก็พร้อมจะทำ จากนั้นผู้สร้างสารยังกล่าวโน้มน้าวให้ยุติความขัดแย้ง ด้วยการยุติการชุมนุมโดย เน้นจงใจด้วยอารมณ์ว่า นอกจากจะมีความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยของชีวิตแล้ว ในส่วน ของบุตรหลานของประชาชนก็ใกล้จะเปิดภาคการศึกษา ก็มีความน่าเป็นห่วงอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แผนการปรองดองเพื่อยุติความขัดแย้ง ได้รับการยอมรับ ผู้สร้างสารยังได้กล่าวโน้มน้าวใจ ด้วยการใช้อารมณ์ โดยกล่าวแสดงความยินดีว่า มีประชาชนกลุ่มเครือข่ายในอินเทอร์เน็ตแสดง เจตจำนงที่จะทำตามแผนปรองดองในส่วนของกรเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ จากนั้นจึงเสริม ว่า กลุ่มสมาชิกวุฒิสภาก็เห็นด้วยกับรัฐบาลที่ว่าควรยุติการชุมนุม เพราะเวลานั้น (วันที่ 19 พฤษภาคม) การเจรจามีใช้ทางออกของความขัดแย้งอีกแล้ว เพราะอีกด้านหนึ่ง การชุมนุมกำลัง สร้างสถานการณ์ความรุนแรงมากยิ่งขึ้นทุกขณะ

2.4 วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเงื่อนไขข้อแรกที่วางไว้หากจะยุบสภา

“...ผมนี้ะครับคงจะเป็นนายกฯ คนเดียวที่พูดว่า ยินดีที่จะยุบสภาฯ แต่การยุบสภาฯ นี้ ถ้าบอกว่ายุบเพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ แล้วก็ยุบเพื่อให้บ้านเมืองเดินไปข้างหน้าได้ดีขึ้น ผมก็เคยพูดไว้ชัดเจนว่า มันมีเงื่อนไขที่ผมอยากจะวางไว้ 3 ข้อ ข้อแรก ขณะนี้ผมไม่ติดใจแล้ว ข้อแรกก็คือเรื่องเศรษฐกิจ คือตอนนั้นเศรษฐกิจกำลังเกิดวิกฤต เรากำลังจะต้องมีความชัดเจนว่าจะฟื้นตัวอย่างไร ใช่มั้ยครับ เราก็บอกว่าถ้าเกิดเราไปยุบสภาฯ ตอนนั้นแล้วก็คนมีความกังวล ตกใจ ตกใจ ความไม่แน่นอนมากขึ้น แล้วมันซ้ำเติมเศรษฐกิจลงไป คนตกงานมากขึ้น เกิดความวุ่นวาย มันก็คงไม่ดีแน่สำหรับเสถียรภาพของบ้านเมือง ก็บอกว่าให้เศรษฐกิจฟื้นแข็งแรงหน่อย วันนี้ผมว่าใช้ได้แล้วละ ใช้ได้แล้ว...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเงื่อนไขข้อ 2 ที่วางไว้หากจะยุบสภา

“...ข้อที่ 2 บอกยุบสภาฯ แล้วจะสมานฉันท์นี้ ผมก็บอกว่ากติกาเรายอมรับกันหรือยัง คำว่ากติกาเรายอมรับกันหรือยังหมายความว่าอะไร หมายความว่าขณะที่มีการเรียกร้องให้ยุบสภาฯ ก็ยังมีข้อเรียกร้องว่าไม่พอใจรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่นี้ผมถามว่าสมมติไปเลือกตั้ง เลือกตั้งเสร็จปรากฏว่าพรรคหนึ่งชนะ แต่พรรคนั้นทุจริตการเลือกตั้ง เกิดนำไปสู่การยุบพรรคอีก เรากลับมาอยู่ที่เดิมหรือเปล่า ถ้ากลับมาอยู่ที่เดิมถามว่าแล้วมันแก้ปัญหาใหม่ ผมก็พยายามจะบอกว่ามาตกลงกันได้ใหม่ กติกาจะเอากันอย่างไร...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเงื่อนไขข้อ 3 ที่วางไว้หากจะยุบสภา

“...ประเด็นที่ 3 ความสมานฉันท์และการยุบสภาฯ ซึ่งบอกว่าเป็นวิถีทางประชาธิปไตย ต้องหมายความว่า การเคลื่อนไหวในทางการเมืองไม่มีเรื่องความรุนแรง ผมก็เลยเถิดว่าถ้าจริงใจในเรื่องประชาธิปไตย แล้วอยากให้ผมยุบสภาฯ ทำให้ผมดูหน่อยได้ไหม ว่าเปิดโอกาสให้แต่ละพรรคการเมือง แต่ละบุคคลสามารถที่จะไปหาเสียง ทำงาน เดินทางกัน โดยไม่มีความรุนแรง วันนี้ตรงกันข้าม มีแต่บอกว่าไม่ให้ไปที่นี่ ถ้าจะไปที่นี่ก็ขอให้ไป และบางครั้งพวกาอาวูธกันไป ผมบอกว่าเวลาเราดูข่าวต่างประเทศ แล้วบอกว่ามีเลือกตั้ง แล้วเป็นเลือกตั้งเลือด แล้วคิดว่าเป็นประชาธิปไตยใหม่ สังคมนั้นดีขึ้นไหม เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะให้ยุบสภาฯ พิสูจน์กันสิครับ ต่างฝ่ายต่างสามารถทำงานได้เต็มที่ เราก็จะได้ให้ทางเลือกกับประชาชนจริงๆ ไม่ใช่ว่าไปเลือกกันเสร็จแล้วก็มาแบ่งพื้นที่กัน บอกพื้นที่ตรงนี้พรรคนี้ห้ามเข้า พื้นที่ตรงนั้นพรรคนั้นห้ามเข้า อย่างนี้ไม่ใช่ประชาธิปไตย...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึง กรณีที่อดีตนายฯ ทักษิณ ขอเจรจากับประเทศไทย

“ปัญหาเวลานี้ก็คือว่า คนที่เขาบอกว่า เขาอยากจะให้เจรจา เขามีเงื่อนไขเรื่องการไม่ยอมรับกระบวนการยุติธรรม ถูกไหมครับ เพราะถ้าเขายอมรับกระบวนการยุติธรรม ผมก็บอกแล้ว เมื่อไรที่ยอมรับ

กระบวนการยุติธรรม อยากจะคุยผมคุยด้วย แต่ถ้าเมื่อไรยังอยู่ในสมมติฐานที่บอกว่า ไม่ยอมรับกระบวนการยุติธรรม แล้วทำลายความน่าเชื่อถือของสถาบันหลักของประเทศ ผมบอกว่าคุยไม่ได้” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตั้งข้อสังเกตว่า ข้อเสนอของแกนนำปช. ยังไม่ชัดเจนพอ อาจมีวาระซ่อนเร้นอื่นๆ

“...ความจริงเรายังไม่ทราบชัดเจนนะครับ ผมพูดตรงๆ ว่าขณะนี้ก็เป็นการพูดจาปราศรัยของแกนนำบางคน แล้วก็ต้องเรียนว่าบางคนเองพูด 2 วันก็ไม่ตรงกันนะครับ เช่น เมื่อก็บอกว่าลาออก บางคนก็บอกยุบสภา บางคนพูดว่ายุบสภา แต่วันก็พูดว่ายุบสภา นี่แค่หลักกิโลเมตรแรก มีเรื่องอื่นๆ ที่จะต้องตามมาอีก ก็แสดงให้เห็นว่ามันยังไม่ชัดเจน...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกังวลว่าหากยุบสภาไปแล้วความขัดแย้งจะยังไม่ยุติ

“...ก่อนหน้านี้ผมบอกว่าถ้าไปยุบสภา ช่วงที่เศรษฐกิจยังเปราะบางคงไม่ดี บัดนี้ผมก็บอกได้ว่าเรื่องนี้ก็เป็นปัญหาน้อยลง แต่ผมยังมีความห่วงใยอยู่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่ถ้าการยุบสภา แล้วปรากฏว่ายังมีความขัดแย้ง ยังมีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่ทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปอย่างสงบ กลายเป็นการเลือกตั้งที่เสี่ยงต่อความรุนแรง อันนั้นไม่ดีกับประเทศ...”

“...ถ้ายังเป็นการเลือกตั้งซึ่งบางฝ่ายกลางแคลงใจว่ากติกาที่ใช้ในการเลือกตั้งดีหรือไม่ดี เสร็จแล้วปรากฏว่าเลือกตั้งเสร็จเกิดการไม่ยอมรับกันอีกในเรื่องของกติกา อย่างเช่นที่มาโจมตีว่าการที่ผมเข้ามาไม่เป็นไปตามกติกา ความจริงนี้เป็นไปตามกติกา เนื่องจากพรรคที่ชนะเลือกตั้งครั้งที่แล้วนี้ถูกวินิจัยว่าทุจริตเลือกตั้ง แล้วก็มีการบงการที่ชัดเจน ซึ่งพรรคนั้นก็ทราบ ตั้งแต่ตอนลงสมัครรับเลือกตั้งนะครับ อย่างนี้ถ้าเกิดมายุ่นกลับมาอย่างนี้ก็ไม่ใช้การแก้ไขปัญหาก็...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเรียกตัวอย่างถึงกรณีที่สามารถทำให้มีการลาออกหรือยุบสภา

“...ส่วนข้อเรียกร้องทางการเมืองอย่างที่ผมเรียนนะครับ จริงๆ ผมบอกว่า สมมติบอกผมไม่ตอบสนองถามว่าผมเป็นนายกรัฐมนตรีตลอดไปไหมครับ ก็ไม่ใช่ ถ้ายาวนานที่สุดก็คืออยู่ครบวาระก็ปลายปีหน้า ถูกไหมครับ ระหว่างทางมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ มีอะไรก็ไม่ทราบ ตามวิถีทางของระบบรัฐสภา อาจจะมีการยุบสภา ก่อนก็ได้ อาจจะมีการลาออก ไม่มีใครทราบ นี่คือระบอบประชาธิปไตย มันไม่ใช่ระบบที่เรากำลังจะบอกว่า ถ้าไม่มาเคลื่อนไหวกันแล้ว นายอภิสิทธิ์ก็จะอยู่ แล้วอยู่กันไม่จบไม่สิ้น มันไม่ใช่อย่างนั้น ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าเราต้องดูภาพรวมของเรื่องนี้ด้วย...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียกร้องของกลุ่มปช.

“...และที่สำคัญคือว่าที่บอกยุบสภาแล้วมาคุยกัน มันก็เป็นตัวบ่งบอกอย่างหนึ่ง ว่าเขาเองก็ไม่ชัดเจนว่ายุบสภาคือข้อเรียกร้องสุดท้าย...”

“...เพราะฉะนั้นมาเรียกร้องว่าอยากให้เลือกตั้งก่อน ผมก็ต้องบอกว่าอะไรเป็นเหตุผล เหตุผลที่ผมคิดว่ามีน้ำหนักที่สุด ก็คือบอกว่าถ้าเลือกตั้งแล้ว ทุกคนมีความรู้สึกว่ามันกลับไปสู่ภาวะของการแข่งขันตามระบอบประชาธิปไตยและก็จะทำให้เหตุการณ์สงบ ที่นี้ข้อสังเกตก็มีอยู่ว่าในขณะที่พูดอย่างนี้ก็มีแกนนำพูดบนเวทีว่าที่จริงยุบสภา หลักกิโลเมตรแรก ความหมายก็คือมีเรื่องอื่นอีกนะ และเราก็จะได้ยินมาตลอด ว่ามีถ้อยคำเช่น อำมาตย์ รัฐไทยใหม่ สงครามชนชั้น ถามว่า 3 เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับยุบสภา และไม่ยุบสภาอย่างไร...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น อดีตนายกรัฐมนตรีนพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ไม่เห็นด้วยกับการเจรจา

“...แต่ที่ผมแปลกใจก็คือว่าพอวันที่ที่กระบวนการนี้ทำท่าจะเริ่มขึ้นได้คุณทักษิณฯ ก็มาจากต่างประเทศเลย บอกว่ากรรมการสิทธิเนี่ยไม่เป็นกลาง มานั่งอยู่กับผม และวันที่นั่งอยู่กับ นปช. ทำไมผมไม่เห็นต้องระวังเลย ว่ากรรมการสิทธิเนี่ยเข้าข้าง นปช. จริงๆ ไปพบ นปช. ก่อนพบผมอีก ไปนั่งอยู่ด้วยกันเหมือนกันนะครับ ผมก็เลยมีความกังวลว่า สรุปแล้วเนี่ย คือคุณทักษิณฯ พังแล้วคงไม่อยากให้เจรจา...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตั้งข้อสังเกตว่าการเรียกร้องของกลุ่ม นปช. ทำเพื่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

“...ที่นี้ผมก็ต้องถาม นปช. ว่าตกลง นปช. เนี่ย ถ้าอยากจะช่วยเรื่องยุบสภาเพื่อช่วยกันบริหารจัดการในข้อเรียกร้องที่มีเหตุผลที่เป็นเรื่องของคนส่วนรวมคือการพัฒนาประชาธิปไตย จะคุยใหม่ หรือในที่สุดมีเรื่องอื่นอยู่ ต้องทำงานให้คนอื่นอยู่ก็คือคุณทักษิณฯ เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ยอมคุยเรื่องนี้ เพราะกลัวว่าถ้าคุยเรื่องนี้เนี่ย ในที่สุดเราเอาจากเรื่องประชาธิปไตยกันเนี่ย มันไม่สมกับประโยชน์ของคุณทักษิณฯ ก็ต้องพิสูจน์กันนะครับ ถ้ามาเนี่ยก็คือเราแสดงให้เห็นว่า นปช. สนใจเรื่องประชาธิปไตย เรื่องความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ถ้าไม่มาเนี่ยผมก็ต้องตอบได้อย่างเดียวว่า นปช. มีหน้าที่อย่างเดียวกันก็คือทำตามที่คุณทักษิณฯ สั่ง...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเจรจา

“...ผมเชื่อเนครับว่าคนส่วนใหญ่เนี่ย เห็นด้วยที่จะให้มีการพูดคุยจริงๆ ผมไม่บอกว่าทุกคนนะและก็จริงๆ ก็จำเป็นต้องพูดเหมือนกันนะครับ ในขณะที่เราบอกมีคนเรียกร้องให้ยุบสภาจำนวนพอสมควรไม่น้อยหรอก ผมก็ไม่เคยบอกว่ำน้อย ผมก็บอกได้เช่นเดียวกันนะครับว่ามีคนที่เขาแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆ เหมือนกันบอกอย่ายุบสภาเค้าไม่เห็นด้วยนะครับ และเขาก็อาจจะไม่เห็นด้วยกับผู้ชุมนุม แต่เขาบอกเขาไม่แสดงออก เพราะว่าถ้าเขาแสดงออกมาเนี่ยในสถานการณ์แบบนี้บางครั้งเนี่ย มันอาจจะทำให้ปัญหาลุกลามได้ ผมก็มีหน้าที่ต้องฟังคนเหล่านี้ไม่น้อยไปกว่าที่จะฟัง นปช...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างเหตุการณ์เรียกร้องของคนเสื้อเหลืองขับไล่รัฐบาลสมัคร สุนทรเวช

“...แต่สิ่งที่ผมบอกก็คือว่า ยกตัวอย่างสมัยนั้นที่เขาบอกว่าทำไมตอนนั้นผมเรียกร้องให้ยุบสภา เพราะผู้ชุมนุมไม่เคยเรียกร้องให้ยุบสภาตอนนั้น เพราะผู้ชุมนุมเขาบอกว่าถ้ายุบสภาไปเขามองว่าคนเดิมคงได้กลับเข้ามา

ผมเป็นฝ่ายค้านผมบอกผมไม่ขัดข้องถ้ากลับเข้ามาแล้วบ้านเมืองสงบ เหมือนกันล่ะครับวันนี้ผมบอกได้เลยถ้าบอกผมพรุ่งนี้ผมยุบสภา บ้านเมืองสงบ ผมแพ้การเลือกตั้งผมไม่ติดใจเลยครับ แต่ผมมั่นใจในขณะนี้ว่ายุบสภานี้หรือภายใน 15 วัน บ้านเมืองไม่สงบ มีสิ่งบอกเหตุอยู่หลายอย่างที่บอกว่ามันจะไม่สงบนะครับ..." (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงข้อเรียกร้องของ นปช. มีวาระอื่นๆ หลายประการ

"...ข้อเรียกร้องทางการเมืองที่มีการพูดถึงมา มันมีหลายครั้งที่มันบ่งบอกว่าจริงๆ มันไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย ยุบสภา ลาออก คุณจะไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย มันมีไกลกว่านั้น ไกลกว่านั้นอีกหน่อยก็เป็นเรื่องการชิงอำนาจรัฐ ไกลกว่านั้นไปอีก ก็ว่าชิงไปเพื่ออะไร เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับใคร และไปไกลกว่านั้นก็คือการที่เริ่มมีคำพูดเรื่องรัฐไทยใหม่ มีกระบวนการซึ่งกระทบกับสถาบันหลักของชาติ..." (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีย้ำจุดยืนไม่ยุบสภา

"...ที่จริงขณะนี้สับสนเพราะว่าคุณวีระ มุสิกพงศ์ พูด 30 วัน มีบางคนพูด 5 เดือน มีบางคนพูด 6 เดือน ผมไม่ทราบ แต่อย่างที่ผมบอกครับ ผมตอบไม่ได้ล่ะครับ 30 วัน 6 เดือน 8 เดือนเพราะสาระไม่ได้ตรงนั้น สาระอยู่ในสิ่งที่เขาทำ แต่ถ้าให้ตอบเร็วๆ ก็บอก 30 วันไม่ต้องพูด มีใครคิดบ้างว่ายุบสภา 30 วันแล้วบ้านเมืองสงบจริง แก้ปัญหาต่างๆ ที่มีการเรียกร้องถกเถียงกันมาได้จริง ผมว่าน้อยมากครับที่คิดว่ายุบสภา 30 วันแล้วเป็นคำตอบสำหรับประเทศ..." (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงกรณีที่ตนเองปฏิเสธข้อเสนอของกลุ่มคนเสื้อแดง

"...การหาคำตอบทางการเมืองต้องไม่สร้างบรรทัดฐานทางการเมืองว่าต่อไปนี้การใช้วิธีการของการก่อการร้าย การใช้ความรุนแรง การข่มขู่คุกคามนำมาสู่คำตอบทางการเมืองภายใต้การกดดัน ข่มขู่ คุกคามอย่างนี้ผมว่าอันนี้ต้องเข้าใจ เพราะว่าอันนี้เกี่ยวข้องกับการอนาคตของสังคมประชาธิปไตยอย่างชัดเจน ไม่ได้เกี่ยวกับตัวผม..."

"...และผมมั่นใจได้ว่าคนจำนวนมากซึ่งขณะนี้ออกมาชุมนุม จะเรียกว่าคนหลากหลายหรือกลุ่มต่างๆ ที่เขามาชุมนุม และบอกว่าอย่ายุบสภา มันไม่ใช่เพราะว่าเขารักนายอภิสิทธิ์ แต่เขาบอกว่าสังคมไทย ประชาธิปไตยไทย จะจำนนต่อวิธีการเรียกร้องหรือข่มขู่คุกคามอย่างนี้ไม่ได้..."

"...รัฐบาลหรือตัวผมมันไม่ยอมรับเงื่อนไขที่เป็นลักษณะของการยื่นคำขาดของผู้ชุมนุม ผมก็ต้องยืนยันนะครับเหมือนกับที่เคยไปในช่วงต้นของรายการ เหตุผลที่เราไม่สามารถที่จะไปรับข้อเสนอเงื่อนไข จากกลุ่มคนซึ่งใช้วิธีการข่มขู่ หรือใช้ความรุนแรงคุกคามนะครับ ความจริงขณะนี้ไม่ใช่คุกคามรัฐเท่านั้น แต่ว่ามีปัญหาของการไปคุกคามทำร้ายพี่น้องประชาชนทั่วไปด้วย อันนี้เป็นจุดยืนที่เราต้องดำรงไว้ครับ..." (25 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ เน้นการใช้จุดมุ่งใจโดยใช้อารมณ์ ใน “วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง” โดยเน้นว่าตนเองเป็น นายกรัฐมนตรีคนเดียวของประเทศไทยที่พูดว่าจะยุบสภา แต่ต้องเป็นการยุบสภาเพื่อให้นำไปสู่ ความสมานฉันท์ ซึ่งตนเองได้เคยเสนอเงื่อนไขไว้ว่าสามข้อ โดยในส่วนของข้อแรกเสนอว่าควรที่จะ ให้เศรษฐกิจฟื้นตัวเสียก่อน เพราะมีเช่นนั้นหากยุบสภาในระหว่างที่เศรษฐกิจยังไม่มีเสถียรภาพ อาจเป็นการซ้ำเติมให้สถานการณ์เลวร้ายลงไปอีก จากนั้นก็กล่าวย้ำว่าตนเองนั้นทำงานการเมือง มา 18 ปี ยังไม่เคยเห็นนายกรัฐมนตรีคนไหนที่บอกว่าพร้อมจะยุบสภาฯ แต่ขณะเดียวกันกลุ่มผู้ ชุมนุมก็ไม่ยอมรับข้อเสนอ ซึ่งแสดงว่าเป้าหมายของการชุมนุมเรียกร้องเป็นเรื่องอื่นหรือไม่

ต่อมาผู้สร้างสาร ได้กล่าวถึงเงื่อนไขข้อ 2 ที่วางไว้หากจะยุบสภาฯ โดยตั้งคำถามกลับมาว่า ขณะที่มีการเรียกร้องให้ยุบสภาฯ ก็ยังมีข้อเรียกร้องให้แก่รัฐธรรมนูญฉบับ 2550 ดังนั้นหากมีการ ยุบสภาแล้วจัดการเลือกตั้ง แล้วผลการเลือกตั้งมีพรรคที่ชนะโดยทุจริตการเลือกตั้ง แล้วนำไปสู่การ ยุบพรรค ปัญหาที่จะวนกลับมาที่เดิม ดังนั้นก่อนที่จะทำตามข้อเสนอของกลุ่มคนเสื้อแดง ควรที่จะมี การตกลงกันในเรื่องกฎกติกาเสียก่อน ต่อมาในเงื่อนไขข้อ 3 ผู้สร้างสารกล่าวว่า หากต้องการ ประชาธิปไตยจริง ก็สมควรที่จะไม่มีการเคลื่อนไหวที่ก่อความรุนแรง เช่น เปิดโอกาสให้แต่ละพรรค การเมืองสามารถลงหาเสียงได้ จากนั้นก็เน้นว่าในความเป็นจริงสิ่งนี้กลับไม่เกิดขึ้น แต่กลับมีการขู่ ว่าไม่ให้ไปที่ต่างๆ และมีการพกพาอาวุธกันไป โดยผู้สร้างสารใช้คำว่าเป็นการเลือกตั้งเลือด ย่อม เป็นสิ่งที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ดังนั้นผู้ชุมนุมควรพิสูจน์ว่าจะเปิดทางให้มีการทำงานตามปกติ นอกจากนี้ผู้สร้างสารยังยกตัวอย่างกรณีของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่อยู่เบื้องหลังการชุมนุมกลับ เป็นคนที่ไม่ทำตามกติกาเสียเอง คือ ไม่ยอมรับกระบวนการยุติธรรม หลบหนีออกนอกประเทศ ข้อเสนอให้ยุบสภาฯ ที่ผู้ชุมนุมต้องการ นายกรัฐมนตรีคงตอบสนองไม่ได้

หลังจากนั้นนายกรัฐมนตรีได้ตั้งข้อสังเกตว่า ข้อเสนอของแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ยังไม่ชัดเจนพอ โดยระบุว่า แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้าน เผด็จการแห่งชาติ (นปช.) พูดไม่ตรงกัน เช่น บางคนบอกว่าให้ยุบสภาฯ บางคนบอกว่าให้ลาออก และบางคนบอกว่ายุบสภาฯ เป็นแค่หลักกิโลเมตรแรก ยังมีเรื่องอื่นๆ ที่จะต้องตามมาอีก สะท้อนว่า ผู้ชุมนุมเรียกร้องมีวาระซ่อนเร้นอื่นๆ มากไปกว่านั้นผู้ชุมนุมยังพูดจาปราศรัยในประเด็นต่างๆ ที่ก้าว ล่วงไปถึงสถาบันอื่นๆ ซึ่งตนเองไม่แน่ใจว่า หากมีการเรียกร้องอย่างเป็นทางการแล้วจะเกี่ยวข้องกัน อย่างไรหรือไม่ จากนั้นผู้สร้างสารจึงย้ำว่าตนเองนั้นทั้งๆ ที่มีสิทธิ์ที่จะอยู่จนครบสมัย แต่ก็ เป็น นายกรัฐมนตรีที่พูดว่าการยุบสภาฯ มีความเป็นไปได้ แต่ขอให้มาคุยกันตกลงกันเรื่องกติกาการ เลือกตั้งให้เรียบร้อย แต่พรรคฝ่ายค้านกลับถอนตัวไป จากนั้นจึงเสริมว่าในระบบประชาธิปไตยนั้น

ไม่ใช่ระบบที่จะต้องออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้อง เพื่อให้บุคคลบุคคลหนึ่งลาออก เพราะอาจมีสถานการณ์อย่างอื่นที่ทำให้บุคคลนั้นลาออกก็ได้

นอกจากนี้ ผู้สร้างสหายยังกล่าวถึงการยื่นข้อเสนอมของผู้ชุมนุมว่า ที่ผู้ชุมนุมขอให้ตนเองยุบสภา แล้วถึงจะมีการยุติการชุมนุม ในทางกลับกัน หากตนเองขอให้ผู้ชุมนุมยุติการชุมนุมก่อน แล้วถึงจะยุบสภา ตนเองนั้นใจกว้างพอที่จะไม่กระทำเช่นนั้น เพราะอาจถูกมองว่ายื้อเวลาได้ ดังนั้นตนจึงเปิดให้มีการชุมนุมแต่มีข้อแม้ว่าให้ชุมนุมตามกติกา จากนั้นจึงเสริมด้วยการตั้งข้อสังเกตว่าการเรียกร้องของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ให้ยุบสภาฯ ก่อนแล้วถึงจะมีการพูดคุยตกลง เป็นตัวบ่งบอกว่าการยุบสภามีใช้ข้อเรียกร้องสุดท้าย เพราะการกล่าวในเวทีการชุมนุมก็มักจะมีคำว่า อำมาตย์ รัฐไทยใหม่ สงครามชนชั้น อยู่เสมอ ซึ่งไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการยุบสภาฯ

ต่อมาผู้สร้างสหายยังกล่าวถึงอดีตนายกรัฐมนตรีนาย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรว่า มีท่าทีไม่ต้องการให้เกิดการเจรจาขึ้นระหว่างตนเอง และแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) โดยตั้งคำถามกลับไปยังแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ว่า หากต้องการยุบสภาฯ และมาช่วยกันบริหารจัดการในเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตย ควรที่จะมีการพูดคุย แต่หากไม่ต้องการพูดคุย ย่อมแปลว่าทำตามความต้องการของอดีตนายกรัฐมนตรีนาย หรือทำตามคำสั่งของอดีตนายกรัฐมนตรีนาย ทั้งนี้ได้กล่าวเน้นแสดงอารมณ์หวั่งกังวล โดยระบุว่ามิสิ่งบอกเหตุว่า แม้ว่าตนเองจะยุบสภาฯ ไปแล้ว แต่ความวุ่นวายจะยังไม่จบ ดังนั้นในการตอบรับกับข้อเสนอตนเองก็ต้องระมัดระวัง และรับฟังความคิดเห็นให้รอบด้าน เพราะยังมีกลุ่มคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่เห็นด้วยกับการยุบสภาฯ

นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรียังได้ยกตัวอย่างเหตุการณ์เรียกร้องของคนเสื้อเหลือง ที่ขับไล่รัฐบาลของนายกรัฐมนตรีนาย สมควร สุนทรเวช ว่าตนเองเรียกร้องให้ยุบสภาฯ เพราะหากยุบสภาฯ แล้วบ้านเมืองสงบ เช่นเดียวกันในวันนี้ ตนเองก็ยินดียุบสภาฯ หากเห็นว่าจะสามารถทำให้บ้านเมืองสงบได้ แต่เหตุที่ไม่ทำตามข้อเสนอให้ยุบสภาฯ เพราะว่ามีสิ่งบอกเหตุว่า บ้านเมืองจะยังคงไม่สงบ ดังนั้นจึงคงเสนอว่าหากต้องการให้มีการเลือกตั้งใหม่ ก็ต้องมาคุยกันในเรื่องของกติกาก่อน เพื่อทำบรรยากาศของบ้านเมืองไม่ให้เป็นการเลือกตั้งเลือด

ดังนั้นผู้สร้างสหาย หรือนายกรัฐมนตรีนายจึงสรุปว่าการหาคำตอบทางการเมือง ต้องไม่มีการสร้างบรรทัดฐานว่าหากใช้วิธีการก่อการร้าย การใช้ความรุนแรง การข่มขู่คุกคาม แล้วจะประสบ

ความสำเร็จในการเรียกร้องให้ยุบสภา เพราะนอกจากนี้ ยังมีกลุ่มคนที่ไม่ต้องการให้มีการยุบสภาเกิดขึ้น เพราะไม่ต้องการให้รัฐบาลจำนวนต่อวิธีการเรียกร้องลักษณะดังกล่าว และเช่นเดียวกับตนเองที่จะไม่ยอมรับเงื่อนไขที่เป็นลักษณะของการยื่นคำขาด ช่มชู้ หรือใช้ความรุนแรง เพราะที่ผ่านมาตนเองนั้น เคยตอบรับด้วยการเสนอให้ดำเนินการตามแผนปรองดองแล้ว โดยระบุว่าอาจมีการเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน ซึ่งควรเป็นการเลือกตั้งที่สุจริตเที่ยงธรรม สันติ แต่ในเมื่อผู้ชุมนุมปฏิเสธและไม่มีการยุติการชุมนุม ตนเองก็มีสิทธิ์ที่จะใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจดำเนินการต่อไป

2.5 วาทกรรมว่าด้วยการฟื้นฟูประเทศหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้คนไทยยึดมั่นความเป็นไทย

“...ส่วนคนที่คิดจะมาเผาบ้าน เผด่างๆ นะครับ คือกลุ่มผู้ก่อการร้ายอะไรต่างๆ เรากำลังดำเนินคดีนะครับ จัดการกับเขาอยู่ แต่คนส่วนใหญ่ที่มาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ไม่ใช่ผู้ก่อการร้ายนะครับ เป็นคนในบ้าน เราก็คงต้องใช้วิธีในการที่จะช่วยกันฟื้นฟูบ้านหลังนี้ แล้วก็สร้างต่อเติมบ้านหลังนี้ให้มันน่าอยู่และอยู่ด้วยกันได้...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตอบคำถามพิธีกรเรื่องการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจในการเปิดประชุมสมัยวิสามัญ

“...ขณะเดียวกันผมก็ได้ข่าวว่าฝ่ายค้านจะยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ คาดว่าจะยื่นวันจันทร์นะครับ ก็เป็นเรื่องที่จะทำให้ขบวนการสภาฯ เข้ามาตรวจสอบได้ด้วย เพราะเข้าใจว่าอย่างไรก็ต้องไม่ไว้วางใจผม และก็ต้องมีการอภิปรายเรื่องนี้ ผมพร้อมชี้แจงครับ ถ้ามีการยื่นญัตติเข้ามาก็ต้องมีการอภิปราย ก็พร้อมชี้แจง เพราะฉะนั้นก็เป็นโอกาสที่จะทำให้บรรดาข้อมูลต่างๆ เข้ามาสู่เวทีซึ่งจะเผยแพร่ให้คนทั่วประเทศรับรู้รับทราบ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีครับ เพราะว่าขณะนี้บางทีก็มีข่าวลืออะไร มีควมสับสนเอารูปเหตุการณ์นั้น เหตุการณ์นี้ออกมา แล้วก็คาดเดา หรือบางทีก็จินตนาการ แล้วก็ไปพูดต่างๆ นานา...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ

“...ผมก็หวังว่าการอภิปรายนั้น จะเป็นการนำเอาข้อเท็จจริงนะครับ และเหตุและผลเข้ามาใช้ในการตรวจสอบและทุกฝ่ายจะให้ความระมัดระวังตามสมควร ไม่ให้เวทีนี้เป็นเวทีที่จะไปสร้างความแตกแยกเพิ่มเติม...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการเปิดถนนสี่ลมเปิดพื้นที่ให้ผู้ค้าขาย

“...ได้มีการจัดโครงการในการเปิดถนนสี่ลม ในการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการเหล่านี้สามารถที่จะมาค้าขายได้ ซึ่งผมต้องขอขอบคุณพี่น้องประชาชนจำนวนมาก ซึ่งได้ไปอุดหนุน ผมเข้าใจดีเลยว่า มีพี่น้องประชาชน

จำนวนมากที่ได้ตัดสินใจไปซื้อของอุดหนุนผู้ประกอบการเหล่านี้ ก็เพราะว่ามีความเห็นใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเหตุการณ์ความไม่สงบ ..." (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารมีการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน "วาทกรรมว่าด้วยการฟื้นฟูประเทศหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง" โดยเรียกร้องให้คนไทยช่วยกันฟื้นฟูประเทศ ช่วยกันปกป้องบ้านเมืองจากผู้ที่จะมาเผาบ้าน หรือกลุ่มผู้ก่อการร้าย แต่จะต้องมาช่วยกันฟื้นฟูบ้าน ต่อเติมบ้านหลังนี้ให้อยู่ ส่วนตนเองนั้นจะต้องเข้าประชุมในการอภิปรายยื่นญัตติไม่ไว้วางใจจากฝ่ายค้าน แต่ก็พร้อมชี้แจง เพราะเป็นโอกาสที่จะทำให้ข้อมูลต่างๆ ได้รับการเปิดเผยให้คนทั่วประเทศได้รับทราบ แทนที่จะรับฟังจากข่าวลือต่างๆ ซึ่งในการอภิปรายควรที่จะใช้ในการตรวจสอบ โดยไม่ให้เวทีนี้เป็นเวทีที่จะไปสร้างความแตกแยกเพิ่มเติม

ขณะเดียวกันในการฟื้นฟูประเทศนั้น จะต้องมีการเยียวยาผู้ได้รับความเดือดร้อนจากชุมนุมอีกด้วย ซึ่งผู้สร้างสารระบุว่า โดยเฉพาะเรื่องจิตใจเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ แต่ในส่วนของผู้เดือดร้อนที่เป็นผู้ประกอบการ ก็จะมีการเปิดพื้นที่ให้ทำการค้าขายได้ โดยนายกรัฐมนตรี สร้างสารกล่าวขอบคุณประชาชนว่า การไปอุดหนุน ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ทำให้ร้านค้าเดิมเสียหาย นั้น เพราะประชาชนมีความเห็นใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงเหตุการณ์ความไม่สงบ

2.6 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลก

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงจุดยืนของรัฐบาล

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : "...ในช่วง 1 ปีครึ่งของการบริหารงานของรัฐบาลที่ผ่านมาะคะ ก็เป็นเวลาที่เราเองก็ต้องเผชิญกับหลายๆ เรื่อง เมื่อมีการประท้วงเกิดขึ้นเมื่อช่วงกลางเดือนมีนาคมที่ผ่านมาะคะ ทางรัฐบาลหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ามาโดยตลอด..." (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงกลุ่มผู้ชุมนุมมีการใช้อาวุธ

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : "...ทางรัฐบาลโดยตัวท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ มีการพูดคุยเจรจากับทางแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือว่า นปช. ซึ่งออกมาเคลื่อนไหว ซึ่งต่อมาก็พบว่า ในส่วนของกลุ่มผู้

ชุมนุมนั้นก็มีการใช้อาวุธเพื่อที่จะต่อต้านเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยนะคะ ซึ่งก็ถือว่าเป็นงานที่ค่อนข้างจะยากลำบากของรัฐบาลที่จะต้องจัดการแก้ไขปัญหา...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงผลจากการชุมนุม

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...การชุมนุมของกลุ่ม นปช. ที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ได้กระทบกับการใช้ชีวิตของพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นเมื่อช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มีหลาย ๆ หลักฐานนะคะไม่ว่าจะเป็นภาพฟุตเทจที่หลายๆ คนก็คงจะได้เห็นกันไปแล้วว่าทางกลุ่มผู้ชุมนุมเองก็มีกลุ่มติดอาวุธแฝงตัวอยู่ในนั้นด้วย...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม

“...ท่านนายกรัฐมนตรียังได้พูดถึงแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทหารด้วยนะคะ บอกว่าใช้ความอดทนอดกลั้นโดยตลอด เรื่องของการใช้อาวุธจะกระทำต่อเมื่อ ยิงขึ้นฟ้าเพื่อข่มขู่ เพื่อป้องกันตัวเอง และประการสุดท้าย ยิงผู้ติดอาวุธเมื่อมีเป้าหมายที่ชัดเจน เรื่องของเหตุการณ์ที่มีการเผาศึกอาคารต่างๆ เป็นการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้านะคะ ไม่ได้เกิดขึ้นจากอารมณ์โกรธแค้นเพียงอย่างเดียว...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุการณ์ก่อวินาศกรรม

“...มาถึงวันที่เจ้าหน้าที่นั้นปฏิบัติการขอคืนพื้นที่ที่มีการอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มผู้ชุมนุมที่ต้องการจะเดินทางกลับบ้าน แต่มีกลุ่มผู้ชุมนุมบางส่วนที่ก่อความไม่สงบ วางเพลิงเผาสถานที่ราชการห้างร้านต่างๆ แก่นานนปช. ได้ประกาศยุติการชุมนุมในช่วงเวลาประมาณบ่ายโมงถึงบ่ายสองโมงนะคะ แต่ว่าจนถึงช่วงเวลาประมาณ 19.00 น. หรือประมาณ 1 ทุ่ม ก็ยังมีเหตุการณ์ยิงกันเกิดขึ้นที่วัดปทุมวนารามคะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดมุ่งใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลก” โดยเป็นการกล่าวต่อคณะทูตานุทูต และสื่อมวลชนต่างประเทศ ถึงจุดยืนของรัฐบาลว่า รัฐบาลนั้นต้องเผชิญปัญหาหลายเรื่อง ในรอบ 1 ปี ครั้งของการบริหารงานมา และในการประท้วงที่เกิดขึ้น ทางรัฐบาลได้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ามาโดยตลอด และมีการพูดคุยเจรจากับทางแกนนำกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) แต่กลุ่มผู้ชุมนุมนั้นก็มีการใช้อาวุธเพื่อที่จะต่อต้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นงานที่ค่อนข้างยากลำบากของรัฐบาลที่จะต้องจัดการแก้ไขปัญหา

2.7 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชั้นวงล้อม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงปฏิบัติการกระชั้นวงล้อมในวันที่ 17-18 พฤษภาคม 2552

“...ผมขอเรียนว่าในวันจันทร์ที่ 17 และวันอังคารที่ 18 ก็เป็นจุดยืนที่มีความชัดเจนว่าจะมีการดำเนินการในลักษณะนี้ในส่วนของรัฐบาล ขณะเดียวกันฝ่ายผู้ชุมนุมนั้นจะใช้คำว่า ขอให้มีการหยุดยิง ซึ่งเราก็ได้ชี้แจงมาโดยตลอดครับว่าทางทหารนั้นไม่ได้เข้าไปดำเนินการในการสลายการชุมนุม ขอคืนพื้นที่ หรือปราบปรามพี่น้องประชาชนแต่ประการใด เป็นเพียงตั้งด่านเพื่อที่จะปิดล้อมการชุมนุมเท่านั้นเอง และการยิงอาวุธทั้งหลายที่เกิดขึ้นก็เป็นเพียงการยิงเพื่อป้องกันตัว ป้องกันชีวิต และตอบโต้สิ่งที่มีการชี้แจงของ คอช.อย่างชัดเจน พี่น้องประชาชนที่ติดตามข่าวสารจะจำได้ว่า เราจะเห็นคลิปต่างๆ กรณีบุคคลพยายามที่จะเข้าไปจุดไฟเพื่อให้เกิดการระเบิดขึ้นของรถแก๊ส ก็ปรากฏว่าถูกยิง ซึ่งทหารก็ยิงที่ขา เพื่อป้องกันไม่ให้เหตุเกิดขึ้น อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งการใช้อาวุธทั้งหลายนั้นยึดตามหลักสากลในเรื่องของการที่จะใช้อาวุธจริงในกรณีที่มีการปกป้องตัวเองหรือรักษาชีวิต หรือรักษาความสงบเรียบร้อยเท่านั้นครับ...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวสรุปตัวเลขความสูญเสียในช่วงเช้าของวันที่ 19 พฤษภาคม

“...เช้าวันนั้นก็ต้องขอเรียนครับว่าปฏิบัติการโดยรวมนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย หลายคนเคยคาดการณ์ว่าปฏิบัติการเช่นนี้จะต้องนำไปสู่การสูญเสียเป็นจำนวนมาก ที่สุดในขณะนี้เท่าที่มีการตรวจสอบมานั้น ก็ปรากฏว่ามีผู้เสียชีวิตจากปฏิบัติการ 6 ราย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเสียใจ ใน 6 รายนั้นก็เป็นทหาร 1 นาย และเป็นผู้สื่อข่าวต่างประเทศ 1 ราย ซึ่งสาเหตุ รายละเอียดต่างๆ ก็ต้องมีการตรวจสอบต่อไป แต่กรณีของทหารและกรณีของผู้สื่อข่าวต่างประเทศซึ่งอยู่ด้วยกันนั้น โดนทั้งเอ็ม 79 และโดนยิง ซึ่งผมขอย้ำอีกครั้งว่าการใช้เอ็ม 79 นั้นเป็นการใช้โดยฝ่ายกองกำลังติดอาวุธอย่างเดียว เพราะว่ากองกำลังทหาร หรือเจ้าหน้าที่ของเรานั้น ไม่มีการใช้เอ็ม 79 นี่คือจุดที่นำไปสู่การกดดันที่ให้ผู้ที่เป็นแกนนำของการชุมนุมนั้นประกาศยุติการชุมนุมในเวลาประมาณบ่ายโมง...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการสูญเสียชีวิตประชาชนที่วัดปทุมวนาราม

“...เหตุการณ์ฯ หนึ่งซึ่งสร้างความสะเทือนใจอย่างมากก็คือ ปัญหาของการสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นที่วัดปทุมฯ หรือบริเวณใกล้เคียง เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในช่วงค่ำ ซึ่งเป็นช่วงที่การชุมนุมได้ยุติลงแล้ว และไม่ได้มีปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเหตุการณ์นี้จะต้องมีการหาข้อเท็จจริงต่อไป และขณะนี้เราได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นจากการชันสูตรศพ ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ควรที่จะเกิดขึ้นเลย...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชั้นวงล้อม” ว่าการดำเนินการสลายการชุมนุมของเจ้าหน้าที่เกิดขึ้นในวันจันทร์ที่ 17 และวันอังคารที่ 18 แต่มิใช่ลักษณะของการปราบปราม เป็นเพียงตั้งด่าน

เพื่อที่จะปิดล้อมการประชุมเท่านั้น ขณะที่การยิงก็เพื่อเป็นการป้องกันตัว โดยยกตัวอย่างกรณีบุคคลพยายามที่จุดไฟเพื่อให้เกิดการระเบิดขึ้นของรถแก๊ส เจ้าหน้าที่ทหารจึงจำเป็นต้องยิงที่ขาเพื่อป้องกันเหตุ และรักษาความสงบเรียบร้อย จากนั้นจึงกล่าวต่อไปว่า เช้าวันรุ่งขึ้น (ซึ่งหมายถึงเช้าวันที่ 19 พฤษภาคม) ปฏิบัติการโดยรวมนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีผู้เสียชีวิตจากปฏิบัติการ 6 ราย โดยกรณีของทหาร 1 นาย และผู้สื่อข่าวต่างประเทศ 1 ราย นั้น โดนอาวุธเอ็ม 79 ที่มีโซ่อาวุธของทางกองกำลังทหาร หรือเจ้าหน้าที่ และเหตุการณ์นี้เองที่นำไปสู่การกดดันให้นำนั้ประชุม ประกาศยุติการประชุมในเวลาประมาณบ่ายโมง ขณะเดียวกันยังเกิดเหตุที่สร้างความสะเทือนใจและไม่ควรเกิดขึ้น คือ การสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นที่วัดพุทธวนารามในช่วงค่ำ หลังจากที่ได้เจ้าหน้าที่ยุติการสลายการประชุมแล้ว ซึ่งเหตุการณ์นี้จะต้องมีการหาข้อเท็จจริงต่อไป

‘ 2.8 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและประชาชน

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ของเจ้าหน้าที่ทหาร และข้าราชการ

“...ที่สำคัญที่สุดก็คือว่าผมคนเดียวก็ทำไม่ได้ นะครับ เจ้าหน้าที่จำนวนมากทั้งตำรวจทั้งทหาร ข้าราชการพลเรือนจำนวนมากเขาก็เสียสละเต็มที่ครับ ขณะนี้ทำงานกันเรียกว่า 24 ชั่วโมงก็ว่าได้ เสาร์-อาทิตย์ก็ไม่ว่างวันไหนเป็นอย่างไหน...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวขอบคุณที่ทุกคนร่วมมือกันในการรักษาความสงบเรียบร้อย

“...ผมก็อยากจะขอขอบคุณหลาย ๆ ฝ่าย ผู้ชุมนุมเองที่ตั้งใจมาชุมนุมโดยสงบ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ที่อยู่ในพื้นที่ ซึ่งคอยช่วยสอดส่องดูแล และเท่าที่ได้มีการติดตามสอบถามก็ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็ง ด้วยความอดทน และหลายคนก็สามารถที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดี ทั้งกับประชาชนในพื้นที่ ทั้งกับผู้ชุมนุมด้วย อันนี้ก็อยากจะขอบคุณ เพราะว่าคนเหล่านี้ก็เหนื่อย เพราะว่าต้องอยู่กับสถานการณ์ตรงนั้น และบางที่อยู่ตรงนั้นตลอดเวลาที่มีความเครียดขึ้นมาได้...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและประชาชน” โดยกล่าวนั้นว่าในการปฏิบัติงานนั้นตนเองไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพียงลำพัง แต่ยังมีเจ้าหน้าที่ทั้งตำรวจ ทหาร ข้าราชการพลเรือนจำนวนมากที่เสียสละในการทำงานโดยไม่เกี่ยงว่าเป็นวันหยุดพักผ่อน จากนั้นนายกรัฐมนตรีจึงกล่าวขอบคุณที่ทุกคนให้ความร่วมมือกันในการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมถึงในส่วนของกลุ่มผู้ชุมนุมที่ชุมนุมโดยสงบ

2.9 วาทกรรมว่าด้วยการทำงานของสื่อมวลชน

ประเด็น ขอบเขตของกฎหมายเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวของสื่อ

“...สมมติว่ามีสถานีวิทยุชุมชนแห่งหนึ่ง มีผู้จัดรายการ ผมก็บอกไปแล้วว่าถ้าผู้จัดรายการพูดข้อความที่ผิดกฎหมาย อย่างที่ผมเรียนนะครับ ยกตัวอย่างว่าเชิญชวนไปเผาบ้านเผาเมือง เชิญชวนไปอย่างนั้นอย่างนี้ คือหลายคนบอกว่าไปปิดวิทยุชุมชน ผมบอกว่าก้าวแรกนี่จริงๆ ตัวคนพูดทำผิดอาญา อย่างนี้ควรจะดำเนินการกับตัวบุคคลก่อน...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล

“...ผมก็ยืนยันตรง बातที่ไม่ทำ...อย่างที่ผมบอกคุณก็จะวิจารณ์ผมรุนแรงอย่างไรก็ได้ แต่ถ้าคุณเริ่มบอกว่าไปเผาทำเนียบฯ อย่างนี้ผมบอกคุณไม่มีสิทธิ์ ถึงคุณชอบผม ไปบอกว่าไปเผาพรรคฝ่ายค้าน ผมบอกอันนี้ก็ไม่ได้ ผิดเหมือนกัน เราต้องเรียนรู้ว่าการใช้สื่อในการที่จะวิพากษ์วิจารณ์แสดงออก แน่นอบบางที่ก็ต้องออกสบบ้าง ผมก็เข้าใจ ไซ้ไหมครับ หรือพูดกันเรียก ๆ เลิกๆ ก็คงไม่มีคนฟัง เข้าใจ ก็วิพากษ์วิจารณ์ธรรมดา แต่มันต้องมีขอบเขต...” (7 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยการทำงานของสื่อมวลชน” โดยระบุว่าการนำเสนอข่าวของสื่อ นั้น หากว่าสถานีวิทยุชุมชนมีผู้จัดรายการที่พูดข้อความที่ผิดกฎหมาย เช่น การเชิญชวนให้ไปเผาบ้านเผาเมือง เจ้าหน้าที่ก็จะดำเนินการกับตัวบุคคลที่พูดก่อน จากนั้นจึงกล่าวยืนยันว่าการกล่าวโจมตีการทำงานของตนเองนั้นสามารถกระทำได้ แต่มีการกล่าวว่าจะไปทำการเผาสถานที่ต่างๆ นั้นไม่สามารถทำได้

2.10 วาทกรรมว่าด้วยความเป็นประชาธิปไตย

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างกรณีอดีตนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

“...แต่เอาละบางคนก็อาจจะสงสัยเพราะว่าไม่ค่อยเข้าใจ อย่างเช่น ประเด็นเรื่องของการวินิจฉัยของศาลนะครับ เช่น กรณีท่านนายกฯ สมัครฯ เป็นเรื่องของกฎหมายผลประโยชน์ขัดกันภาษาอังกฤษเค้าเรียก conflict of interest แต่ไปฟังจากบางคน เอ๊ะ ทำไมคุณสมัครทำกับข่าวออกทีวีแล้วเป็นนายกฯ ไม่ได้ ก็ไปเถียงกันว่า อ้าวมีนายกฯ ประเทศไทย มีนายกฯ ทำกับข่าวออกทีวีไม่ได้ ท่านองนั้น แต่ความจริงเนี่ย ถ้าเข้าใจตัวกฎหมายเนี่ย ก็รู้ว่าทศกัณฐ์ระบบมันเป็นอย่างไร ทีนี้ในทางกลับกันผมถามว่าถ้าคุณทักษิณฯ ถูกมองว่าเป็นประชาธิปไตยจริง ถามว่าทำไมวันนี้คุณทักษิณฯ อยู่แต่ มอนเตเนโกร กับดูไบ...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างกรณีคนเสื้อเหลืองชุมนุมขับไล่ ร.ต.อ. เฉลิม อยู่บำรุง ขณะไปเยือนจังหวัดกระบี่เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551

“เดียวจะมีคนบอกอีกว่า แล้วสมัยที่เขาเป็นรัฐบาล มีกลุ่มคนไปยึดทำเนียบฯ ยึดอะไรนี้ ผมก็บอกได้เลยว่าเอาเทปกลับมาดูเลยครับ ทุกครั้งที่มีการทำอย่างนั้นผมพูดชัดเจนว่าผมไม่เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นทำเนียบรัฐบาล หรือแม้กระทั่งสนามบิน หรือแม้กระทั่งวันแรกเลยที่มีกลุ่มคนไป ถ้าผมจำไม่ผิดคือกระบี่ คุณเฉลิม รัฐมนตรีฯ มหาดไทยในขณะนั้นท่านไปตรวจราชการ และก็ไปขับไล่ ไม่ให้ไป ผมนี่เป็นคนแรกเลยที่ให้สัมภาษณ์ว่าผมไม่เห็นด้วยกับการกระทำอย่างนี้...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สรวสารได้น้อมน้ำใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยความเป็นประชาธิปไตย” โดยระบุถึงกรณีอดีตนายกรัฐมนตรี สมคร สุนทรเวช และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่ต้องพ้นสภาพความเป็นนายกรัฐมนตรีไป เพราะตัวบทกฎหมายในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เนื่องจากทำผิดบางประการ จากนั้นนายกรัฐมนตรีกล่าวถามกลับมว่า หากเห็นว่าอดีตนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร มีความเป็นประชาธิปไตย แต่เหตุใดถึงต้องไปอยู่ที่ประเทศมอนเตเนโกร กับ ประเทศคูโบ แต่ในทางกลับกัน ตนเองนั้นก็แสดงจุดยืนคัดค้านการชุมนุมที่ใช้ความรุนแรงมาตลอด แม้ในการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อเหลืองที่ไปขับไล่ ร.ต.อ. เฉลิม อยู่บำรุง ขณะไปเยือนจังหวัดกระบี่เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 หรือการชุมนุมที่ไปยึดสถานที่ตนเองก็คัดค้าน เพราะเป็นการกระทำที่ไม่มีความเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

2.11 วาทกรรมว่าด้วยข่าวลือ

ประเด็น นายกรัฐมนตรีบอกเล่าถึงการปล่อยข่าวลือในประเด็นต่างๆ

“...บรรดาข่าวลือต่างๆ ในช่วง 2-3 วันที่ผ่านมา มีมาก แต่จะเห็นว่าข่าวลือหลายครั้งที่มุ่งจะก่อให้เกิดความขัดแย้งกัน ระหว่างรัฐกับประชาชน ระหว่างรัฐบาลกับทหาร ทหารกับตำรวจ ประชาชนกับประชาชน หรืออะไรก็ตาม ที่สุดท้ายพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นความจริง เช่น ข่าวลือว่าจะมีการเอารถถังมาปิด จะมีการสร้างสถานการณ์ตรงนั้นตรงนี้...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเปิดตัวเว็บไซต์ www.capothai.org

“...รัฐบาลจะสื่อสารกับพี่น้องประชาชนอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้ทราบว่ายี่ห้อจริงต่างๆ นั้นเป็นอย่างไร เราอย่าไปหลงเชื่อข่าวลือ อย่าไปเป็นเหยื่อของผู้ที่ประสงค์จะให้เกิดความรุนแรงขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่าในส่วนของเราเว็บไซต์ที่จะเข้ามาทำงานทางด้านนี้ที่เกี่ยวข้องกับข่าวลือ...” 14 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น้อมนำหัวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยชาวลื้อ” โดยระบุว่าชาวลื้อที่ออกมามีความมุ่งหวังที่จะสร้างความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชน ระหว่างรัฐบาลกับทหาร ทหารกับตำรวจ ประชาชนกับประชาชน จากนั้นจึงขอความร่วมมือว่าประชาชนไม่ควรหลงเชื่อชาวลื้อ และตกเป็นเหยื่อของผู้ที่ประสงค์จะให้เกิดความรุนแรงขึ้น จากนั้นนายกรัฐมนตรีจึงกล่าวถึงเว็บไซต์ www.capo thai.org ที่จะเป็นช่องทางที่รัฐบาลจะสื่อสารกับประชาชนโดยนำเสนอแต่ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้

2.12 วาทกรรมว่าด้วยอำมาตยาธิปไตย

ประเด็น นายกรัฐมนตรียืนยันรัฐบาลไม่เกี่ยวข้องกับการทำรัฐประหารของฝ่ายทหาร

“...ถามว่ารัฐบาลนี้เนี่ยทหารตั้ง ผมว่าอันนี้ก็เป็น การดูถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เค้าลงมติ และอย่าลืมว่ารัฐบาลชุดนี้อยู่มาปีกกับ 3 เดือนนะครับ ไม่ใช่พอตั้งเสร็จปั๊บอยู่ได้ตลอดไม่ใช่ ก็ต้องมีการ ปีที่แล้วก็มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจนะครับ สมาชิกเขาก็ใช้ดุลพินิจของเขาในการสนับสนุนรัฐบาลนี้ อันนี้ก็ชัดเจนนะครับ นอกจากนั้นเนี่ย ตั้งแต่ผมมาเป็นรัฐบาลเนี่ยมีการเลือกตั้งซ่อมเนี่ย ผมเข้าใจว่า 30 กว่าเขต รัฐบาลก็ชนะตั้ง 20 กว่าเขตเป็นส่วนใหญ่ของการเลือกตั้งเพราะฉะนั้นไม่ได้มีอะไรที่ผิดปกติเลยนะครับ...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีปฏิเสธคำถามเกี่ยวกับการได้รับคำปรึกษาจากองคมนตรี

กรณีของท่านประธานองคมนตรี คงไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องตรงนี้ อันนี้คือสิ่งที่ เป็นระบบที่ผมทำงานมาโดยตลอด ก็เลยต้องถือโอกาสบอกว่า เขาก็จะเลยมาพูดว่า อำมาตย์มาแทรกแซง อำมาตย์มาขัดขวางการทำงาน เพื่อคนจน เพื่อไพร่หรืออะไรที่เขาใช้ถ้อยคำอื่นๆ ผมก็ต้องยืนยันและก็อยากจะทวงถามหลักฐานว่าตรงไหน ใครเข้ามาแทรกแซงกับการทำงานของรัฐบาล ใครมาขัดขวางการทำงานของรัฐบาล...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น้อมนำหัวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยอำมาตยาธิปไตย” โดยยืนยันรัฐบาลไม่เกี่ยวข้องกับการทำรัฐประหารของฝ่ายทหาร (19 กันยายน 2549) เพราะหากคิดเช่นนั้นเท่ากับเป็นการดูถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ลงมติเลือกตนเองขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ในการทำงาน 1 ปี 3 เดือน ที่ผ่านมาก็สามารถผ่านการรับรองจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะลงมติไว้วางใจให้บริหารรัฐบาลต่อไป กับทั้งในการเลือกตั้งซ่อม ผู้ลงสมัครที่สังกัดพรรคฝั่งรัฐบาลก็สามารถเอาชนะคู่แข่งได้กว่า 20 เขต จากนั้นจึงปฏิเสธถึงการได้รับคำปรึกษาจากองคมนตรีว่า ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และทวงถามหลักฐานว่ามีสิ่งใดที่ยืนยันว่า มีการแทรกแซงการทำงานของรัฐบาลโดยฝ่ายทหาร เพื่อสร้างน้ำหนักของการปฏิเสธให้หนักแน่นขึ้น

2.13 วาทกรรมว่าด้วยความเสียหายของประเทศจากการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวแสดงความผิดหวังในผลจากการชุมนุมที่ส่งผลต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจ

“...ผมก็เลยถือโอกาสเรียนครับว่าในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมานั้นก็ได้มีการประเมินในเรื่องของเศรษฐกิจในภาพรวมครับ ที่จริงเป็นที่น่าเสียดายมากกว่าก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ หรือการชุมนุมทั้งหลายนั้น เศรษฐกิจไทยนั้นกำลังอยู่ในช่วงที่ขยายตัวได้เกินเป้าหมายครับ หลายท่านอาจจะจำได้นะครับ ก่อนหน้านี้มีการประมาณการว่าเศรษฐกิจจะเติบโตในปีนี้อยู่ประมาณร้อยละ 3.5 - 4.5 แต่พอตัวเลขในเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ หรือครึ่งเดือนแรกของเดือนมีนาคมออกมา ไม่ว่าจะเป็นตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายใช้สอย การใช้กำลังการผลิต การส่งออก การท่องเที่ยว นั้น ปรากฏว่าแม้แต่องค์กรระหว่างประเทศนั้น คิดว่าประเทศไทยหรือเศรษฐกิจไทยในปีนี้น่าจะสามารถเติบโตได้ถึงร้อยละ 6.2 แต่ว่าหลังจากเกิดการชุมนุมขึ้น และเกิดเหตุการณ์ต่างๆ จวบจนถึงปัจจุบันนี้ และมีแนวโน้มว่าถ้ามีการดำรงต่อไปนั้น ก็ทำให้หน่วยงานของทางราชการเอง ยังไม่สามารถที่จะปรับตัวเลขขึ้นไปอย่างที่มีการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ได้...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงผลกระทบด้านการท่องเที่ยว

“...สิ่งที่กระทบชัดเจนแล้วก็คือเรื่องของการท่องเที่ยว อาจจะไม่ใช่ในช่วงที่ผ่านมา เพราะว่ายังมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาสู่ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง แต่ขณะนี้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นก็เริ่มมีคำเตือนหรือคำแนะนำจากรัฐบาลของประเทศต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางเข้ามาประเทศไทย และเราได้เห็นการยกเลิกการจองในเรื่องของการเดินทางที่ดี ในเรื่องของโรงแรมก็ดีมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่เหลือของเดือนนี้ ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นความเสียหายที่เราจะต้องเร่งบรรเทาแก้ไข...” (25 เมษายน 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดมุ่งใจโดยใช้อารมณ์ใน “วาทกรรมว่าด้วยความเสียหายของประเทศจากการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง” โดยกล่าวแสดงความผิดหวังในผลจากการชุมนุมที่ส่งผลต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจ และในด้านการท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวได้ทำการยกเลิกการจองที่พักและตัวเครื่องบินมายังประเทศไทย

3. จูงใจโดยใช้ความโกรธ (Anger Appeal)

สำหรับจุดมุ่งใจโดยใช้ความโกรธนั้น เป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึกโกรธ ให้เกิดขึ้นกับผู้รับสาร ทั้งนี้เพื่อหวังผลทางใดทางหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกโกรธนั้นๆ สำหรับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ พบการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเน้นจุดมุ่งใจ

โดยใช้ความโกรธ ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอเรียงลำดับตามประเภทวาทกรรม พร้อมยกตัวอย่างประเด็นที่พบ โดยเน้นบางประเด็นที่เห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดจูงใจมากที่สุด ดังต่อไปนี้

3.1 วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง

ประเด็น คลิปเสียงนายกรัฐมนตรีให้ปฏิบัติการกับผู้ชุมนุมโดยใช้ความรุนแรง

“...ผมต้องขอถือโอกาสพูดย้ำอีกครั้งว่าที่ผมไม่สบายใจก็คือ ยังคงมีการเอาคลิปเสียงติดต่อ ไปเผยแพร่ซึ่งหาว่าผมเคยสั่งการฆ่า เขาพิสูจน์กันหมดแล้ว กองพิสูจน์หลักฐาน คุณหมอพริตพิทย์ ใครต่อใครเอาคลื่นเสียงมาให้ดูเลยว่าตัดมาจากรายการเชื่อมั่นประเทศไทยฯ นี้แล้วก็ไปใส่ อย่างนี้เราก็บอกว่า ผมก็ไม่เข้าใจว่าคนที่ทำนี้จะทำไปทำไม...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น การก้าวล่วงสถาบันหลักของชาติ

“...ยิ่งไปกว่านั้นอย่างที่ยกมา ก็คือว่ามีการเคลื่อนไหวของคนบางกลุ่มซึ่งไปไกลกว่านั้นอีก พูดจาหรือว่าไปไกลถึงการเกี่ยวข้องกับสถาบันหลักของชาติ ซึ่งก็ไปสร้างอารมณ์ที่รุนแรงมากสำหรับคนจำนวนมากที่ต้องการที่จะปกป้อง...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น กลุ่มคนเสื้อแดงบุกไปทะเลาะที่หน้าบ้านนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2553

“... เรื่องอารมณ์นี้มันห้ามกันไม่ได้หรอก สองท่านนี้ถ้าถูกกล่าวหาว่าเป็นฆาตกรทุกวันๆ ก็คงมีคนเกลียดเยอะ สองท่านถ้าเห็นคนมาทะเลาะที่บ้านก็คงไม่บอกว่าไม่เป็นไรหรอก มันก็รู้สึกครับ ไม่ใช่ไม่รู้สีก เราไม่โกหกกัน แต่ว่าสิ่งหนึ่งซึ่งผมได้ยึดถือมาตลอดในการทำงานตั้งแต่ปีที่แล้วมาจนถึงปีนี้ก็ถือว่า คือสิ่งที่มันยิ่งใหญ่กว่าตัวเราคือบ้านเมืองคือส่วนรวม ตัวผมในฐานะนายอภิสิทธิ์ จะโกรธจะเคืองอะไรนี้ผมก็เป็นปุถุชน ก็ว่าไปแต่ตัวผมในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรีต้องถอดความรู้สึกตรงนั้นออกไป ในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมผมใช้วิธีนี้มาตลอด และก็ใช้วิธีนี้ เพราะฉะนั้นจะเห็นนะครับว่าหลายคนซึ่งก็มีความผูกพันกับผมสนับสนุนผมก็มีความเป็นเดือดเป็นร้อน และก็บอกว่ายอมเขาได้อย่างไร ยอมเขาได้อย่างไร แม้กระทั่งวันนั้นที่ไปที่บ้านก็มีหลายคนบอกว่าอย่าไปยอมนะ อย่าให้ไปถึงหน้าบ้าน เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะมาทำอย่างนั้น...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงกลุ่มติดอาวุธที่แฝงเข้ามาในกลุ่มทหารและประชาชน

“...แต่ประเมินนี้ไม่ถึงครับว่าจะมีคนสามารถที่จะใช้อาวุธแบบนี้ทำกับประชาชนที่เขาชุมนุมหรือมาอยู่อย่างบริสุทธิ์ โดยที่ไม่มีเหตุการณ์ของการที่เรียกว่าชุมนุมกันในจุดที่ว่าปะทะกันเลย คิดไม่ถึงนะครับ ยอมรับอันนี้...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างเหตุระเบิดเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2553

“...ผมเชื่อว่า พวกเราทุกคนรู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ผมยืนยันได้เลยว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นตัวบ่งบอกว่า ผู้ที่ไม่สนับสนุนแผนการปรองดองที่ชัดเจนที่สุดกลุ่มหนึ่ง ก็คือกลุ่มผู้ก่อการร้ายครับ เพราะเขารู้ว่าถ้าเมื่อไรก็ตามการชุมนุมยุติลง และแผนปรองดองเดินหน้าได้แบบเต็มที่ กลุ่มเขาจะเป็นกลุ่มคนซึ่งแปลกแยกอยู่ในสังคม ถูกโดดเดี่ยว และจะต้องมีการดำเนินการถูกจับกุมดำเนินคดี เพราะเขาจะไม่สามารถเอามวลชนมาเป็นโล่มนุษย์ มาเป็นกลุ่มที่ล้อมเขาได้อีกต่อไป เพราะฉะนั้นอย่าได้แปลกใจจะครับว่า คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย แล้วก็ต้องมีความพยายามในการที่จะสร้างความรุนแรง เพื่อที่จะล้มแผนของการปรองดอง...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงเสธ.แดง และ พ.ต.ท. ทักษิณ ว่าเป็นผู้ที่ต้องการล้มแผนปรองดอง

“...ต้องวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนว่า แผนการปรองดองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2 คืบก่อนหน้านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ผมเคยเชื่อบุคคลก็ได้ครับ คนที่แสดงตัวชัดเจนไม่เอาแผนปรองดองก็คือเสธ.แดง ครับ แล้วก็มีพยายามอย่างยิ่งยวดในขณะนี้จะไม่ให้การชุมนุมยุติลง และที่สำคัญก็คือว่า เสธ.แดง ก็พูดอย่างชัดเจนด้วยว่าขณะนี้ ก็พยายามที่จะไปติดต่อประสานงานกับแกนนำในภูมิภาค เพื่อมาคัดค้านแกนนำในส่วนกลาง ซึ่งในเบื้องต้นบอกว่าตอบรับกระบวนการของการปรองดอง และที่สำคัญก็คือเสธ.แดงบอกด้วยครับว่า เขาก็จะฟังจากคุณทักษิณ ซึ่งผมก็กล้าพูดได้เช่นเดียวกันครับว่า คุณทักษิณนั้นไม่พอใจแผนปรองดองครับ เพราะในแผนปรองดองนั้นไม่มีอะไรที่เป็นคำตอบในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตัวของคุณทักษิณเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคดีความและเรื่องอื่นๆ ...”

“...ขณะนี้แผนปรองดองนั้น คนที่ต้องการที่จะล้มล้างมากที่สุดก็คือผู้ที่ก่อการร้าย และคนที่อยู่ในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะทำความเข้าใจนะครับ กับเสียงสะท้อนที่ผ่านมา ผมตอบ SMS ผมตอบโทรศัพท์ได้ไม่หมดทุกสายหรือครับ แต่ผมยืนยันข้อเท็จจริงและความรู้สึกอย่างนี้...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีระบุถึงพฤติกรรมของผู้ก่อการร้ายที่ประชาชนพึงระมัดระวัง

“...แน่นอนครับถ้าเหยื่อเป็นเจ้าหน้าที่ นั่นเขาก็บรรลุเป้าหมายในการที่จะทอนกำลังของบ้านเมือง ขณะเดียวกันเวลาเหยื่อเป็นประชาชนเอง เขาก็หวังว่าการสูญเสียของประชาชนนั้น จะมากดดันทางรัฐบาล จะมากดดันทางเจ้าหน้าที่ จะมากดดันสังคม เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการสูญเสียมากที่สุดก็คือกลุ่มผู้ก่อการร้ายและกองกำลังติดอาวุธ...” (16 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุปะทะที่บริเวณบ่อนไก่

“...ถ้าพี่น้องจำได้ทางรัฐบาลและสื่อได้เตือนไปแล้วว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายนั้นมีเป้าหมายในการทำร้ายประชาชนด้วยตัวเอง มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะเริ่ม ที่จะทำร้ายกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม เช่น ผู้สื่อข่าว โดยเฉพาะผู้สื่อข่าวต่างประเทศ เช่น อาสาสมัครที่เข้าไปทำงานในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสาธารณสุข

ทางด้านป้องกันภัย หรือด้านอื่นๆ โดยมีจุดมุ่งหมายครับที่ต้องการนำเอาความสูญเสียเหล่านี้มากดดันทางรัฐบาล มากดดันทางเจ้าหน้าที่ ภาพที่เราเห็นต่อมาซึ่งมีหลายคนบันทึกได้ จะบ่งบอกถึงความพยายามที่จะทำสิ่งนี้ครับ ที่เศร้าสลดที่สุดก็คือเราได้เห็นรูปของการเอาเด็กเล็กมาอยู่ตรงบังเกอร์นะครับที่มีการตั้งไว้โดยใช้ยางเสมือนกับว่าต้องการว่าถ้าหากว่ามีการปะทะกันกับเจ้าหน้าที่นั้น เด็กก็อาจจะกลายเป็นโล่ และอาจจะกลายเป็นผู้ที่สูญเสียชะตาชีวิต เราสูญเสียชีวิตของเด็กขึ้นมา....” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการก่อวินาศกรรมหลังปช.ประกาศยุติการชุมนุม

“...ทันทีที่มีการยุติการชุมนุม ก็มีกลุ่มก่อการร้ายส่วนหนึ่งเดินหน้าในการก่อวินาศกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการวางเพลิงทันที ซึ่งจะเห็นได้ว่าการวางเพลิง ไม่ว่าจะเป็นกรณีเซ็นทรัลเวิลด์ จะเป็นกรณีของสยามสแควร์ ลูกลามไปจนถึงพื้นที่อย่างเช่น ช่อง 3 และพื้นที่อื่นๆ ในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดต่างๆ ที่มีศาลากลาง และมีการเคลื่อนไหววางเพลิงเช่นเดียวกัน จะเป็นขอนแก่น อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี นั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก เกิดขึ้นโดยมีการเตรียมการ มีการจัดการด้วย...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการตรวจค้นพบอาวุธสงครามหลังยุติการชุมนุมสำเร็จ

“...ในที่สุดรัฐบาลก็ได้ควบคุมสถานการณ์มากขึ้นได้โดยลำดับ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปในพื้นที่ต่าง ๆ จนในที่สุดสามารถที่จะดูแลพื้นที่ต่างๆ นั้นสามารถที่จะส่งมอบให้กับกบฏ.ได้ในเช้าวันนี้ ซึ่งในการเข้าไปในพื้นที่นั้นเมื่อวานนี้ใครที่ได้ติดตามข่าวสารจะทราบครับว่าอาวุธต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่การชุมนุม ที่มีการตรวจพบยึดได้ มีเป็นจำนวนมาก ทั้งระเบิดขว้าง, เอ็ม 79, กระสุนปืนประเภทต่างๆ, ระเบิดเพลิง ซึ่งมีการดัดแปลงต่างๆ ทำให้เกิดความร้ายแรง มีการใช้น้ำกรด มีการใช้เศษแก้ว ตะปู ที่ไปใช้กับเรื่องของการยิงบังไพอะไรต่างๆ รวมไปถึงการที่เราได้พบรถยนต์หรือรถกระบะ หรือรถบรรทุกที่ถูกดัดแปลงมา ที่มีการติดระเบิดแสวงเครื่องหรือที่เรียกว่าคาร์บอมบ์นั่นเองทั้งหมดนี้คือการเข้าปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ หลังจากการที่การชุมนุมได้ยุติลง ซึ่งขณะนี้ได้มีการส่งมอบพื้นที่...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุปะทะในพื้นที่ต่างๆ ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก

“...ซึ่งเมื่อได้มีการดำเนินการกระชับวงล้อมตรงนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นก็ปรากฏว่ามีความพยายามของประชาชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งรวมถึงผู้ที่ติดอาวุธได้พยายามที่จะเข้าโจมตีด้านทั้ง 4 ทิศทางของพื้นที่การชุมนุม เราจะเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนะครับ ไม่ว่าจะเป็นที่ดินแดง ไม่ว่าจะเป็นที่บริเวณที่ถัดเข้ามาตรงถนนราชปรารภ ไม่ว่าจะเป็นคลองเตย บ่อนไก่ และพื้นที่อื่นๆ ช่วงนี้ล่ะครับเป็นช่วงที่เกิดการสูญเสียชีวิตเป็นจำนวนมากพอสมควร ประมาณ 40 กว่าชีวิต...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้ความโกรธใน “วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง” โดยระบุในสิ่งที่ทำให้

ผู้รับสารได้ยินแล้วเกิดความรู้สึกไม่พอใจ เช่น กรณีคลิปเสียงอีกว่าได้รับการพิสูจน์ โดยกองพิสูจน์หลักฐานแล้ว ว่าเป็นการตัดต่อจากรายการเชื่อมั่นประเทศไทยฯ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการเคลื่อนไหวของคนบางกลุ่มในผู้ชุมนุม มีการพูดจาเกี่ยวข้องกับสถาบันหลักของชาติ ทั้งนี้เป็นสิ่งที่สร้างอารมณ์ที่รุนแรงมากแก่ประชาชนที่ต้องการที่จะปกป้องสถาบัน นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการที่กลุ่มคนเสื้อแดงเอาเลือดมาเทราดที่บ้านพักของตนเองว่า ตนเองก็มีความรู้สึกไม่พอใจ แต่เห็นแก่ประเทศไทย จึงต้องถอดความรู้สึกตรงนั้นออกไป ทั้งๆ ที่มีประชาชนจำนวนมากไม่น้อย ไม่พอใจและต้องการให้นายกรัฐมนตรีตอบได้การกระทำนั้น

จากนั้นนายกรัฐมนตรีจึงกล่าวถึงเหตุความรุนแรงในวันที่ 10 เมษายน ในลักษณะของการแสดงความจนงสงสัย นี่ก็มาถึงว่าเหตุการณ์ในวันนั้น จะมีคนใช้อาวุธทำร้ายประชาชนที่บริสุทธิ์ ทั้งนี้ ในประเด็นถัดมานายกรัฐมนตรีเสริมว่า ผู้ที่ไม่สนับสนุนแผนการปรองดอง คือกลุ่มผู้ก่อการร้าย จึงต้องพยายามในการที่จะสร้างความรุนแรง เพื่อที่จะล้มแผนของการปรองดอง ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวถัดจากนั้นว่า มีผู้ที่แสดงตัวชัดเจนว่าไม่ต้องการแผนปรองดอง คือ เสธ.แดง ขณะเดียวกัน พล.ต.ชาติติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ.แดง และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เพราะแผนปรองดองนั้นไม่มีผลดีแก่อดีตนายกรัฐมนตรีเลย

หลังจากนั้น นายกรัฐมนตรีได้ระบุว่าผู้ก่อการร้ายนั้นหวังที่จะใช้การสูญเสียของประชาชนนั้น มากดดันทางรัฐบาล เพื่อให้ทำตามความต้องการ จึงมีความพยายามที่จะสร้างสถานการณ์ความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมไม่ควรตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มที่ก่อการร้าย เพราะคนที่จะได้ประโยชน์มากที่สุดก็คือประชาชน ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่าทางรัฐบาลและศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้เตือนไปแล้วว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายมีเป้าหมายในการทำร้ายประชาชน เช่น ผู้สื่อข่าวต่างประเทศ อาสาสมัครที่เข้าไปทำงานในพื้นที่การชุมนุม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำเอาความสูญเสียเหล่านั้น มากดดันรัฐบาล จากนั้นนายกรัฐมนตรีก็กล่าวแสดงความรู้สึกสลดใจต่อภาพที่มีคนเอาเด็กเล็กมาอยู่ตรงบังเกอร์ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตของเด็กขึ้นมาได้

อย่างไรก็ดี หลังจากนั้น นายกรัฐมนตรีได้กล่าวในประเด็นการก่อวินาศกรรม หลังจากแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ประกาศยุติการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ว่าได้มีกลุ่มก่อการร้ายกระทำการก่อวินาศกรรมวางเพลิงสถานที่ต่างๆ เช่น ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ สยามสแควร์ และสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 และพื้นที่อื่นๆ ในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดต่างๆ เช่นตามศาลาว่าการจังหวัด แต่เมื่อรัฐบาลควบคุม

สถานการณ์ได้ ก็ปรากฏว่าในการตรวจค้นสถานที่ มีการพบอาวุธต่างๆ ในพื้นที่การชุมนุมมากมาย เช่น ระเบิดขีว้าง, เอ็ม 79, กระสุนปืนประเภทต่างๆ, ระเบิดเพลิง และรถยนต์ รถกระบะ หรือ รถบรรทุกที่ถูกดัดแปลงติดระเบิดแสงเครื่อง จากนั้นจึงกล่าวว่า การสูญเสียชีวิตของประชาชนที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นในช่วงเวลาค้ำหลังจากนั้น ทั้งนี้เพราะหลังจากที่ทางรัฐบาลปฏิบัติการเสร็จเรียบร้อยแล้วในเวลาประมาณหกโมงเย็น แต่กลับยังปรากฏว่ามีการยิงเอ็ม 79 และปฏิบัติการของมวลชนต่างๆ เกิดขึ้นจนเป็นผลให้เกิดความสูญเสีย

3.2 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชับวงล้อม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงกรณีที่มีการสูญเสียชีวิตจำนวนมาก

“...ผมอยากจะขอย้ำครับว่าการสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับพื้นที่การชุมนุมที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์เลย การชุมนุมที่นั่นก็สามารถที่จะดำเนินการไปได้อย่างปกติ แต่ความสูญเสียนั้นเกิดขึ้นจากการปะทะกันกับกลุ่มคนซึ่งพยายามเข้ามาโจมตีด้านของทหารนะครับในบริเวณที่มีการตั้งด่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือในบริเวณถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราชปรารภ ดินแดง ซึ่งเหตุการณ์นั้นนำไปสู่ความสูญเสียของพี่น้องประชาชน ทั้งที่เป็นผู้สื่อข่าว ทั้งที่เป็นประชาชนธรรมดา ...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้ความโกรธใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชับวงล้อม” โดยระบุว่าความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด เกิดจากการปะทะกับกลุ่มคน ซึ่งพยายามเข้ามาโจมตีด้านของทหาร มิใช่เกิดจากทหารเข้าไปทำร้ายประชาชน

4. จูงใจโดยใช้อารมณ์ขัน (Humorous Appeal)

สำหรับจุดจูงใจโดยใช้อารมณ์ขันนั้น เป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างให้ผู้รับสารรู้สึกขบขัน ในสิ่งที่พูด แต่ในบริบทของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ผู้สร้างสาร หรือนายกรัฐมนตรีกล่าวในรายการ โดยสร้างความขบขันที่แฝงความหมาย ลดความน่าเชื่อถือของคู่ตรงข้าม ทั้งนี้ ผู้วิจัยพบในวาทกรรมเพียงประเภทเดียว และประเด็นในการพูดถึงเพียงประเด็นเดียว ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดจูงใจมากที่สุด ดังนี้

4.1 วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง

ประเด็น ข้อเสนอต่างๆ ของ นปช. จะต้องมีการพูดคุยกันด้วยเหตุผลก่อน

“...หลักก็คือว่าตกลงกันว่าจะคุยกันอย่างไรก่อน อย่าเพิ่งบอกว่าก่อนจะคุยกันต้องอย่างนั้นอย่างนี้ มาคุยกรอบว่าจะคุยกันในสถานการณ์อย่างไร เพราะฉะนั้นเรื่องยุบสภาถ้ามาตั้งบอกว่ายุบก่อนแล้วค่อยคุย เพราะผมยุบสภา ผมก็ไปหาเสียงล่ะครับ ผมไม่รู้จะไปคุยอะไรแล้วนะครับ และนปช. ลงเลือกตั้งหรือเปล่า หรือ นปช. กับเพื่อไทยคือกลุ่มเดียวกัน หรืออะไร ไซ้ไหมครับ มันไม่สามารถตอบได้...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น่าสนใจ ซึ่งดึงดูดใจโดยใช้อารมณ์ขันใน “วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง” โดยระบุเกี่ยวกับข้อเสนอของกลุ่มแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ที่ว่าให้นายกรัฐมนตรีประกาศยุบสภา ก่อน จากนั้นจึงจะมีการดำเนินการพูดคุยเจรจาทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งประเด็นนี้นายกรัฐมนตรีกล่าวในเชิงขบขันว่า หากตนยุบสภา แล้ว คงจะไม่สามารถมานั่งเจรจาด้วยได้ เพราะคงต้องออกไปเตรียมตัวหาเสียงเลือกตั้งใหม่ และสุดท้าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) พรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เอง ก็ต้องออกไปหาเสียงเลือกตั้งเช่นเดียวกัน

5. จูงใจโดยใช้รางวัล (Rewards as Appeal)

สำหรับจูงใจโดยใช้รางวัลนั้นนั้นเป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างให้ผู้รับสารรู้สึกดี มีความพึงพอใจ และคาดหวังผลบางอย่างจากคำพูดเหล่านั้น เนื่องจากสิ่งที่พูดมานั้นมีผลประโยชน์แก่ตัวผู้รับสารเอง อย่างไรก็ตามการพูดเหล่านี้ ผู้พูดย่อมหวังผลทางใดทางหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกพอใจเหล่านั้น เช่น ความนิยมชมชอบในตัวผู้พูด ตลอดจนการสนับสนุนในการกระทำต่างๆ สำหรับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ พบการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเน้นจูงใจโดยใช้รางวัล เรียงลำดับตามประเภทวาทกรรม พร้อมยกตัวอย่างประเด็นที่พบ โดยผู้วิจัยเลือกเน้นบางประเด็น ที่เห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดจูงใจมากที่สุด ดังต่อไปนี้

5.1 วาทกรรมว่าด้วยการดำเนินงานของรัฐบาล

ประเด็น การดำเนินงานของรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาภัยแล้ง

“...ยกตัวอย่างเช่นในเรื่องของปัญหาที่พี่น้องประชาชนเกือบทุกภาคแล้วในขณะนี้ แม้กระทั่งภาคใต้แล้วเริ่มเดือดร้อน นั่นคือปัญหาเรื่องภัยแล้ง การติดตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำ การติดตามสถานการณ์ความช่วยเหลือที่จะต้องให้กับพี่น้องประชาชน ในหลายพื้นที่ ซึ่งกำลังขาดแคลน ในเรื่องนี้มีการดำเนินการ มีการสั่งการอย่างต่อเนื่องนะครับ ในภาคเหนือเองก็มีปัญหาจากเรื่องของหมอกควัน ก็มีการติดตามเรื่องนี้

เช่นเดียวกันในการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ก็ได้พูดถึงการที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะในช่วงโอกาสที่มีความเป็นไปได้ในการที่จะทำฝนหลวง เพื่อแก้ไข...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น การแก้ปัญหาภาคการเกษตร

“...เช่นเดียวกับในภาคการเกษตร นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแก้ปัญหาตกค้างเกี่ยวกับการประกันรายได้ของพี่น้องเกษตรกร ที่ปลูกมัน ปลูกข้าวโพด ก็ได้มีมติคณะรัฐมนตรีแก้ไข ซึ่งน่าจะครอบคลุมกับพี่น้องประชาชนทุกกลุ่มแล้วนะครับที่ยังคิดว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคในการได้รับเงินชดเชยในส่วนของโครงการประกันรายได้ และในส่วนของข้าวเองก็มีการปรับระบบ ในเรื่องของการประกาศราคาอ้างอิงนะครับ ซึ่งเดิมนั้นประกาศทุก 15 วัน แต่ว่าเมื่อเจอกับภาวะซึ่งตลาดค่อนข้างจะผันผวน ก็เปลี่ยนมาเป็นประกาศทุก 7 วัน แล้วก็ได้มีการประกาศราคาอ้างอิงใหม่ตั้งแต่วันที่ 8-14 มีนาคมไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะทำให้มีเกษตรกรซึ่งได้รับเงินชดเชยนะครับ...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น การดำเนินโครงการพัฒนาภาคใต้

“...อีกประเด็นหนึ่งก็คือในส่วนภาคใต้ ซึ่งในการประชุมในวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ก็ได้มีการประชุมในส่วนของกรมที่ดิน เรื่องการพัฒนาภาคใต้ก็ได้มีการเร่งรัดบรรดาโครงการ และก็มาตรการในการพัฒนานะครับ เพื่อที่จะให้มีผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน รวดเร็วขึ้น เป็นไปตามเป้าหมายนะครับ...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น การช่วยเหลือเยียวยาครอบครัวของ พ.ต.อ.สมเพียร เอกสมญา ที่ถูกสังหารเสียชีวิต

“...ความสูญเสียที่เกิดขึ้นผมก็ขอแสดงความเสียใจไปยังครอบครัวอีกครั้งหนึ่งนะครับ ในนามของพี่น้องประชาชนคนไทย เมื่อวานนี้ผมก็ได้มีโอกาสที่จะไปร่วมในงานสวดอภิธรรมศพนะครับ ซึ่งได้พบกับครอบครัว และทางท่านนั้นก็จะได้มีการดำเนินการเยียวยา นะครับ นอกจากตามกฎหมายเกณฑ์ กฎระเบียบแล้ว ก็ต้องขอขอบคุณครับว่ามีพี่น้องประชาชนที่ดี สื่อมวลชนที่ดี ได้ร่วมกันนะครับในการที่จะมอบความช่วยเหลือให้กับครอบครัว ซึ่งในส่วนของระเบียบราชการนั้น ส่วนหนึ่งก็คือการที่จะมีการรับบุตรอีก 1 คน คือมี 1 คนรับราชการ ดำรงอยู่แล้วให้เข้ามารับราชการได้ด้วยนะครับ...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น โครงการการประกันรายได้ข้าว

“...ส่วนปัญหาของพี่น้องเกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรที่ปลูกข้าวนะครับ ในเรื่องของโครงการการประกันรายได้นั้นก็ขอเรียนว่าหลังจากที่ได้มีการปรับในเรื่องของอัตราราคาอ้างอิงและอัตราค่าชดเชยที่ขึ้นนะครับ มีโครงการการแทรกแซง แล้วในขณะนี้ก็มีแนวทางในการมุ่งใจให้โรงสีต่างๆ เข้ามาร่วม สถานการณ์ก็ดูจะผ่อนคลายลงไปบ้าง แต่ก็ยังจะมีการติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น การดำเนินงานของรัฐบาลด้านเศรษฐกิจ ในส่วนของราคาข้าว

“...หันมาดูเรื่องของเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง กับพี่น้องประชาชน ปัญหาเรื่องข้าว เป็นปัญหาซึ่งได้รับการร้องเรียนมาค่อนข้างมากในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา ก็ขอเรียนว่าขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ได้ไปดำเนินการในมาตรการแทรกแซงที่เราเรียกว่า มาตรการตั้งโต๊ะซื้อข้าว เพื่อยืนยันว่าราคาอ้างอิงที่รัฐบาลประกาศนั้น เป็นราคากลางที่แท้จริง ก็ได้มีการดำเนินการไปแล้วในส่วนภูมิภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลางตอนบน และขณะนี้ก็มีเรื่องร้องเรียนที่เข้ามาจากปริมณฑลด้วย อย่างเช่น จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผมได้ขอให้ทางกระทรวงพาณิชย์ได้เข้าไปติดตามเรื่องนี้ นอกจากนั้นโครงการประกันรายได้ในรอบ 2 ก็เริ่มต้นแล้วมีการขึ้นทะเบียน มีการเริ่มทำสัญญา และการประกาศราคาอ้างอิงราคาประกัน ซึ่งจะนำไปสู่การชดเชยต่อไป อันนี้ก็ต้องดำเนินการเร่งรัดเพื่อให้ทันกับข้าวที่จะออกมาซึ่งเป็นจำนวนมากในเดือนมีนาคมนี้ ก็ขอเรียนยืนยันว่าโครงการประกันรายได้เป็นโครงการซึ่งพี่น้องเกษตรกรทุกรายได้ประโยชน์นะครับ เพราะฉะนั้นรีบดำเนินการในเรื่องของการที่จะทำประชาคม จัดทะเบียน ทำสัญญา และก็จะมีโอกาสมารับเงินชดเชย...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น การแก้ไขปัญหานี้ในระบบ

“...ที่สำคัญในขณะนี้ที่มีความก้าวหน้าไปมาก จะเป็นปัญหาการแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องของหนี้สินครับ สัปดาห์ที่ผ่านมา เราได้เห็นความคืบหน้าในหลายพื้นที่ เกี่ยวกับการแก้ปัญหานี้ในระบบ ซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ ในประเทศนะครับ ท่านไปที่พิษณุโลก สุโขทัย ตรัง เป็นต้นนะครับ และก็ได้ไปติดตามหลายจังหวัดครับมีความคืบหน้าเป็นที่น่าสนใจ คือสามารถโอนหนี้เข้าสู่ระบบได้เป็นจำนวนมาก หรือมีการปรับโครงสร้างหนี้ได้...” (7 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้รางวัลใน “วาทกรรมว่าด้วยการดำเนินงานของรัฐบาล” เช่นในการกล่าวถึง การดำเนินงานของรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาภัยแล้ง นอกจากจะรายงานถึงการติดตามสถานการณ์ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องในด้านต่างๆ แล้ว ผู้สร้างสารยังกล่าวว่าจะดำเนินการทำฝนหลวง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ให้ประชาชนอีกด้วย จากนั้นในประเด็นการแก้ปัญหานี้ของประชาชนที่อยู่ในภาคการเกษตร มติคณะรัฐมนตรีก็มีการดำเนินการที่จะแก้ไขให้เกษตรกรได้รับเงินชดเชยในส่วนของการประกันรายได้ และการปรับระบบในเรื่องของการประกาศราคาอ้างอิงของข้าว จากนั้นในประเด็นการดำเนินโครงการพัฒนาภาคใต้ นายกรัฐมนตรีระบุว่าได้ดำเนินการเร่งรัดโครงการ และมาตรการต่างๆ ในการพัฒนาให้มีผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนมากขึ้นแล้ว ส่วนกรณีการช่วยเหลือเยียวยาครอบครัวของ พ.ต.อ.สมเพียร เอกสมญา ที่ถูกล้างสารเสียชีวิตขณะปฏิบัติภารกิจในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยแจ้งว่าทางการได้มีการดำเนินการเยียวยาช่วยเหลือครอบครัว โดยการรับบุตร 1 คน เข้ารับราชการตลอดจนการแก้ไขปัญหานี้ในระบบที่มีความคืบหน้า หลายพื้นที่สามารถโอนหนี้เข้าสู่ระบบได้เป็นจำนวนมาก หรือมีการปรับโครงสร้างหนี้ได้

5.2 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้เดือดร้อน

“...เรื่องของมาตรการฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองนั้นคะ เมื่อต้นสัปดาห์ที่ผ่านมาครม. ได้มีการอนุมัติงบประมาณเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ กองทุนชดเชยรายได้ที่จะให้กับผู้ประกอบการและลูกจ้าง บริเวณพื้นที่การชุมนุม ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงก็คือ คุณกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้นำนวนใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้รางวัลใน “วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง” โดยระบุถึงมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง ว่ามีการอนุมัติงบประมาณเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ได้รับผลกระทบ เช่น การปล่อยเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การจัดทำกองทุนชดเชยรายได้ให้ผู้ประกอบการและลูกจ้างบริเวณพื้นที่การชุมนุม

6. จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจ (Motivation Appeal)

สำหรับจุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจ เป็นการพูด หรือสื่อสาร เพื่อสร้างความรู้สึทางใดทางหนึ่งแก่ผู้รับสารในลักษณะที่ใช้สิ่งที่เป็นแรงจูงใจของผู้รับสารมากล่าว เช่น สิ่งที่ผู้รับสารเรียนรู้เมื่อมีประสบการณ์ผ่านเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะเป็น ความรักชาติ ความรักในเพื่อนมนุษย์ ศาสนาและค่านิยมต่างๆ ทั้งนี้เพื่อหวังผลทางใดทางหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกเหล่านั้น สำหรับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 พบการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเน้นจุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจเรียงลำดับตามประเภทวาทกรรม พร้อมยกตัวอย่างประเด็นที่พบ โดยผู้วิจัยเลือกเน้นบางประเด็น ที่เห็นว่าสะท้อนลักษณะของจุดจูงใจมากที่สุด ดังต่อไปนี้

6.1 วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง

ประเด็น เหตุการณ์ปะทะเบียดเบียน

“...จุดยืนของผมของรัฐบาลนั้นชัดเจน เรื่องของการชุมนุมทางการเมืองนั้นเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่พึงกระทำได้ รัฐบาลไม่ได้ถือว่าการชุมนุมนั้นเป็นเรื่องของการที่จะเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาล แต่เป็นการชุมนุม

แสดงออกทางการเมือง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นครับ สิทธิตามรัฐธรรมนูญกำกับเอาไว้ชัดเจนว่า ต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธและต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้เลขาธิการนายกฯ ประสานงานกับ นายแพทย์ เหวง โตจิราการ แกนนำ นปช. ดูแลการชุมนุมให้เป็นไปตามกติกา 14

“...ผมก็หวังว่าวันนี้ทางคุณหมอเหวงก็จะให้บุคคลเหล่านี้ได้ประสานมา เราจะได้มีความสบายใจว่าการเคลื่อนไหวของทุกกลุ่มต่างๆ นั้นเป็นไปตามกติกา กติกาที่ว่าที่เราจะยึดก็คือรัฐธรรมนูญ และกฎหมายของบ้านเมือง รัฐบาลได้ยึดถือเอาคำวินิจฉัยของศาลปกครองเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2551 มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ตรงนั้นก็คือคำวินิจฉัยชัดเจนครับ ชัดเจนว่าการชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธ ตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับพี่น้องประชาชนนั้นย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีขอความร่วมมือประชาชนต่อสู้กับความไม่ถูกต้อง

“...ผมอยากจะเรียนครับว่าผมไม่ขัดข้องที่พี่น้องประชาชนอยากจะมาชุมนุมแสดงออกโดยสงบ แต่ขณะเดียวกันก็มีความชัดเจนว่ามีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งต้องการเห็นความวุ่นวาย ความรุนแรงเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา ไม่ใช่พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ที่จะมาชุมนุมหรอกครับ แต่เป็นคนกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมีวาระแอบแฝงเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนครับวันนี้ไม่ใช่อการต่อสู้ระหว่างรัฐบาลกับผู้ที่มาชุมนุม หรือคนเสื้อแดง ไม่ได้เป็นการต่อสู้ระหว่างพรรคการเมืองครับ แต่วันนี้สิ่งที่ผมอยากจะเชิญชวนก็คือว่า อยากให้พี่น้องประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ต่อสู้กับคนที่ต้องการเห็นบ้านเมืองมีแต่ความรุนแรงและความวุ่นวาย เพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มเล็กๆ...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น รัฐบาลขอความกรุณาทุกฝ่ายผนึกกำลังกันมาต่อสู้กับคนที่ต้องการความรุนแรง

“...รัฐบาลมีเจตนาชัดเจนว่า เราเคารพสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ขอความกรุณาว่าการนำเสนอข่าวสารที่ไปอ้างว่ารัฐบาลจัดทำบัญชีดำบ้าง ก้าวล่วงไปจนถึงเรื่องของพระสงฆ์บ้าง อ้างว่ารัฐบาลเตรียมใช้ความรุนแรงบ้าง สิ่งเหล่านี้ไม่เป็นความจริง ผมยืนยันได้และผมคิดว่ารัฐบาลได้พิสูจน์มาแล้วตลอดระยะเวลาปีเศษๆ ที่ผ่านมา ว่ารัฐบาลนี้ไม่นิยมการดำเนินการในลักษณะเช่นนั้น...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงความคิดเห็นของประชาชน

“...แล้วก็อยากจะบอกด้วยว่ามีประชาชนจำนวนมาก อีกด้านหนึ่งที่หงุดหงิดอยู่ ส่งข้อความมาถึงผมเหมือนกัน นอกเหนือจากบอกว่าไม่เห็นด้วยกับผู้ชุมนุมเรื่องยุบสภาฯ ก็ส่งข้อความมาบอกว่า คือถ้าต้องสลายก็สลาย ผมก็อยากจะขอร้องว่าอย่าใจร้อน อย่าใจร้อน ถ้าดีที่สุดนี่ผมถึงบอกไว้ครับ ชุมนุมไป มาคุยกัน คุยนานกันไป อย่างนี้บ้านเมืองก็เดินไปข้างหน้าได้ ถ้าทุกฝ่ายมีความจริงใจอย่างนี้ผมว่าต้องทำอย่างนี้ แต่ถ้าเขาปฏิเสธอีก ผมก็ต้องคิดว่าจะเดินหน้าอย่างไรต่อไปที่จะเหมาะสม...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดง” โดยในประเด็น เหตุการณ์ปะทะเปิดธนาการ นายกรัฐมนตรีย้ำจุดยืนของตนเองและรัฐบาลว่าการชุมนุมทางการเมือง เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่พึงกระทำได้ แต่ต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ และต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน เป็นการใช้แรงจูงใจของความเป็นประชาธิปไตย ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ จากนั้นจึงเน้นสร้างแรงจูงใจในเรื่องของการชุมนุม และการแสดงออก ว่าควรเป็นไปโดยสงบ ไม่สร้างความรุนแรง และความวุ่นวาย เพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มเล็กๆ ทั้ง เพื่อให้ประเทศชาติบ้านเมืองเดินไปข้างหน้าต่อไปได้

6.2 วาทกรรมว่าด้วยการดำเนินงานของรัฐบาล

ประเด็น การดำเนินงานด้านการศึกษาของรัฐบาล ในส่วนของการทำระบบการบริหารจัดการใหม่ทางด้านการศึกษา

“...ส่วนสุดท้ายก็คือเรื่องของการทำระบบการบริหารจัดการใหม่ทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราจะเน้นก็คือการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ซึ่งเราได้มีการประเมินตัวเลขออกมาอย่างชัดเจนแล้วว่า สถานศึกษาที่ได้โอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ปรากฏว่ามีคุณภาพมาตรฐานหลังจากการถ่ายโอนไปแล้วดีเท่าเดิม หรือดีขึ้น ซึ่งเป็นการยืนยันว่าการที่เราให้ท้องถิ่นเข้ามาดูแลสถานศึกษามากขึ้นนั้น จะช่วยในเรื่องของการปรับปรุงคุณภาพ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีให้ความเชื่อมั่นว่าจะไม่ละเลยต่อปัญหาที่ประชาชนประสบ นอกเหนือจากปัญหาทางการเมือง

“...อย่างไรก็ตามครั้นอยากจะขอเรียนว่าแม้ว่าหลายคนใจจดใจจ่ออยู่กับเรื่องนี้ ก็ต้องเรียนว่าการทำงานของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในหลายๆ กลุ่มนั้นก็ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผมอยากให้ความมั่นใจว่าพี่น้องประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม ซึ่งมีความเดือดร้อน มีปัญหาอยู่หลายปัญหานั้น รัฐบาลไม่ได้ละเลยในเรื่องนี้เลยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นในช่วงปัจจุบัน และรวมไปถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่รัฐบาลจะต้องทำในสัปดาห์หน้าด้วย...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวเกี่ยวกับแนวคิดนำโครงการที่อยู่ในเงินกู้เข้าสู่งบประมาณประจำปี 2554

“...ขณะเดียวกันครับผมต้องขอย้ำครับว่า ความจำเป็นของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจยังมี ซึ่งขณะนี้เนื่องจากกฎหมายที่จะให้อำนาจในการกู้เงินในรอบที่สองนั้นยังไม่ผ่านสภา รัฐบาลเองก็มีการปรับแนวคิด

ที่จะนำเอาโครงการต่างๆ ซึ่งอยู่ในเงินกู้ตรงนั้นเข้ามาสู่ระบบงบประมาณตามปกติ ผมก็อยากจะให้มีการผลักดันงบประมาณประจำปี 2554 เป็นไปตามกำหนดครับ เพื่อที่จะทำให้เรามีความมั่นใจ 100 เปอร์เซ็นต์ว่าเศรษฐกิจนั้นจะฟื้นตัวขึ้นมาได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศในการที่จะมีรายได้มีงานทำ มีอาชีพ และมีหลักประกันความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ..." (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น การปรับโครงสร้างหนี้ โดยทำแผนพร้อมเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ให้กับประชาชนมากกว่า 500,000 ราย

"...นอกเหนือจากการฟื้นฟูเศรษฐกิจ นอกเหนือจากการปรับโครงสร้างสถานการณ์ทางการเมืองแล้ว รัฐบาลก็ยังมุ่งในการที่จะแก้ไขปัญหาที่เป็นปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ยากจนมากที่สุด ก็คือคนที่เปราะบางนี้ พร้อมๆ กันไปครับ ในวันที่ 7 นี้ ก็จะมีการนำเสนอแผนของการปรับหนี้ของเกษตรกรเข้าสู่การประชุมของคณะรัฐมนตรี ผมได้ตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นมาชุดหนึ่ง มีท่านรองนายกฯ พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ เป็นประธาน ให้ทำข้อเสนอมาแล้วครับว่า จะมีการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกองทุนฟื้นฟู ไม่ได้เป็นสมาชิก เป็นลูกหนี้ ธ.ก.ส. หรือสถาบันการเงินอื่นอย่างไร ขณะนี้ได้ทำแผนมาแล้วพร้อมเสนอคณะรัฐมนตรีครับ จะเป็นแผนของการแก้ไขปัญหาหนี้ให้กับพี่น้องประชาชนมากกว่า 500,000 รายนะครับ ซึ่งจะมีการเรียงลำดับไปว่า จะมีการผ่อนปรน ปรับโครงสร้างหนี้ และรัฐบาลจะเข้าไปสนับสนุนสถาบันการเงินหรือกองทุนฟื้นฟูอย่างไร เพื่อให้พี่น้องประชาชนนั้นได้รับการลดภาระในเรื่องของการชำระหนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนต่อไปได้..." (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีย้ำถึงหน้าที่ของรัฐบาลที่จะแก้ปัญหาค่าความยากจนให้กับประชาชน

"...ผมเรียนครับว่าการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หรือปัญหาโครงสร้างหรือความไม่เป็นธรรมนั้น รัฐบาลได้ทำมาโดยลำดับ ระบบสวัสดิการที่เริ่มก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาจากนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาฟรี การเรียนฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยคนพิการ สิ่งต่างๆ เหล่านี้กำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญครับว่า ทำไมเราจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดว่าปฏิทินงบประมาณสำหรับปีต่อไปงบประมาณต่อไป จะต้องดำเนินการเป็นปกติ เพราะถ้าหากว่ากระบวนการงบประมาณตรงนี้ชะงักงัน นโยบายต่างๆ ที่ได้ริเริ่มและทำไป ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับพี่น้องประชาชนคนยากจนผู้ด้อยโอกาส หรือผู้มีรายได้น้อย จะสะดุดหยุดลง เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลกำลังเร่งดำเนินการ..." (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวเกี่ยวกับโครงการไทยเข้มแข็ง

"...งบประมาณปี 54 ก็ได้มีการอนุมัติเช่นเดียวกัน สิ่งที่ยังอยากจะเรียนครับก็คือว่างบประมาณปี 54 นี้จะเป็นงบประมาณที่เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 นะครับ เป็นเงินรวมทั้งสิ้นสองล้านเจ็ดหมื่นล้านบาท เป็นงบประมาณซึ่งขาดดุลนะครับอยู่ประมาณสี่แสนล้าน หรือประมาณร้อยละ 4 ของ GDP ที่อยากทำความเข้าใจก็คือว่า การขาดดุลตรงนี้นั้นครับ เราจะดำเนินการโดยขณะนี้จะไม่มีการดำเนินการกู้เงินในส่วนของ พ.ร.บ. ที่เราเรียกว่า พ.ร.บ.ไทยเข้มแข็ง อีกสี่แสนล้านบาทหลัง อันนี้ก็เป็นผลมาจากการที่เศรษฐกิจฟื้นตัว แล้วก็มีการรายได้เข้า

มามากขึ้น เพราะฉะนั้นการกระตุ้นการลงทุน ซึ่งเดิมเราวางไว้ว่าจะต้องใช้ พ.ร.บ.กู้เงินเข้ามานั้น ขณะนี้เราจะเข้ามาทำในระบบงบประมาณ และการกู้เงินตามปกติ ที่ไม่ต้องมีอำนาจพิเศษ เพราะฉะนั้นจะเห็นนะครับว่า หลังจากที่เราบริหารงานมาแล้ว จากเดิมซึ่งเราคิดว่า จะต้องมีการกู้เงินพิเศษถึงแปดแสนล้าน ขณะนี้ก็จะไม่มีความจำเป็นนะครับ และงบประมาณในครั้งนี้ ก็จะมีทั้งการลงทุนที่เป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับไทยเข้มแข็ง ทั้งในเรื่องแหล่งน้ำ ทั้งในเรื่องโรงเรียน, โรงพยาบาล ทั้งในเรื่องถนนหนทาง ซึ่งเคยได้คุยกับพี่น้องประชาชนเอาไว้ และก็จะเป็นงบประมาณซึ่งได้จัดงบประมาณไว้มากที่สุดในสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของพี่น้องประชาชนนะครับ ที่เป็นนโยบายสำคัญในการดูแลให้พี่น้องประชาชนนั้นมีความมั่นคง และเป็นการแก้ไขปัญหาพื้นฐานในเรื่องของความยากจนและความเป็นธรรม อันนี้ก็เป็นงานที่มีความคืบหน้าไป ..." (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น กฎหมายงบประมาณ

“...มติคณะรัฐมนตรีที่น่าสนใจนะครับ ผมอยากเรียนว่า แต่ละเรื่องนั้นก็มีการทำงานอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของเศรษฐกิจนั้น กฎหมายงบประมาณ ขณะนี้รัฐบาลก็ได้มีความพร้อมและได้เสนอสู่การพิจารณาของรัฐสภา นั้นหมายถึงว่าเราคาดว่าจะปลายเดือนนี้ เราจะสามารถเปิดสมัยประชุมวิสามัญพิจารณางบประมาณประจำปีงบประมาณ 2554 ได้ และจะเป็นไปตามตารางปฏิทินงบประมาณ ซึ่งคาดว่าจะทำให้งบประมาณนั้นผ่านความเห็นชอบของทั้งสองสภาได้ประมาณกลางเดือนกันยายน พร้อมทั้งจะประกาศใช้ต้นปีงบประมาณ ในวันที่ 1 ตุลาคม ซึ่งงบประมาณตัวนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นงบประมาณที่จะทำให้การกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รัฐบาลได้เล็งลึ้มแผนในการที่จะกู้เงิน เดิมนั้นพี่น้องประชาชนจะจำได้ครับว่ามีการพูดว่าจะมีการกู้เงินเป็นกรณีพิเศษ 8 แสนล้านั้น รัฐบาลจะยกเลิกการกู้เงิน 4 แสนล้าน เอาโครงการที่เราเรียกว่าไทยเข้มแข็งทั้งหลาย มาบรรจุเอาไว้ในงบประมาณปีนี้ ปีที่กำลังทำอยู่นี้กับอีก 2 ปี ข้างหน้า เพราะฉะนั้นการลงทุนในเรื่องหลักๆ ที่เกี่ยวข้องกับไทยเข้มแข็ง การที่จะกระตุ้นให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะได้รับผลกระทบจากการชุมนุมนั้น งบประมาณฉบับนี้จึงมีความสำคัญ และก็เป็นงบประมาณซึ่งได้วางแนวทางที่มีเงินเพียงพอสำหรับงบประมาณทางด้านสวัสดิการต่างๆ ที่เป็นนโยบายหลักของรัฐบาลไว้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยคนพิการ การศึกษาฟรี การรักษาฟรี และเรื่องอื่น ๆ รวมถึงการประกันรายได้ของเกษตรกรด้วย...” (16 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงแผนกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยการลงทุนในโครงการไทยเข้มแข็ง

“...เครื่องมือสำคัญอีกประการหนึ่งที่เพิ่มพูนเศรษฐกิจก็คืองบประมาณ งบประมาณปีนี้ รัฐบาลได้จัดไว้ที่ 2 ล้าน 7 หมื่นล้านบาท เป็นงบประมาณขาดดุลประมาณ 4 แสนกว่าล้าน ซึ่งงบประมาณนี้ เป็นงบประมาณที่นำเอาเรื่องของการงบประมาณ หรือการเงินการคลังกลับเข้าสู่ภาวะปกติเช่นเดียวกัน ที่พูดเช่นนี้ก็ มี 2 เหตุผลครับ เหตุผลแรกก็คือในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปีที่แล้ว รัฐบาลคิดว่าอาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องกู้เงินพิเศษเป็นกรณีพิเศษนั้นถึง 800,000 ล้านบาทเพื่อเข้ามากระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ว่าหลังจากที่การบริหารงานผ่านไปประมาณ 1 ปี ปรากฏว่าเศรษฐกิจเติบโตเข้มแข็งขึ้นตัวได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นความจำเป็นในการที่จะกู้ยืมเงินพิเศษ 400,000 ล้านบาทหลัง ซึ่งเดิมจะออกเป็นพระราชบัญญัติ นั้นก็ไม่มีมีความจำเป็นอีกต่อไป แต่โครงการที่จะมีการดำเนินการในการใช้เงินกู้ตรงนั้น ซึ่งเป็นโครงการไทยเข้มแข็ง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของถนน

หนทาง แหล่งน้ำ โรงเรียน โรงพยาบาล และเรื่องอื่นๆ นั้น ยังเป็นความตั้งใจของ รัฐบาลที่จะลงทุนอยู่ โดยเดิมนั้นการใช้จ่ายเงินก็จะใช้ในช่วง 3 ปีข้างหน้า...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีแจ้งถึงการใช้งบประมาณปี 54 ในโครงการต่างๆ

“...เพราะฉะนั้นงบประมาณที่จัดไว้สำหรับปี 54 นั้น ก็ยังเป็นงบประมาณที่จะดูแลในเรื่องของการเรียนฟรี 15 ปี จะเป็นงบประมาณที่ดูแลในเรื่องของเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุกับพี่น้องประชาชนกว่า 5 ล้านคน มีการจัดเบี้ยสำหรับคนพิการ 800,000 กว่าคน มีเรื่องของการเพิ่มงบประมาณต่อหัวในโครงการรักษาพยาบาลฟรี ซึ่งเดิมเป็นโครงการ 30 บาทนั่นเอง มีการจัดงบประมาณไว้สำหรับการประกันรายได้เกษตรกร ซึ่งจะเพียงพอต่อการดูแลเกษตรกรที่เพาะปลูกข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง โดยเฉพาะในส่วนของข้าวนั้นสามารถที่จะดำเนินการในเรื่องของการประกันรายได้ได้ 2 รอบเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นงบประมาณทั้งหมดนี้ จะเป็นงบประมาณที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ นำในเรื่องของโครงสร้างทางการเงินการคลังกลับเข้าสู่ภาวะปกติ มีการเดินหน้าในเรื่องของการดูแลสวัสดิการของพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และดำเนินการในเรื่องของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็น...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการดำเนินงานของรัฐบาล” อาจมีความคล้ายคลึงกับจุดจูงใจโดยใช้รางวัล หากแต่ในส่วนนี้ ผู้วิจัยพิจารณาว่าเป็นการกล่าว โดยเน้นถึงการมุ่งช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้กับประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลพึงกระทำ และเป็นแนวทางเพื่อประโยชน์สุขแก่สังคมโดยรวม ซึ่งประชาชนทุกคนย่อมคาดหวังให้เกิดขึ้น ทั้งนี้ในประเด็นการดำเนินงานด้านการศึกษาของรัฐบาล ผู้สร้างสารกล่าวถึง การจัดทาระบบการบริหารจัดการใหม่ทางด้านการศึกษา ที่เน้นการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ซึ่งมีข้อยืนยันว่าทำให้คุณภาพมาตรฐานดีขึ้น และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ดี พร้อมกับเน้นว่าแม้ว่าบ้านเมืองจะมีปัญหาทางการเมือง แต่การทำงานของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาของประชาชนก็ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ต่อมา นายกรัฐมนตรีกล่าวเกี่ยวกับแนวคิดนำโครงการที่อยู่ในเงินกู้เข้าสู่งบประมาณประจำปี 2554 โดยย้ำถึงความจำเป็นของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ จึงปรับแนวคิดที่จะนำเอาโครงการต่างๆ ซึ่งอยู่ในเงินกู้เข้ามาสู่ระบบงบประมาณตามปกติ ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วทั้งประเทศในการที่จะมีรายได้ มีงานทำ มีอาชีพ และมีหลักประกันความมั่นคงมากยิ่งขึ้น และในประเด็นของการปรับโครงสร้างหนี้ รัฐบาลก็มีแผนเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ให้กับประชาชนมากกว่า 500,000 ราย โดยเตรียมเสนอแผนของการปรับหนี้ของเกษตรกรเข้าสู่การประชุมของคณะรัฐมนตรี ทั้งเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกองทุนฟื้นฟู และที่ไม่ได้เป็นสมาชิก เกษตรกรที่เป็นลูกหนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือสถาบันการเงินอื่นๆ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อแก้ปัญหาความยากจน ซึ่งในส่วนของการแก้ปัญหาค่าความยากจนของประชาชนนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการเรื่องระบบ

สวัสดิการ เช่น การรักษาฟรี การเรียนฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยคนพิการ ซึ่งจะทำให้ได้อย่างต่อเนื่องก็ต่อเมื่อปฏิทินงบประมาณสำหรับปีต่อไปดำเนินการไปเป็นปกติ ซึ่งจะสามารถนำงบประมาณตรงนี้ไปดำเนินการตามโครงการต่างๆ ได้ก็เพื่อช่วยเหลือประชาชนคนยากคนจน ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้ในประเด็นเกี่ยวกับโครงการไทยเข้มแข็ง นายกรัฐมนตรีย้ำถึงความสำคัญของงบประมาณปี 2554 ที่จะมีทั้งการลงทุนที่เป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับไทยเข้มแข็ง เช่น เรื่องแหล่งน้ำ โรงเรียน, โรงพยาบาล ถนนหนทาง ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของประชาชนให้มีความมั่นคง แก้ไขปัญหาพื้นฐานในเรื่องของความยากจนและความเป็นธรรมได้

จากนั้นในประเด็นถัดมา นายกรัฐมนตรียังคงกล่าวเกี่ยวกับ กฎหมายงบประมาณ และโครงการไทยเข้มแข็ง ว่าสามารถเปิดสมัยประชุมวิสามัญพิจารณางบประมาณประจำปีงบประมาณ 2554 ได้ และจะเป็นไปตามตารางปฏิทินงบประมาณ ซึ่งคาดว่าจะประกาศใช้ต้นปีงบประมาณ 1 ตุลาคม ทั้งนี้ งบประมาณตัวนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นงบประมาณที่จะทำให้การกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปลงทุนในเรื่องหลักๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการไทยเข้มแข็ง การที่จะกระตุ้นให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีงบประมาณ 2 ล้าน 7 หมื่นล้านบาท เป็นงบประมาณขาดดุลประมาณ 4 แสนกว่าล้าน ซึ่งเป็นงบประมาณที่จะดูแลในเรื่องของการเรียนฟรี 15 ปี เบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ เบี้ยสำหรับคนพิการ 800,000 กว่าคน การเพิ่มงบประมาณต่อหัวในโครงการรักษาพยาบาลฟรี การจัดงบประมาณสำหรับการประกันรายได้เกษตรกร ทั้งนี้ งบประมาณทั้งหมดนี้ เป็นงบประมาณที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็น

6.3 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงแนวทางของการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคง

“... ในสัปดาห์ที่ผ่านมาคือได้มีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และอีกหลายอำเภอในจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งการประกาศนี้ อย่างที่ผมทำความเข้าใจมาโดยตลอดครับ เป็นมาตรการในลักษณะของการป้องกันเหตุ หรือพยายามที่จะจัดระบบเพื่อให้เราสามารถเข้าไประงับเหตุ ซึ่งอาจจะมียุทธศาสตร์ต่อความมั่นคงได้นะครับ ไม่ได้เป็นการไปละเมิดสิทธิของพี่น้องประชาชนในการที่จะมาชุมนุม เคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งรัฐบาลได้ยืนยันมาตลอดนะครับ ว่าสามารถที่จะทำได้ ก็ต้องเรียนครับว่าหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคง และในช่วง 2 วันที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงที่มีผู้ชุมนุมเดินทางมาจากต่างจังหวัดเข้าสู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้น ต้องขอขอบคุณครับว่าทุกอย่างนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงแนวทางการสลายชุมนุมภายใต้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน

“...โดยหลักความหมายจริงๆ ก็คือว่าเจ้าหน้าที่ที่สามารถที่จะไปสลายการชุมนุมได้ แต่การสลายการชุมนุม ศาลก็จะเขียนไว้ชัดเจนอีกเช่นเดียวกันในคำวินิจฉัยว่า ไม่ใช่ถ้าภาครัฐบอกจำเป็นจะสลายการชุมนุมแล้ว จะใช้วิธีการใดก็ได้ ศาลก็ได้เขียนชัดเจนว่าต้องยึดหลักสากล ซึ่งการยึดหลักสากลก็คือ การที่จะต้องเริ่มต้นจากการที่จะแจ้งกับผู้ชุมนุมก่อนว่าบางสิ่งที่เขาทำอยู่ มันเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ใช่เป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ เราก็จะมีการแจ้ง หลังจากนั้นก็จะเตือนครับ ว่าขอให้ผู้ชุมนุมให้ความร่วมมือ ถ้าไม่ให้ความร่วมมือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็จะมีการมาตรการจากเบาไปหาหนักอย่างไร...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงกฎหมายความมั่นคง

“...กฎหมายความมั่นคงที่หลายฝ่ายวิพากษ์วิจารณ์ก่อนหน้านี้ ว่าใช้แล้วจะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมคิดว่าได้พิสูจน์แล้วว่า ครั้นได้ช่วยจำกัดไม่ให้การชุมนุมนั้นมีคนมาขยี้สถานการณ์ โอกาสสร้างความวุ่นวายได้ดีพอสมควร แม้ว่าจะมีบางเหตุที่เราก็ยังจับตาเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด อย่างเช่นกรณีระเบิดที่เกิดขึ้นเมื่อคืนที่ผ่านมา...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น มีประชาชนต้องการให้สลายการชุมนุมแบบเด็ดขาด

“...คือเอาสุดโต่งก่อน กลุ่มคนที่บอกว่าสลายการชุมนุมเด็ดขาด เพราะว่าผิดกฎหมายทนไม่ได้แล้ว นี่ผมต้องบอกว่าเมื่อวานนี้มีเสียงอย่างนี้เข้ามาเยอะมาก ผมก็อยากจะย้ำครับว่า รัฐบาลก็ต้องการบังคับใช้กฎหมาย แต่การบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เป็นไป เพื่อให้บ้านเมืองเกิดความสงบ ถ้าบังคับใช้กฎหมายด้วยวิธีการซึ่งทำให้บ้านเมืองไม่สงบนะครับ ก็ไม่ได้ช่วยให้บ้านเมืองมีลักษณะของการเป็นบ้านเมืองที่รักษากฎหมายอย่างแท้จริงนะครับ...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีย้ำถึงหน้าที่ของรัฐบาลและ คอช.

“...แนวทางการแก้ปัญหาที่เราทำมาตลอดเดือนกว่าๆ มันเป็นการแก้ปัญหาของประเทศ และวันนี้ปัญหาของการเคลื่อนไหว การก่อการร้ายต่างๆ มันไม่ใช่ปัญหาของราชประสงค์ มันเป็นปัญหาของประเทศ เพราะฉะนั้นการจะดำเนินการอะไรเพื่อแก้ปัญหา เป้าหมายไม่ได้อยู่ที่ว่าแค่มีว่าพื้นที่ราชประสงค์กลับคืนสู่ภาวะปกติ เป้าหมายจะเป็นของรัฐบาล จะเป็นของ คอช. ก็คือนำความปกติและความสงบกลับคืนมา ที่พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า จะทำหรือไม่ทำอะไร แต่อยากจะบอกว่าจะทำหรือไม่ทำอะไร เป้าหมายสุดท้ายไม่ได้อยู่ที่แค่สี่แยกราชประสงค์ แต่อยู่ที่ความสงบสุขของสังคมไทย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นที่ที่ต้องยืนยันนะครับ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเป้าหมายของปฏิบัติการในวันที่ 10 เมษายน

“...ข่าวคราวที่มันสับสน บางทีอาจจะต้องสอบถามจากท่านเอง ที่บอกว่าตกลงสลาย ไม่สลาย ประเด็นมันไม่ได้ตรงตรงนั้น ประเด็นอยู่ว่าจะแก้ปัญหาต้องทำอะไรบ้าง เป้าหมายสุดท้ายเป้าหมายหนึ่งแน่นอน คือ การคืนพื้นที่ให้กับประชาชน นะครับ แต่อะไรก่อนหลัง จังหวะเวลาทำเมื่อไหร่ครับ อันนี้ไม่ใช่สิ่งที่สามารถที่จะมาตอบกันตรงนี้ได้ว่าคืนนี้ พรุ่งนี้เจ็ดโมงเช้าจะต้องแล้วนะครับ ไม่ใช่อย่างนั้น...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจง พ.ร.ก.ฉุกเฉินจะสามารถป้องกันการเผยแพร่ข่าวสารที่กระทบต่อความมั่นคงได้

“...กฎหมายพิเศษจำเป็น ขณะนี้ยังจำเป็นอยู่ การที่เราต้องตั้งด่านแข็งแรง เพื่อที่ทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน ซึ่งอาจจะถูกชักจูงเข้ามา เราก็จำเป็นต้องใช้ การที่จะช่วยไม่ให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกระทบกับความมั่นคง กระทบต่อสถานการณ์ฉุกเฉินจำเป็นต้องใช้ นะครับ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ชุมนุมที่ต่างด้านเถื่อน

“...เหตุการณ์ที่สร้างความกระทบกระเทือนจิตใจให้กับพี่น้องประชาชนนั้น ส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากความจำเป็นของเราที่จะต้องปฏิบัติการ เหตุการณ์แรกก็คือว่าหลังจากที่เราเห็นการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ชุมนุมนอกพื้นที่ในลักษณะที่ไปตั้งด่านเถื่อน ไปเคลื่อนไหวเพื่อกดดันข่มขู่คุกคามพี่น้องประชาชน ทาง คอช.จึงได้มีนโยบายอย่างเด็ดขาดว่าเราจะต้องสกัดกั้น และไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้โดยเด็ดขาด...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น เหตุการณ์ปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ชุมนุมที่อนุสรณ์สถาน

“...เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อนุสรณ์สถาน ที่บริเวณดอนเมือง นะครับ ก็เป็นผลโดยตรงมาจากการที่ คอช. บอกว่าต่อไปเราจะไม่ปล่อยให้มีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่มีการเคลื่อนที่ เคลื่อนไหวไปในพื้นที่ต่างๆ แน่นหนาครับ ในการปฏิบัติการก็มีความจำเป็นที่จะต้องสกัดกั้น ในที่สุดก็เกิดการปะทะกัน และก็เกิดความสูญเสียขึ้น แต่ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเรียนยืนยันครับว่า เราได้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปกระชับพื้นที่

“...ปฏิบัติการที่รัฐบาลกำลังจะดำเนินการต่อไปนั้น ย่อมมีความเสี่ยงต่อการปะทะหรือการสูญเสียซึ่งก็ย่อมกระทบกระเทือนจิตใจของผู้คน แต่รัฐบาลรู้หน้าที่ว่าสิ่งใดที่จำเป็นจะต้องทำก็ต้องทำ ซึ่งนอกเหนือจากการที่กระชับพื้นที่การดูแลการเคลื่อนไหวกับภูมิภาคหรือกับปริมาณพลให้รัดกุมมากยิ่งขึ้นแล้ว การลิดรอน เพื่อนำไปสู่การที่จะให้ทางผู้ชุมนุมนั้น คืนพื้นที่ให้กับทางพี่น้องประชาชนนั้นก็มีการดำเนินการในด้านอื่นๆ ด้วย...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีสรุปแนวทางการจัดการกับผู้ชุมนุม

“...แต่ผมขอย้ำครับว่า สิ่งที่รัฐบาลต้องการทำนั้น 1.ต้องการที่จะยืนยันบรรทัดฐานว่าเราต้องอดทนไม่
 จ้านต่อข้อเรียกร้องที่มีการใช้วิธีการข่มขู่คุกคามไปจนถึงการก่อการร้าย 2.เราจะต้องยึดหลักในการปฏิบัติงาน
 ให้เป็นไปตามแนวทางที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในทางกฎหมาย ยอมรับในระดับระหว่างประเทศ เพื่อธำรงศักดิ์ศรีและ
 ความชอบธรรมของประเทศของเราที่เป็นนิติรัฐอย่างแท้จริง และ 3.ผมย้ำอีกครั้งครับ เราจะทำอะไร เราต้องทำ
 ให้สำเร็จ...” (2 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งจงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาท
 กรรมว่าปฏิบัติการทางกฎหมายกับผู้ชุมนุม” โดยชี้แจงถึงแนวทางของการประกาศใช้กฎหมาย
 ความมั่นคง ว่าเป็นมาตรการในลักษณะของการป้องกันเหตุมิให้เกิดเหตุร้ายแก่ประชาชน จากนั้น
 ในส่วนของแนวทางการสลายชุมนุม ภายใต้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์
 ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) นายกรัฐมนตรีชี้แจงว่า การสลายการชุมนุมต้องยึดหลักสากล เพื่อให้
 ถูกต้องตามหลักการที่สุด เพื่อที่จะทำให้บ้านเมืองกลับเข้าสู่ความเป็นปกติ ไม่เกิดความเสียหาย
 หรือนำไปสู่ความรุนแรง และในการปฏิบัติใดๆ จะยึดประโยชน์ส่วนรวม และเคารพสิทธิเสรีภาพ
 ของประชาชนทุกคน ขณะเดียวกันก็ต้องรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของ
 คนทั้งประเทศ

ในประเด็นถัดมานายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงกรณีมีประชาชนต้องการให้สลายการชุมนุม
 แบบเด็ดขาด แต่นายกรัฐมนตรีได้ย้ำไปว่าการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บ้านเมืองเกิดความสงบ
 ทั้งนี้ การบังคับใช้กฎหมายด้วยวิธีการที่รุนแรงไม่ใช่สิ่งที่จะช่วยให้บ้านเมืองสงบได้ โดยหลักการ
 นายกรัฐมนตรีชี้แจงว่า ควรใช้วิธีบอกกล่าวโน้มน้าวก่อน ต้องเริ่มจากการประกาศให้ผู้ชุมนุม
 รับทราบถึงขอบเขตของการชุมนุม และการบังคับใช้กฎหมายตามระดับต่างๆ จะไม่ใช่วิธีการรุนแรง
 หรือเข้าสลายการชุมนุมได้ตามอำเภอใจ เพราะรัฐบาลก็ไม่มีสิทธิ์อยู่เหนือกฎหมายแต่ควร
 ดำเนินการใช้มาตรการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีขั้นตอนปฏิบัติที่ต้องทำจากเบาไปหาหนัก
 ทั้งนี้ หน้าที่ของรัฐบาลและศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) นั้น เพื่อความปกติ
 และความสงบกลับคืนมา และสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทย อย่างไรก็ตามเป้าหมายที่
 สำคัญที่ต้องทำ คือ การคืนพื้นที่ให้กับประชาชน ขณะเดียวกันในการดำเนินการใช้พระราช
 กำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) ยังช่วยสอดส่องดูแลควบคุมในส่วน
 ของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่กระทบกับความมั่นคงอีกด้วย

จากนั้นในประเด็นถัดมา นายกรัฐมนตรีเรียกร้องให้ผู้ที่มีหมายจับต่างๆ เข้าสู่กระบวนการ
 ยุติธรรม เพราะทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย เป็นการสร้างมาตรฐานเดียวที่เป็นธรรม อย่างไรก็ตาม
 ในปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในเหตุปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ชุมนุมที่อนุสรณ์สถาน อาจส่งผล

ให้เกิดสิ่งที่กระทบกระเทือนจิตใจประชาชน แต่เพราะเป็นความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติการ เพราะกลุ่มผู้ชุมนุมกระทำการผิดกฎหมายศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) จึงต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาด ซึ่งกรณีนี้ไม่สามารถปล่อยให้มีการเคลื่อนไหวไปยังพื้นที่ต่างๆ แต่การดำเนินการทุกอย่างได้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ถูกต้อง เช่นเดียวกับแนวทางปฏิบัติการ นายกรัฐมนตรีได้เน้นถึงแนวทางที่รัฐบาลต้องทำ คือ 1. ต้องอดทน และไม่จำนนต่อข้อเรียกร้องที่มีการใช้วิธีการข่มขู่คุกคาม และการก่อการร้าย 2. ต้องยึดหลักในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในทางกฎหมาย และในระดับระหว่างประเทศ และ 3. การดำเนินการต่างๆ ต้องทำให้สำเร็จ ทั้งนี้ยุทธศาสตร์ต่างๆ ทางศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) จะดำเนินการอย่างโปร่งใส คือ อยู่ในหลักการอธิบายได้ ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพื่อรักษากฎหมาย รักษาการศึกษาของบ้านเมือง

6.4 วาทกรรมว่าด้วยการยุติความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการช่วยกันคิดหาทางออกเพื่อประเทศ

“...การเปิดกว้างไม่ใช่เฉพาะในกลุ่มผู้ชุมนุม นะครับ แต่ว่าทุกภาคส่วนที่กำลังช่วยกันคิด มีเสียงเรียกร้องว่าให้ปฏิรูปประเทศไทยก็มี มีเสียงเรียกร้องว่าน่าจะแก้รัฐธรรมนูญก็มี มีเสียงเรียกร้องว่าคงจะต้องมาทำอะไรบางอย่างเพื่อให้สังคมลดความแตกแยกลงก็ดี สิ่งเหล่านี้ถ้าสามารถที่จะมาทำแผนร่วมกันนะครับ ซึ่งแน่นอนก็ต้องเกี่ยวข้องกับผู้ที่ชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายเสื้อแดง พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กลุ่มอื่นๆ ทั้งหลายทั้งปวง ถ้ามาทำกัน ผมคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ที่สุด...”

“...ผมต้องการเห็นว่าวันนี้รัฐบาลได้ให้คำตอบที่ชัดเจนกับผู้ชุมนุมระดับหนึ่ง ไม่ได้ตอบสนองเรียกร้องเขา แต่ไม่ปิดทางของเป้าหมายในเรื่องของการที่จะมีกติการ่วมกันที่เป็นที่ยอมรับและเป็น ประชาธิปไตย ถ้าเขาได้ตรงตรงนั้นนะครับ กลับไปตั้งหลักแล้วก็เชิญชวนว่ามีคนอื่น ๆ ที่ไม่เป็นผู้ชุมนุม เขาก็มีข้อเรียกร้องเหมือนกันมานั่งคุยกันหาทางออก ผมอยากให้เมษาฯ นี้ จบลงอย่างนั้น แล้วก็อยากจะเห็นพี่น้องประชาชนคนไทยได้ฉลองสงกรานต์กันตามปกติครับ...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรียกตัวอย่างความเห็นต่างของสองฝ่าย

“...เพราะฉะนั้นประเด็นแรกที่ผมอยากจะบอกคือ เราไม่ต้องมาเถียงกันเรื่องเวลา เราต้องมาวางกันบนโต๊ะมากกว่าว่า อะไรที่จะทำให้ประเทศสงบ เดินหน้า เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย แล้วจะยึดเอาความคิดของตัวเองเป็นใหญ่ไม่ได้ใช่ไหมครับ อย่างกลุ่มผู้ชุมนุมบอกว่าวันเดียวก็ให้ไม่ได้ ขณะเดียวกันรัฐบาลและกลุ่มคนจำนวนมากก็บอกว่าเราก็มีสิทธิอยู่ 1 ปี 9 เดือน มันก็เถียงกันไม่จบ แต่เราบอกดีกว่าว่าถึงเวลาหันหน้าเข้าหากันจะทำอะไร มาดูว่าใช้ระยะหนึ่ง...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตอบคำถามพิธีกรเกี่ยวกับการร่วมคิดหาทางออกจำเป็นต้องมีดีตนายกฯ ทักษิณมาร่วมด้วยหรือไม่

“...คือเราจะต้องพูดกันเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมนะครับ เราคงไม่เอาประโยชน์ส่วนตัวของคนใดคนหนึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าข้อเรียกร้องที่เราต้องฟัง คือเรื่องปัญหาเกี่ยวกับประชาธิปไตย เกี่ยวกับความเป็นธรรม เกี่ยวกับความแตกแยก เกี่ยวกับข้อขัดข้องของหัวใจความสงสัยว่ามี 2 มาตรฐานหรือไม่ เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อจะเป็นของรัฐ หรือสื่อโทรทัศน์ สมาชิกโทรทัศน์ดาวเทียม เอามาวางกันตรงนี้ แล้วมีความคิดเห็นร่วมกันในการเดินหน้าไป เพราะผมคิดว่าจริงๆ แล้ว ประชาชน เราจะเน้นแต่ที่คิดต่าง แต่ผมคิดว่าจริงๆ คนเกือบทั้งหมดเห็นตรงกัน...” (4 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการมีคนกลาง เพื่อช่วยกันหาทางออกทางการเมือง

“...การหาคำตอบทางการเมืองนั้น รัฐบาลจะไม่ลดละความพยายาม มีคนกลาง มีฝ่ายการเมืองที่จะต้องมีการปรึกษาหารืออย่างต่อเนื่องต่อไป และผมย้ำอีกครั้งว่าคำตอบทางการเมืองที่เหมาะสมนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องของการมาถกเถียงกันว่า ผมหรือรัฐบาลอยู่ในตำแหน่งนานเท่าไร แต่เป็นคำตอบที่ต้องบอกว่า รัฐบาลจะต้องทำงานร่วมกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ทำอะไรบ้างเพื่อให้บ้านเมืองนั้นมีความสงบสุข นำไปสู่การเลือกตั้งที่เป็นคำตอบหรือการแก้ปัญหาของประเทศอย่างแท้จริง ตรงนี้กระบวนการนี้ยังไม่หยุดครับ แต่เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายจะต้องมาใช้วิธีการที่เหมาะสมครับ ...” (25 เมษายน 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการดำเนินการเพื่อหาทางแก้ไข

“...เรื่องของการหาคำตอบทางการเมืองนั้น ก็เป็นเรื่องที่ผมดำเนินการอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ขณะนี้ผมได้กำหนดประเด็นที่ผมเห็นว่าจะเป็นคำตอบ ซึ่งน่าจะเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในการที่จะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง เพื่อนำไปสู่กระบวนการปรองดองอย่างแท้จริง สืบดาห์ที่ผ่านมาในสภาเราก็เห็นครับว่า ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านเอง ก็มีส่วนในการที่อยากจะหาทางออกทางการเมือง ซึ่งผมถือว่าในการอภิปราย 2 วัน เมื่อวันพุธและวันพฤหัสบดีนั้น โดยรวมแล้วเป็นไปในบรรยากาศที่ดี...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการปฏิรูปประเทศไทย

“...การแก้ปัญหาซึ่งเป็นพื้นฐานในเชิงโครงสร้างที่เป็นปัญหาในทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน ความคืบหน้ามีมากครับ ขณะนี้ ในเรื่องของการที่จะทำ สิ่งทั้งหลายคนเรียกร้องก็คือการปฏิรูปประเทศไทยในแง่ของการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความยากจน ความไม่เป็นธรรมต่างๆ ที่มีอยู่ ภาคของประชาสังคมหรือภาคประชาชนเอง ขณะนี้เขาก็กำลังไปดำเนินการรวบรวมประเด็นต่างๆ แล้วก็พร้อมที่จะเสนอรูปแบบที่จะให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกัน ผมไม่ได้มีความขัดข้องและก็พร้อมสนับสนุนอย่างเต็มที่ ต้องการที่จะมีรูปธรรมอย่างชัดเจนว่า การแก้ปัญหานี้ไม่ใช่เฉพาะในรัฐบาลนี้ แต่ในชุดต่อไป ก็จะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองโจทย์ซึ่งเป็นพื้นฐานของสังคม...” (2 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีนำเสนอแผนปรองดองแห่งชาติ

“...แผนการปรองดองนั้นเป็นแผนที่ผมได้สดับตรับฟังมาจากพี่น้องประชาชนทุกกลุ่มพยายามที่จะคิดค้นหาคำตอบว่าบ้านเมืองของเราที่มีปัญหาอยู่ทุกวันนี้ มีความแตกแยกนั้นมีสาเหตุมาจากตรงไหนอย่างไรบ้าง และพยายามที่จะดูว่าอะไรที่จะทำให้สังคมไทยนั้น กลับมามีความสมัคสมานสามัคคีปรองดองสมานฉันท์เหมือนเดิม แผนนี้อย่างที่ผมได้กล่าวไปครับเป็นสิ่งที่ผมต้องใช้เวลาในการคิดทั้งในช่วงระยะเวลาของวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น และก็รวมไปถึงการระดมความคิดเห็นจากประชาชนกลุ่มต่างๆ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่บ้านเมืองของเรานั้นมีความขัดแย้ง แผนนี้ผมได้นำเสนอไปเมื่อวันจันทร์ครับและก็บอกว่าเป็นแผนที่ผมได้มองดูว่าอะไรบ้างคือปัจจัยที่จะช่วยทำให้บ้านเมืองกลับมา มีความสงบสุข อะไรบ้างคือสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ความแตกแยกที่ร้าวลึกจนถึงในปัจจุบัน แล้วเราจะแก้ไขกันอย่างไร...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีอ้างผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนปรองดอง

“...อย่างไรก็ตามครับผมอยากจะเรียนครับว่า จากที่ได้มีการสดับตรับฟังแล้วก็มีมีการประเมินโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีโพลหรือสำนักต่าง ๆ ที่สำรวจความคิดเห็นของประชาชน ทำให้ผมมั่นใจตามสมควรครับว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นกระบวนการปรองดอง และก็สนับสนุนแผนนี้ มีบางกลุ่มคัดค้าน มีบางกลุ่มยังไม่แน่ใจ แต่ผมเรียนว่าถ้าระดับการสนับสนุนเป็นอย่างที่โพลบ่งบอก ผมคิดว่าเราสามารถที่จะเดินหน้าได้ และก็ตอบคำถามให้กับคนทุกกลุ่มได้...” (9 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเรียกร้องให้ยุติการชุมนุม

“...ตรงนี้ครับคือสิ่งที่ผมได้สื่อสารไปถึงบรรดากลุ่มหรือบุคคลต่างๆ ที่อาสาตัวเข้ามาเป็นคนกลางในการเจรจา ว่าเขาอย่างนี้ก็แล้วกันขอให้ทางฝ่ายผู้ชุมนุมนั้นได้ยุติการชุมนุม เพราะว่าพี่น้องประชาชนในบริเวณการชุมนุมขณะนั้นไม่ได้เป็นปัญหา และก็อาจจะไม่ได้ทราบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในบริเวณรอบๆ พื้นที่การชุมนุม แต่เมื่อยุติการชุมนุมแล้วทางรัฐบาลก็พร้อมที่จะเดินหน้าตามแผนปรองดอง 5 ข้อ รวมทั้งได้มาปรึกษาหารือกัน ในทางการเมืองต่อไป นี่คือข้อเสนอที่ผมได้หยิบยื่นให้กับบรรดาบุคคลที่อาสาตัวเข้ามาเป็นคนกลาง...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ มีการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ซึ่งเน้นการใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการยุติความขัดแย้ง” โดยเน้นถึงการปฏิรูปประเทศไทย วางกติการ่วมกันที่เป็นที่ยอมรับและเป็นประชาธิปไตย และการเชิญชวนคนอื่นทั้งที่ไม่เป็นผู้ชุมนุม มานั่งคุยกันหาทางออก ว่าสิ่งใดทำให้ประเทศสงบ ทั้งนี้ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งจะต้องมุ่งประเด็นที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวมเช่น คือ ปัญหาเกี่ยวกับประชาธิปไตย ความเป็นธรรม ความแตกแยก ข้อเสนอของหมองใจเรื่อง 2 มาตรฐาน

ซึ่งการถกเถียงได้ตอบกันว่าจะยุบสภาฯ ภายในระยะเวลาเท่าไรนั้นไม่สำคัญไปกว่าความต้องการความปรองดอง สมานฉันท์ ความสงบสุขในบ้านเมืองว่าเมื่อสิ่งนี้มีสิ่งใดบ้างที่ต้องทำร่วมกัน จากนั้นนายกรัฐมนตรีย้ำว่าพลังของคนไทยทั้งประเทศจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหาเป็นพลังของความสมัครสมานสามัคคี ความเป็นเอกภาพ เพื่อนำไปสู่คำตอบที่นำไปสู่การเลือกตั้งที่แก้ปัญหาของประเทศอย่างแท้จริงได้

ทั้งนี้ในประเด็นถัดมา นายกรัฐมนตรีเน้นว่าการแก้ปัญหาพื้นฐานในเชิงโครงสร้าง ตามการปฏิรูปประเทศไทย ทั้งปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความยากจน ความไม่เป็นธรรมต่างๆ รัฐบาลพร้อมสนับสนุนอย่างเต็มที่ และต้องการให้รัฐบาลชุดต่อไปดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อย่างแผนปรองดองแห่งชาตินั้น ก็เป็นการแก้ไขปัญหาที่เป็นต้นเหตุของความแตกแยกตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ทั้งหมดนี้ก็เพื่อทำให้บ้านเมืองกลับมามีความสงบสุข นอกจากนี้ในผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนปรองดอง ยังระบุว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นกระบวนการปรองดองอย่างไรก็ดีความสำคัญ คือ ขอให้ฝ่ายผู้ชุมนุมได้ยุติการชุมนุม จากนั้นทางรัฐบาลจะมีความพร้อมที่จะเดินหน้าตามแผนปรองดองทั้ง 5 ข้อ

6.5 วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุผลอันควรที่จะยุบสภาฯ หรือลาออก

“...ส่วนการจะอยู่ต่อ การจะยุบสภา หรือการลาออก อะไรที่จะเป็นความเหมาะสมนะครับ เราไม่สามารถตอบได้ล่วงหน้า ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ผมยืนยันได้อย่างหนึ่งว่า ผมไม่หวังตัวเองหรอก ถ้าบอกว่ายุบสภาแล้วนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าสำหรับประเทศ ผมก็ยุบสภา ถ้าบอกว่าลาออกแล้วจะนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าสำหรับประเทศ ผมก็ลาออก ถ้าบอกว่าการอยู่ครบเทอมนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่าสำหรับประเทศ ผมก็อยู่ครบเทอม แต่ว่าอะไรล่ะที่จะเป็นตัวบ่งบอก มันก็มีหลายอย่าง เช่น อย่างเรื่องยุบสภานี้ ชัดเจนมาก ถ้ามันเกิดเรื่องในสภาใช้ไหมครับ ตามระบอบประชาธิปไตย แล้วการยุบสภามันเป็นทางออกที่เหมาะสม ถ้าหากผมทุจริต คอร์รัปชั่น หรือไปทำผิด ผมก็ควรจะรับผิดชอบ ผมก็ควรจะลาออก...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตอบคำถามพิธีกร เกี่ยวกับความเห็นของนายกฯ อภิสิทธิ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอดีตนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร

“...ผมก็ย้ำจุดเดิมนะครับ ไม่มีเรื่องอะไรส่วนตัวกับคุณทักษิณอยู่แล้ว ก็อยากจะบอกว่า 1. อยากให้เห็นแก่ส่วนรวม อยากให้ประเทศไทยเดินหน้า 2. ก็คืออยากให้ยอมรับกฎกติกาของบ้านเมืองเช่นเดียวกับคนไทยอื่นๆ อย่างมีสิทธิพิเศษว่าเมื่อศาลตัดสินแล้วนี้ไม่ยอมรับกระบวนการของศาล และประการที่ 3 คือถ้ายอมรับ

สองอย่างนี้ผมมั่นใจว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่ให้อภัย ก็จะสามารถมีวิธีการในการแสดงออกหรือการให้อภัยกันได้ แล้วก็เดินไปข้างหน้าได้ นี่คือการเชื่อของผม...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีตอบคำถามพิธีกรในรายการเกี่ยวกับการจัดเจรจากับแกนนำ นปช.

“...จุดยืนเบื้องต้น หรือข้อเรียกร้อง ผมรับทราบแล้วว่าเขาต้องการเรียกร้องให้ยุบสภา ผมก็ได้แสดงจุดยืนไปแล้วในเบื้องต้นการยุบสภาไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ไม่ใช่สิ่งที่ผมบอกว่าจะไม่เกิดขึ้น แต่ผมก็มีความเห็นของผมว่าการยุบสภาที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชน ที่จะประโยชน์กับระบอบประชาธิปไตยของไทย มันน่าจะต้องมีสภาวะแวดล้อม บรรยากาศอะไรบ้าง กติกาควรจะเป็นอย่างไรถึงจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ก็มาคุยกัน...” (21 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงกติกาต่างๆ ที่ควรทำตามกระบวนการปรองดอง

“...สิ่งที่ผมพูดว่าจะมีการเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน ผมได้บอกว่าจะมีการเลือกตั้งก็ต่อเมื่อทุกฝ่ายแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมในการเข้าร่วมในกระบวนการปรองดอง และรูปธรรมที่เราต้องการจะเห็นก็คือ 1. การชุมนุมเคลื่อนไหวในทางการเมืองซึ่งผิดกฎหมายในขณะนี้ต้องยุติลง นอกจากนั้นในระยะเวลาจากวันนี้ไปจนถึงการยุบสภาหรือการเลือกตั้งนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ชัดเจนของการร่วมกันทำงาน ให้รัฐบาล ให้รัฐสภา ให้พรรคการเมือง ให้กลุ่มการเมืองต่างๆ นั้นสามารถทำหน้าที่ของตัวเองตามกฎหมายได้โดยไม่มีการขัดขวาง คงไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดกันลอยๆ ครับ แต่ความหมายก็คือว่าการไปลงพื้นที่ของนักการเมืองต่อจากนี้ไป นักการเมืองทุกฝ่ายต้องมาประสานกัน ว่าไปลงพื้นที่ได้ไม่มีการขัดขวาง ไม่มีความรุนแรง ถ้าทำได้ ผมก็บอกได้ว่ารัฐบาลก็พร้อมที่จะจัดการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน แต่ถ้าทำไม่ได้ นั่นก็หมายความว่า การเลือกตั้งก็เกิดขึ้นไม่ได้ครับ...” (9 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการตอบรับกับข้อเสนอของผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง” โดยระบุถึงเหตุผลอันควรที่จะยุบสภาฯ หรือลาออก ว่าต้องเป็นสิ่งที่ทำแล้วดีสำหรับประเทศ ทั้งนี้ในการดำเนินการต่างๆ ไม่มีเรื่องส่วนตัวกับอดีตนายกรัฐมนตรีนาย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร แต่ได้ฝากถึงอดีตนายกรัฐมนตรีนาย ชวนให้ให้เห็นแก่ส่วนรวม ยอมรับกฎกติกาของบ้านเมือง กระบวนการศาล ซึ่งสังคมไทยเป็นสังคมที่ให้อภัย ประเทศชาติก็จะเดินไปข้างหน้าได้ ขณะเดียวกันในประเด็นต่อมานายกรัฐมนตรีได้เสนอให้ผู้ชุมนุมเข้าร่วมในกระบวนการปรองดอง และให้เลิกการชุมนุมเคลื่อนไหวในลักษณะที่ผิดกฎหมาย ไม่มีการขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ ทั้งฝ่ายการเมือง และฝ่ายต่างๆ ซึ่งถ้าทำได้อาจทำให้รัฐบาลก็พร้อมที่จะจัดการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน แต่ถ้าทำไม่ได้ การเลือกตั้งก็เกิดขึ้นไม่ได้เช่นกัน

6.6 วาทกรรมว่าด้วยการฟื้นฟูประเทศหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง

ประเด็น นายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้คนไทยยึดมั่นความเป็นไทย

“... เหตุการณ์ซึ่งมันยืดเยื้อมาเป็นเวลาหลายเดือน และก็นำมาสู่ความสูญเสีย ความขัดแย้งในสถานการณ์ต่างๆ เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าทุกคนมีความกังวลใจ แต่ผมยังมีความเชื่อในพื้นฐานของคนไทยด้วยกัน นะครับว่า เราเป็นคนที่มียัธยาศัยไมตรี เป็นคนที่รักความสงบ เราต้องดึงพื้นฐานของความเป็นไทยซึ่งไม่ใช่ เฉพาะคนไทยด้วยกันเอง แต่ชาวโลกรู้จักมาเป็นเวลาช้านานนี้กลับออกมาให้ได้นะครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อประมาณสองวันที่แล้วนี้ เมื่อเหตุการณ์เริ่มเข้าสู่ภาวะที่มีความเป็นปกติมากขึ้น ผมก็ได้บอกว่ขณะนี้เรา ต้องตระหนักอยู่เสมอว่า เราอยู่ในบ้านเดียวกันนะครับ เราอาจจะมีความเห็นแตกต่างกันว่าบ้านควรจะหน้าตา เป็นอย่างไรนะครับ จะอยู่ด้วยกันอย่างไร แต่ว่าเราต้องถือว่าเราอยู่บ้านเดียวกัน...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้มีการตรวจสอบข้อมูล

“...หัวใจสำคัญที่สุดขณะนี้ครับ ก็คือทุกฝ่ายต้องเปิดใจกว้างในการรับฟังข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผม ยกตัวอย่างง่ายๆ นะครับว่า กรณีของพี่น้องประชาชนที่มาชุมนุม โดยเฉพาะจากภูมิภาคและเดินทางกลับ ภูมิลำเนาไปนี่นะครับ ตลอดระยะเวลาสองเดือนนี้ บุคคลเหล่านี้ไม่ได้รับข่าวสารอะไรเลยนอกจากจากเวทีการ ชุมนุมนะครับ แม้กระทั่งที่ผมเล่าเมื่อสักครู่นี้ ว่าอะไรเกิดขึ้นที่บ่อนไก่ ที่คลองเตย ที่ดินแดง บุคคลเหล่านี้อาจจะ ไม่ทราบเลยว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะฉะนั้นผมก็เรียนว่าแน่นอนครับบุคคลเหล่านี้ก็มีความคิดความเชื่อในทาง การเมืองหรือในด้านต่างๆ แต่ก็ต้องช่วยกันทำความเข้าใจนะครับ ขณะเดียวกันฝ่ายรัฐก็อาจจะยังดกหล่นข้อมูล ก็ได้ นั่นก็เป็นเหตุผลว่าทำไมจะต้องมีการเปิดใจกว้างรับฟังข้อมูลตรวจสอบกัน...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงคณะกรรมการอิสระเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง

“...ในส่วนองภาครัฐเองนะครับ ผู้ปฏิบัติทุกคนพร้อมในเรื่องการตรวจสอบ เพราะว่าผมติดตาม ยืนยัน แล้วก็ขออย่าเลยครับว่า ทุกคนได้ปฏิบัติตามกฎหมายและตามหลักสากลนะครับ ซึ่งก็จะต้องมีการชี้แจง ทั้งในประเทศ ต่างประเทศต่อไปนะครับ...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการสนับสนุนจากต่างประเทศเกี่ยวกับแผนปรองดอง

“...ผมติดตามปฏิกิริยาของต่างประเทศมาโดยตลอด จะเป็นของอาเซียน จะเป็นของ EU จะเป็นของ ประเทศอย่างสหรัฐอเมริกา นะครับ จริงๆ แล้วทุกคนเข้าใจสถานการณ์ค่อนข้างดีนะครับแน่นอนไม่มีประเทศ ไหนต้องการเห็นความรุนแรงนะครับ ไม่มีประเทศไหนไม่อยากจะให้มีกระบวนการที่จะนำไปสู่ข้อยุติแบบสันติะ ครบ แต่ทุกประเทศที่ผมเห็นนะครับ จะ EU ออกแถลงการณ์มา สหรัฐฯ ออกแถลงการณ์มา ที่อาเซียนออก แถลงการณ์มานี้ 1.สนับสนุนกระบวนการปรองดองตามแผนปรองดองที่ผมเสนอ เขาเขียนชัดเจนนั้นด้วยนะ ครับ กรณีของผู้แทนระดับสูงของ EU นะครับ 2.เขาเรียกร้องนะครับว่า ทางนักการเมืองฝ่ายค้านและทางกลุ่ม

แกนนำของ นปช. ให้ทำอย่างไรก็ได้ไม่ให้มีปัญหาการก่อวินาศกรรม วางเพลิงนะครับ หรือการใช้ความรุนแรง และ 3.ที่เขาต้องการความชัดเจนคือว่าการใช้อาวุธของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักสากล ซึ่งในการแถลงการณ์บางฉบับเขาก็เขียนย้ำด้วยซ้ำครับว่า อันนี้เป็นนโยบายที่ชัดเจนอยู่แล้วของทางรัฐบาลกับกองทัพ...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงความคืบหน้าของแผนปรองดอง

“...ผมขอเรียนว่า ในส่วนของแผนของการปรองดองนั้น ก็มีการเดินหน้าอย่างเต็มที่ ภายในสัปดาห์หน้า ครับ จะเร่งรัดในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการอิสระ ทั้งที่เข้ามาดูแลในเรื่องของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของปมปัญหาทางการเมือง เรื่องของการจัดทำสมัชชารับฟังความคิดเห็นเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ หรือปฏิรูปประเทศนะครับ ซึ่งขณะนี้โครงการเริ่มเป็นรูปเป็นร่างแล้วนะครับ มีการใช้ความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้กระทั่งการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน การจัดการประชุมการจัดสมัชชา และผมก็ขอเชิญชวนอีกครั้งหนึ่งครับโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ กลไกของรัฐต่างๆ องค์กรภาคเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน นะครับ ที่จะมาทำโครงการไม่เพียงแต่เฉพาะเพื่อหวังผลในเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่จะเป็นกระบวนการที่ช่วยกันทำความเข้าใจและก่อมน้ำใจของพี่น้องประชาชนให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียวนะครับ เพื่อสร้างความปรองดองสมานฉันท์อย่างแท้จริง ซึ่งความคืบหน้าในการดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ ผมก็จะรายงานให้กับพี่น้องประชาชนรับทราบเป็นระยะๆ ต่อไป...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้น้อมน้ำใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการฟื้นฟูประเทศหลังเหตุการณ์ความขัดแย้ง” โดยนายกรัฐมนตรี เรียกขานให้คนไทยยึดมั่นความเป็นไทยที่มีความมั่งคั่งยั่งยืนไม่ตรี รักความสงบ ที่ชาวโลกรู้จักมาเป็นเวลาช้านาน และประเทศไทยเปรียบเสมือนบ้าน ที่คนไทยแม้จะมีความคิดเห็นต่าง แต่ก็อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน นอกจากนี้ ในการรับฟังและมีความคิดเห็น แสดงออกต่างๆ ควรที่จะมีการทำความเข้าใจ เปิดใจกว้างรับฟังข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลให้รอบด้าน ซึ่งในส่วนของภาครัฐพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบ เพราะได้ปฏิบัติตามกฎหมายและตามหลักสากล โดยในการติดตามปฏิกิริยาของต่างประเทศพบว่าโดยมากแล้วมีความเข้าใจสถานการณ์ในประเทศไทยค่อนข้างดี และสนับสนุนกระบวนการปรองดอง ทั้งนี้ความคืบหน้าของแผนปรองดอง พบว่ามีการเดินหน้าอย่างเต็มที่ ได้รับความร่วมมือจากหลายภาคส่วน เพราะต่างก็ต้องการแก้ไขปัญหา เช่น การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการทำความเข้าใจ รวมน้ำใจของประชาชนให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียว

6.7 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงเกี่ยวกับปฏิบัติการระดับพื้นที่ หรือระดับวงล้อม

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ท่านนายกฯ ได้พูดถึงมาตรการระดับพื้นที่นะคะ เน้นย้ำว่า รัฐบาลทำภายใต้แนวคิดให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด มีการวางแผนกำลังเพื่อตรวจค้นและกักกันไม่ให้แนวร่วมบช. นั้นเข้ามาสมทบกับกลุ่มผู้ชุมนุมที่ราชประสงค์เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางนั่นก็คือการยุติการชุมนุม ซึ่งมาตรการนี้ก็ได้อผลนะค่ะ เพราะว่าถ้าดูจากจำนวนของกลุ่มผู้ชุมนุมจากเดิมที่อยู่หลักหมื่นคนก็มีจำนวนลดลง เหลืออยู่ที่ราวๆ 3,000 - 4,000 คนเท่านั้นที่บริเวณราชประสงค์ค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึง การจัดงานวัน Big Cleaning Day

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...จนถึงขณะนี้ พ.ร.ก.ฉุกเฉินฯ ยังมีอำนาจบังคับใช้อยู่ค่ะ แต่ว่าการประกาศเคอร์ฟิว นั้นได้สิ้นสุดลงเมื่อคืนวันที่ 28 พฤษภาคมที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครก็เริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ เห็นได้จากภาพของ Big Clean Day ที่ภาคส่วนต่างๆ ในกรุงเทพมหานครได้มาร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อที่จะเดินหน้าให้กรุงเทพมหานครนั้นกลับไปสู่สภาวะปกติ ซึ่งภารกิจของรัฐบาลที่แยกราชประสงค์ก็นำไปสู่การใช้ชีวิตที่ปกติของประชาชนค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้เดือดร้อน

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...นอกจากนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ยังพูดถึงการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น และหาช่องทางช่วยเหลือผู้ประกอบการด้วยนะคะ อย่างเช่น การจัดกิจกรรมถนนคนเดินที่ถนนสีลม ซึ่งก็ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ทั้งหมดนี้เป็นมาตรการระยะสั้น เพื่อมองไปข้างหน้าค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงแผนปรองดอง

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงแผนปรองดองและการฟื้นฟูประเทศไทย ที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และทุกระดับ ประชาชนทุกคนทั่วทั้งประเทศไทย รวมไปถึงองค์กรอื่นๆ ด้วยนะคะ อย่างเช่น เอ็นจีโอ ท่านนายกรัฐมนตรี ก็พร้อมที่จะเปิดรับ จะสำเร็จได้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของทุกคนและทุกๆ ภาคส่วนค่ะ...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการอภิปรายไม่ไว้วางใจ

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...นายกรัฐมนตรีพูดถึงการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่จะเกิดขึ้นในวันจันทร์และวันอังคารด้วยนะคะ นายกรัฐมนตรีมองว่าช่องทางของสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนยังคงเดินไปในทิศทางเดียวกันก็คือจุดสุดท้ายที่ประเทศไทยจะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า ทุกคนยังมองเห็นอนาคตของประเทศไทยเป็นหลัก ท่านนายกฯ ยังคงเชื่อว่าคนไทยส่วนใหญ่รักความสงบสุขนะคะ ภารกิจหลักของรัฐบาลหลังจากนี้ ก็คือการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม...” (30 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงข้อสงสัยต่างๆ ที่เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิตาลีประจำประเทศไทย ตั้งกระทู้ถาม

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่าทราบดีในจุดนี้ และเข้าใจถึงความเป็นห่วงของนานาชาติต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ท่านนายกรัฐมนตรีระบุนะคะบอกว่า ทราบดีว่า การแก้ปัญหาความแตกแยกในประเทศเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่ว่าหลายฝ่ายก็น่าจะเห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกันว่า มีวิธีที่จะทำให้ปราศจากความรุนแรงก็ได้ในการแก้ไขปัญหาความแตกแยกนะคะ อย่างเช่น ใช้ช่องทางในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร หรือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ...” (30 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการสร้างความเชื่อมั่นต่อเวทีโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐบาลต่อเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง” โดยนายกรัฐมนตรีชี้แจงเกี่ยวกับปฏิบัติการกระชับพื้นที่ หรือกระชับวงล้อมแก่คณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษว่า รัฐบาลทำภายใต้แนวคิดให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด เพื่อที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางคือการยุติการชุมนุม ซึ่งมาตรการได้ผลทำให้จำนวนของผู้ชุมนุมลดลง จากนั้นนายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึง การจัดงานวัน Big Cleaning Day ว่ากรุงเทพมหานครเข้าสู่ภาวะปกติแล้ว จากการที่ภาคส่วนต่างๆ ในกรุงเทพมหานครร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อที่จะเดินหน้าให้กรุงเทพมหานครนั้นกลับไปสู่สภาวะปกติ ขณะเดียวกันในส่วนของการช่วยเหลือเยียวยาผู้เดือดร้อน ยังมีการจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ เช่น การจัดกิจกรรมถนนคนเดินที่ถนนสีลม ขณะที่ในส่วนของการวางแผนปรองดอง ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และจากประชาชนทุกคนทั่วประเทศไทย รวมทั้งองค์กรต่างๆ เช่น เอ็นจีโอ ซึ่งกระบวนการนี้จะสำเร็จได้ก็ขึ้นกับความร่วมมือของทุกๆ คนและทุกๆ ภาค

ประเด็นถัดมานายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนยังคงเดินไปในทิศทางเดียวกัน คือ ทำให้ประเทศไทยก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะคนไทยส่วนใหญ่รักความสงบสุข ส่วนข้อสงสัยที่เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอิตาลีประจำประเทศไทย ตั้งกระทู้ถาม นายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าเข้าใจถึงความเป็นห่วงของนานาชาติต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น แต่การแก้ปัญหาความแตกแยกในประเทศเป็นสิ่งที่ทำได้ยากอย่างไรก็ดีแนวทางหนึ่งในการแก้ไข

ปัญหาความแตกแยก คือการ ใช้ช่องทางในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร หรือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั่นเอง

6.8 วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชั้นวงล้อม

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงแนวปฏิบัติที่เรียกว่าการกระชั้นวงล้อม

“...ตรงนี้จะครับคือแนวทางซึ่งทำให้เราได้ใช้ปฏิบัติการที่เรียกว่า การกระชั้นวงล้อม หลักคิดก็คือว่า ถ้าเราสามารถที่จะเริ่มปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมได้ ทำให้ไม่มีการนำเอาคนหรือประชาชนต่างๆ เข้ามาสู่ในพื้นที่ที่มีการชุมนุมเพิ่มขึ้น และก็กดดันให้ลดลงโดยลำดับ น่าจะนำไปสู่การยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด การกระชั้นวงล้อมก็เกิดขึ้นโดยการให้ทางเจ้าหน้าที่ทหารนั้นเข้าไปตั้งด่านใน 4 ทิศทางที่เข้าสู่พื้นที่การชุมนุมที่สี่แยกราชประสงค์ ซึ่งในการตั้งด่านนั้นก็มีความจำเป็นครับที่ทางทหารและเจ้าหน้าที่นั้น จะต้องมีการเว้นระยะและจะต้องมีการเตรียมพร้อมในเรื่องของการใช้อาวุธจริง...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงเหตุปะทะในปฏิบัติการกระชั้นวงล้อม

“...ผมอยากจะทราบเรียนกับพี่น้องประชาชนครับว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เป็นเรื่องของการปกป้องด่านเท่านั้นเองครับ และก็มีแนวทางในการใช้กำลังอย่างชัดเจนครับว่าเป็นเรื่องของการป้องกันตัวเท่านั้น...” (23 พฤษภาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีเล่าถึงผลของการเข้าทำการกระชั้นวงล้อม

“...ถ้าผมจำไม่ผิด การประกาศยุติการชุมนุมนั้น ก็เป็นเรื่องที่ดีครับ เพราะว่าเป็นการที่จะยุติไม่ให้เกิดความสูญเสียเพิ่มเติม และผมคิดว่าเป็นผลมาจากเรื่องของการกดดันที่มีการเข้าสู่พื้นที่ในบริเวณแยกสารสินได้...” (23 พฤษภาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดมุ่งใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยปฏิบัติการกระชั้นวงล้อม” โดยชี้แจงถึงแนวปฏิบัติการนี้ ว่าเป็นการปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมมิให้ไม่มีการนำเอาประชาชนเข้าสู่พื้นที่ที่มีการชุมนุมเพิ่มขึ้น และยังเป็นการกดดันให้ลดลงโดยลำดับ ทั้งนี้ยึดหลักการให้เกิดการสูญเสียน้อยที่สุด ทั้งนี้การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เป็น เรื่องของการปกป้องด่าน และป้องกันตัวเท่านั้น ซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้มีการประกาศยุติการชุมนุม

6.9 วาทกรรมว่าด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชน

ประเด็น นายกรัฐมนตรีขอให้ประชาชนรายงานข่าวให้ทางการ หากเห็นสิ่งใดผิดปกติ

“...ที่สำคัญที่สุดคือว่าพี่น้องประชาชนทุกคนที่ต้องการเห็นประเทศเดินหน้า ต้องการรักษาชื่อเสียงของประเทศไทยที่เป็นประเทศที่รักความสงบ มีความสันติ ต้องการที่จะเห็นประเทศไทยนั้นก้าวไปอีกขั้นหนึ่งของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่สามารถอยู่กับความขัดแย้ง ความหลากหลายได้ เช่นเดียวกับอารยประเทศ ทุกคนร่วมมือกันได้รับ เห็นอะไรผิดปกติขอให้แจ้งทางการ ขอให้ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีขอให้ทุกฝ่ายใช้สติ และยับยั้งอารมณ์ระหว่างการชุมนุม

“...ที่สำคัญที่สุด ไม่ว่าท่านจะมีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างไร ขอให้ระงับยับยั้งอารมณ์ทำสถานการณ์ให้เย็นลง ผมเชื่อว่าถ้าทุกคนทำเช่นนี้ได้ เราก็จะมีส่วนสำคัญครับ ที่จะให้ประเทศไม่เพียงแต่ผ่านสถานการณ์เฉพาะหน้า ซึ่งหลายคนวิตกกังวลว่าเป็นสถานการณ์ที่ยากทั้งนั้น แต่จะทำให้ในสายตาของชาวโลกนั้น เราได้หลุดพ้นจากวงจรและวิกฤตทางการเมืองอย่างแท้จริงต่อไป...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีกล่าวเรียกร้องให้คนไทยรักชาติบ้านเมือง

“...ก็อยากจะบอกอีกครั้งนะครับว่า เราพูดถึงว่าคนของเราต้องรักบ้านเมือง ความจริงเราน่าจะภูมิใจนะครับ ชาวต่างประเทศที่รักประเทศไทยมีเยอะเหลือเกินนะครับ ธันวาคม มกราคม กุมภาพันธ์ เศรษฐกิจโลก ทำท่าจะกระดิกตัวฟื้นขึ้นมาทีเดียว นักท่องเที่ยวหลังไหลกันเข้ามาเดือนหนึ่ง 1 ล้าน 1.5 ล้านอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ เพราะฉะนั้นเนี่ย เราอย่าทำลายโอกาสของตัวเอง ผมเชื่อมั่นครับว่า พี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนนะครับ ต้องการที่จะให้บ้านเมืองเดินไปข้างหน้า...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น นายกรัฐมนตรีชี้แจงถึงข่าวลือเกี่ยวกับการรัฐประหาร

“...ขณะนี้ผมต้องทำงานใกล้ชิดกับบรรดาผู้นำเหล่าทัพ กับทางตำรวจ กับทางเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมไม่ได้ยินใครที่บอกว่าอยากจะเห็นรัฐประหาร ขณะนี้ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ และผมก็ดีใจเวลาผมได้ยินนะครับว่าแม่ทัพนายกองกับตำรวจพูดว่า วันนี้เขาทำงานทั้งหมดนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องการทำงานให้นายอภิสิทธิ์ เป็นการทำงานเพื่อรักษาระบบของบ้านเมืองนะครับ ไม่เกี่ยวกับนายอภิสิทธิ์ เกี่ยวกับระบบของบ้านเมือง...” (14 มีนาคม 2553)

ประเด็น เจ้าหน้าที่ทุกคนปฏิบัติตามหน้าที่ไปตามกฎหมายและหน้าที่ที่พึงปฏิบัติ

“...จริง ๆ แล้วในใจของคนทุกคน คือความผูกใจัดทางการเมืองมันมีได้ ถูกไหมครับ เราจะไปบอกคนเป็นข้าราชการ คนเป็นทหาร คนเป็นตำรวจ คุณไม่มีสิทธิ์ชอบพรรคการเมืองนี้ เพราะฉะนั้น มันเป็นไปได้ แต่

สิ่งที่เราต้องการคืออะไรครับ ความเป็นมืออาชีพ ความเป็นมืออาชีพของราชการทุกหน่วยรวมไปถึงตำรวจ ทหาร ก็คือว่าเขาปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ของเขา ถ้ารัฐบาลเป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตามระบบ ปฏิบัติหน้าที่แล้วก็เห็นได้ชัดว่าทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ในใจเขาชอบไม่ชอบก็ต้องสนับสนุนให้ทำงานนะครับ..."

"...สำคัญที่สุดผมย้ำเสมอคือว่า ผมจะไม่เอาบุคลากรทางด้านความมั่นคงนี้มาใช้เพื่อประโยชน์ทางการเมืองนะครับ ผมทำงานกับเขาเพื่อให้เขาทำหน้าที่ของเขา ตามที่เขาได้ปวารณาตัว บางกรณีก็ต้องถวายเป็นสัตย์ฯ ในการที่จะรักษาระบบประเทศชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นสบายใจได้ว่าเราไม่เอาการเมืองไปปะปนสับสนกับความมั่นคง หรือให้ความมั่นคงมาสับสนว่ากำลังทำงานเพื่อประโยชน์ทางการเมืองของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ผมเชื่อนะครับ ถ้ารัฐบาลนี้เน้นเป็นรัฐบาลที่จริงจังจะไปทำร้ายประชาชนเนี่ย ตำรวจ ทหาร เขาก็จะรู้ครับว่า รัฐบาลที่ทำร้ายประชาชนไม่ใช่รัฐบาลที่กำลังดำเนินการอย่างถูกต้อง เขาก็จะไม่ต้องสนับสนุนละครับ..."

"...เขาจะไม่ไปทำตามคำสั่งที่ผิดกฎหมาย เขาจะไม่ไปทำอะไรซึ่งมันเป็นนอกการปฏิบัติหน้าที่ของเขา นะครับ เพราะ 1. ตัวเขาเองก็มีความเสี่ยง และสำคัญกว่านั้นผมเชื่อคือ 2. คือว่ามันขัดกับสำนึกของความ เป็นมืออาชีพของคนที่ เป็นเจ้าหน้าที่ ว่าเขามีหน้าที่ในการรับใช้รัฐ รัฐนะครับ ไม่ใช่รัฐบาล..." (14 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน "วาทกรรมว่าด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชน" โดยระบุว่า ประชาชนทุกคน ย่อมต้องการเห็นประเทศชาติเดินไปข้างหน้า เป็นประเทศที่มีความสงบ มีความสันติ สามารถก้าวผ่านการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ที่สามารถอยู่กับความหลากหลายทางความคิดได้ ดังนั้น จึงขอความร่วมมือประชาชนให้ช่วยกันสอดส่องดูแลสิ่งผิดปกติ และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กับทั้งยังต้องระงับยับยั้งอารมณ์ เพื่อให้สามารถหลุดพ้นจากวงจรและวิกฤตในทางการเมืองนี้ไปได้ จากนั้นนายกรัฐมนตรีกล่าวเรียกร้องให้คนไทยรักชาติบ้านเมือง เพราะประเทศไทยในสายตาของชาวต่างชาตินั้นเป็นประเทศที่น่าอยู่ ซึ่งเป็นผลดีแก่การท่องเที่ยวของประเทศ ดังนั้นไม่ควรทำลายโอกาสของตัวเอง เพราะทุกคนย่อมต้องการที่จะให้บ้านเมืองเดินไปข้างหน้า

นอกจากนี้ ในประเด็นถัดมา นายกรัฐมนตรีกล่าวเกี่ยวกับข่าวลือเกี่ยวกับการรัฐประหารว่า ตนเองนั้นทำงานใกล้ชิดกับบรรดาผู้นำเหล่าทัพ ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมั่นใจว่าไม่มีใครต้องการทำรัฐประหาร เพราะทุกคนต่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาระบบของบ้านเมือง มิได้ปฏิบัติเพื่อสนองประโยชน์ให้แก่ตนเอง แม้ว่าในใจของแต่ละคนอาจมีความฝักใฝ่ทางการเมือง แต่ทุกคนมีความเป็นมืออาชีพ ที่ต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างดีที่สุด ขณะเดียวกันตนเองก็绝不会ใช้บุคลากรทางด้านความมั่นคงเพื่อประโยชน์ทางการเมือง และเจ้าหน้าที่เองก็มีเกียรติและศักดิ์ศรีตามที่ได้ถวายสัตย์ปฏิญาณในการที่จะรักษาประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งหากรัฐบาลของตนเองไม่มีความชอบธรรม เจ้าหน้าที่ย่อมที่จะไม่สนับสนุนการทำงานอย่างแนบเนียน เพราะเจ้าหน้าที่ย่อมไม่

ทำตามคำสั่งที่ผิดกฎหมาย หรือนอกเหนือการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งขัดกับสำนึกของความเป็นมืออาชีพ ที่จะต้องรับใช้รัฐในความหมายของคำว่าประเทศชาติ มิใช่รัฐในความหมายของคำว่ารัฐบาล

6.10 วาทกรรมว่าด้วยการทำงานของสื่อมวลชน

ประเด็น การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล

“...เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพยายามเรียกร้องในสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้คือว่า ขอให้ทุกคนทำจิตใจให้เที่ยง และก็ดูว่าแต่ละเรื่องที่รัฐบาลหรือการใช้อำนาจของภาครัฐจะเป็นอย่างไร เพราะผมเป็นคนที่ยืนยัน และผมคิดว่าผมพิสูจน์มา 1 ปีนะครับว่า ผมไม่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพใคร แต่ผมต้องรักษากฎหมาย ไม่มีเรื่องว่าผมไม่ชอบคุณทางการเมือง ผมไปปิดจะไม่มี คนที่ไม่ชอบ ที่ผมไม่ชอบหรือไม่ชอบผม จัดรายการได้ แต่ถ้าคุณทำผิดกฎหมาย ละเมิดกติกาของบ้านเมือง ผมไม่มีทางเลือก เพราะไม่อย่างนั้นผมก็จะโดนข้อหาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่...” (7 มีนาคม 2553)

ประเด็น การปิดเว็บไซต์ประชาไท เมื่อปี 2552

“...เว็บไซต์นี้ผมก็เห็นบางทีความคิดเห็นที่ 46 แล้วก็ไป 48 ไปเลย เพราะ 47 แฉลงไปแล้ว คือขอให้เขาบริหารกันเองดีที่สุด แต่ว่าถ้าเรามีความรู้สึกว่าข้อความนั้นมันขึ้นมาผิดกฎหมายค่อนข้างชัด อยู่นาน 3 - 4 วัน 5 วันแล้ว อย่างนี้เราก็ต้องเริ่มสงสัยว่าเจตนาของผู้บริหารเว็บเองเป็นอย่างไร เราก็ใช้แนวทางนี้ โชคดีที่ว่ามาปีที่แล้วมีกรณีรู้สึกเป็นของเว็บประชาไทก็กรณีหนึ่ง คือหลังจากทำความเข้าใจอย่างนี้หมดแล้ว ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ทราบแนวก็ไปดำเนินคดีต่างๆ ผมก็เชิญมานะครับ ตอนนั้นมาทำความเข้าใจกัน หลักใหญ่คือผมอยากจะบอกครับว่ารัฐบาลปกป้องสถาบันนะครับ และปกป้องสิทธิเสรีภาพของทั้งสื่อแล้วก็บุคคลซึ่งอาจจะได้รับความเสียหาย แต่ทุกอย่างต้องอยู่บนความพอดี เพราะบางทีบางคนก็ต้องการให้เกิดความขัดแย้ง บางทีก็พูดง่าย ๆ เหมือนแห้วขึ้นมาเพื่อที่จะให้กลายมาเป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ต้องบริหารตรงนี้ด้วยความพอดี เป้าหมายสูงสุดนี้ก็คือว่าให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพแต่ให้อยู่ในขอบเขต...” (7 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดจูงใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยการทำงานของสื่อมวลชน” โดยระบุว่าตนเองนั้นมิเคยละเมิดสิทธิเสรีภาพผู้ใด แต่สิ่งที่ทำคือการรักษากฎหมาย ซึ่งหากสื่อมวลชนกระทำความผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็ต้องดำเนินการไปตามกฎหมาย เช่นกรณีการปิดเว็บไซต์ประชาไท เมื่อปี 2552 นายกรัฐมนตรีระบุว่าได้เชิญมาทำความเข้าใจกัน ว่ารัฐบาลต้องปกป้องสถาบัน และปกป้องสิทธิเสรีภาพของทั้งสื่อและบุคคลที่ได้รับความเสียหาย โดยมีเป้าหมายสูงสุดให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพแต่ให้อยู่ในขอบเขต

6.11 วาทกรรมว่าด้วยข่าวลือ

ประเด็น รัฐบาลขอให้ประชาชนติดตามข่าวสารจากภาครัฐ

“...อยากจะเรียนว่าสถานการณ์ขณะนี้ เป็นปกติครับ แต่เราก็ติดตามอย่างใกล้ชิด ขอให้พี่น้องติดตามข่าวสารนะครับ เพราะว่าผมเชื่อว่าผมมีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งข่าวสารต่างๆ ตามข้อเท็จจริงตรงไปตรงมา เพราะว่าผมมีความเชื่อว่าความจริงและความจริงใจเท่านั้นครับที่จะทำให้เราสามารถที่จะแก้ปัญหาเวลาที่มีความขัดแย้งทางความคิดหรือมีการเคลื่อนไหวการชุมนุมกันได้...” (14 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดมุ่งใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยข่าวลือ” โดยนายกรัฐมนตรีเรียกร้องขอให้ประชาชนติดตามข่าวสารอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ในส่วนของภาครัฐจะชี้แจงข่าวสารต่างๆ ตามข้อเท็จจริง และตรงไปตรงมา เพราะความจริงใจจะทำให้ผ่านพ้นปัญหาเวลาความขัดแย้งทางความคิดไปได้

6.12 วาทกรรมว่าด้วยอำมาตยาธิปไตย

ประเด็น ทหารกับตำรวจต้องร่วมมือกันดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

“...อันนี้ก็ไม่เห็นแปลกนะครับ เพราะว่าเวลารัฐบาลทำงานเนี่ยะครับก็ต้องมีเรื่องของการทำงานบริหารราชการแผ่นดินอยู่ภายใต้ความสงบเรียบร้อยนะครับ ทหารก็มีหน้าที่ในการที่จะช่วย ตำรวจ ก็ต้องทำในเรื่องของการดูแลความสงบเรียบร้อย...” (21 มีนาคม 2553)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจ ซึ่งใช้จุดมุ่งใจโดยใช้แรงจูงใจใน “วาทกรรมว่าด้วยอำมาตยาธิปไตย” โดยระบุว่าเจ้าหน้าที่ทหารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องร่วมมือกันดูแลความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งเป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มิใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใด

ข. การวิเคราะห์การอ้างเหตุผลแบบ สตีเฟน ทูลมิน

ในส่วนของการวิเคราะห์การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยอิงการวิเคราะห์การโต้แย้งแสดงเหตุผลแบบ สตีเฟน ทูลมิน นั้น ผู้วิจัยได้ทำการค้นหาจากประเด็นต่างๆ ที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กล่าวในรายการตามประเภทของวาทกรรมทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยพบประเด็นที่เป็นปัญหาโต้แย้ง ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำมากล่าวชี้แจง และโน้มน้าวใจผู้รับสารในรายการ ตามแบบจำลองการอ้างเหตุผลของ สตีเฟน ทูลมิน 6 แบบ ได้แก่ 1. การอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์

(Argument from Principle) 2. การอ้างเหตุผลจากหลักการทั่วไป (Argument by Generalization) 3. การอ้างเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่าง (Argument by Sign) 4.การอ้างเหตุผลโดยการเปรียบเทียบ (Argument by Analogy) 5. การอ้างเหตุผลโดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ (Argument from Authority) 6. การอ้างเหตุผลโดยอ้างหลักองค์รวม (Argument from Holistic View) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ (Argument from Principle)

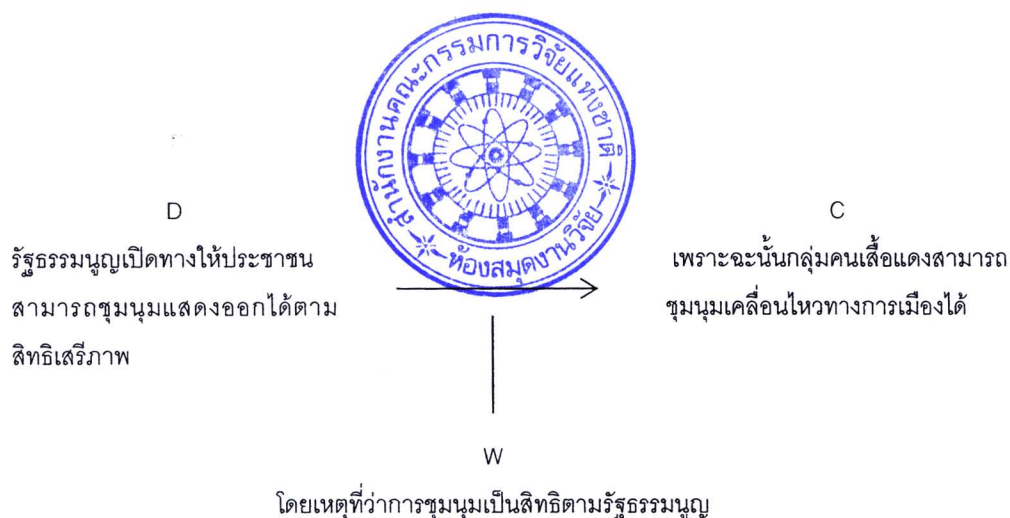
การอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยอ้างถึงกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานทางหลักการทางกฎหมายและระเบียบปฏิบัติในสังคมนั้นๆ ซึ่งสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ค่อนข้างมาก เพราะกฎระเบียบเหล่านั้นได้รับการยอมรับเป็นมาตรฐานที่ทุกคนต้องทำตาม ไม่สามารถละเมิดได้ ทั้งนี้ จากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยการแสดงเหตุผลตามแบบของ สตีเฟน ทูลมิน โดยอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ประเด็น การชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง

“จุดยืนของผมของรัฐบาลนั้นชัดเจน เรื่องของการชุมนุมทางการเมืองนั้นเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่พึงกระทำได้ รัฐบาลไม่ได้ถือว่าการชุมนุมนั้นเป็นเรื่องของการที่จะเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาล แต่เป็นการชุมนุมแสดงออกทางการเมือง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นครับ สิทธิตามรัฐธรรมนูญกำกับเอาไว้ชัดเจนว่า ต้องเป็นการชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธและต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน” (7 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล รัฐธรรมนูญเปิดทางให้ประชาชนสามารถชุมนุมแสดงออกได้ตามสิทธิเสรีภาพ
- C ข้อสรุป การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงสามารถกระทำได้
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ชุมนุมเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

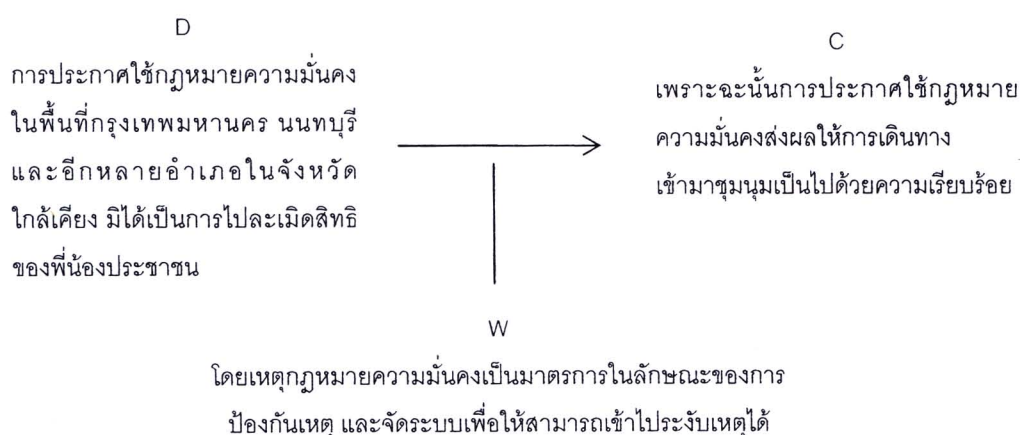
จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่านายกรัฐมนตรีได้อ้างเหตุผลในการกล่าวว่าการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มคนเสื้อแดงสามารถทำได้ เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญเปิดทางให้ กล่าวคือ ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญเป็นแม่บทกฎหมายในการกำหนดกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งนี้ “ตามสิทธิสำหรับการชุมนุม ในระบอบประชาธิปไตย หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ 11 เสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม มาตรา 63 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก” ดังนั้น นายกรัฐมนตรีได้กล่าวอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นหลักการของบ้านเมือง ผู้ใดจะฝ่าฝืนมิได้ มาเสริมน้ำหนักในการกล่าวว่ารัฐบาลนั้นเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก ทั้งนี้ ยังได้ภาพลักษณ์ว่า รัฐบาลและนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ของกฎหมายอีกด้วย แม้ว่าการชุมนุมนั้นจะเป็นการชุมนุมเพื่อขับไล่รัฐบาลของตนเองก็ตาม

ประเด็น การประกาศใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคง

“...ในสัปดาห์ที่ผ่านมาได้มีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และอีกหลายอำเภอในจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งการประกาศนี้ อย่างที่ผมทำความเข้าใจมาโดยตลอด เป็นมาตรการในลักษณะของการป้องกันเหตุ หรือพยายามที่จะจัดระบบเพื่อให้เราสามารถเข้าไปประจักษ์เหตุ ซึ่งอาจจะมีความกระทบต่อความมั่นคงได้เนะครับ ไม่ได้เป็นการไปละเมิดสิทธิของพี่น้องประชาชนในการที่จะมาชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งรัฐบาลได้ยืนยันมาตลอดเนะครับ ว่าสามารถที่จะทำได้ ก็ต้องเรียนครับว่าหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคง และในช่วง 2 วันที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงที่มีผู้ชุมนุมเดินทางมาจากต่างจังหวัดเข้าสู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้น ต้องขอขอบคุณครับว่าทุกอย่างนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย...”

- D ข้อมูล การประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และอีกหลายอำเภอในจังหวัดใกล้เคียง มิได้เป็นการไปละเมิดสิทธิของประชาชน
- C ข้อสรุป การประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงส่งผลให้การเดินทางเข้ามาชุมนุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่ากฎหมายความมั่นคงเป็นมาตรการในลักษณะของการป้องกันเหตุ และจัดระบบเพื่อให้สามารถเข้าไประงับเหตุได้

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น ด้วยเหตุที่ช่วงเวลาขณะนั้นมีกระแสข่าวว่ารัฐบาลประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 นี้ เพื่อเป็นเครื่องมือเปิดทางให้มีการเข้าสลายการชุมนุม ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงกล่าวเพื่อชี้แจง หรือทำความเข้าใจประชาชนว่า การประกาศใช้กฎหมายนี้ มิได้เป็นการไปละเมิดสิทธิของประชาชน เป็นการกล่าวเพื่อเสริมให้น้ำหนักการโน้มน้าวใจ โดยกล่าวอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมาย “พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551” ที่มีหลักการว่า กฎหมายความมั่นคงเป็นมาตรการในลักษณะของการป้องกันเหตุ และจัดระบบเพื่อให้สามารถเข้าไประงับเหตุได้ เพราะรัฐบาลนั้นไม่มีแนวคิดที่จะใช้ความรุนแรงกับประชาชน

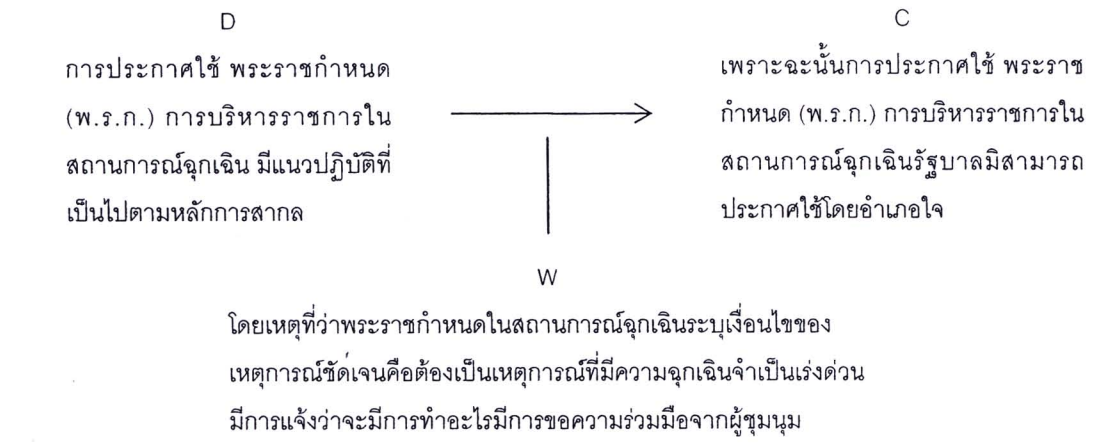
ประเด็น การประกาศใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน

“...พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น ไม่ใช่เนื้อมายากจะประกาศก็ประกาศได้ เป็นพระราชกำหนดที่ระบุเงื่อนไขของเหตุการณ์ชัดเจน คือต้องเป็นเหตุการณ์ที่มีความฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วน เห็นแล้วว่าจะมีปัญหาเกิดขึ้น หรือปัญหาเกิดขึ้นแล้วจึงจะมีการประกาศ และถ้ามีการประกาศก็เช่นเดียวกันครับ ไม่ได้หมายความว่า จะดำเนินการอะไรได้ตามใจชอบนะครับ...”

“...คือหนึ่งนะครับ ต้องมีเหตุก่อน เมื่อมีเหตุแล้ว ก็จะมีการประกาศ แม้มีการประกาศแล้ว แนวปฏิบัติก็ยังต้องเป็นไปตามหลักสากลนะครับ ตั้งแต่การแจ้งว่าจะมีการทำอะไรนะครับ ขอความร่วมมือจากผู้ชุมนุมอย่างไร แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องการจลาจลนะครับ เช่น มีการใช้ความรุนแรงจากใครก็แล้วแต่ ก็ต้องเข้าไประงับเหตุตรงนั้น นี่คือหลัก มีเท่านี้ครับ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ทุกคนมองนะครับว่านี่คือแนวทางที่เราทำนะครับ...” (14 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล การประกาศใช้ พระราชกำหนด (พ.ร.ก.) การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน มีแนวปฏิบัติที่เป็นไปตามหลักการสากล
- C ข้อสรุป การประกาศใช้ พระราชกำหนด (พ.ร.ก.) การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินรัฐบาลสามารถประกาศใช้โดยอำเภอใจ
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่าพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นพระราชกำหนดที่ระบุเงื่อนไขของเหตุการณ์ชัดเจน คือต้องเป็นเหตุการณ์ที่ฉุกเฉิน และมีการแจ้งว่าจะมีการทำอะไร มีการขอความร่วมมือจากผู้ชุมนุม

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างนี้ มีลักษณะเดียวกับตัวอย่างก่อนหน้านี้ กล่าวคือ เกิดมีกระแสข่าวตามมาว่า การที่รัฐบาลประกาศใช้กฎหมาย พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.

ฉุกเฉิน) เพื่อเป็นเครื่องมือเปิดทางให้มีการเข้าสลายการชุมนุม ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงกล่าวเพื่อชี้แจง หรือทำความเข้าใจประชาชนว่าการประกาศใช้กฎหมายนี้ ไม่สามารถประกาศใช้ได้ตามอำเภอใจ โดยอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) ที่มีหลักการว่า การประกาศใช้นั้นมีแนวปฏิบัติที่เป็นไปตามหลักการสากล คือ ต้องมีเหตุการณ์เกิดขึ้นชัดเจน และต้องเป็นเหตุการณ์ที่มีความฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้เป็นการกล่าวเพื่อเสริมน้ำหนักการโน้มน้าวใจ โดยกล่าวอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมายนี้ว่า รัฐบาลนั้นไม่มีแนวคิดที่จะใช้ความรุนแรงกับประชาชน

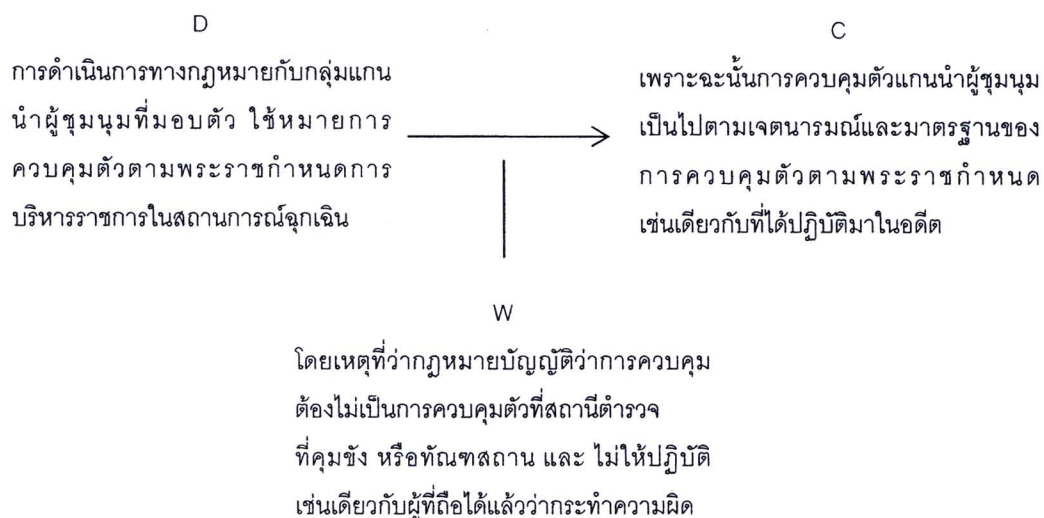
ประเด็น การควบคุมตัวแกนนำผู้ชุมนุม

“...วิธีการดำเนินการทางกฎหมายกับกลุ่มแกนนำผู้ชุมนุมที่มอบตัว ก็คือว่าเราได้ใช้หมายการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งในกฎหมายนี้กำหนดเอาไว้ครับว่าการควบคุมตัวนั้น ต้องไม่เป็นการควบคุมตัวที่สถานีตำรวจ ที่คุมขัง หรือทัณฑสถาน ตอนที่เราประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงนั้นเมื่อต้นเดือนเมษายน ได้มีการกำหนดพื้นที่ที่จะควบคุมตัวบุคคลที่จะมีการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดนี้เอาไว้ 6 แห่ง ซึ่ง 1 ในนั้นก็คือค่ายเนเรศวร ที่ชะอำอย่างที่พักของประชาชนทราบกัน...”

“...อย่างไรก็ตามครั้นมาตรฐานของการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดนั้น แม้กฎหมายจะเขียนเอาไว้ว่าจะไม่ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ที่ถือได้แล้วว่ากระทำความผิด แต่ก็ไม่ควรที่จะให้มีการสื่อสารกัน มีการใช้เครื่องมือสื่อสาร เพราะเป็นการควบคุมตัวเพื่อที่จะได้มีการสืบสวนสอบสวนขยายผล ดังนั้นเมื่อปรากฏข่าวออกมาว่า บุคคลเหล่านั้นอยู่ด้วยกัน มีการสื่อสารทั้งกันเอง และกับโลกภายนอกนั้น ผมก็ได้กำชับไปทันทีครับว่าการควบคุมตัวนั้นต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์และมาตรฐานของการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดเช่นเดียวกับที่ได้ปฏิบัติมาในอดีต...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การดำเนินการทางกฎหมายกับกลุ่มแกนนำผู้ชุมนุมที่มอบตัว ใช้หมายการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
- C ข้อสรุป การควบคุมตัวนั้นเป็นไปตามเจตนารมณ์และมาตรฐานของการควบคุมตัวตามพระราชกำหนด เช่นเดียวกับที่ได้ปฏิบัติมาในอดีต มิได้มีการผ่อนปรนให้ความสะดวกสบายแก่ผู้ชุมนุมที่มีคดีก่อการร้าย
- W ข้อเสนอแนะ กฎหมายบัญญัติว่าการควบคุมต้องไม่เป็นการควบคุมตัวที่สถานีตำรวจที่คุมขัง หรือทัณฑสถาน และ ไม่ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ที่ถือได้แล้วว่ากระทำความผิด

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

ในประเด็น การควบคุมตัวแกนนำผู้ชุมนุมนั้น เกิดขึ้นในวันที่ 23 พฤษภาคม 2553 หรือหลังจากการสลายการชุมนุมที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ผ่านพ้นไปแล้ว ทั้งนี้ ผู้สร้างสารได้ระบุว่า มีกระแสข่าวความไม่พอใจเกี่ยวกับการควบคุมตัวแกนนำผู้ชุมนุมว่า ไม่สอดคล้องกับการกระทำผิด ดังนั้น ผู้สร้างสารหรือนายกรัฐมนตรีจึงกล่าวอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมาย พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) โดยการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดจากการชุมนุมว่า อยู่ภายใต้กฎหมายการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดดังกล่าวนี้ ซึ่งต้องไม่เป็นการควบคุมตัวที่สถานีตำรวจ ที่คุมขัง หรือ ทัณฑสถาน โดยพื้นที่ที่จะควบคุมตัวบุคคลตามพระราชกำหนดนี้ กำหนดเอาไว้ มี 6 แห่ง คือ ค่ายนเรศวร ที่ อำเภอสระดง จ.เพชรบุรี รวมอยู่ด้วย และในการควบคุมตัว นายกรัฐมนตรีระบุว่า จะไม่มีการปิดกั้นการสื่อสารกัน เพราะเป็นไปตามเจตนารมณ์ และมาตรฐานของการควบคุมตัวตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) ดังที่ได้ปฏิบัติมาในอดีต ทั้งนี้เพื่อโน้มน้าวว่าภาพที่ประชาชนเห็นผ่านสื่อว่า แกนนำผู้ชุมนุมได้รับการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับความผิดที่ได้กระทำลงไปนั้น ไม่เป็นความจริง แต่รัฐบาลได้ทำทุกอย่างตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ทุกประการไม่มีการเลือกปฏิบัติ

ประเด็น การขึ้นดำรงตำแหน่งของ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

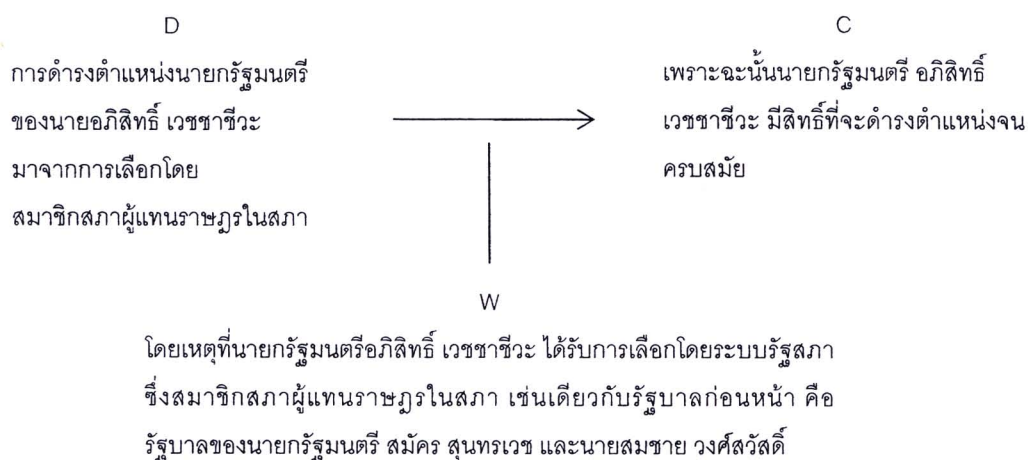
“...เรามีวิถีทางตามระบอบประชาธิปไตย ผมเองก็มาจากการเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาฯ เช่นเดียวกัน ชุดเดียวกันกับรัฐบาลก่อนหน้าผม 2 ชุดที่มาจากการเลือกตั้งในปี 2550 เป็นไปตามกติกาของสากล ระบบรัฐสภาทุกประการ ...”

“...การเคลื่อนไหวชุมนุมในทางการเมือง ต่างฝ่ายต่างก็มีสิทธิและหน้าที่ของตัวเอง ถ้าพูดถึงสิทธิตามรัฐธรรมนูญผมก็ต้องบอกความจริงผมมีสิทธิที่จะอยู่ครบเทอม ผมก็มาในระบบเดียวกันกับท่านนายกฯ สมัคร ท่านนายกฯ สมชาย ผมก็มีสิทธิที่จะอยู่ครบเทอมครับ...”

“...ผมคิดว่าในวันนี้รัฐบาลนี้มาโดยระบบรัฐสภา เหมือนกับประเทศที่เป็นประชาธิปไตยอื่นๆ ซึ่งในสภาฯ ชุดหนึ่งเลือกตั้งกันเข้ามา ไม่มีพรรคใดได้เสียงข้างมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีสิทธิในการตัดสินใจว่าจะสนับสนุนรัฐบาลใด พรรคพลังประชาชนได้เป็นรัฐบาลมาแล้ว 2 ครั้ง...” (14 มีนาคม 2553)

- ข้อมูล การดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มาจากการเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาฯ
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีสิทธิที่จะดำรงตำแหน่งจนครบสมัย
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการเลือกโดยระบบรัฐสภาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภา เช่นเดียวกับรัฐบาลก่อนหน้า คือ รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี สมัยคร สุนทรเวช และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้สร้างสารต้องการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสาร หรือประชาชน ให้เชื่อว่าการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของตนเอง มาจากการเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาฯ ทั้งนี้เพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหาของกลุ่มคนเลื้อแดงที่ว่า นายกรัฐมนตรีนั้นมิได้ขึ้นดำรงตำแหน่งโดยวิธีทางตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ ผู้สร้างสารใช้วิธีการกล่าวอ้างเหตุผลจากกฎเกณฑ์ของตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่ประเทศไทยมีระบบการเลือกตั้งแบบรัฐสภา ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาเป็นผู้เลือก เช่นเดียวกับรัฐบาลก่อนหน้า คือ รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี สมัยคร สุนทรเวช และ รัฐบาลของนายกรัฐมนตรี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ผู้ได้รับเสียงข้างมากในการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี ย่อมได้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอย่างถูกต้อง ดังนั้นเมื่อนายกรัฐมนตรี

พระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักของชาติ เป็นส่วนหนึ่งของความมั่นคง และสถาบันพระมหากษัตริย์ทรงอยู่เหนือความขัดแย้ง ผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้

2. การอ้างเหตุผลจากหลักการทั่วไป (Argument by Generalization)

การอ้างเหตุผลจากหลักการทั่วไป เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยอ้างถึงการยกตัวอย่างและข้อสรุปจากหลักการทั่วไปที่เป็นแนวคิด ความเชื่อ ค่านิยม ที่สังคมนั้นๆ ยอมรับ ซึ่งสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ในระดับดี เพราะเป็นแนวทางที่เป็นหลักการสามัญ ที่ทุกคนพึงปฏิบัติ ทั้งนี้ จากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจโดยการแสดงเหตุผลตามแบบของ สตีเฟน ทูลมิน โดยอ้างเหตุผลจากหลักการทั่วไป ดังนี้

ประเด็น การขึ้นดำรงตำแหน่งของ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

“...เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ คือ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะบางคนเข้าใจผิดนะครับ บางทีเขียนกันไปเหมือนกับรัฐบาล อันนี้เนี่ยมาจากการปฏิบัติ และก็ผมไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งบางคนก็ไม่ทราบนะครับ หรือว่าบางคนเนี่ย คำนึงกับระบอบ ระบบประธานาธิบดี ก็ไม่เข้าใจว่าในระบบรัฐสภาเนี่ย เวลามันไม่มีพรรคไหนได้เสียงข้างมาก เป็นเรื่องปกติที่บางครั้งรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงกันได้ระหว่างอายุของสภา...”

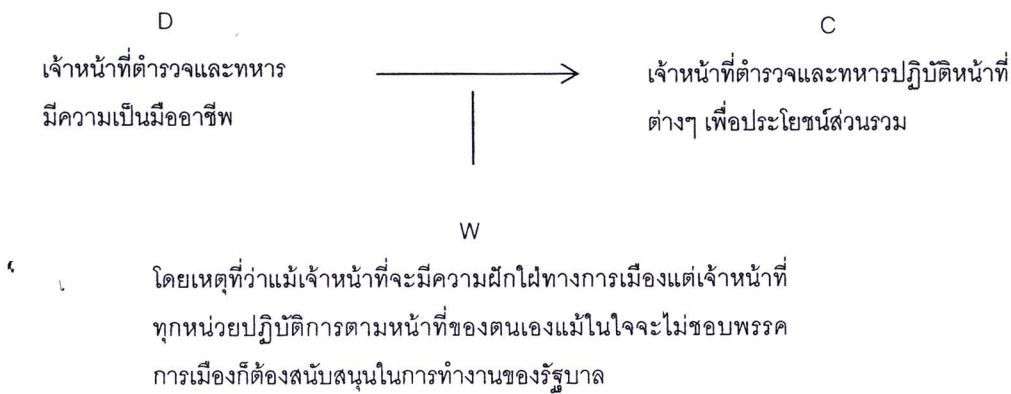
“...ถ้ารัฐบาลนี้ไม่เป็นประชาธิปไตยจริงนะครับ 1 ปี กับ 3 เดือนที่ผ่านมาเนี่ยที่ผมไปทำงานในนามของประเทศไทย ในนามของประธานอาเซียนเนี่ย ผมไม่เชื่อว่าจะทำได้เพราะว่ารัฐบาลหลังการรัฐประหารเนี่ยจะเห็นได้ชัดเลยครับว่า หลายประเทศในยุโรปก็จะตั้งเงื่อนไขกัน จำได้ไหมครับว่าต้องคืนอำนาจสู่ประชาชนก่อน...”
(14 มีนาคม 2553)

<u>D ข้อมูล</u>	นายกรัฐมนตรีมิได้มาจากการปฏิบัติรัฐประหาร
<u>C ข้อสรุป</u>	นายกรัฐมนตรีขึ้นดำรงตำแหน่งถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย
<u>W ข้อสนับสนุน</u>	โดยเหตุที่ว่าถ้ารัฐบาลไม่เป็นประชาธิปไตยจริง นายกรัฐมนตรีจะไม่ได้รับการยอมรับในการทำงานในนามของประธานอาเซียน ที่หลายประเทศในยุโรปมีเงื่อนไขว่าหลังรัฐประหารผู้ยึดอำนาจต้องคืนอำนาจสู่ประชาชนก่อน

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

W ข้อเสนอแนะ โดยเหตุที่ว่าแม้เจ้าหน้าที่จะมีความผูกใจัดทางการเมือง แต่เจ้าหน้าที่ทุก
หน่วยรวมไปถึงตำรวจ ทหาร ปฏิบัติการตามหน้าที่ของตนเอง แม้ในใจ
จะไม่ชอบพรรคการเมืองก็ต้องสนับสนุนในการทำงานของรัฐบาล

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นช่วงที่มีกระแสข่าวเกี่ยวกับทหารแดงโม ซึ่งเป็นคำเรียกที่เกิดขึ้น
ทั่วไปในสังคมไทย อันหมายถึงทหารที่มีความคิดเห็นทางการเมืองโน้มเอียงไปทางฝั่งผู้ชุมนุมคน
เสื้อแดง ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงได้ออกมากล่าวปฏิเสธโดยการโน้มน้าวใจให้เชื่อ ด้วยวิธีอ้าง
เหตุผลจากหลักการทั่วไปว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารมีความเป็นมืออาชีพ ล้วนปฏิบัติหน้าที่
ต่างๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ เพราะแม้เจ้าหน้าที่จะมีความผูกใจัดทางการเมือง แต่เจ้าหน้าที่
ทุกหน่วยรวมไปถึงตำรวจ ทหาร ปฏิบัติการตามหน้าที่ของตนเอง แม้ในใจจะไม่ชอบพรรคการเมือง
ก็ต้องสนับสนุนในการทำงานของรัฐบาล

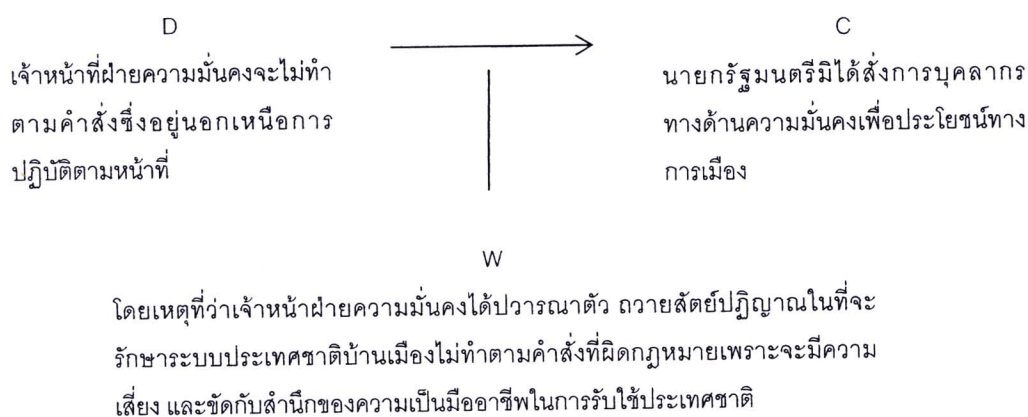
ประเด็น การใช้อุคโลกรทางความมั่นคงเป็นเครื่องมือทางการเมือง

“...สำคัญที่สุดผมย้ำเสมอคือว่า ผมจะไม่เอาบุคลากรทางด้านความมั่นคงนี้มาใช้เพื่อประโยชน์ทาง
การเมืองนะครับ ผมทำงานกับเขาเพื่อให้เขาทำหน้าที่ของเขา ตามที่เขาได้ไปวรรณตัว บางกรณีก็ต้องถวาย
สัตย์ฯ ในการที่จะรักษาระบบประเทศชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นสบายใจได้ว่าเราไม่เอาการเมืองไปปะปน
สับสนกับความมั่นคง หรือให้ความมั่นคงมาสนับสนุนว่ากำลังทำงานเพื่อประโยชน์ทางการเมืองของฝ่ายหนึ่งฝ่าย
ใด ผมเชื่อนะครับ ถ้ารัฐบาลนี้เนี่ยเป็นรัฐบาลที่จริงจังจะไปทำร้ายประชาชนเนี่ย ตำรวจ ทหาร เขาก็จะรู้ครับว่า
รัฐบาลที่ทำร้ายประชาชนไม่ใช่รัฐบาลที่กำลังดำเนินการอย่างถูกต้อง เขาก็จะไม่ต้องสนับสนุนละครับ...”

“...เขาจะไม่ไปทำตามคำสั่งที่ผิดกฎหมาย เขาจะไม่ไปทำอะไรซึ่งมันเป็นนอกการปฏิบัติหน้าที่ของเขา
นะครับ เพราะ 1. ตัวเขาเองก็มีความเสี่ยง และสำคัญกว่านั้นผมเชื่อคือ 2. คือว่ามันขัดกับสำนึกของความ
เป็นมืออาชีพของคนที่เป็นเจ้าหน้าที่ ว่าเขามีหน้าที่ในการรับใช้รัฐ รัฐนะครับ ไม่ใช่รัฐบาล...”

- D ข้อมูล เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงจะไม่ทำตามคำสั่งซึ่งอยู่นอกเหนือการปฏิบัติตามหน้าที่
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรีมิได้สั่งการบุคลากรทางด้านความมั่นคงเพื่อประโยชน์ทางการเมือง
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงได้พิจารณาตัว ถวายสัตย์ปฏิญาณ ในที่จะรักษาระบบประเทศชาติบ้านเมือง ไม่ทำตามคำสั่งที่ผิดกฎหมาย เพราะจะมีความเสี่ยง และขัดกับสำนึกของความเป็นมืออาชีพในการรับใช้ประเทศชาติ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

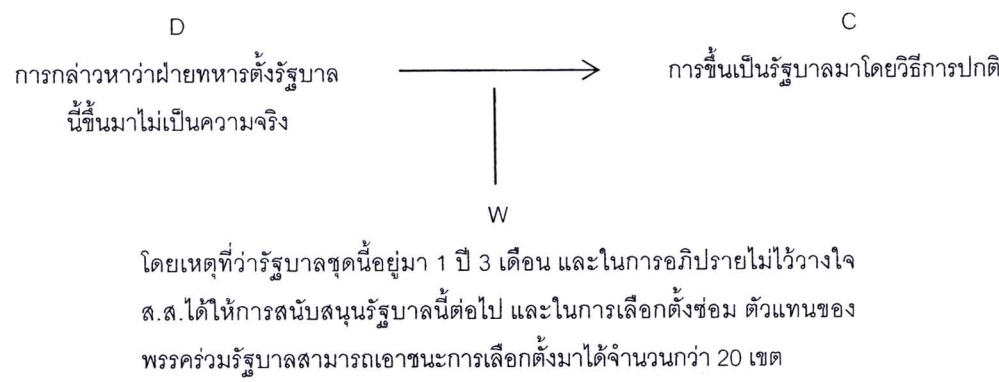
ในประเด็นนี้ก็เช่นเดียวกัน ที่นายกรัฐมนตรีได้ออกมากล่าวปฏิเสธข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทำรัฐประหาร โดยการโน้มน้าวใจด้วยวิธีอ้างจากหลักการทั่วไปว่า ตนเองทำงานใกล้ชิดกับผู้นำเหล่าทัพ และตำรวจ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยืนยันว่าไม่มีผู้ใดต้องการทำรัฐประหาร ทั้งนี้ เน้นในลักษณะที่ให้ความเชื่อถือว่า เจ้าหน้าที่จะไม่กระทำการที่ผิดต่อสัตย์ปฏิญาณ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการกล่าวในเชิงตักคอบ สกัดไว้ล่วงหน้าว่า เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะไม่กระทำการที่เสี่ยงต่ออันตรายและผิดต่อการถวายสัตย์ปฏิญาณ ตลอดจนหน้าที่ที่มีความสำนึกรักในชาติบ้านเมืองและเจ้าหน้าที่ที่สามารถแยกแยะถูกผิด ระหว่างปัญหาทางการเมืองกับปัญหาความมั่นคงได้

ประเด็นความเกี่ยวข้องระหว่างรัฐบาลกับการทำรัฐประหารเมื่อ 19 กันยายน 2549 ของฝ่ายทหาร

“...ถามว่ารัฐบาลนี้เนี่ยทหารตั้ง ผมว่าอันนี้ก็เป็น การดูถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เค้าลงมติ และอย่าลืมว่ารัฐบาลชุดนี้อยู่มาปีกกับ 3 เดือนนะครับ ไม่ใช่ว่าพอตั้งเสร็จปั๊บอยู่ได้ตลอดไม่ใช่ ก็ต้องมีการ ปีที่แล้วก็มี การอภิปรายไม่ไว้วางใจนะครับ สมาชิกเขาก็ใช้ดุลพินิจของเขาในการสนับสนุนรัฐบาลนี้นั่นก็ชัดเจนนะครับ นอกจากนั้นเนี่ย ตั้งแต่ผมมาเป็นรัฐบาลเนี่ยมีการเลือกตั้งซ่อมเนี่ย ผมเข้าใจว่า 30 กว่าเขต รัฐบาลก็ชนะตั้ง 20 กว่าเขตเป็นส่วนใหญ่ของการเลือกตั้งเพราะฉะนั้นไม่ได้มีอะไรที่ผิดปกติเลยนะครับ...” (21 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล การกล่าวหาว่าฝ่ายทหารตั้งรัฐบาลนี้ขึ้นมาไม่เป็นความจริง
- C ข้อสรุป การขึ้นเป็นรัฐบาลมาโดยวิธีการปกติ
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่ารัฐบาลชุดนี้อยู่มา 1 ปี 3 เดือน แล้ว และในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ให้การสนับสนุนรัฐบาลนี้ต่อไป และในการเลือกตั้งซ่อม ตัวแทนของพรรคร่วมรัฐบาลสามารถเอาชนะการเลือกตั้งมาได้จำนวนกว่า 20 เขต

สามารถเขียนเป็นโครงสร่างได้ดังนี้

จากประเด็นตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีได้ปฏิเสธความเกี่ยวข้องระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายทหารชุดที่ทำการรัฐประหารล้มระบอบทักษิณ เมื่อ 19 กันยายน 2549 โดยการโน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไปว่า รัฐบาลชุดนี้อยู่มา 1 ปี 3 เดือน และในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ได้ให้การสนับสนุนรัฐบาลนี้ต่อไป หากรัฐบาลมาจากการทำรัฐประหารจริง เท่ากับเป็นการดูถูกดุลพินิจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่โหวตให้ตนเป็นนายกรัฐมนตรี ขณะเดียวกันในการเลือกตั้งซ่อม ตัวแทนของพรรคร่วมรัฐบาลสามารถเอาชนะการเลือกตั้งมาได้จำนวนกว่า 20 เขต

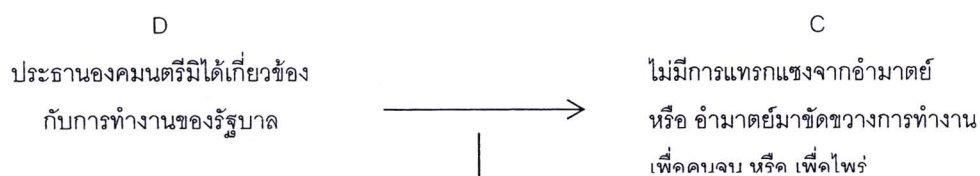
ประเด็น อามตยาธิปไตย

“..กรณีของท่านประธานองคมนตรี คงไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องตรงนี้ อันนี้คือสิ่งที่เป็นระบบที่ผมทำงานมาโดยตลอด ก็เลยต้องถือโอกาสบอกว่าเขาก็จะเลยมาพูดว่า อำมาตย์มาแทรกแซง อำมาตย์มาขัดขวางการทำงานเพื่อคนจน เพื่อไพร่หรืออะไรที่เขาใช้ถ้อยคำอื่นๆ ผมก็ต้องยืนยัน และก็อยากจะทวงถามหลักฐานว่าตรงไหน ใครเข้ามาแทรกแซงกับการทำงานของรัฐบาล ใครมาขัดขวางการทำงานของรัฐบาล...”

“...โดยเฉพาะที่พูดเรื่องประเด็นที่เกี่ยวข้องคนจนยากคนจน งานเดิมซึ่งรัฐบาลคุณทักษิณเคยทำได้ ผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ผมไม่ได้เลิก ผมทำต่อ กองทุนหมู่บ้านยัดหนี้ เพิ่มทุน ไอทีอปก็สนับสนุนเรื่องการตลาด เรื่องมาตรฐาน รักษา 30 บาทตอนนี้เป็นรักษาฟรี ก็มาดูแลจัดงบประมาณต่อหัวให้สูงที่สุดตั้งแต่มีโครงการมา และใกล้เคียงกับที่คนทำงานเขาขอมากที่สุด ของใหม่ๆ ซึ่งเป็นการช่วยคนยากคนจนจริงๆ ไม่ว่าจะเรียนฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประกันรายได้เกษตรกร กำลังเดินแก้ปัญหาหนี้ในระบบอยู่ในขณะนี้ โครงการที่อยู่อาศัยประเภทโฉนดชุมชนบ้านมั่นคงไม่เคยมีความคืบหน้าก้าวหน้าเท่ากับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่จะหาคำตอบถาวรเลยให้กับประชาชนซึ่งถือว่าด้อยโอกาสยากจนที่สุด ผมทำมานี้ไม่มีใครอำมาตย์ไม่อำมาตย์ ที่มาบอกว่าไม่ให้ทำ...”

- D ข้อมูล ประธานองคมนตรีมิได้เกี่ยวข้องกับการทำงานของรัฐบาล
- C ข้อสรุป ไม่มีการแทรกแซงจากอำมาตย์ หรือ อำมาตย์มาขัดขวางการทำงานเพื่อคนจน หรือ เพื่อไพร่
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ไม่มีหลักฐานยืนยัน และรัฐบาลยังคงดำเนินการเพื่อช่วยเหลือคนยากจนอย่างต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่เป็นงานที่รัฐบาลของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร เคยทำไว้ เช่น กองทุนหมู่บ้าน สิ้นค้าไอทีอป มาตรฐาน 30 บาทรักษาทุกคน เรียนฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประกันรายได้เกษตรกร การแก้ปัญหานี้ในระบบ และ โครงการที่อยู่อาศัย

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

W

โดยเหตุที่ไม่มีหลักฐานยืนยันและรัฐบาลยังคงดำเนินการเพื่อช่วยเหลือคนยากจนอย่างต่อเนื่องทั้งๆ ที่เป็นงานที่รัฐบาลของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร เคยทำไว้ เช่น กองทุนหมู่บ้าน สิ้นค้าไอทีอป มาตรฐาน 30 บาทรักษาทุกคน เรียนฟรี เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประกันรายได้เกษตรกร การแก้ปัญหานี้ในระบบ และ โครงการที่อยู่อาศัย

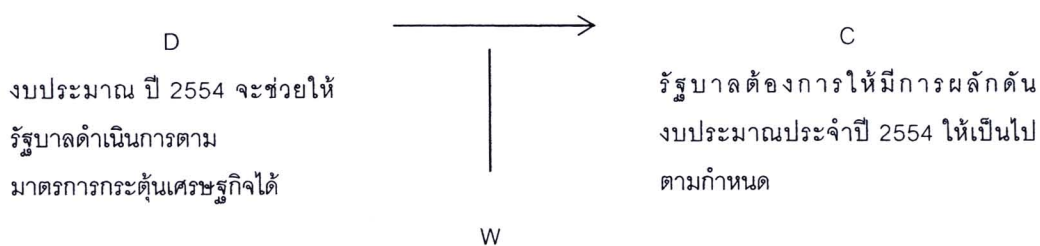
จากข้างต้นจะเห็นว่าเป็นการโน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป ต่อกรณีการที่รัฐบาลถูกคนเสื้อแดงกล่าวหาว่า ในการทำงานของรัฐบาลมีฝ่ายอำนาจทหารหนุนหลัง หรือเรียกว่า “อำมาตยาธิปไตย” แต่นายกรัฐมนตรีได้ปฏิเสธว่า นอกจากจะไม่มีหลักฐานยืนยันแล้ว ในส่วนของการทำงานของรัฐบาล ก็ยังคงดำเนินการเพื่อช่วยเหลือคนยากจนอย่างต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่เป็นงานที่รัฐบาลของอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร เคยทำไว้ เช่น กองทุนหมู่บ้าน สิ้นค้าโอท็อป, มาตรฐาน 30 บาทรักษาทุกโรค, การเรียนฟรี, เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ, การประกันรายได้เกษตรกร, การแก้ปัญหาน้ำน้สกกระบบ และ โครงการที่อยู่อาศัย เพื่อโน้มน้าวให้เชื่อว่ารัฐบาลบริหารงานโดยตัวของตัวเอง มิได้เกี่ยวข้องกับอำมาตย์ หรือองคมนตรี

ประเด็นงบประมาณประจำปี 2554

“...ขณะเดียวกันครับผมต้องขอย้ำครับว่า ความจำเป็นของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจยังมี ซึ่งขณะนี้เนื่องจากกฎหมายที่จะให้อำนาจในการกู้เงินในรอบที่สองนั้นยังไม่ผ่านสภา รัฐบาลเองก็มีการปรับแนวคิดที่จะนำเอาโครงการต่างๆ ซึ่งอยู่ในเงินกู้ตรงนั้นเข้ามาสู่ระบบงบประมาณตามปกติ ผมก็อยากจะให้มีการผลักดันงบประมาณประจำปี 2554 เป็นไปตามกำหนดครับ เพื่อที่จะทำให้เรามีความมั่นใจ 100 เปอร์เซ็นต์ว่าเศรษฐกิจนั้นจะฟื้นตัวขึ้นมาได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศในการที่จะมีรายได้ มีงานทำ มีอาชีพ และมีหลักประกันความมั่นคงมากยิ่งขึ้น...” (4 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล งบประมาณ ปี 2554 จะช่วยให้รัฐดำเนินการตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจได้
- C ข้อสรุป รัฐบาลต้องการให้มีการผลักดันงบประมาณประจำปี 2554 ให้เป็นไปตามกำหนด
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่งบประมาณปี 2554 จะสามารถนำเอาโครงการต่างๆ ซึ่งแต่เดิมอยู่ในเงินกู้ กลับเข้ามาสู่ระบบงบประมาณตามปกติ เพื่อที่จะนำมาจัดทำตามโครงการต่างๆ ที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศในการที่จะมีรายได้ มีงานทำ มีอาชีพ และมีหลักประกันความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีต้องการโน้มน้าวใจให้เห็นถึงข้อดีของงบประมาณปี 2554 ทั้งนี้โดยโน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไปเพื่อชี้ว่า งบประมาณ ปี 2554 มีความสำคัญ คือ ช่วยให้รัฐบาลสามารถเดินหน้าตามแผนของการลงทุนตามโครงการไทยเข้มแข็งได้ ทั้งการดูแลในเรื่องของการเรียนฟรี 15 ปี เบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ เบี้ยคนพิการ การเพิ่มงบประมาณต่อหัวในโครงการรักษาพยาบาลฟรี การประกันรายได้เกษตรกร ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และยังเป็นงบประมาณที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ช่วยให้โครงสร้างทางการเงินการคลังกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ตลอดจนนำมาดูแลสวัสดิการของประชาชน และดำเนินการในเรื่องของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็น ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมคะแนนนิยมต่อรัฐบาลและนายกรัฐมนตรี และส่งผลให้ประชาชนเห็นด้วยกับการเดินหน้าตามแผนงบประมาณปี 2554 หรือหมายถึงการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐบาลควรที่จะได้มีโอกาสดำเนินไปตามปกติ ไม่ควรต้องมาติดขัดเพราะการชุมนุมทางการเมือง

ประเด็น ข้อเสนอกของกลุ่มผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง

“...การหาคำตอบทางการเมืองต้องไม่สร้างบรรทัดฐานทางการเมืองว่าต่อไปนี้การใช้วิธีการของการก่อการร้าย การใช้ความรุนแรง การข่มขู่คุกคามนำมาสู่คำตอบทางการเมืองภายใต้การกดดัน ข่มขู่ คุกคามอย่างนี้ผมว่าอันนี้ต้องเข้าใจ เพราะว่าอันนี้เกี่ยวข้องกับการอนาคตของสังคมประชาธิปไตยอย่างชัดเจน ไม่ได้เกี่ยวกับตัวผม...”

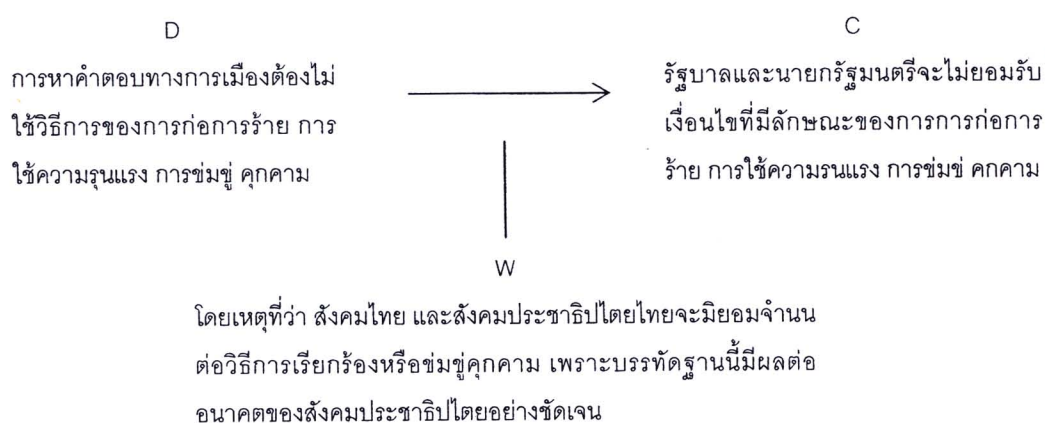
“...และผมมั่นใจด้วยว่าคนจำนวนมากซึ่งขณะนี้ออกมาชุมนุม จะเรียกว่าคนหลากหลายสีหรือกลุ่มต่างๆ ที่เขามาชุมนุม และบอกว่าอย่ายุบสภา มันไม่ใช่เพราะว่าเขารักนายอภิสิทธิ์ แต่เขาบอกว่าสังคมไทย ประชาธิปไตยไทยจะจำนนต่อวิธีการเรียกร้องหรือข่มขู่คุกคามอย่างนี้ไม่ได้...”

“...รัฐบาลหรือตัวผมมันไม่ยอมรับเงื่อนไขที่เป็นลักษณะของการยื่นคำขาดของผู้ชุมนุม ผมก็ต้องยืนยันนะครับเหมือนกับที่เคยไปในช่วงต้นของรายการ เหตุผลที่เราไม่สามารถที่จะปรับข้อเสนอเงื่อนไข จากกลุ่มคนซึ่ง

ใช้วิธีการข่มขู่ หรือใช้ความรุนแรงคุกคามนะครับ ความจริงขณะนี้ไม่ใช่คุกคามรัฐเท่านั้น แต่ว่ามีปัญหาของการไปคุกคามทำร้ายพี่น้องประชาชนทั่วไปด้วย อันนี้เป็นจุดยืนที่เราต้องดำรงไว้ครับ...” (25 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล การหาคำตอบทางการเมืองต้องไม่ใช่วิธีการของการก่อการร้าย การใช้ความรุนแรง การข่มขู่ คุกคาม
- C ข้อสรุป รัฐบาลและนายกรัฐมนตรีไม่ยอมรับเงื่อนไขที่มีลักษณะของการก่อการร้าย การใช้ความรุนแรง การข่มขู่ คุกคาม
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่า สังคมไทย และสังคมประชาธิปไตยไทยจะยินยอมจำนวนต่อวิธีการเรียกร้องหรือข่มขู่คุกคาม เพราะบรรทัดฐานนี้มีผลต่ออนาคตของสังคมประชาธิปไตยอย่างชัดเจน

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป เพื่อชี้ว่า การที่รัฐบาลและตนเองจะไม่ยอมรับเงื่อนไขยุบสภา เพราะการเรียกร้องนั้นมีลักษณะของการก่อการร้าย ใช้ความรุนแรง การข่มขู่ คุกคาม ดังนั้นโดยความถูกต้องแล้ว รัฐบาลจะไม่ยอมจำนวนต่อวิธีการดังกล่าว เพราะบรรทัดฐานนี้มีผลต่อภาพของสังคมประชาธิปไตยต่อไปในอนาคต

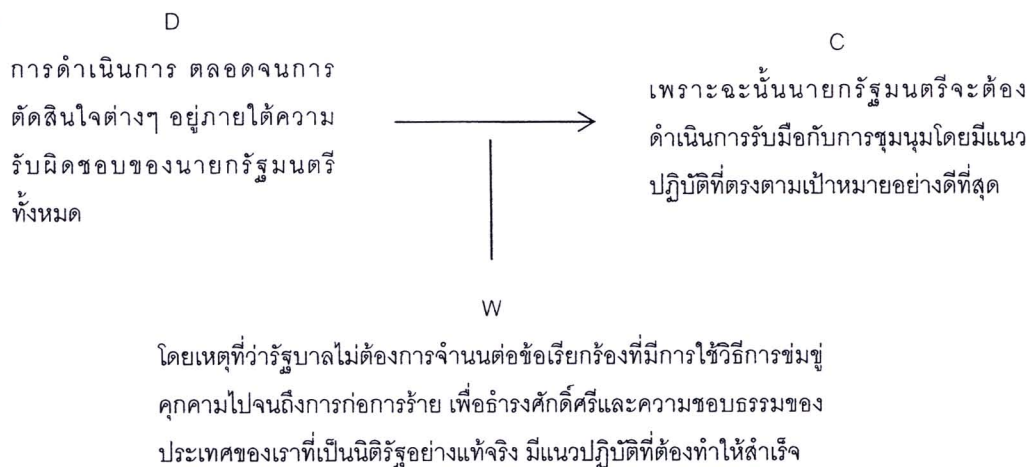
ประเด็น แนวทางจัดการรับมือกับการชุมนุม

“...แต่ผมขอย้ำครับว่า สิ่งที่รัฐบาลต้องการทำนั้น 1.ต้องการที่จะยืนยันบรรทัดฐานว่าเราต้องอดทนไม่จำนวนต่อข้อเรียกร้องที่มีการใช้วิธีการข่มขู่คุกคามไปจนถึงการก่อการร้าย 2.เราจะต้องยึดหลักในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งในทางกฎหมาย ยอมรับในระดับระหว่างประเทศ เพื่อธำรงศักดิ์ศรีและความชอบธรรมของประเทศของเราที่เป็นนิติรัฐอย่างแท้จริง และ 3. ผมย้ำอีกครั้งครับ เราจะทำอะไร เราต้องทำ

ให้สำเร็จ ผมทราบดีความอดทนของแต่ละคนนั้น มีขีดจำกัดไม่เท่ากันครับ หลายคนบอกว่าไม่สามารถที่จะอดทนได้แล้ว หลายคนเข้าใจว่าทำไม หลายเรื่องที่เรากำลังดำเนินการอยู่จึงต้องใช้เวลา ผมไม่มีสิทธิ์ไปเรียกร้องหรือครับ ผมเพียงแต่บอกว่าความรับผิดชอบทั้งหมดย่อมอยู่ที่ผม และการตัดสินใจผมได้เรียนว่า ตัดสินใจแล้วว่าแนวทางจะต้องทำอะไร ขณะนี้เป็นเรื่องของการดำเนินการให้สามารถปฏิบัติได้ตามเป้าหมายอย่างดีที่สุด.. ”
(2 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การดำเนินการ ตลอดจนการตัดสินใจต่างๆ อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีทั้งหมด
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการรับมือกับการชุมนุมให้ตรงตามเป้าหมายอย่างดีที่สุด
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่ารัฐบาลไม่ต้องการจำนวนต่อข้อเรียกร้องที่มีการใช้วิธีการข่มขู่คุกคามไปจนถึงการก่อการร้าย เพื่อธำรงศักดิ์ศรีและความชอบธรรมของประเทศของเราที่เป็นนิติรัฐอย่างแท้จริง มีแนวปฏิบัติที่ต้องทำให้สำเร็จ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

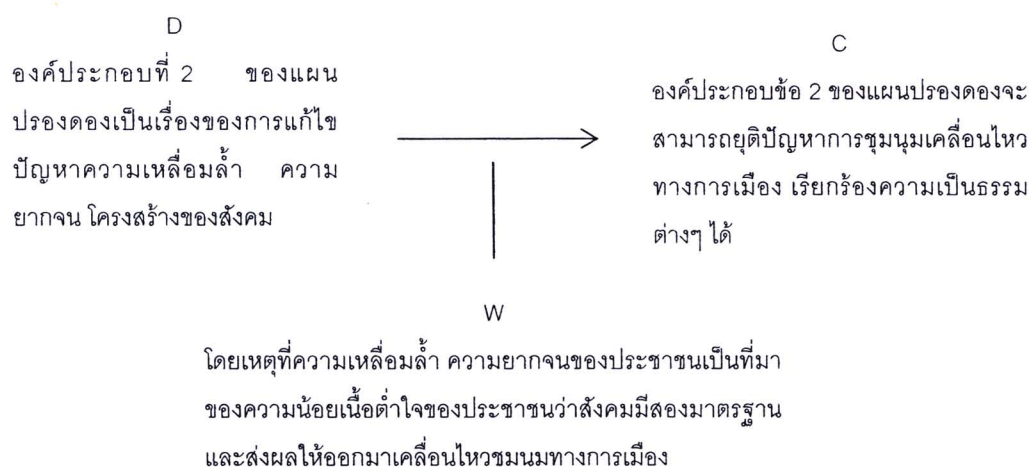
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีได้โน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป เพื่อยืนยันถึงหลักการปฏิบัติการกับแนวทางการชุมนุม ที่รัฐบาลไม่ต้องการจำนวนต่อข้อเรียกร้องที่ใช้วิธีการผิดกฎหมาย มีการข่มขู่และใช้ความรุนแรง ดังนั้นในการรับมือกับการชุมนุมที่ผิดกฎหมาย รัฐบาลจะต้องมีแนวปฏิบัติที่ตรงตามเป้าหมายที่สุด

ประเด็น แผนปรองดองแห่งชาติ

“..องค์ประกอบที่ 2 ครบ เป็นเรื่องของปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความยากจน โครงสร้างของสังคมที่ทำให้พี่น้องประชาชนจำนวนมากมักจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจมีความรู้สึกว่าตัวเองด้อยโอกาส และประชาชนกลุ่มนี้ล่ะครับ เมื่อไหร่ก็ตามซึ่งมีการเคลื่อนไหว มีการชุมนุมทางการเมือง ก็จะถูกดึงเข้าไปร่วมกระบวนการต่างๆ เพราะมีความรู้สึกว่าจะเป็นการได้โอกาสในการที่จะแสดงออกถึงการมีสิทธิมีเสียง ถึงจะได้มีบุคคลที่จะได้ยินข้อเรียกร้องความเดือดร้อน ความทุกข์ร้อนต่างๆ ของพี่น้องประชาชน...” (2 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล องค์ประกอบที่ 2 ของแผนปรองดองเป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความยากจน โครงสร้างของสังคม
- C ข้อสรุป องค์ประกอบข้อ 2 ของแผนปรองดองจะสามารถยุติปัญหาการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองเรียกร้องความเป็นธรรมต่างๆ ได้
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ความเหลื่อมล้ำ ความยากจนของประชาชน เป็นที่มาของความน้อยเนื้อต่ำใจของประชาชนว่าสังคมมีสองมาตรฐาน และส่งผลให้ออกมาเคลื่อนไหว ชุมนุมทางการเมือง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีได้โน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป เพื่อชี้ให้ประชาชนเห็นถึงประโยชน์ของแผนปรองดองแห่งชาติ โดยเฉพาะในข้อ 2 ว่าจะสามารถยุติปัญหาการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองได้ เพราะแผนข้อนี้เป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องความยากจน ความเหลื่อมล้ำ อันเป็นประเด็นที่ประชาชนรู้สึกว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมจนต้องออกมาชุมนุมเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม

ประเด็น ข้อเสนอจัดการเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน 2553 หลังดำเนินการตามแผนปรองดอง

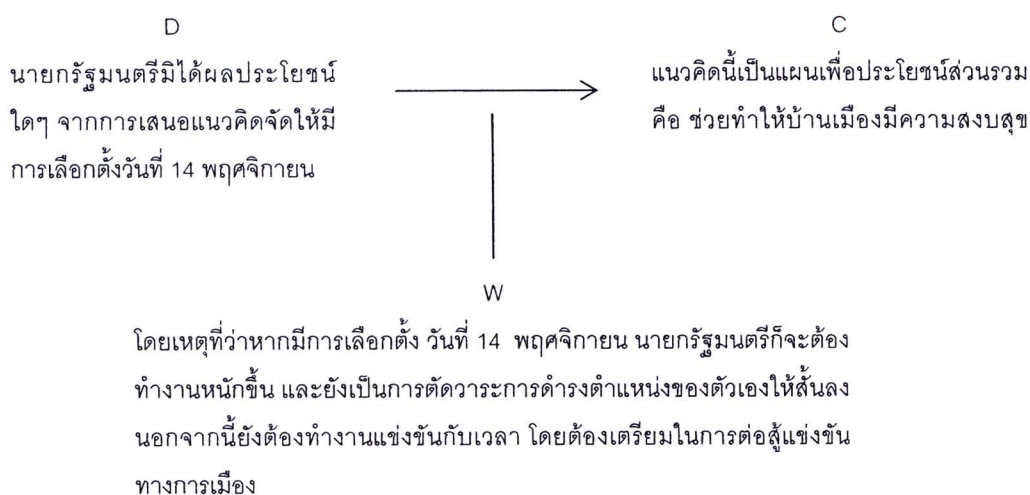
“...แผนนี้ครับ ผมโดยส่วนตัวไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ทำงานก็ต้องทำหนักขึ้นครับ และถ้ามีการเลือกตั้งในวันที่ 14 พฤศจิกายน นั้นก็หมายความว่าตัดวาระการดำรงตำแหน่งของตัวเองให้สั้นลง ต้องทำงานแข่งชันกับเวลา ต้องเตรียมในการที่จะต่อสู้แข่งขันทางการเมือง ส่วนตัวไม่ได้อะไรเลยครับ แต่เป็นแนวคิดและเป็นแผนที่ผมคิดว่าจะช่วยทำให้บ้านเมืองมีความสุข ซึ่งความสำคัญมากกว่าผลประโยชน์ของคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดทั้งสิ้นนะครับ อันนี้ก็คือสิ่งที่ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกับกลุ่มพันธมิตร...” (9 พฤษภาคม 2553)

D ข้อมูล นายกรัฐมนตรีมิได้ผลประโยชน์ใดๆ จากการเสนอแนวคิดจัดให้มีการเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน

C ข้อสรุป แนวคิดนี้เป็นแผนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม คือ ช่วยทำให้บ้านเมืองมีความสุข

W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่าหากมีการเลือกตั้ง วันที่ 14 พฤศจิกายน นายกรัฐมนตรีก็จะต้องทำงานหนักขึ้น และยังเป็นการตัดวาระการดำรงตำแหน่งของตัวเองให้สั้นลง นอกจากนี้ยังต้องทำงานแข่งชันกับเวลา โดยต้องเตรียมในการต่อสู้แข่งขันทางการเมือง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีได้โน้มน้าวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป เพื่อยืนยันว่านายกรัฐมนตรีมิได้ผลประโยชน์ใดๆ จากการเสนอแนวคิดจัดให้มีการเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน 2553 หากว่าบ้านเมืองเดินหน้าเข้าสู่แผนปรองดองแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เพราะเมื่อนายกรัฐมนตรีนำเสนอโรดแมป แผนปรองดองแห่งชาติ ช่วงวันที่ 9 พฤษภาคม หลังจากนั้นได้เกิดกระแสคัดค้าน เนื่องจากเกรงว่า แผนปรองดองแห่งชาติอาจเป็นการทำข้อตกลงระหว่างกับผู้

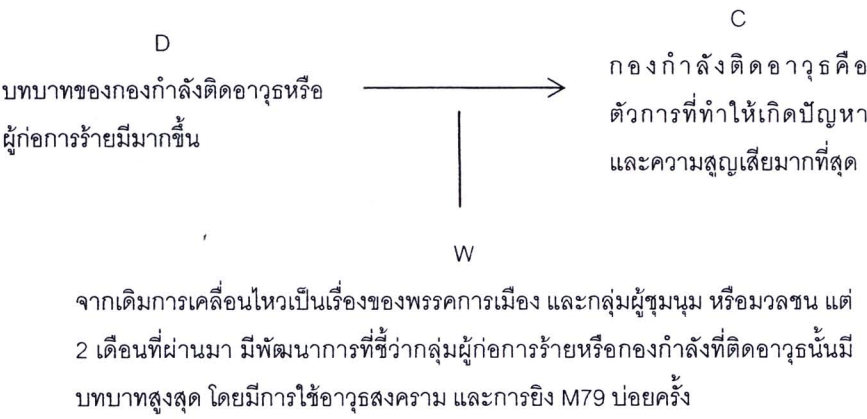
ชุมนุมคนเสื้อแดง หรือที่ช่วงนั้นมีการใช้คำว่าว่า “ปรองดองกับผู้ก่อการร้าย” ดังนั้นนายกรัฐมนตรีจึงต้องชี้แจงต่อกรณีนี้ และเพื่อให้มีผลต่อการโน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อถือมากขึ้น จึงอ้างเหตุผลว่า หากตนดำเนินการให้มีการเลือกตั้ง วันที่ 14 พฤศจิกายน นายกรัฐมนตรีก็ต้องทำงานหนักขึ้น และยังเป็นการตัดวาระการดำรงตำแหน่งของตัวเองให้สั้นลง นอกจากนี้ยังต้องทำงานแข่งชั้นกับเวลา โดยต้องเตรียมในการต่อสู้ แต่นายกรัฐมนตรีก็จะดำเนินการต่อไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ประเด็น ผู้ก่อการร้ายที่เป็นกองกำลังติดอาวุธ

“...จะเห็นได้ว่าบทบาทของกลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้น นับวันนั้นมีบทบาทสูงขึ้นครับ จากเดิมเราจะเห็นนะครับว่า การเคลื่อนไหวเป็นเรื่องของพรรคการเมืองบ้าง ของผู้ชุมนุมและมวลชนบ้าง แต่ตลอดระยะเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา พัฒนาการต่างๆ บ่งชี้ว่าขณะนี้กลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้น กลับมีบทบาทสูงสุด การใช้อาวุธสงคราม การยิง M79 ซึ่งมีมากนะครับ มากมายในช่วง 2-3 วันที่ผ่านมา เป็นตัวบ่งบอกครับว่าอันนี้คือสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและความสูญเสียมากที่สุด.” (16 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล บทบาทของกองกำลังติดอาวุธหรือผู้ก่อการร้ายมีมากขึ้น
- C ข้อสรุป กองกำลังติดอาวุธคือตัวการที่ทำให้เกิดปัญหาและความสูญเสียมากที่สุด
- W ข้อสนับสนุน จากเดิมการเคลื่อนไหวเป็นเรื่องของพรรคการเมือง และกลุ่มผู้ชุมนุมหรือมวลชน แต่ 2 เดือนที่ผ่านมา มีพัฒนาการที่ชี้ว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้นมีบทบาทสูงสุด โดยมีการใช้อาวุธสงคราม และการยิง M79 บ่อยครั้ง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

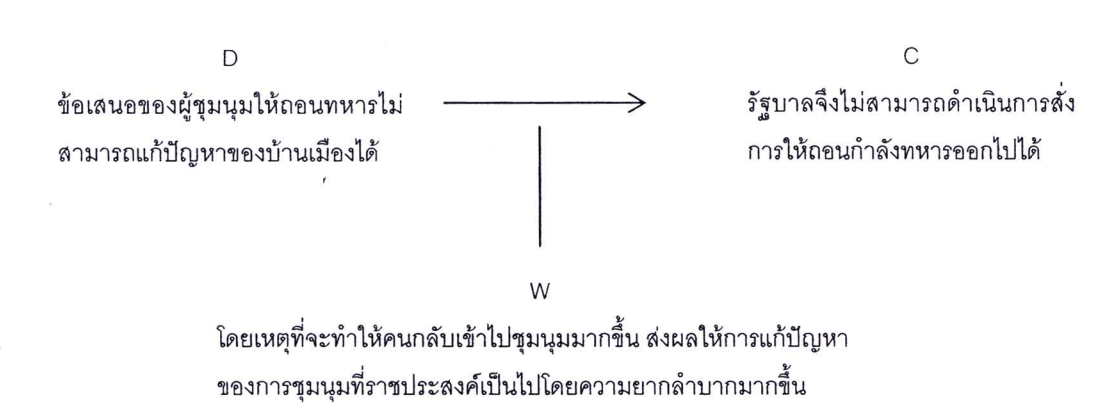
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีได้นำนาวใจด้วยวิธีการอ้างหลักการทั่วไป เพื่อให้ให้เห็นถึงความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นจากการชุมนุม เพราะจากเดิมการเคลื่อนไหวเป็นเรื่องของพรรคการเมือง และกลุ่มผู้ชุมนุม หรือมวลชน แต่ 2 เดือนที่ผ่านมา มีพัฒนาการที่ชี้ว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายหรือกองกำลังที่ติดอาวุธนั้นมีบทบาทสูงสุด โดยมีการใช้อาวุธสงคราม และการยิง M79 บ่อยครั้ง และขบวนการเหล่านี้ทำให้มีความสูญเสียเกิดขึ้นในหลายครั้ง

ประเด็น การถอนกำลังทหาร

“...ผมได้รับการติดต่อจากกลุ่มองค์กรเอกชนอีกกลุ่มหนึ่งครับ ในเย็นหรือค่ำวันเดียวกัน ซึ่งก็พูดเช่นเดียวกันว่าจะไปนำข้อเสนอของกลุ่ม นปช. มาให้ผมได้รับทราบ ข้อเสนอซึ่งส่งมาถึงผมเป็นลายลักษณ์อักษรนะครับ ส่งมาทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์นั้น ปรากฏว่าบอกว่าจะขอให้ทางทหารถอนกำลังออกไปก่อน แล้วจะมีการเรียกมวลชนจากพื้นที่ต่างๆ เข้ามาที่ราชประสงค์ ผมก็ได้เรียนกลับไปว่าข้อเสนอนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาของบ้านเมืองได้ เพราะทำให้การแก้ปัญหาของการชุมนุมที่ราชประสงค์นั้นยากขึ้นไปอีก เพราะจะมีคนกลับเข้าไปชุมนุมมากขึ้น หลังจากที่รัฐบาลหรือ คอช.ได้ปิดล้อม และทำให้การชุมนุมนั้นเบาบางลงแล้ว ก็จึงได้ปฏิเสธไปนั้นเป็นการบ่งบอกครับว่าเมื่อคืนของวันที่ 18 นั้น ช่องทางของการพูดคุยของการเจรจา รัฐบาลได้ตอบไปอย่างชัดเจนแล้วว่า คงไม่สามารถดำเนินการได้ เว้นเสียแต่ว่าผู้ชุมนุมประกาศยุติการชุมนุม ซึ่งก็ไม่ได้เกิดขึ้น...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล ข้อเสนอของผู้ชุมนุมให้ถอนทหารไม่สามารถแก้ปัญหาของบ้านเมืองได้
- C ข้อสรุป รัฐบาลจึงไม่สามารถดำเนินการสั่งการให้ถอนกำลังทหารออกไปได้
- W ข้อสนับสนุน เพราะทำให้คนกลับเข้าไปชุมนุมมากขึ้น ส่งผลให้การแก้ปัญหาของการชุมนุมที่ราชประสงค์เป็นไปโดยความยากลำบากมากขึ้น

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

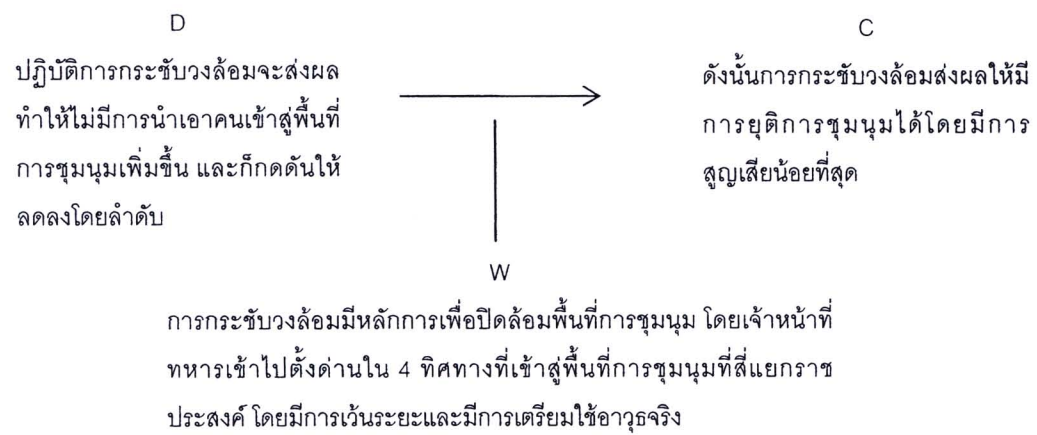
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจโดยอ้างหลักการทั่วไป เพื่อชี้แจงถึงการเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ทั้งๆ ที่ในคืนวันที่ 18 พฤษภาคม มีการส่งหนังสือยื่นข้อเสนอจากแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เพื่อขอให้เจ้าหน้าที่ทหารถอนกำลังออกจากพื้นที่การชุมนุม ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้ปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่าทางรัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่าหากถอนกำลังทหารออกไป จะเป็นเหตุให้คนเสื้อแดงกลับเข้าไปชุมนุมมากขึ้น ส่งผลให้การแก้ปัญหาของการชุมนุมที่ราชประสงค์เป็นไปโดยความยากลำบากมากขึ้นไปอีก เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนให้การยอมรับกับการปฏิเสธที่จะถอนกำลังทหารออกจากผู้ชุมนุม

ประเด็น ปฏิบัติการกระชับวงล้อม

“...ตรงนี้จะครบคือแนวทางซึ่งทำให้เราได้ใช้ปฏิบัติการที่เรียกว่า การกระชับวงล้อม หลักคิดก็คือว่า ถ้าเราสามารถที่จะเริ่มปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมได้ ทำให้ไม่มีการนำเอาคนหรือประชาชนต่างๆ เข้ามาสู่ในพื้นที่ที่มีการชุมนุมเพิ่มขึ้น และกักตุนให้ลดลงโดยลำดับ น่าจะนำไปสู่การยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด การกระชับวงล้อมก็เกิดขึ้นโดยการให้ทางเจ้าหน้าที่ทหารนั้นเข้าไปตั้งด่านใน 4 ทิศทางที่เข้าสู่พื้นที่การชุมนุมที่สี่แยกราชประสงค์ ซึ่งในการตั้งด่านนั้นก็มีความจำเป็นครับที่ทางทหารและเจ้าหน้าที่นั้น จะต้องมีการเว้นระยะและจะต้องมีการเตรียมพร้อมในเรื่องของการใช้อาวุธจริง...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล ปฏิบัติการกระชับวงล้อม จะส่งผลทำให้ไม่มีการนำเอาคนเข้าสู่พื้นที่การชุมนุมเพิ่มขึ้น และกักตุนให้ลดลงโดยลำดับ
- C ข้อสรุป ดังนั้นการกระชับวงล้อมส่งผลให้มีการยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด
- W ข้อสนับสนุน การกระชับวงล้อมมีหลักการเพื่อปิดล้อมพื้นที่การชุมนุม โดยเจ้าหน้าที่ทหารเข้าไปตั้งด่านใน 4 ทิศทางที่เข้าสู่พื้นที่การชุมนุมที่สี่แยกราชประสงค์ โดยมีการเว้นระยะและมีการเตรียมใช้อาวุธจริง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจงและสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม หรือที่เรียกว่า “ปฏิบัติการกระชับวงล้อม” ทั้งนี้โดย อ้างเหตุผลว่าปฏิบัติการนี้ส่งผลทำให้ไม่มีการนำคนเข้าสู่พื้นที่การชุมนุมเพิ่มขึ้น และยังช่วยกดดัน ให้ลดลงโดยลำดับ เพราะการกระชับวงล้อมมีหลักการเพื่อปิดล้อมพื้นที่การชุมนุม โดยเจ้าหน้าที่ ทหารเข้าไปตั้งด่านใน 4 ทิศทางที่เข้าสู่พื้นที่การชุมนุมที่สี่แยกราชประสงค์ โดยมีการเว้นระยะและ มีการเตรียมใช้อาวุธจริง และในที่สุดการกระชับวงล้อมส่งผลให้มีการยุติการชุมนุมได้โดยมีการ สูญเสียน้อยที่สุด

ประเด็น การสูญเสียชีวิตจำนวนมาก

“...ผมอยากจะขออย่าครับว่าการสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับพื้นที่การชุมนุมที่บริเวณสี่ แยกราชประสงค์เลย การชุมนุมที่นั่นก็สามารถที่จะดำเนินการไปได้อย่างปกติ แต่ความสูญเสียนั้นเกิดขึ้นจาก การปะทะกันกับกลุ่มคนซึ่งพยายามเข้ามาโจมตีด้านของทหารนะครับในบริเวณที่มีการตั้งด่าน โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งก็คือในบริเวณถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราชปรารภ ดินแดง ซึ่งเหตุการณ์นั้นนำไปสู่ ความสูญเสียของพี่น้องประชาชน ทั้งที่เป็นผู้สื่อข่าว ทั้งที่เป็นประชาชนธรรมดา...” (23 พฤษภาคม 2553)

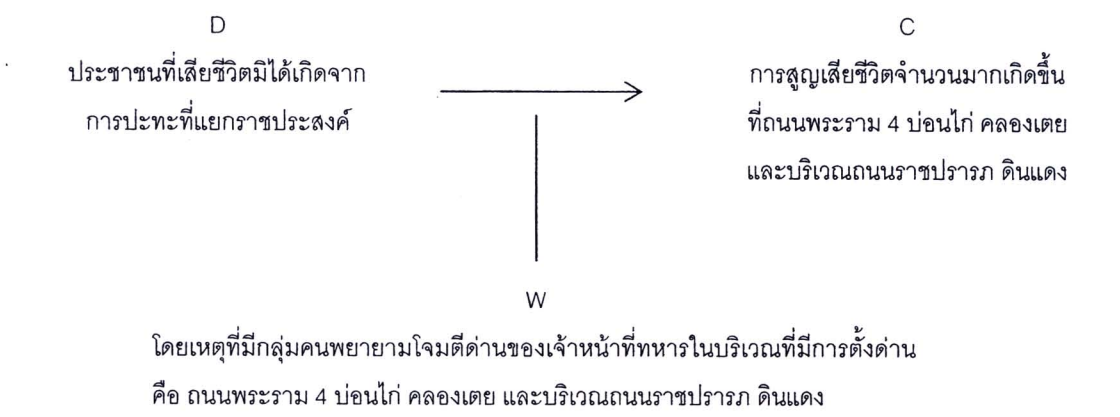
- D ข้อมูล

ประชาชนที่เสียชีวิตมิได้เกิดจากการปะทะที่แยกราชประสงค์
- C ข้อสรุป

การสูญเสียชีวิตจำนวนมากเกิดขึ้นที่ถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราชปรารภ ดินแดง
- W ข้อสนับสนุน

โดยเหตุที่มีกลุ่มคนพยายามโจมตีด้านของเจ้าหน้าที่ทหารในบริเวณที่มี การตั้งด่าน คือ ถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราช ปรารภ ดินแดง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

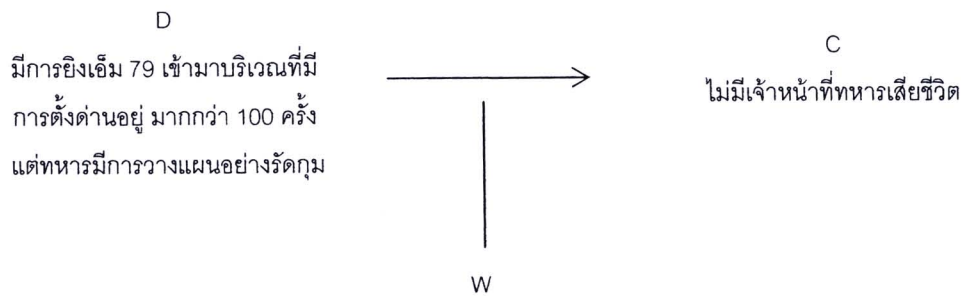
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ว่าในส่วนของประชาชนที่มีความสูญเสียชีวิต จำนวนมากนั้น มิได้เกิดขึ้นในพื้นที่ราชประสงค์ที่เจ้าหน้าที่ทหารเข้ากระชับการชุมนุม ทั้งนี้โดยอ้าง เหตุผลว่า ความสูญเสียนั้นเกิดในบริเวณการตั้งด่านของเจ้าหน้าที่ทหาร เนื่องจากมีความพยายาม จากกลุ่มคนที่พยายามเข้าโจมตีด้านของเจ้าหน้าที่ทหาร คือ บริเวณถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราชปรารภ ดินแดง (ซึ่งทหารจำเป็นต้องยิงสกัดเพื่อป้องกันตัว)

ประเด็น การปะทะที่บริเวณบ่อนไก่ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ทหารเสียชีวิต

“...ถ้าท่านติดตามข่าวสาร จะพบครับว่าในช่วงนั้นมีการยิงเอ็ม 79 เข้ามาในพื้นที่บริเวณที่มีการตั้ง ด่านอยู่มากกว่า 100 ครั้ง เพียงแต่ว่าการวางแผนของทางทหารนั้นมีความรัดกุมพอสมควร จึงได้เลือกที่จะตั้ง ด่านและหลบซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่ซึ่งอยู่นอกพิสัยของการยิงเอ็ม 79 เพราะเราพอทราบครับว่าการยิงเอ็ม 79 นั้น มาจากพื้นที่ใด อันนี้คือจุดที่ทำให้มีหลายคนตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมการปะทะกันในขณะนั้น ความสูญเสียกับ เจ้าหน้าที่ไม่เกิดขึ้น เพราะว่ามี การวางแผนมาอย่างรัดกุม...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล มีการยิงเอ็ม 79 เข้ามาในพื้นที่บริเวณที่มีการตั้งด่านอยู่มากกว่า 100 ครั้ง แต่ทหารมีการวางแผนอย่างรัดกุม
- C ข้อสรุป ไม่มีเจ้าหน้าที่ทหารเสียชีวิต
- W ข้อสนับสนุน โดยทางเจ้าหน้าที่ทหารรู้ว่าการยิงเอ็ม 79 มาจากพื้นที่ใด จึงตั้งด่านและ หลบซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่ซึ่งอยู่นอกพิสัยของการยิงเอ็ม 79

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

โดยทางเจ้าหน้าที่ทหารรู้ว่าการยิงเอ็ม 79 มาจากพื้นที่ใด
จึงตั้งด่านและหลบซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่ซึ่งอยู่นอกพิสัยของการยิงเอ็ม 79

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ
การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ในกรณีที่มีการปะทะระหว่างเจ้าหน้าที่ทหารกับผู้
ชุมนุมบริเวณถนนพระราม 4 บ่อนไก่ คลองเตย และบริเวณถนนราชปรารภ ดินแดง นั้น ไม่มีความ
สูญเสียในฝั่งของเจ้าหน้าที่ทหาร โดยอ้างเหตุผลว่าเป็นเพราะแต่ทหารมีการวางแผนอย่างรัดกุม
โดยทางเจ้าหน้าที่ทหารรู้ว่าการยิงเอ็ม 79 มาจากพื้นที่ใด จึงตั้งด่านและหลบซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่ซึ่ง
อยู่นอกพิสัยของการยิงเอ็ม 79 ดังนั้นจึงไม่มีเจ้าหน้าที่ทหารเสียชีวิต

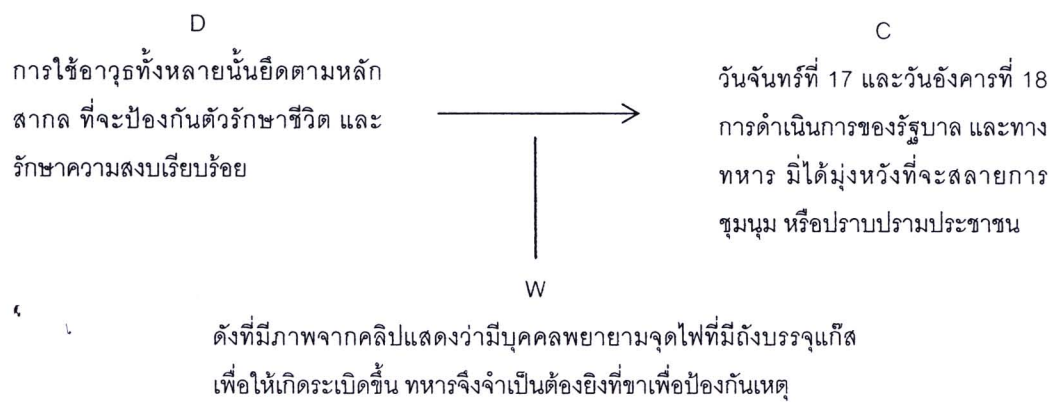
ประเด็น การยิงที่ขาของผู้ชุมนุม

“...ผมขอเรียนว่าในวันจันทร์ที่ 17 และวันอังคารที่ 18 ก็เป็นจุดยืนที่มีความชัดเจนว่าจะมีการ
ดำเนินการในลักษณะนี้ในส่วนของรัฐบาล ขณะเดียวกันฝ่ายผู้ชุมนุมนั้นจะใช้คำว่า ขอให้มีการหยุดยิง ซึ่งเราก็
ได้ชี้แจงมาโดยตลอดครับว่าทางทหารนั้นไม่ได้เข้าไปดำเนินการในการสลายการชุมนุม ขอคืนพื้นที่ หรือ
ปราบปรามพี่น้องประชาชนแต่ประการใด เป็นเพียงตั้งด่านเพื่อที่จะปิดล้อมการชุมนุมเท่านั้นเอง และการยิง
อาวุธทั้งหลายที่เกิดขึ้นก็เป็นเพียงการยิงเพื่อป้องกันตัว ป้องกันชีวิต และตอบโต้ดังที่มีการชี้แจงของ คอช. อย่าง
ชัดเจน พี่น้องประชาชนที่ติดตามข่าวสารจะจำได้ว่า เราจะเห็นคลิปต่างๆ กรณีบุคคลพยายามที่จะเข้าไปจุดไฟ
เพื่อให้เกิดการระเบิดขึ้นของรถแก๊ส ก็ปรากฏว่าถูกยิง ซึ่งทหารก็ยิงที่ขา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุขึ้น อย่างนี้เป็น
ต้น ซึ่งการใช้อาวุธทั้งหลายนั้นยึดตามหลักสากลในเรื่องของการที่จะใช้อาวุธจริงในกรณีที่มีการปกป้องตัวเอง
หรือรักษาชีวิต หรือรักษาความสงบเรียบร้อยเท่านั้นครับ...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การใช้อาวุธทั้งหลายนั้นยึดตามหลักสากล ที่จะป้องกันตัว รักษาชีวิต
และรักษาความสงบเรียบร้อย
- C ข้อสรุป วันจันทร์ที่ 17 และวันอังคารที่ 18 การดำเนินการของรัฐบาล และทาง
ทหาร มิได้มุ่งหวังที่จะสลายการชุมนุม หรือปราบปรามประชาชน

W ข้อสนับสนุน ดังที่มีภาพจากคลิปแสดงว่ามีบุคคลพยายามจุดไฟที่มีถังบรรจุแก๊ส เพื่อให้เกิดระเบิดขึ้น ทหารจึงจำเป็นต้องยิงที่ขา เพื่อป้องกันเหตุ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม โดยระบุว่า การใช้อาวุธทั้งหลายนั้นยึดตามหลัก สากล ที่จะป้องกันตัว รักษาชีวิต และรักษาความสงบเรียบร้อย ทั้งนี้โดยอ้างเหตุผลจากภาพคลิปที่ มีบุคคลพยายามจุดไฟที่มีถังบรรจุแก๊สเพื่อให้เกิดระเบิดขึ้น ทหารจึงจำเป็นต้องยิงที่ขาเพื่อป้องกัน เหตุ ดังนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในวันจันทร์ที่ 17 และวันอังคารที่ 18 การดำเนินการของ รัฐบาล และทางทหาร มิได้มุ่งหวังที่จะสลายการชุมนุม หรือปราบปรามประชาชน

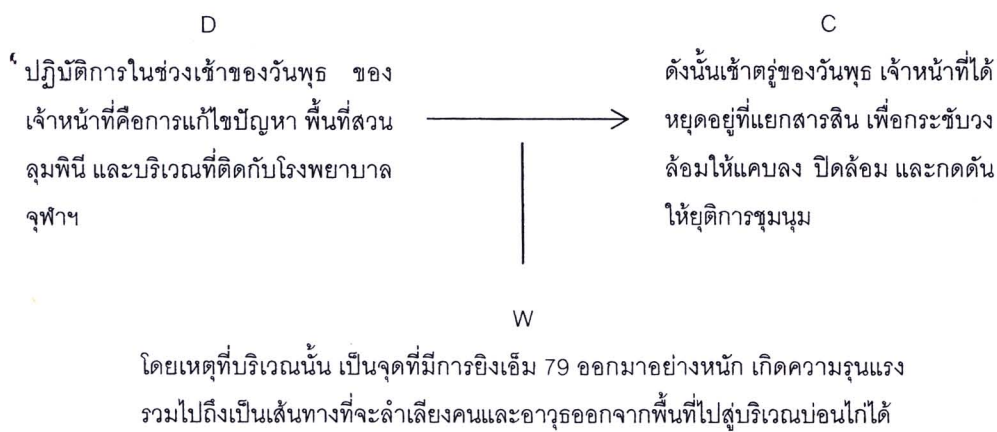
ประเด็น เหตุการณ์สลายการชุมนุมวันพุธที่ 19 พฤษภาคม 2553

“...สิ่งที่ ศอช.ได้ดำเนินการต่อไปแล้วก็จะนำไปสู่ปฏิบัติการในช่วงเช้าของวันพุธ ก็คือการเข้าไปแก้ไข ปัญหาพื้นที่สวนลุมฯ ที่ต้องเข้าไปแก้ปัญหากับพื้นที่สวนลุมฯ ลานพระรูป และบริเวณที่ติดกับโรงพยาบาลจุฬาฯ ก็ เพราะว่าพื้นที่ชัดเจนว่าบริเวณนั้นคือจุดซึ่งมีการยิงเอ็ม 79 ออกมามากมาย มีเรื่องของอาวุธ และก็ป็นเงื่อนไข ของความรุนแรง รวมไปถึงมีเส้นทางที่เชื่อมโยงออกจากพื้นที่นั้น ที่มีการลำเลียงทั้งคนและอาวุธไปยังพื้นที่ บริเวณบ่อนไก่ ดังนั้นเช้านี้ของวันพุธ ก็จึงมีปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ในการกระชับวงล้อมเข้าไป โดยมี เป้าหมายที่จะไปหยุดอยู่ที่แยกสารสิน พุดง์ายๆ ก็คือว่าเป็นการปิดล้อม กระชับวงล้อมให้แคบลงสำหรับพื้นที่ การชุมนุมในราชประสงค์เพื่อกดดันให้มีการยุติการชุมนุม...”

D ข้อมูล ปฏิบัติการในช่วงเช้าของวันพุธของเจ้าหน้าที่คือการแก้ไขปัญหากับพื้นที่ สวนลุมพินี และบริเวณที่ติดกับโรงพยาบาลจุฬาฯ

- C ข้อสรุป ดังนั้นเจ้าตำรวจของวันพุธ เจ้าหน้าที่ได้หยุดอยู่ที่แยกสารสิน เพื่อกระชับวงล้อมให้แคบลง ปิดล้อม และกดดันให้ยุติการชุมนุม
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่บริเวณนั้น เป็นจุดที่มีการยิงเอ็ม 79 ออกมาอย่างหนัก เกิดความรุนแรง รวมไปถึงเป็นเส้นทางที่จะลำเลียงคนและอาวุธออกจากพื้นที่ไปสู่บริเวณบ่อนไก่ได้

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

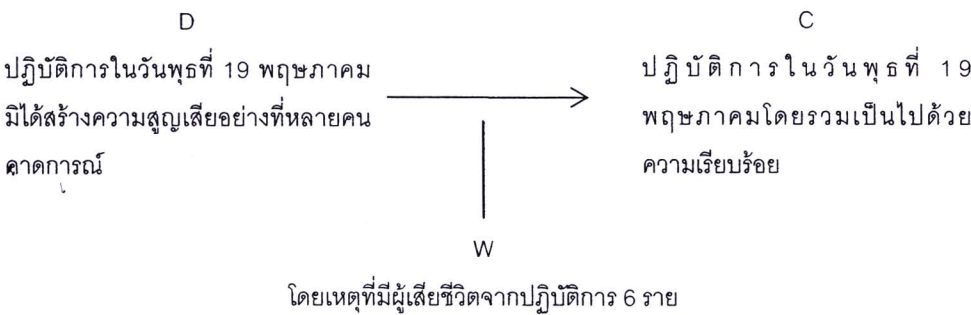
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม โดยอ้างเหตุผลว่าเนื่องจากบริเวณสวนลุมพินี และ บริเวณที่ติดกับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นจุดที่มีการยิงเอ็ม 79 ออกมาอย่างหนัก ซึ่งมีความ อันตรายสูง และยังเป็นเส้นทางที่จะลำเลียงคนและอาวุธออกจากพื้นที่ไปสู่บริเวณบ่อนไก่ได้ ดังนั้น ปฏิบัติการกระชับวงล้อมที่ปฏิบัติการในช่วงเช้าของวันพุธของเจ้าหน้าที่ ก็เพื่อแก้ไขปัญหา พื้นที่สวนลุมพินี และบริเวณที่ติดกับโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยการกระชับวงล้อมให้แคบลง ปิด ล้อม และกดดันให้ยุติการชุมนุม (มิใช่การมุ่งหมายที่จะทำร้ายประชาชน)

ประเด็น ความสูญเสียในวันที่ 19 พฤษภาคม

“...เช้าวันนั้นก็ต้องขอเรียนครับว่าปฏิบัติการโดยรวมนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย หลายคนเคย คาดการณ์ว่าปฏิบัติการเช่นนี้จะต้องนำไปสู่การสูญเสียเป็นจำนวนมาก ที่สุดในขณะนี้เท่าที่มีการตรวจสอบมา นั้น ก็ปรากฏว่ามีผู้เสียชีวิตจากปฏิบัติการ 6 ราย ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าเสียใจ ใน 6 รายนั้นก็เป็นทหาร 1 นาย และ เป็นผู้สื่อข่าวต่างประเทศ 1 ราย ซึ่งสาเหตุ รายละเอียดต่างๆ ก็ต้องมีการตรวจสอบต่อไป...”

- D ข้อมูล ปฏิบัติการในวันพุธที่ 19 พฤษภาคม มิได้สร้างความสูญเสียอย่างที่หลายคนคาดการณ์
- C ข้อสรุป ปฏิบัติการในวันพุธที่ 19 พฤษภาคมโดยรวมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่มีผู้เสียชีวิตจากปฏิบัติการ 6 ราย

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

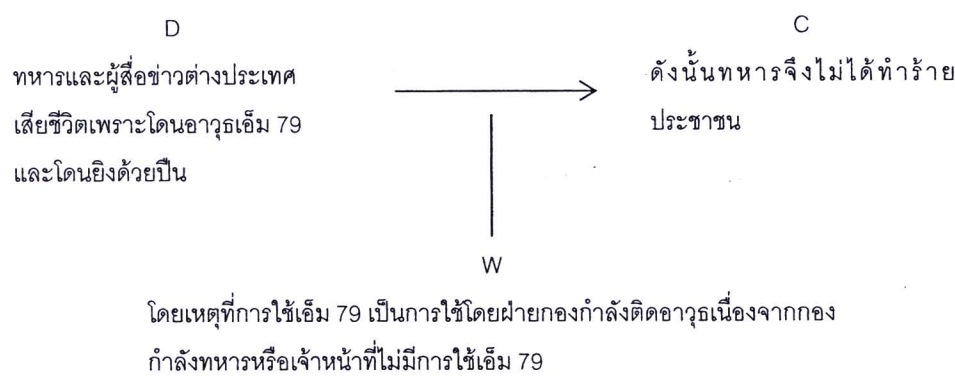
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม (ว่ามีได้มีความรุนแรง สร้างความสูญเสียอย่าง มหาศาล) โดยอ้างเหตุผลว่าปฏิบัติการในวันพุธที่ 19 พฤษภาคม มิได้สร้างความสูญเสียอย่างที่ หลายคนคาดการณ์ เพราะมีผู้เสียชีวิตในช่วงเวลานั้นจำนวน 6 คน

ประเด็น กรณีผู้สื่อข่าวต่างประเทศเสียชีวิตในพื้นที่การชุมนุม

“...แต่กรณีของทหารและกรณีของผู้สื่อข่าวต่างประเทศซึ่งอยู่ด้วยกันนั้น โดนทั้งเอ็ม 79 และโดนยิง ซึ่ง ผมขอย้ำอีกครั้งว่าการใช้เอ็ม 79 นั้นเป็นการใช้โดยฝ่ายกองกำลังติดอาวุธอย่างเดียว เพราะว่ากองกำลังทหาร หรือเจ้าหน้าที่ของเรานั้น ไม่มีการใช้เอ็ม 79 นี่คือจุดที่นำไปสู่การกดดันให้ผู้ที่เป็นแกนนำของการชุมนุม นั้น ประกาศยุติการชุมนุมในเวลาประมาณบ่ายโมง...”

- D ข้อมูล ทหารและผู้สื่อข่าวต่างประเทศเสียชีวิตเพราะโดนอาวุธเอ็ม 79 และโดน ยิงด้วยปืน
- C ข้อสรุป ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่กดดันให้แกนนำผู้ชุมนุมประกาศยุติการชุมนุม
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่การใช้เอ็ม 79 เป็นการใช้โดยฝ่ายกองกำลังติดอาวุธ เนื่องจาก กองกำลังทหาร หรือเจ้าหน้าที่ไม่มีการใช้เอ็ม 79

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

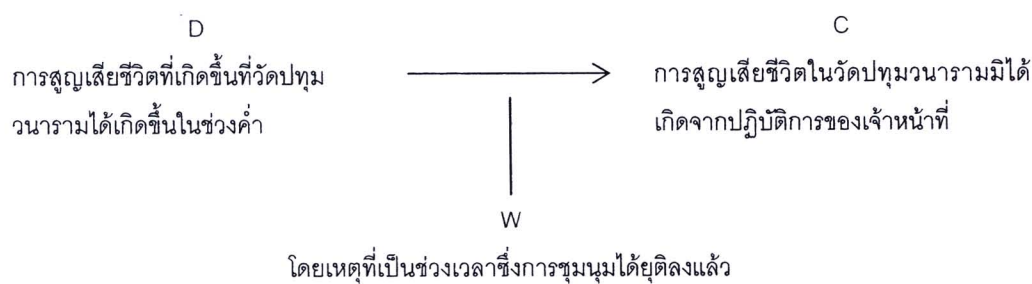
จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ที่ว่าทหารนั้นไม่ได้ทำร้ายประชาชน และผู้ที่ เสียชีวิตซึ่งหมายถึง ทหารหนึ่งนายและผู้สื่อข่าวต่างประเทศนั้น เกิดจากการโดนอาวุธเอ็ม 79 ทั้งนี้ เพราะกองกำลังทหารหรือเจ้าหน้าที่ไม่มีการใช้เอ็ม 79 แต่เป็นกองกำลังติดอาวุธที่ทำร้าย ประชาชน

ประเด็น ผู้เสียชีวิต 6 ศพ ที่วัดปทุมวนาราม

“...เหตุการณ์ฯ หนึ่งซึ่งสร้างความสะเทือนใจอย่างมากก็คือ ปัญหาของการสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นที่วัด ปทุมฯ หรือบริเวณใกล้เคียง เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในช่วงค่ำ ซึ่งเป็นช่วงที่การชุมนุมได้ยุติลงแล้ว และไม่ได้มี ปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเหตุการณ์นี้จะต้องมีการหาข้อเท็จจริงต่อไป และขณะนี้เราได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น จากการชันสูตรศพ ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นเลย...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นที่วัดปทุมวนารามได้เกิดขึ้นในช่วงค่ำ
- C ข้อสรุป การสูญเสียชีวิตในวัดปทุมวนารามมิได้เกิดจากปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่เป็นช่วงเวลาซึ่งการชุมนุมได้ยุติลงแล้ว

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีใ้มน้ำใจเพื่อชี้แจง และสร้างความชอบธรรมให้กับ การเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม ว่ามิได้เกิดจากน้ำมือของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะใน กรณีที่มีผู้เสียชีวิตจากการถูกยิงในวัดปทุมวนาราม โดยอ้างเหตุผลว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นใน ช่วงเวลาค่ำ แต่เจ้าหน้าที่ทหารได้ยุติการสลายการชุมนุมไปแล้วตั้งแต่ช่วงเย็น ดังนั้นผู้เสียชีวิตทั้ง 6 นั้น มิได้เกิดจากการกระทำของฝ่ายเจ้าหน้าที่ทหาร (แต่เป็นบุคคลกลุ่มติดอาวุธที่แอบแฝงเข้า มา)

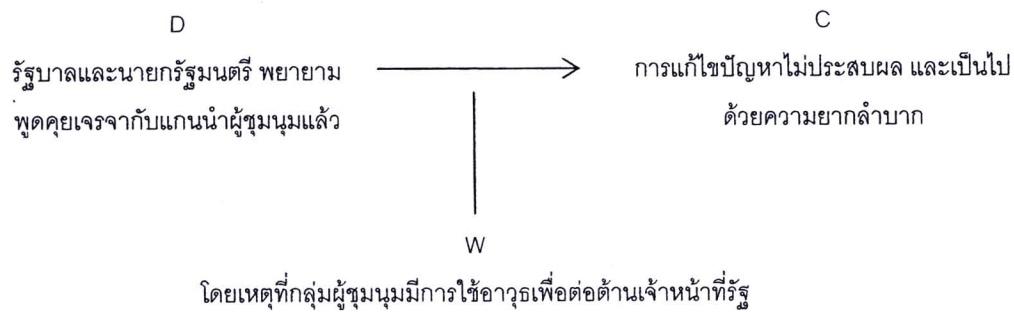
ประเด็น การชี้แจงต่อทูตานุทูตและผู้สื่อข่าวต่างประเทศประเด็นการเจรจากับผู้ชุมนุม

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ทางรัฐบาลโดยตัวท่านนายกรัฐมนตรีเอง ก็มีการพูดคุยเจรจากับทางแกนนำกลุ่มแนว ร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือว่า นปช.ซึ่งออกมาเคลื่อนไหว ซึ่งต่อมาก็พบว่า ในส่วนของ กลุ่มผู้ชุมนุมนั้นก็มีการใช้อาวุธเพื่อที่จะต่อต้านเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยนะคะ ซึ่งก็ถือว่าเป็นงานที่ค่อนข้างจะ ยากลำบากของรัฐบาลที่จะต้องจัดการแก้ไขปัญหา...” (30 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล รัฐบาลและนายกรัฐมนตรี พยายามพูดคุยเจรจากับแกนนำผู้ชุมนุมแล้ว
- C ข้อสรุป การแก้ไขปัญหามีไม่ประสบผล และเป็นไปด้วยความยากลำบาก
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่กลุ่มผู้ชุมนุมมีการใช้อาวุธเพื่อต่อต้านเจ้าหน้าที่รัฐ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจเพื่อชี้แจงแก่คณะทูตานุทูตและสื่อมวลชน จากต่างประเทศ เกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์การชุมนุม โดยอ้างเหตุผลว่าการรับมือ นั้น เป็นไปด้วยความยากลำบาก ทั้งนี้รัฐบาลไทยได้พยายามที่จะรวมขอม ด้วยการเปิดให้มีการเจรจา แต่การแก้ไขปัญหาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้เพราะกลุ่มผู้ชุมนุมยังมีการใช้อาวุธเพื่อต่อต้าน และโจมตีเจ้าหน้าที่รัฐ (ดังนั้นจึงเป็นความชอบธรรมที่รัฐบาลจะสั่งการให้มีการสลายการชุมนุม)

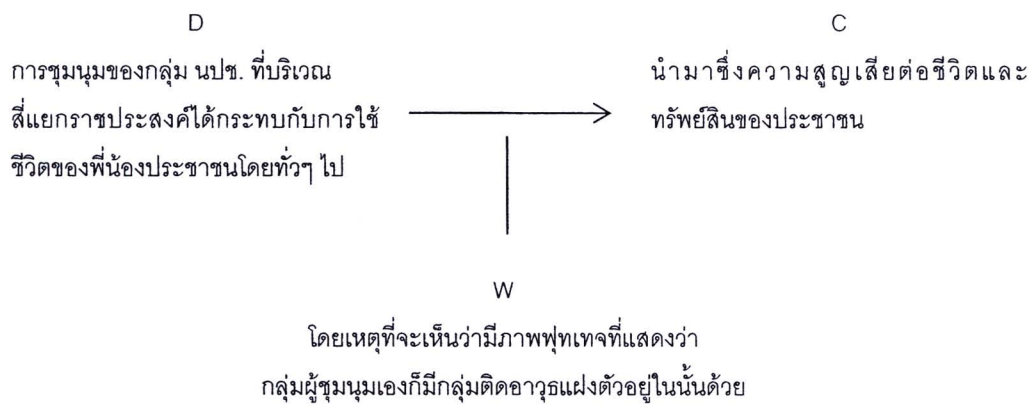
ประเด็น การชี้แจงต่อทูตานุทูตและผู้สื่อข่าวต่างประเทศประเด็นผลกระทบจากการชุมนุมที่แยกราชประสงค์

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : "...การชุมนุมของกลุ่ม นปช. ที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ได้กระทบกับการใช้ชีวิตของพี่น้องประชาชนโดยทั่วๆ ไป ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นเมื่อช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมาได้นำมา ซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน มีหลาย ๆ หลักฐานนะคะไม่ว่าจะเป็นภาพฟุตเทจที่หลายๆ คนก็คง จะได้เห็นกันไปแล้วว่าทางกลุ่มผู้ชุมนุมเองก็มีกลุ่มติดอาวุธแฝงตัวอยู่ในนั้นด้วย..." (30 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การชุมนุมของกลุ่ม นปช. ที่บริเวณสี่แยกราชประสงค์ได้กระทบกับการใช้ชีวิตของพี่น้องประชาชนโดยทั่วๆ ไป
- C ข้อสรุป นำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่จะเห็นว่ามีภาพฟุตเทจที่แสดงว่ากลุ่มผู้ชุมนุมเองก็มีกลุ่มติดอาวุธแฝงตัวอยู่ในนั้นด้วย

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น นายกรัฐมนตรีโน้มน้าวใจแก่คณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนจากต่างประเทศ และสร้างความชอบธรรมให้กับการเข้าสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม โดยชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงของการชุมนุม ที่สร้างผลกระทบกับการใช้ชีวิตของพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป และนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งนี้โดยการอ้างเหตุผลระบุว่า จากภาพพหุเทจที่แสดงว่ากลุ่มผู้ชุมนุมเองก็มีกลุ่มติดอาวุธแฝงตัวอยู่ในนั้นด้วย

3. การอ้างเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่าง (Argument by Sign)

การอ้างเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่าง เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยเป็นการยกเอาหลักฐานต่างๆ มาอ้าง มีลักษณะคล้ายกับการสืบสวน ทั้งนี้ จากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจโดยการแสดงเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่าง ตามแบบของสตีเฟน ทูลมิน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเด็น ความไม่ชัดเจนของข้อเสนอของแกนนำแนว นปช. ให้นายกรัฐมนตรียุบสภา

“...ความจริงเรายังไม่ทราบชัดเจนนะครับ ผมพูดตรงๆ ว่าขณะนี้ก็เป็นการพูดจาปราศรัยของแกนนำบางคน แล้วก็ต้องเรียนว่าบางคนเองพูด 2 วันก็ไม่ตรงกันนะครับ เช่น เมื่อก็บอกว่าลาออก บางคนก็บอกยุบสภา บางคนพูดว่ายุบสภา แต่วันก็พูดว่ายุบสภา นี่แค่หลักกิโลเมตรแรก มีเรื่องอื่นๆ ที่จะต้องตามมาอีก ก็แสดงให้เห็นว่ามันยังไม่ชัดเจน...” (14 มีนาคม 2553)

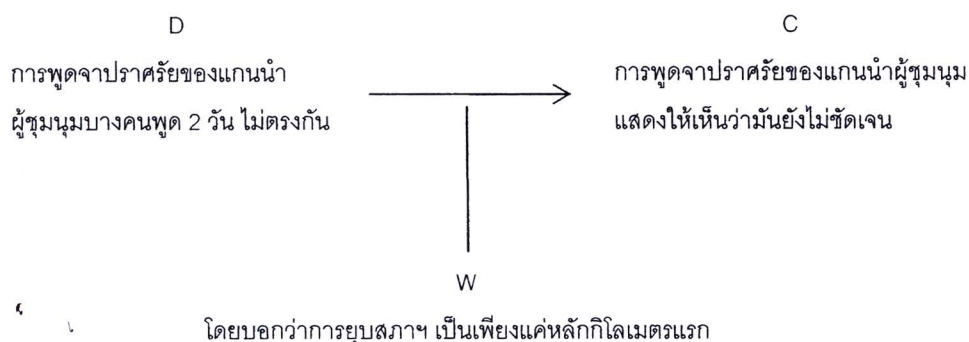
- D ข้อมูล

C ข้อสรุป
- การพูดจาปราศรัยของแกนนำผู้ชุมนุมบางคนพูด 2 วัน ไม่ตรงกัน

การพูดจาปราศรัยของแกนนำผู้ชุมนุมแสดงให้เห็นว่ามันยังไม่ชัดเจน

W ข้อเสนอแนะ บางคนบอกให้นายกรัฐมนตรีลาออก บางคนบอกให้ยุบสภา บางคน
บอกว่าการยุบสภา เป็นเพียงแค่หลักกิโลเมตรแรก

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้รับชมรายการเห็นว่า แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ (นปช.) ไม่อยู่กับร่องกับรอย และไม่มีคานาเชื่อถือ นอกจากนี้ยังหมายถึงเหตุผลของการเรียกร้องประชาธิปไตย อาจมีวาระซ่อนเร้นอื่นที่ไม่เป็นการดีต่อประเทศชาติ ซึ่งสามารถทำลายความชอบธรรมของการชุมนุมไปด้วย ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีกล่าวโดยอ้างเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่างว่า การพูดจาปราศรัยของแกนนำผู้ชุมนุม บางคนพูด 2 วัน ไม่ตรงกัน บอกว่าการยุบสภา เป็นเพียงแค่หลักกิโลเมตรแรก

ประเด็น ข้อเสนอของแกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ให้นายกรัฐมนตรียุบสภา

“...ผมยังมีความห่วงใยอยู่ครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกรณีที่ถ้าการยุบสภา แล้วปรากฏว่ายังมีความขัดแย้ง ยังมีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่ทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปอย่างสงบ กลายเป็นการเลือกตั้งที่เสี่ยงต่อความรุนแรง อันนั้นไม่ดีกับประเทศ...”

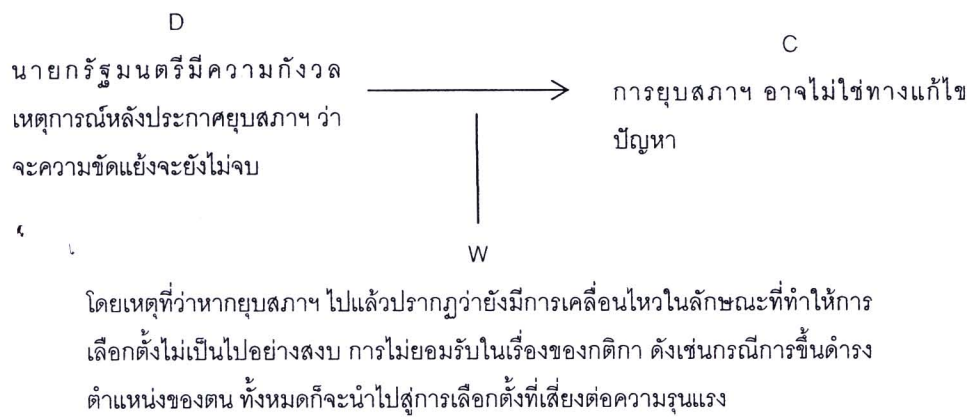
“..ถ้ายังเป็นการเลือกตั้งซึ่งบางฝ่ายกลางแกลงใจว่ากติกาที่ใช้ในการเลือกตั้งดีหรือไม่ดี เสร็จแล้วปรากฏว่าเลือกตั้งเสร็จเกิดการไม่ยอมรับกันอีกในเรื่องของกติกา อย่างเช่นที่มาโจมตีว่าการที่ผมเข้ามาไม่เป็นไปตามกติกา ความจริงนี้เป็นไปตามกติกา เนื่องจากพรรคที่ชนะเลือกตั้งครั้งนี้แล้วนี้ถูกวินิจฉัยว่าทุจริตเลือกตั้งแล้วก็มีบทลงโทษที่ชัดเจน ซึ่งพรรคนั้นก็ทราบ ตั้งแต่ตอนลงสมัครรับเลือกตั้งนะครับ อย่างนี้ถ้าเกิดมายุ่นกลับมาอย่างนี้ก็ไม่ใช่ว่าการแก้ไขปัญหาก็...”

D ข้อมูล นายกรัฐมนตรีมีความกังวลเหตุการณ์หลังประกาศยุบสภาว่าความขัดแย้งจะยังไม่จบ

C ข้อสรุป การยุบสภาอาจไม่ใช่ทางแก้ไขปัญหา

W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ว่าหากยุบสภาไปแล้วปรากฏว่ายังมีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่ทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปอย่างสงบ การไม่ยอมรับในเรื่องของกติกาดังเช่นกรณีการขึ้นดำรงตำแหน่งของตน ทั้งหมดก็จะนำไปสู่การเลือกตั้งที่เสี่ยงต่อความรุนแรง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

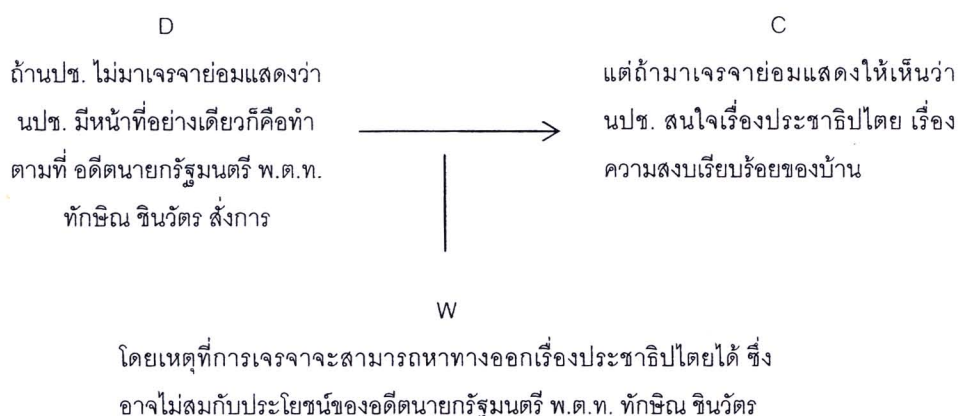
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ชมรายการเห็นว่าข้อเสนอของนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ในการให้ตนเองยุบสภานั้น อาจมีช่องทางออกที่ดี ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีกล่าวโดยอ้างเหตุผลโดยใช้สัญญาณบางอย่างในลักษณะแสดงความกังวลว่า หลังประกาศยุบสภา ความขัดแย้งจะยังไม่จบ โดยเหตุที่ว่าหากยุบสภาไปแล้วปรากฏว่ายังมีการเคลื่อนไหวในลักษณะที่ทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปอย่างสงบ การไม่ยอมรับในเรื่องของกติกา โดยยกตัวอย่างกรณีที่ตนเองนั้นขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก็ยังมีความขัดแย้งเกิดขึ้น โดยกล่าวหาว่าไม่เป็นไปตามกติกา ดังนั้นครั้งนี้ หากตนเองประกาศยุบสภาไป ก็ไม่มีหลักประกันใดๆว่า จะไม่นำไปสู่การเลือกตั้งที่เสี่ยงต่อความรุนแรง

ประเด็น การเจรจา

“...ทีนี้ผมก็ต้องถาม นปช. ว่าตกลง นปช. เนี่ย ถ้าอยากจะคุยเรื่องยุบสภาเพื่อช่วยกันบริหารจัดการในข้อเรียกร้องที่มีเหตุผลที่เป็นเรื่องของคนส่วนรวมคือการพัฒนาประชาธิปไตย จะคุยไหม หรือในที่สุดมีเรื่องอื่นอยู่ ต้องทำงานให้คนอื่นอยู่ก็คือคุณทักษิณฯ เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ยอมคุยเรื่องนี้ เพราะกลัวว่าถ้าคุยเรื่องนี้เนี่ย ในที่สุดเรามีทางออกเรื่องประชาธิปไตยกันเนี่ย มันไม่สมกับประโยชน์ของคุณทักษิณฯ ก็ต้องพิสูจน์กันนะครับ ถ้ามาเนี่ยก็คือเราแสดงให้เห็นว่า นปช. สนใจเรื่องประชาธิปไตย เรื่องความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ถ้าไม่มาเนี่ยผมก็ต้องตอบได้อย่างเดียวว่า นปช. มีหน้าที่อย่างเดียวก็คือทำตามที่คุณทักษิณฯ สั่ง...” (21 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล ถ่านปช. ไม่มาเจรจายอมแสดงว่า นปช. มีหน้าที่อย่างเดียวกันก็คือทำตามที
อดีตนายกรัฐมนตรื พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร สั่งการ
- C ข้อสรุป แต่ถ้ามาเจรจาย่อมแสดงให้เห็นว่า นปช. สนใจเรื่องประชาธิปไตย เรื่อง
ความสงบเรียบร้อยของบ้าน
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่การเจรจาจะสามารถหาทางออกเรื่องประชาธิปไตยได้ ซึ่งอาจ
ไม่สมกับประโยชน์ของอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร แต่ถ้า
มาเจรจาย่อมแสดงให้เห็นว่า นปช. สนใจเรื่องประชาธิปไตย เรื่องความ
สงบเรียบร้อยของบ้านเมือง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

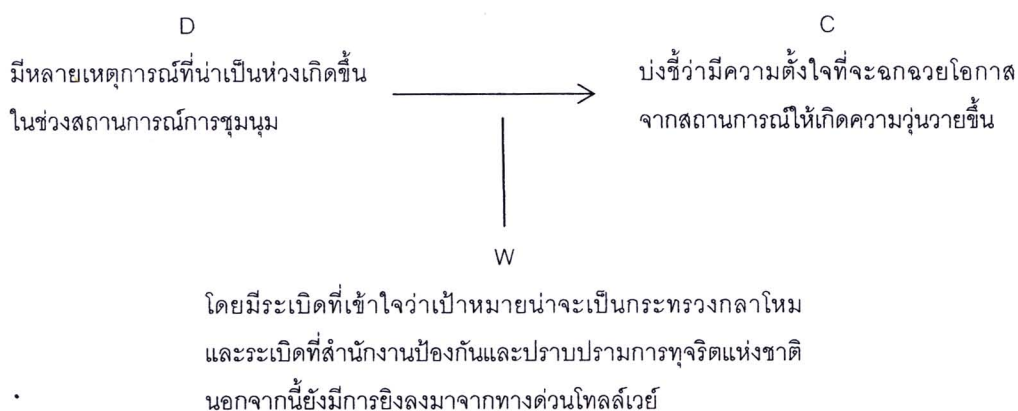
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารโน้มน้าวใจให้ผู้ชมรายการเห็นว่า แกนนำแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ไม่มีความชอบธรรมในการออกมาเรียกร้องยื่นข้อเสนอนี้ให้ตนเองยุบสภาฯ โดยอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่าง คือ การตั้งคำถามเกี่ยวกับท่าทีของแกนนำคนเสื้อแดงเกี่ยวกับการเตรียมดำเนินการเจรจาพูดคุยกับฝ่ายรัฐบาล กล่าวคือ หากแกนนำคนเสื้อแดงมีความกระตือรือร้นที่จะคิดหาทางออกให้แก่ชาติบ้านเมือง ก็สมควรที่จะเข้าร่วมการเจรจาที่จะจัดขึ้น แต่หากแกนนำคนเสื้อแดงไม่ยอมมาเจรจา ย่อมแสดงว่าแกนนำคนเสื้อแดงทำตามคำสั่งของอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่ไม่ต้องการให้มีการเจรจาเกิดขึ้น เนื่องจากวาระในการเจรจาหาทางออก ล้วนไม่เป็นผลดีแก่อดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เลย

ประเด็น เหตุระเบิดที่กระทรวงกลาโหม และการยิงปะทะกันที่โกลด์เวย์

“...ยังมีเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่น่าเป็นห่วง เมื่อคืนนี้ก็มีระเบิด มีการยิงที่ เข้าใจว่าเป้าหมาย น่าจะเป็นกระทรวงกลาโหม ก่อนหน้านั้นก็คือที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เมื่อ คืนนี้เหมือนกัน แต่ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาจะมีที่ยิงลงมาจากโกลด์เวย์ อย่างนี้เป็นต้น เหตุการณ์อย่างนี้ก็ยัง เป็นตัวบ่งบอกว่ายังมีคนตั้งใจที่จะฉกฉวยโอกาสจากสถานการณ์ให้เกิดความวุ่นวายขึ้น...” (21 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล มีหลายเหตุการณ์ที่น่าเป็นห่วงเกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์การชุมนุม
- C ข้อสรุป บ่งชี้ว่ามีความตั้งใจที่จะฉกฉวยโอกาสจากสถานการณ์ให้เกิดความวุ่นวายขึ้น
- W ข้อสนับสนุน โดยมีระเบิดที่เข้าใจว่าเป้าหมายน่าจะเป็นกระทรวงกลาโหม และระเบิดที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีการยิงลงมาจากทางด่วนโกลด์เวย์

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่านายกรัฐมนตรีได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนผู้รับชมรายการ ไม่ให้ความชอบธรรมแก่การชุมนุม และไม่สนับสนุนการชุมนุมของกลุ่มคนเลี้ยวแดง โดยอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า การชุมนุมทางการเมืองของแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เต็มไปด้วยการใช้ความรุนแรง และมีการกระทำที่ผิดกฎหมายอย่างหนัก คือมีระเบิดที่กระทรวงกลาโหม และระเบิดที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีการยิงระเบิดลงมาจากทางด่วนโกลด์เวย์

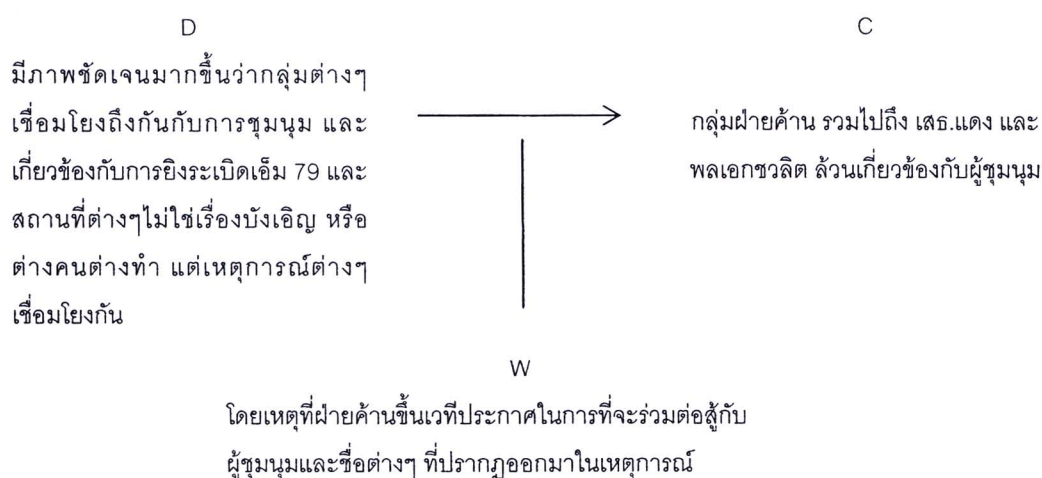
ประเด็น ความเกี่ยวโยงระหว่างผู้ชุมนุมกับกลุ่มต่างๆ

“...เราต้องยอมรับว่ามันเริ่มมีภาพเล็กๆ ที่มาประติดประต่อกันชัดเจนขึ้น ช่วงแรกจำได้ไหมครับ มันจะมีการชุมนุมในทางการเมืองอยู่ ก็ไม่ค่อยชัดเจนนักว่ากลุ่มนี้โยงกับกลุ่มไหนอย่างไรบ้าง และการทำงานของสภาฯ ก็มีฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และก็มีคนไปยิงระเบิด ยิงเอ็ม 79 หรือไปวางระเบิดตามที่ต่างๆ ก็อาจจะยังไม่ค่อยชัดเจนนักว่ามันกำลังเกิดอะไรขึ้น แต่ต่อมาก็ชัดเจนมากยิ่งขึ้นแล้วนะครับ ฝ่ายค้านก็ขึ้นเวที พูดง่ายๆ ก็เป็นประกาศในการที่จะร่วมทำงานการต่อสู้ครับ...”

“...คือผมบอกได้เลยนะครับว่า ชื่อต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในเหตุการณ์มันไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรือต่างคนต่างทำ จะเป็นชื่อเสธ.แดง จะเป็นชื่อพล.อ.ชวลิต จะเป็นชื่อแกนนำผู้ชุมนุม เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ผมคิดว่าขณะนี้เราเห็นชัดแล้วว่าไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ไม่ใช่ว่าคนนี้นวันนี้เกิดมาทำอย่างนี้ วันนี้เกิดอีกคนมาทำอีกอย่าง ไม่ใช่มันเชื่อมโยงกัน...” (25 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล มีภาพชัดเจนมากขึ้นว่ากลุ่มต่างๆ เชื่อมโยงถึงกันกับการชุมนุม และเกี่ยวข้องกับการยิงระเบิดเอ็ม 79 และสถานที่ต่างๆ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญหรือต่างคนต่างทำ แต่เหตุการณ์ต่างๆ เชื่อมโยงกัน
- C ข้อสรุป กลุ่มนักรบการเมืองฝ่ายค้าน รวมไปถึง เสธ.แดง และพลเอกชวลิต ล้วนเกี่ยวข้องกับผู้ชุมนุม
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ฝ่ายค้านขึ้นเวทีประกาศในการที่จะร่วมต่อสู้กับผู้ชุมนุมและชื่อต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในเหตุการณ์

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ผู้รับสารไม่ให้ความชอบธรรมและไม่สนับสนุนการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง โดยอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า กลุ่มฝ่ายค้าน รวมไปถึง พล.ต. ชิตติยะ สวัสดิผล (เสธ.แดง) และ พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ ล้วน

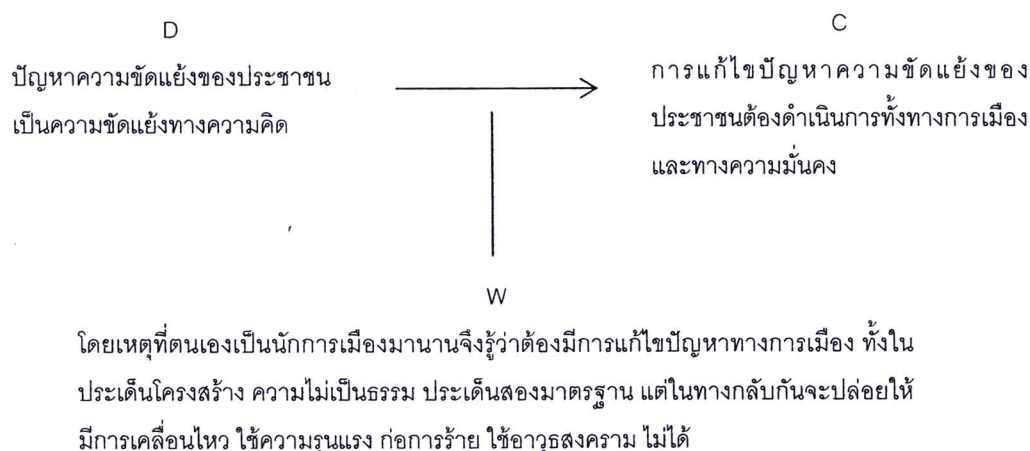
เกี่ยวข้องกับผู้ชุมนุม และเกี่ยวข้องกับการยิงระเบิดเอ็ม 79 และสถานที่ต่างๆ ทั้งนี้เห็นได้จากการที่นักการเมืองฝ่ายค้าน ขึ้นเวทีผู้ชุมนุมกลุ่มคนเสื้อแดง และประกาศว่าจะร่วมต่อสู้กับผู้ชุมนุม ดังนั้นชื่อต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในเหตุการณ์จึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ หรือต่างคนต่างทำ แต่ทั้งหมดล้วนมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน

ประเด็น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง

“...ถ้าจะบอกว่าเหตุการณ์สงบลงแล้ว ไม่ต้องหาคำตอบทางการเมืองกัน ไม่ใช่ครับ ผมทราบดีในฐานะนักการเมืองซึ่งอยู่กับการเมืองมานาน เห็นสถานการณ์อย่างนี้ เห็นความแตกแยกในทางความคิด ผมรู้ว่าอย่างไรก็ต้องมีคำตอบทางการเมือง และไม่ใช่เฉพาะเรื่องว่าจะยุบสภากันเมื่อไหร่ มันมีประเด็นโครงสร้าง ความไม่เป็นธรรม ประเด็นว่ากฎหมายที่บังคับใช้ทำอะไรให้คนมั่นใจมีมาตรฐานเดียว ซึ่งก็ต้องทำไป แต่ในทางกลับกันครับ วันนี้จะบอกว่ามีคำตอบทางการเมืองแล้ว เราจะได้ว่าเราปล่อยให้มีการเคลื่อนไหว มีการใช้ความรุนแรง มีการใช้การก่อการร้าย มีการใช้อาวุธสงคราม แล้วมาเป็นตัวชี้ว่าการเมืองเดินไปไหน เราก็ปล่อยให้เป็นอย่างนั้นไม่ได้...” (25 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล ปัญหาความขัดแย้งของประชาชนเป็นความขัดแย้งทางความคิด
- C ข้อสรุป การแก้ไขปัญหความขัดแย้งของประชาชนต้องดำเนินการทั้งทางการเมืองและทางความมั่นคง
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ตนเองเป็นนักการเมืองมานานจึงรู้ว่าต้องมีการแก้ไขปัญหทางการเมือง ทั้งในประเด็นโครงสร้าง ความไม่เป็นธรรม ประเด็นสองมาตรฐาน แต่ในทางกลับกันจะปล่อยให้มีการเคลื่อนไหว ใช้ความรุนแรง ก่อการร้าย ใช้อาวุธสงคราม ไม่ได้

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

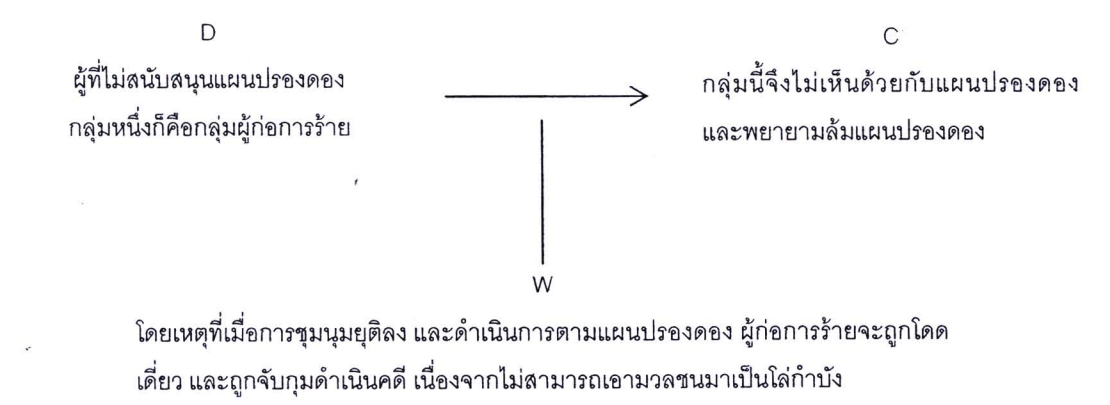
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารโน้มน้าวใจเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับ การดำเนินการทางกฎหมาย ในการสลายการชุมนุมวันที่ 10 เมษายน 2553 โดยอ้างเหตุผลจากการใช้ สัญญาฉบับอย่าง ระบุว่าตนเองนั้นเป็นนักการเมืองมานาน จึงรู้ว่าปัญหาความขัดแย้งของ ประชาชนเป็นความขัดแย้งทางความคิด ที่ต้องมีการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ในประเด็น โครงสร้างความเป็นธรรม ประเด็นสองมาตรฐาน ขณะที่การแก้ไขปัญหามาจากความมั่นคง ก็ไม่ สามารถปล่อยให้มีการเคลื่อนไหว ใช้ความรุนแรง ก่อการร้าย และมีการใช้อาวุธสงครามได้

ประเด็น การล้มแผนปรองดอง

“...ผมยืนยันได้เลยว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นตัวบ่งบอกว่า ผู้ที่ไม่สนับสนุนแผนการปรองดองที่ ชัดเจนที่สุดกลุ่มหนึ่ง ก็คือกลุ่มผู้ก่อการร้ายครับ เพราะเขารู้ว่าถ้าเมื่อไรก็ตามการชุมนุมยุติลง และแผน ปรองดองเดินหน้าได้แบบเต็มที่ กลุ่มเขาจะเป็นกลุ่มคนซึ่งแปลกแยกอยู่ในสังคม ถูกโดดเดี่ยว และจะต้องมีการ ดำเนินการถูกจับกุมดำเนินคดี เพราะเขาจะไม่สามารถเอามวลชนมาเป็นโล่กำบังได้ อีก มาเป็นกลุ่มที่ล้อมเขาได้อีก ต่อไป เพราะฉะนั้นอย่าได้แปลกใจนะครับว่า คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย แล้วก็ต้องมีความพยายามใน การที่จะสร้างความรุนแรง เพื่อที่จะล้มแผนของการปรองดอง...” (9 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล ผู้ที่ไม่สนับสนุนแผนปรองดองกลุ่มหนึ่งก็คือกลุ่มผู้ก่อการร้าย
- C ข้อสรุป กลุ่มนี้จึงไม่เห็นด้วยกับแผนปรองดอง และพยายามล้มแผนปรองดอง
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่เมื่อการชุมนุมยุติลง และดำเนินการตามแผนปรองดอง ผู้ก่อการร้ายจะถูกโดดเดี่ยว และถูกจับกุมดำเนินคดี เนื่องจากไม่สามารถเอามวลชนมาเป็นโล่กำบังได้อีก

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

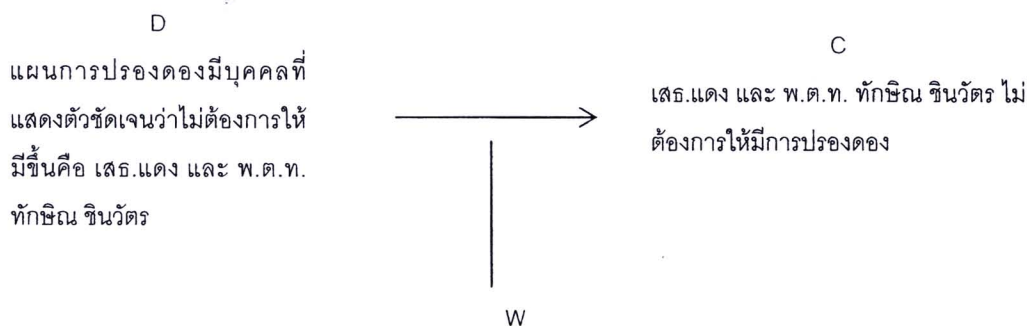
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่านายกรัฐมนตรีได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนผู้รับชมรายการ ไม่ให้ความชอบธรรมแก่การชุมนุม และไม่สนับสนุนการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง โดยอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า กลุ่มก่อการร้ายต้องการจะล้มแผนปรองดอง เนื่องจากหากแผนปรองดองเดินหน้าไปได้ด้วยดี มีผลทำให้กลุ่มก่อการร้ายต้องได้รับผลกระทบคือการถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย การไม่ได้รับความสนับสนุนจากประชาชน

ประเด็น เสธ.แดง และ พ.ต.ท. ทักษิณ เป็นผู้ที่ต้องการล้มแผนปรองดอง

“...คนที่แสดงตัวชัดเจนไม่เอาแผนปรองดองก็คือเสธ.แดงครับ แล้วก็มีพยายามอย่างยิ่งยวดในขณะนี้ที่จะไม่ให้การชุมนุมยุติลง และที่สำคัญก็คือว่า เสธ.แดง ก็พูดอย่างชัดเจนด้วยว่าขณะนี้ ก็พยายามที่จะไปติดต่อประสานงานกับแกนนำในภูมิภาค เพื่อมาคัดค้านแกนนำในส่วนกลาง ซึ่งในเบื้องต้นบอกว่าตอบรับกระบวนการของการปรองดอง และที่สำคัญก็คือเสธ.แดงบอกด้วยครับว่า เขาก็จะฟังจากคุณทักษิณ ซึ่งผมก็กล่าวพูดได้เช่นเดียวกันครับว่า คุณทักษิณนั้นไม่พอใจแผนปรองดองครับ เพราะในแผนปรองดองนั้นไม่มีอะไรที่เป็นคำตอบในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตัวของคุณทักษิณเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคดีความและเรื่องอื่นๆ...”

- D ข้อมูล แผนการปรองดองมีบุคคลที่แสดงตัวชัดเจนว่าไม่ต้องการให้มีขึ้นคือ เสธ.แดง และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร
- C ข้อสรุป เสธ.แดง และ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ไม่ต้องการให้มีการปรองดอง
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุเสธ.แดง พยายามติดต่อประสานงานกับแกนนำในภูมิภาค เพื่อคัดค้านแกนนำในส่วนกลาง ซึ่งตอบรับกระบวนการปรองดอง และเสธ.แดง ยังระบุว่าตนเองรับคำสั่งจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งแผนปรองดองไม่มีสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ พ.ต.ท.ทักษิณ เลย

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

โดยเหตุเสธ.แดง พยายามติดต่อประสานงานกับแกนนำในภูมิภาค เพื่อ
คัดค้านแกนนำในส่วนกลาง ซึ่งตอบรับกระบวนการปรองดอง และเสธ.แดง
ยังระบุว่าตนเองรับคำสั่งจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งแผนปรองดองไม่มี
สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ พ.ต.ท.ทักษิณ เลย

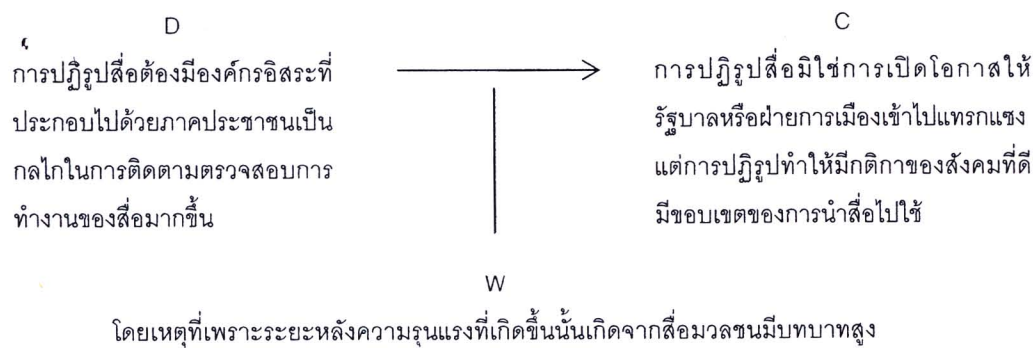
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ผู้ชมรายการ ไม่ให้ความชอบ
ธรรม และไม่สนับสนุนการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง โดยอ้างเหตุผลว่าการชุมนุมมิได้เกิดจาก
ความต้องการประชาธิปไตยอย่างบริสุทธิ์ใจ แต่มีวาระซ่อนเร้นอื่นๆ ที่ไม่เป็นผลดีแก่ประเทศชาติ
ทั้งนี้ ในส่วนนี้เป็นการกล่าวจากตอนที่แล้ว แต่ชี้ชัดว่าอดีตนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร
และ พล.ต. ชัดติยะ สวัสดิผล หรือ เสธ. แแดง เป็นผู้ที่ต้องการจะล้มแผนปรองดอง โดยอ้างเหตุผล
จากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า เสธ.แดง พยายามติดต่อประสานงานกับแกนนำในภูมิภาค
เพื่อคัดค้านแกนนำในส่วนกลาง ซึ่งตอบรับกระบวนการปรองดอง และ พล.ต. ชัดติยะ สวัสดิผล
หรือ เสธ.แดง ยังระบุว่าตนเองรับคำสั่งจาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ทั้งนี้ หากตีความต่อ
เนื่องมาจากการกล่าวในชุดก่อนหน้านี้ จะพบว่าอาจหมายถึงขนาดที่ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร
อาจเป็นกลุ่มเดียวกับผู้ก่อการร้าย

ประเด็น การปฏิรูปสื่อ

“...ควรจะต้องมีองค์กรอิสระที่ประกอบไปด้วยภาคประชาชนนะครับ ที่จะมาเป็นกลไกในการติดตาม
เพื่อตรวจสอบการทำงานของสื่ออย่างชัดเจนมากขึ้น ทั้งหมดนี้ผมยืนยันครับว่าจะต้องเดินไปสู่จุดที่ไม่ใช่เปิด
โอกาสให้รัฐหรือฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซงสื่อ แต่จะต้องมีกติกาของสังคมที่ดี ที่ขีดขอบเขตที่จำกัดนะครับ
สำหรับการที่จะมีการนำสื่อไปใช้ในทางที่ผิดนะครับ ซึ่งกระบวนการนี้ก็เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมาก
เพราะว่าเราต้องยอมรับว่าระยะหลังความรุนแรงที่เกิดขึ้น ความขัดแย้งที่ดูจะบานปลายได้ง่ายนั้น บทบาทของ
การใช้สื่อมีไม่น้อยเลยครับในการนำสังคมมาสู่จุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้นะครับ...” (9 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล การปฏิรูปสื่อต้องมียุทธศาสตร์ที่ประกอบไปด้วยภาคประชาชนเป็นกลไกในการติดตามตรวจสอบการทำงานของสื่อมากขึ้น
- C ข้อเสนอ การปฏิรูปสื่อมิใช่การเปิดโอกาสให้รัฐบาลหรือฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซงสื่อ
- W ข้อเสนอแนะ โดยเหตุที่การปฏิรูปต้องมียุทธศาสตร์ที่ดี มีขอบเขตของการนำเสนอไปใช้เพราะระยะหลังความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากสื่อมวลชนมีบทบาทสูง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

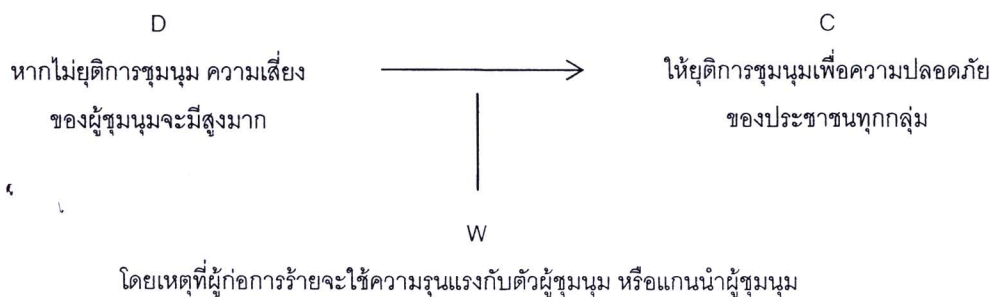
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้นำนวัตกรรมให้ประชาชนผู้รับชมรายการสนับสนุนแผนการปรองดองแห่งชาติ ในส่วนของการปฏิรูปสื่อ โดยการอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า ระยะหลังความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากสื่อมวลชนมีบทบาทสูง ดังนั้น การปฏิรูปสื่อต้องมียุทธศาสตร์ที่ประกอบไปด้วยภาคประชาชนเป็นกลไกในการติดตามตรวจสอบการทำงานของสื่อมากขึ้น ทั้งนี้ การปฏิรูปสื่อมิใช่การเปิดโอกาสให้รัฐบาลหรือฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซง แต่การปฏิรูปทำให้มียุทธศาสตร์ที่ดีมีขอบเขตของการนำเสนอไปใช้

ประเด็นการยุติชุมนุมคือทางออก

“...วันนี้ผมก็ต้องพูดกับกลุ่มที่ยังชุมนุมอยู่อย่างชัดเจน ทุกวันเวลาที่ผ่านไปในขณะนี้ เมื่อตอบรับกระบวนการปรองดองแล้ว แต่กลับยังไม่ยุติการชุมนุมนี้ครับ ความเสี่ยงจะมีสูงมาก กลุ่มผู้ก่อการร้ายนั้นแหละครับ เขาอาจจะใช้ความรุนแรงอีก และที่สำคัญก็คืออาจจะใช้ความรุนแรงกับตัวผู้ชุมนุมหรือแกนนำผู้ชุมนุมอย่าลังเลเลยครับ ถ้ายืนยันว่าจะเข้าร่วมกระบวนการปรองดอง รับผิดชอบการชุมนุมเสีย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตของพี่น้องประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม...” (9 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล หากไม่ยุติการชุมนุม ความเสี่ยงของผู้ชุมนุมจะมีสูงมาก
- C ข้อสรุป ให้ยุติการชุมนุมเพื่อความปลอดภัยของประชาชนทุกกลุ่ม
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ผู้ก่อการร้ายจะใช้ความรุนแรงกับผู้ชุมนุมหรือแกนนำผู้ชุมนุม

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้นิมนำหัวใจให้ประชาชนกลุ่มคนเลื้อยแดงยุติการชุมนุม ออกจากการชุมนุม โดยการอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า หากไม่ยุติการชุมนุม ความเสี่ยงของผู้ชุมนุมจะมีสูงมาก ผู้ก่อการร้ายจะใช้ความรุนแรงกับผู้ชุมนุมหรือแกนนำผู้ชุมนุม ดังนั้นจึงควรยุติการชุมนุมเพื่อความปลอดภัย

ประเด็น ภาพข่าวทหารทำร้ายประชาชน

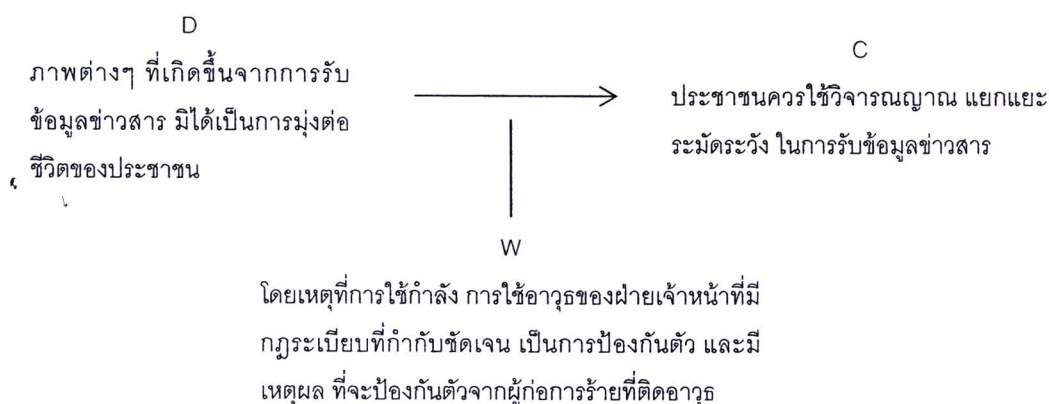
“...ในการที่เราติดตามข่าวสารต่างๆ นั้น ขอให้ใช้วิจารณญาณ แยกแยะ ระมัดระวัง เมื่อก็ก็นึกได้พูดไปแล้วว่าแรงจูงใจของการสร้างความสูญเสีย นั้น มาจากทางกองกำลังติดอาวุธ และผู้ก่อการร้ายเกือบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ขอให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจ การใช้กำลัง การใช้อาวุธของฝ่ายเจ้าหน้าที่ นั้น มีกฎระเบียบที่กำกับชัดเจน มีการชี้แจงว่าทั้งหมดเป็นเรื่องของการป้องกันตัว มีเป้าหมายที่สามารถที่จะต้องมีเหตุผลที่รองรับได้ เช่น การป้องกันชีวิต การเห็นผู้ก่อการร้ายที่ติดอาวุธ แล้วก็การใช้การปราบปราม ซึ่งจะไม่เป็นการมุ่งต่อชีวิตของพี่น้องประชาชน อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะยืนยันเกี่ยวข้องกับสถานการณ์...” (16 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล ภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการรับข้อมูลข่าวสาร มิได้เป็นการมุ่งต่อชีวิตของประชาชน

C ข้อสรุป ประชาชนควรใช้วิจารณญาณ แยกแยะ ระวังระมัดระวัง ในการรับข้อมูล ข่าวสาร

W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่การใช้กำลัง การใช้อาวุธของฝ่ายเจ้าหน้าที่มีกฎระเบียบที่ กำกับชัดเจน เป็นการป้องกันตัว และมีเหตุผล ที่จะป้องกันตัวจาก ผู้ก่อการร้ายที่ติดอาวุธ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

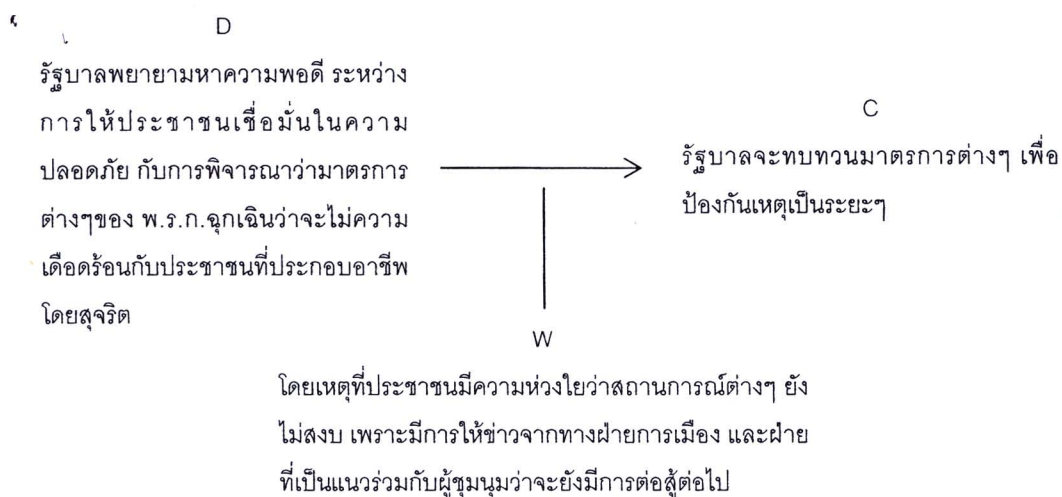
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อว่าการ ปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ทหารนั้นมิได้เป็นการมุ่งทำร้าย เอาชีวิตประชาชน ทั้งนี้โดยอ้างเหตุผล จากการใช้สัญญาณบางอย่าง ระบุว่าประชาชนควรใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร เพราะในความเป็นจริงแล้ว การใช้กำลัง การใช้อาวุธของฝ่ายเจ้าหน้าที่ มีกฎระเบียบที่กำกับ ชัดเจน ว่าเป็นการป้องกันตัว และมีเหตุผล ที่จะป้องกันตัวจากผู้ก่อการร้ายที่ติดอาวุธ

ประเด็น มาตรการป้องกันเหตุตาม พ.ร.ก. อุกเหิน

“...สำหรับการดูแลความปลอดภัยนั้น พี่น้องประชาชนก็มีความห่วงใยว่าสถานการณ์ต่างๆ นั้นอาจจะ ยังไม่สงบนิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังมีการให้ข่าวจากทางฝ่ายการเมืองบ้าง ฝ่ายที่เป็นแนวร่วมกับผู้ชุมนุมบ้าง ว่า จะยังมีการต่อสู้ต่อไป เพราะฉะนั้นวันนี้เราก็จะใช้วิธีการในการทบทวนมาตรการต่างๆ ที่ใช้อยู่ตามพระราช กำหนดนั้นเป็นระยะๆ การประกาศเคอร์ฟิวซึ่งสิ้นสุดลงไปเมื่อคืนที่ผ่านมา ขณะนี้เราก็จะทบทวนดูว่าหาความ พอดี ระหว่างการให้พี่น้องประชาชนมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัย กับการที่จะไม่ให้มาตรการดังกล่าว นั้น สร้างความเดือดร้อนกับพี่น้องประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต ...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล รัฐบาลพยายามหาความพอดี ระหว่างการให้ประชาชนเชื่อมั่นในความปลอดภัย กับการพิจารณาว่ามาตรการต่างๆ ของ พ.ร.ก.ฉุกเฉินว่าจะไม่ความเดือดร้อนกับประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต
- C ข้อสรุป รัฐบาลจะทบทวนมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันเหตุเป็นระยะๆ
- W ข้อสันนิษฐาน โดยเหตุที่ประชาชนมีความหวังโยว่าสถานการณ์ต่างๆ ยังไม่สงบ เพราะมีการให้ข่าวจากทางฝ่ายการเมือง และฝ่ายที่เป็นแนวร่วมกับผู้ชุมนุมว่าจะยังมีการต่อสู้ต่อไป

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนยอมรับ และเห็นด้วย กับการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) ทั้งนี้ โดยอ้างเหตุผลจากการใช้สัญญาณบางอย่างระบุว่า ประชาชนมีความหวังโยว่าสถานการณ์ต่างๆ ยังไม่สงบ เพราะมีการให้ข่าวจากทางฝ่ายการเมือง และฝ่ายที่เป็นแนวร่วมกับผู้ชุมนุมว่าจะยังมีการต่อสู้ต่อไป ดังนั้นรัฐบาลจะพิจารณาทบทวนมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันเหตุเป็นระยะๆ เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นในความปลอดภัย กับการพิจารณาว่ามาตรการต่างๆ ของ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) จะไม่ความเดือดร้อนกับประชาชนที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต

4. การอ้างเหตุผลโดยการเปรียบเทียบ (Argument by Analogy)

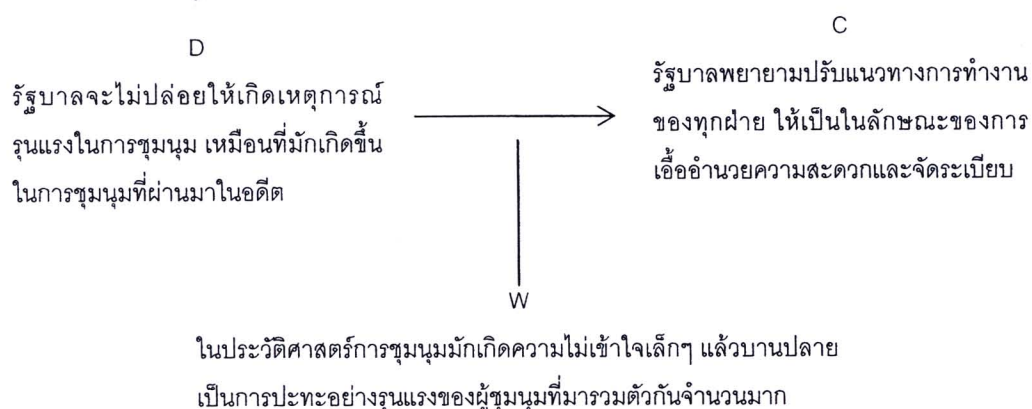
การอ้างเหตุผลโดยการเปรียบเทียบ เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยมีการกล่าวเปรียบเทียบเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเชื่อว่ามีลักษณะเหมือนกับอีกเหตุการณ์หนึ่ง เพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เห็นว่าเหตุผลของเหตุการณ์หนึ่งสามารถใช้ได้กับในอีกเหตุการณ์ ในทางกลับกัน เมื่อวิธีการที่แก้ไขสถานการณ์หนึ่งไม่สำเร็จ ดังนั้น อีกเหตุการณ์หนึ่งก็จะไม่ใช่วิธีการเดียวกันนั้น ทั้งนี้ จากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือน มีนาคม-พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจโดยการโต้แย้ง แสดงเหตุผลโดยการเปรียบเทียบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเด็น แนวทางการทำงานของเจ้าหน้าที่

“...ในประวัติศาสตร์หลายครั้งที่เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ บางที่เกิดจากความไม่เข้าใจเล็กๆ แล้วบานปลายได้ เพราะฉะนั้น 2 วัน 3 วันที่ผ่านมานี้รัฐบาลก็จึงพยายามปรับแนวทางการทำงานของทุกฝ่าย ให้เป็นในลักษณะของการเอื้ออำนวยความสะดวกและจัดระเบียบ เพื่อประโยชน์ของใครครับ ความจริงแล้วต้องบอกว่า เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ประโยชน์ของทุกฝ่ายก็คือบ้านเมืองสงบ...” (7 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล รัฐบาลจะไม่ปล่อยให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงในการชุมนุม เหมือนที่มักเกิดขึ้นในการชุมนุมที่ผ่านมาในอดีต
- C ข้อสรุป รัฐบาลพยายามปรับแนวทางการทำงานของทุกฝ่าย ให้เป็นในลักษณะของการเอื้ออำนวยความสะดวกและจัดระเบียบ
- W ข้อสนับสนุน ในประวัติศาสตร์การชุมนุมมักจะเกิดความไม่เข้าใจเล็กๆ แล้วบานปลาย เป็นการปะทะอย่างรุนแรงของผู้ชุมนุมที่มารวมตัวกันจำนวนมาก

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

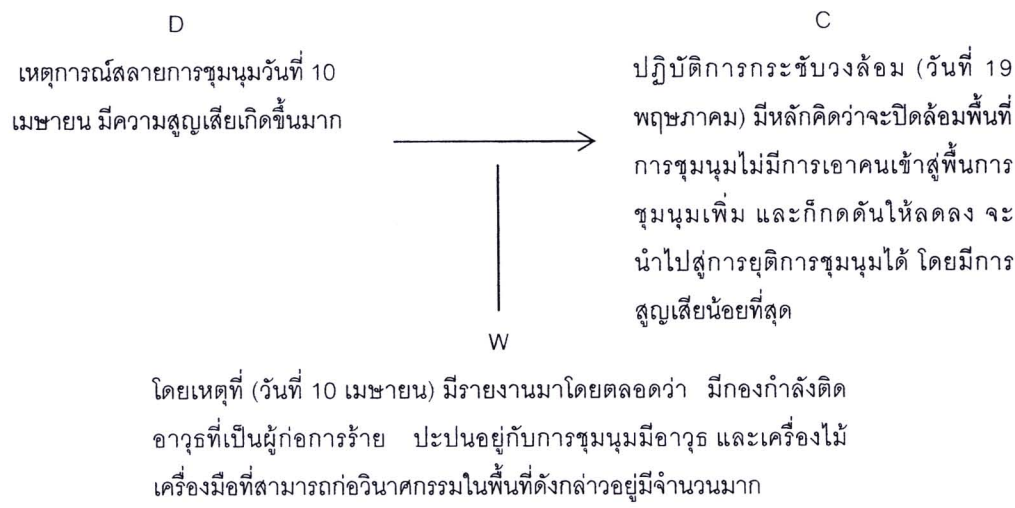
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนแนวทางการดูแล จัดระเบียบการชุมนุม โดยอ้างเหตุผลโดยการเปรียบเทียบลักษณะของการชุมนุมในอดีต (ซึ่งประเทศไทยมีมาหลายครั้ง) ที่มีการกระทบกระทั่งกันจากประเด็นกระทบกระทั่งกันเพียงเล็กน้อย แต่ก็บานปลายลุกลามได้ ดังนั้น รัฐบาลจะไม่ยอมให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น จึงได้พยายามปรับแนวทางการทำงานของทุกฝ่าย ให้เป็นในลักษณะของการเอื้ออำนวยความสะดวกและจัดระเบียบ

ประเด็น การชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม

“...เพราะประสบการณ์ของวันที่ 10 เมษายน ได้บ่งบอกว่ามีกองกำลังติดอาวุธที่เป็นผู้ก่อการร้ายปะปนอยู่กับการชุมนุม นอกจากนั้นก็มีรายงานมาโดยตลอดว่าอาวุธหรือสิ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นอาวุธตลอดจนเครื่องมือเครื่องมือที่สามารถก่อวินาศกรรมในพื้นที่ดังกล่าว นั้น ก็มีจำนวนมาก ตรงนี้ละครับคือแนวทางซึ่งทำให้เราได้ใช้ปฏิบัติการที่เรียกว่า การกระชับวงล้อม หลักคิดก็คือถ้าเราสามารถที่จะเริ่มปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมได้ ทำให้ไม่มีการนำเอาคนหรือประชาชนต่างๆ เข้ามาสู่ในพื้นที่ที่มีการชุมนุมเพิ่มขึ้น และกักตุนให้ลดลง โดยลำดับ น่าจะนำไปสู่การยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล เหตุการณ์สลายการชุมนุมวันที่ 10 เมษายน มีความสูญเสียเกิดขึ้นมาก
- C ข้อสรุป ปฏิบัติการกระชับวงล้อม (วันที่ 19 พฤษภาคม) มีหลักคิดว่าจะปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมไม่มีการเอาคนเข้าสู่พื้นที่การชุมนุมเพิ่ม และกักตุนให้ลดลง จะนำไปสู่การยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ (วันที่ 10 เมษายน) มีรายงานมาโดยตลอดว่ามีกองกำลังติดอาวุธที่เป็นผู้ก่อการร้ายปะปนอยู่กับการชุมนุมมีอาวุธ และเครื่องมือเครื่องมือที่สามารถก่อวินาศกรรมในพื้นที่ดังกล่าวอยู่มาก

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนแนวทางการสลายการชุมนุมในวันที่ 19 พฤษภาคม โดยอ้างเหตุผลโดยการเปรียบเทียบลักษณะของการสลายชุมนุมในวันที่ 10 เมษายนที่มีความสูญเสียเกิดขึ้นมากกว่า เพราะมีกองกำลังติดอาวุธที่เป็นผู้ก่อการร้าย ปะปนอยู่กับการชุมนุมมีอาวุธ และเครื่องมือเครื่องมือที่สามารถก่อวินาศกรรมในพื้นที่ดังกล่าวอยู่มีจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลจะไม่ยอมให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น จึงได้มีหลักคตินาสลายการชุมนุมวันที่ 19 พฤษภาคม ที่จะปิดล้อมพื้นที่การชุมนุมไม่มีการเอาคนเข้าสู่พื้นที่การชุมนุมเพิ่ม และกักตุนให้ลดลง จะนำไปสู่การยุติการชุมนุมได้ โดยมีการสูญเสียน้อยที่สุด

5. การอ้างเหตุผลโดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ (Argument from Authority)

การอ้างเหตุผลโดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยมีการกล่าวอ้างบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวถึง หรืออำนาจหน้าที่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวถึง ในลักษณะที่เน้นถึงความน่าเชื่อถือที่ผู้โน้มน้าวจะสามารถนำมาอ้างอิงถึงได้ ทั้งนี้ ประเด็นที่กล่าวจะสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ขนาดไหน ขึ้นอยู่กับความน่าเชื่อถือของบุคคล องค์กร หรือ สถาบัน ที่ผู้โน้มน้าวอ้างถึง และจากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมืองเดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจโดยการแสดงเหตุผลตามแบบของ สตีเฟน ทูลมิน ซึ่งอ้างเหตุผลโดยการอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ มีประเด็นตัวอย่างดังต่อไปนี้

ประเด็น เศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น

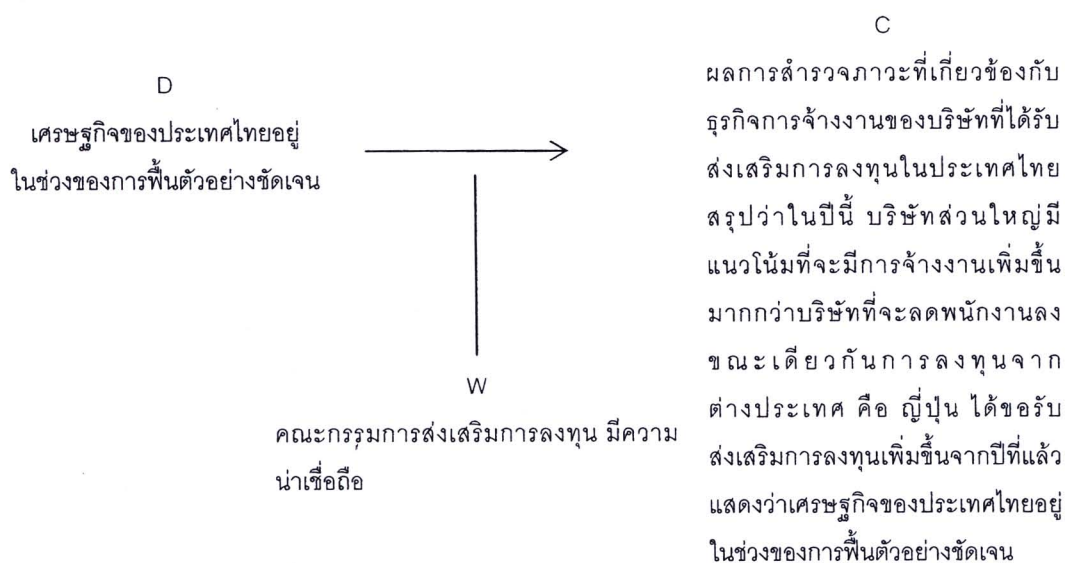
“...สัปดาห์ที่ผ่านมา เราก็มีตัวเลขเพิ่มเติมเรื่องของเศรษฐกิจว่าเราอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวอย่างชัดเจนในการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนนั้น เราก็มีตัวเลขเพิ่มเติมเข้ามาะครับ ตัวเลขแรกก็เป็นการสำรวจภาวะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการจ้างงานของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย ซึ่งผลของการสำรวจปีนี้แตกต่างกับปีที่แล้วเวลาเดียวกันเนี่ยโดยสิ้นเชิงนะครับ ปีที่แล้วมีแต่บริษัท ห้างร้านที่บอกว่าไม่ปรับลดคนงานก็จะจ้างงานเท่าเดิม แต่ปีนี้นั้นส่วนใหญ่จะไปแนวโน้มที่บอกว่าจะต้องมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นนะครับ มีบางส่วนที่บอกว่าเท่าเดิม และมีน้อยบริษัทมากครับ แทบจะนับว่าเป็นหลักหน่วยได้ที่บอกว่าอาจจะต้องมีการปรับลดพนักงานลงนะครับ ขณะเดียวกันการลงทุนจากต่างประเทศ แม้กระทั่งประเทศญี่ปุ่นซึ่งหลายคนกังวลนะครับว่า ในกรณีของมาบตาพุดจะมีผลกระทบ ก็ปรากฏว่า 2 เดือนแรกนั้น นักลงทุนจากญี่ปุ่นก็ได้ขอรับส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว นะครับในระยะเวลาเดียวกัน อย่างนี้เป็นต้น...” (7 มีนาคม 2553)

D ข้อมูล เศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวอย่างชัดเจน

C ข้อสรุป การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีผลการสำรวจภาวะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการจ้างงานของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยสรุปว่าในปีนี้ บริษัทส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากกว่าบริษัทที่จะลดพนักงานลง ขณะเดียวกันการลงทุนจากต่างประเทศ คือ ญี่ปุ่น ได้ขอรับส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว แสดงว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวอย่างชัดเจน

D ข้อสนับสนุน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

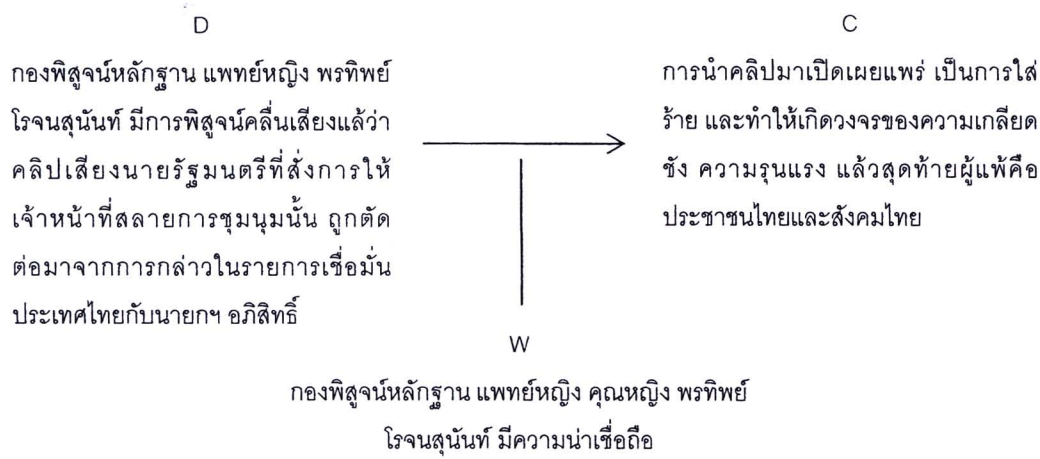
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้นำนวนใจให้ประชาชนเห็นถึงความคืบหน้า และประสิทธิผลในการบริหารประเทศของรัฐบาล โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ในการประชุมมีผลการสำรวจภาวะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการจ้างงานของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยสรุปว่าในปีนั้น บริษัทส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากกว่าบริษัทที่จะลดพนักงานลง ขณะเดียวกันการลงทุนจากต่างประเทศ คือ ประเทศญี่ปุ่น ได้ขอรับส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว แสดงว่าเศรษฐกิจของประเทศ ไทยอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวอย่างชัดเจน

ประเด็น คลิปเสียงนายกรัฐมนตรื

“...ที่ผมไม่สบายใจก็คือ ยังคงมีการเอาคลิปเสียงตัดต่อ ไปเผยแพร่ ซึ่งหาว่าผมเคยสั่งการฆ่า เขา พิสูจน์กันหมดแล้ว กองพิสูจน์หลักฐาน คุณหมอพริตตี้ฯ ใครต่อใครเอาคลื่นเสียงมาให้ดูเลยว่าตัดมาจาก รายการเชื่อมั่นประเทศไทยฯ นี่แล้วก็ไปใส่ อย่างนี้เราก็บอกว่า ผมก็ไม่เข้าใจว่าคนที่ทำนี้จะทำไปทำไม การที่ เกิดความรุนแรงขึ้น ท่านก็บอกก็น่าไปสู่ชัยชนะอะไรก็ไม่ทราบ ไม่มีชัยชนะอะไรหรอกครับที่ได้มาด้วยความ รุนแรงแล้วจะยั่งยืน มีแต่จะทำให้เกิดวงจรของความเกลียดชัง ของความรุนแรง แล้วสุดท้ายถามว่าใครแพ้ครับ คือใครชนะไม่รู้ แต่ที่แน่ๆ คือประชาชนไทย สังคมไทย...” (7 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล กองพิสูจน์หลักฐาน แพทย์หญิง พรทิพย์ โรจนสุนันท์ มีการพิสูจน์คลื่น เสียงแล้วว่าคลิปเสียงนายกรัฐมนตรืที่สั่งการให้เจ้าหน้าที่สลายการชุมนุม นั้น ถูกตัดต่อมาจากการกล่าวในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์
- C ข้อสรุป การนำคลิปมาเปิดเผยแพร่ เป็นการใส่ร้าย และทำให้เกิดวงจรของความ เกลียดชัง ความรุนแรง แล้วสุดท้ายผู้แพ้คือประชาชนไทยและสังคมไทย
- W ข้อสนับสนุน กองพิสูจน์หลักฐาน แพทย์หญิง พรทิพย์ โรจนสุนันท์ มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

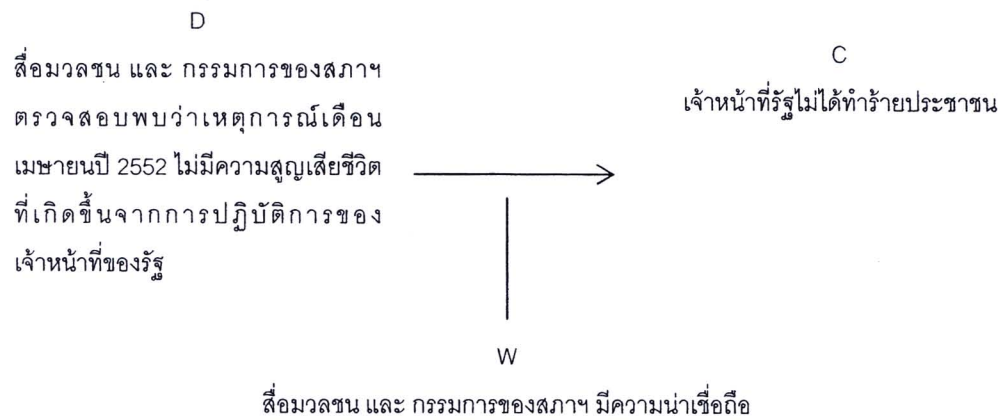
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อเกี่ยวกับคลิปเสียงที่ตนเองสั่งการให้มีการสลายการชุมนุม โดยแสดงเหตุผลอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง กองพิสูจน์หลักฐาน แพทย์หญิง คุณหญิง พรทิพย์ โรจนสุนันท์ ที่ได้ทำการพิสูจน์คลื่นเสียงว่า คลิปเสียงดังกล่าวถูกตัดต่อมาจากการกล่าวในรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ดังนั้น การนำคลิปมาเปิดเผยแพร่ จึงเป็นการใส่ร้าย และทำให้เกิดวงจรของความเกลียดชัง ความรุนแรง แล้วสุดท้ายผู้แพ้คือประชาชนไทยและสังคมไทย

ประเด็น การสลายการชุมนุมเมื่อเมษายนปี 2552

“...เหตุการณ์เดือนเมษายนปีที่แล้วที่มักจะมีการไปอ้างว่ารัฐบาลเป็นผู้สร้างสถานการณ์นั้น การตรวจสอบเหตุการณ์ต่างๆ ไม่ใช่เฉพาะโดยสื่อมวลชน แต่ว่าโดยกรรมการของสภาฯ โดยกลุ่มต่างๆ ชัดเจนครับ ว่าไม่มีความสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ของรัฐเลย ...”

- D ข้อมูล สื่อมวลชน และ กรรมการของสภาฯ ตรวจสอบพบว่าเหตุการณ์เดือนเมษายนปี 2552 ไม่มีความสูญเสียชีวิตที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- C ข้อสรุป เจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้ทำร้ายประชาชน
- W ข้อสนับสนุน สื่อมวลชน และ กรรมการของสภาฯ มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

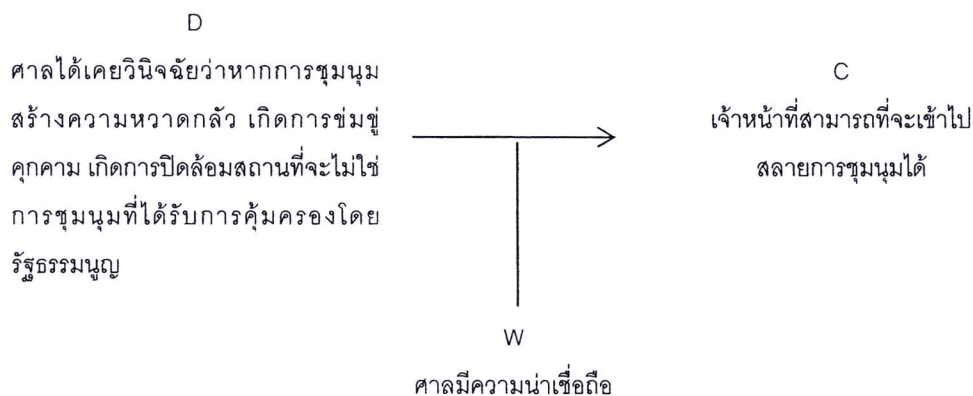
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ทหาร และเจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้ทำร้ายประชาชน โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง สื่อมวลชน และ กรรมการของสภาฯ ที่ได้ตรวจสอบพบว่าเหตุการณ์เดือนเมษายนปี 2552 ไม่มีความสูญเสีย ชีวิตที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประเด็น ศาลวินิจฉัยการชุมนุมที่ขัดต่อกฎหมาย

“...แต่ถ้าการชุมนุมนั้นมีลักษณะในการที่จะไปสร้างความหวาดกลัว เกิดการข่มขู่คุกคาม เกิดการปิด ล้อมสถานที่ที่ไม่สามารถที่จะทำให้เจ้าหน้าที่หรือประชาชนใช้ชีวิตตามปกติได้ กรณีเช่นนั้นทางศาลได้เคยวินิจฉัย ว่าจะไม่ใช้การชุมนุมที่ได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ ซึ่งโดยหลักความหมายจริงๆ ก็คือว่าเจ้าหน้าที่สามารถ ที่จะไปสลายการชุมนุมได้...” (14 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล ศาลได้เคยวินิจฉัยว่าหากการชุมนุมสร้างความหวาดกลัว เกิดการข่มขู่ คุกคาม เกิดการปิดล้อมสถานที่ที่ไม่ใช่การชุมนุมที่ได้รับการคุ้มครอง โดยรัฐธรรมนูญ
- C ข้อสรุป เจ้าหน้าที่สามารถที่จะเข้าไปสลายการชุมนุมได้
- W ข้อสนับสนุน ศาลมีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนให้ความชอบธรรมกับ
การเข้าสลายการชุมนุมของเจ้าหน้าที่ โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง ศาล ที่ได้
วินิจฉัยว่า หากการชุมนุมสร้างความหวาดกลัว เกิดการข่มขู่คุกคาม มีการปิดล้อมสถานที่ จะไม่ใช่
การชุมนุมที่ได้รับการคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญ ดังนั้นเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปสลายการชุมนุมได้

ประเด็น การต่ออายุการใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคง

“...มีการพูดถึงเรื่องของการใช้กฎหมายความมั่นคงนะครับ ซึ่งจะสิ้นสุดในวันอังคารนี้ก็ขอเรียนครับว่า
ขณะนี้ได้ให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบฝ่ายความมั่นคงนั้นไปประเมินว่าจะมีการต่ออายุในเรื่องของ
การประกาศพื้นที่ความมั่นคงหรือไม่ ถ้าหากยังมีการชุมนุมซึ่งมีคนจำนวนมากอยู่ ก็คงจะประกาศต่อไปอีกระยะ
หนึ่งครับ...” (21 มีนาคม 2553)

- D ข้อมูล

C ข้อสรุป

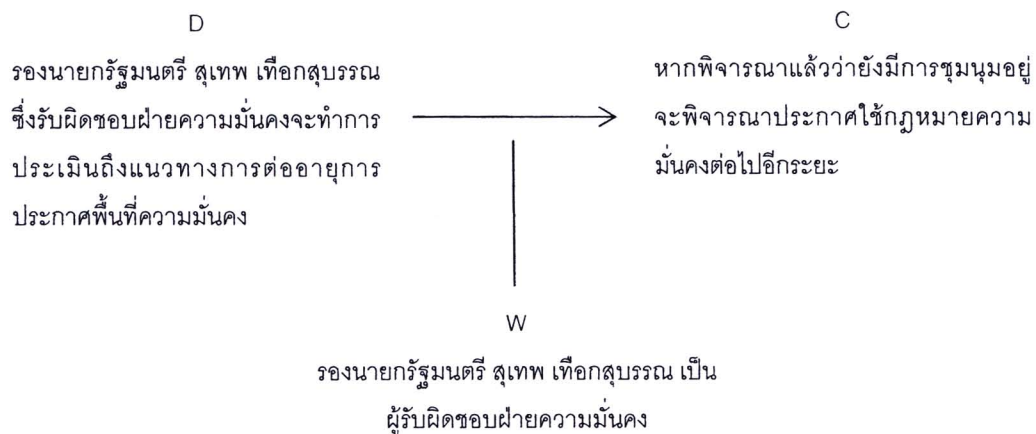
W ข้อสนับสนุน

รองนายกรัฐมนตรี สุเทพ เทือกสุบรรณ ซึ่งรับผิดชอบฝ่ายความมั่นคงจะ
ทำการประเมินถึงแนวทางการต่ออายุการประกาศพื้นที่ความมั่นคง

หากพิจารณาแล้วยังมีการชุมนุมอยู่ จะพิจารณาประกาศใช้กฎหมาย
ความมั่นคงต่อไปอีกระยะ

รองนายกรัฐมนตรี สุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นผู้รับผิดชอบฝ่ายความมั่นคง

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

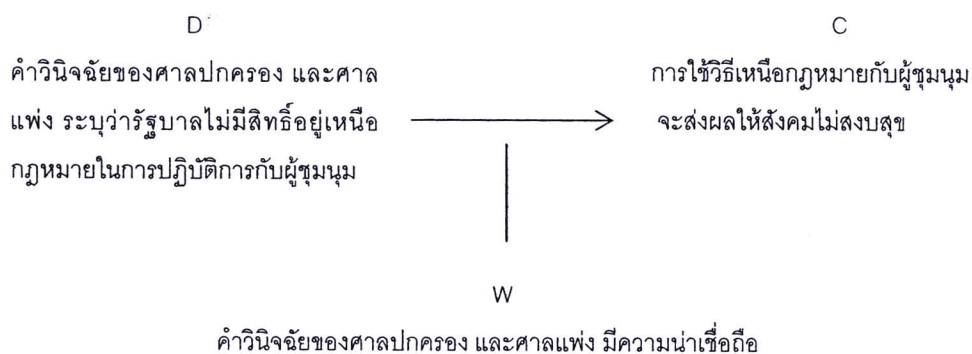
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนให้เห็นถึงความจำเป็น หากต้องมีการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงต่อไปอีกระยะ โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง รองนายกรัฐมนตรี สุเทพ เทือกสุบรรณ ซึ่งรับผิดชอบฝ่ายความมั่นคง ที่จะทำการ ประเมินถึงแนวทางการต่ออายุการประกาศพื้นที่ความมั่นคง ว่าหากพิจารณาแล้วยังมีการ ชุมนุมอยู่ จะพิจารณาประกาศใช้กฎหมายความมั่นคงต่อไปอีกระยะ

ประเด็น ขอบเขตปฏิบัติการของรัฐบาล

“...ศาลย้าอนันท์ทั้งศาลปกครอง ทั้งศาลแพ่ง รัฐบาลอยู่เหนือกฎหมายไม่ได้ แม้จะต่อสู้กับคนที่ทำผิด กฎหมาย รัฐบาลก็ไม่มีสิทธิ์อยู่เหนือกฎหมาย และผมต้องย้ำว่าถ้ารัฐบาลคิดใช้วิธีเหนือกฎหมาย สังคมไม่สงบ สุขครับ สังคมไม่มีวันสงบสุขได้ ถ้ารัฐบาลใช้วิธีเหนือกฎหมายเพื่อกำสัดถาวรกรณีใดสถานการณ์หนึ่งใน ห้วงเวลาใดห้วงเวลาหนึ่ง...” (4 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล คำวินิจฉัยของศาลปกครอง และศาลแพ่ง ระบุว่ารัฐบาลไม่มีสิทธิ์อยู่เหนือกฎหมายในการปฏิบัติการกับผู้ชุมนุม
- C ข้อสรุป การใช้วิธีเหนือกฎหมายกับผู้ชุมนุม จะส่งผลให้สังคมไม่สงบสุข
- W ข้อสนับสนุน คำวินิจฉัยของศาลปกครอง และศาลแพ่ง มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

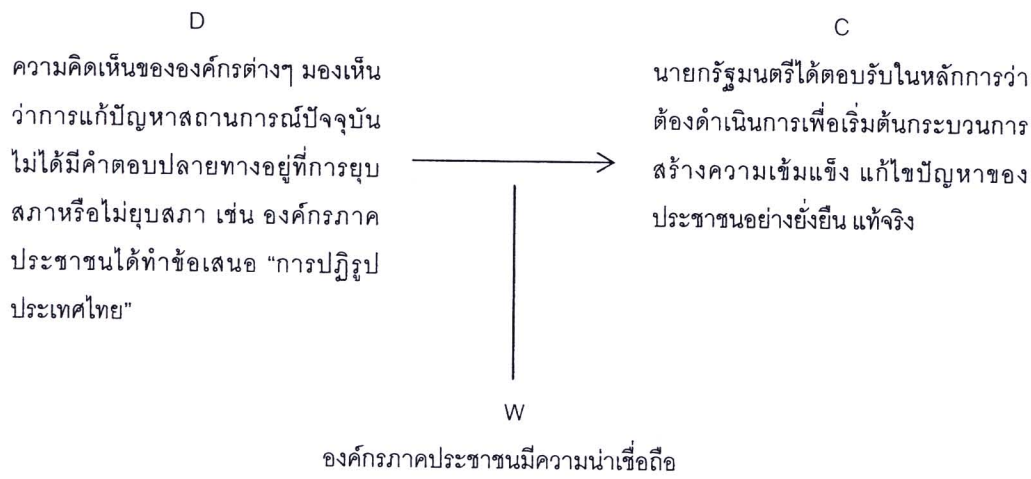
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อในคำยืนยันของตนเองว่าจะไม่มีการใช้ความรุนแรงกับผู้ชุมนุม ทั้งนี้โดยการอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้หมายถึง คำวินิจฉัยของศาลปกครอง และศาลแพ่ง ระบุว่ารัฐบาลไม่มีสิทธิอยู่เหนือกฎหมายในการปฏิบัติกรกับผู้ชุมนุม

ประเด็น การปฏิรูปประเทศไทย

“...ความคิดเห็นขององค์กรต่างๆ ขณะนี้หลังไหลเข้ามามากครับ มองเห็นว่าการแก้ปัญหาสถานการณ์ปัจจุบันไม่ได้มีคำตอบปลายทางอยู่ที่เรื่องของการจะยุบสภาหรือไม่ยุบสภา แต่ต้องการที่จะใช้โอกาสนี้ในการพลิกไปสู่การแก้ไขปัญหาเรื่องของโครงสร้างความเป็นธรรม อย่างเป็นระบบ ผมได้มีโอกาสพบปะกับหลายกลุ่มที่เป็นองค์กรภาคประชาชน และทำข้อเสนอมา เขาจะใช้คำว่าปฏิรูปประเทศไทย ซึ่งผมได้ตอบรับในหลักการว่าเรื่องนี้ต้องดำเนินการครับ แม้ว่าจะไม่เสร็จอยู่ในอายุของรัฐบาลชุดนี้ แต่รัฐบาลพร้อมที่จะเริ่มต้นกระบวนการนี้ให้เกิดความเข้มแข็งที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนคนทั่วไปอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง ซึ่งขณะนี้ก็จะมีการระดมกำลังของภาคประชาชนในส่วนต่างๆ นั้น จัดทำกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องต่อไป...” (25 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล ความคิดเห็นขององค์กรต่างๆ มองเห็นว่าการแก้ปัญหาสถานการณ์ปัจจุบันไม่ได้มีคำตอบปลายทางอยู่ที่การยุบสภาหรือไม่ยุบสภา เช่น องค์กรภาคประชาชนได้ทำข้อเสนอ “การปฏิรูปประเทศไทย”
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรีได้ตอบรับในหลักการว่าต้องดำเนินการเพื่อเริ่มต้นกระบวนการสร้างความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างยั่งยืน
- W ข้อเสนอแนะ องค์กรภาคประชาชนมีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจประชาชนให้เห็นถึงความจำเป็นและคุณูปการของการปฏิรูปประเทศไทย โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง องค์กรภาคประชาชน ที่มองเห็นว่าการแก้ปัญหาสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่ได้มีคำตอบปลายทางอยู่ที่การยุบสภา หรือไม่ แต่ต้ององค์กรภาคประชาชนได้ทำข้อเสนอ “การปฏิรูปประเทศไทย” ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ตอบรับในหลักการว่า ต้องดำเนินการเพื่อเริ่มต้นกระบวนการสร้างความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างยั่งยืน แท้จริง

ประเด็น ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับแผนปรองดอง

“...ในแผนทั้ง 5 ข้อนั้นไม่มีส่วนใดทั้งสิ้นครับ ที่จะไปเป็นการนิรโทษกรรมในคดีอาญาต่างๆ ผู้ที่กระทำ ความผิดมีความผิดเหมือนเดิม จะต้องถูกดำเนินคดีเหมือนเดิม เป้าหมายของเราก็คือการจับกุมดำเนินคดี ซึ่ง ในขณะนี้ก็จะเห็นครับว่าหน่วยงานต่างๆ ก็ทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือดีเอสไอนั้นสามารถที่จะดำเนินการหรือดำเนินคดีในเรื่องนี้ มีความก้าวหน้าไปมาก เพราะว่าได้มีการจับกุม ทั้งคน ทั้งมีการยึดอาวุธ มีการสอบสวนแล้วสามารถที่จะขยายผลมองเห็นภาพของเครือข่ายของการก่อการร้าย ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้อะครับ ไม่มีตรงไหนเลยในแผนของการปรองดองที่บอกว่า เราไปจับมือไป สมยอมไปปรองดองกับผู้ก่อการร้าย พี่น้องประชาชนจะได้มีความมั่นใจ...” (9 พฤษภาคม 2553)

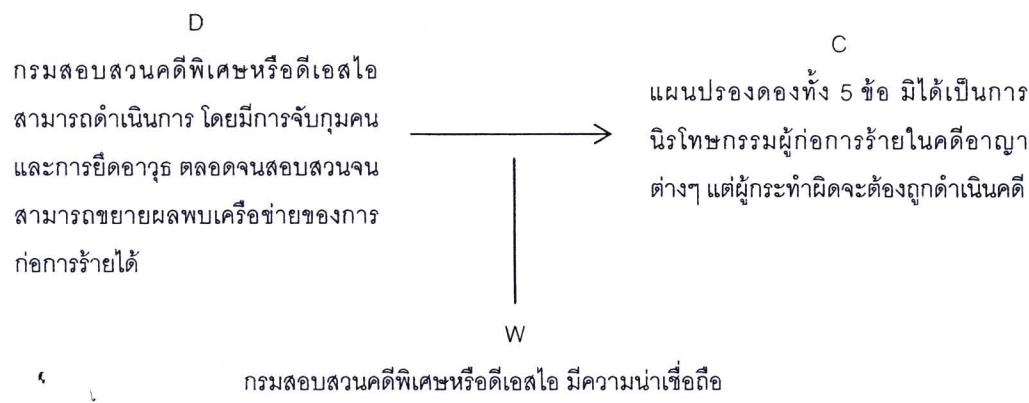
- D ข้อมูล

กรมสอบสวนคดีพิเศษหรือดีเอสไอสามารถดำเนินการ โดยมีการจับกุมคนและการยึดอาวุธ ตลอดจนสอบสวนจนสามารถขยายผลพบเครือข่ายของการก่อการร้ายได้
- C ข้อสรุป

แผนปรองดองทั้ง 5 ข้อ มิได้เป็นการนิรโทษกรรมผู้ก่อการร้ายในคดีอาญาต่างๆ ผู้กระทำผิดจะต้องถูกดำเนินคดี

W ข้อเสนอแนะ กรมสอบสวนคดีพิเศษหรือดีเอสไอ มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

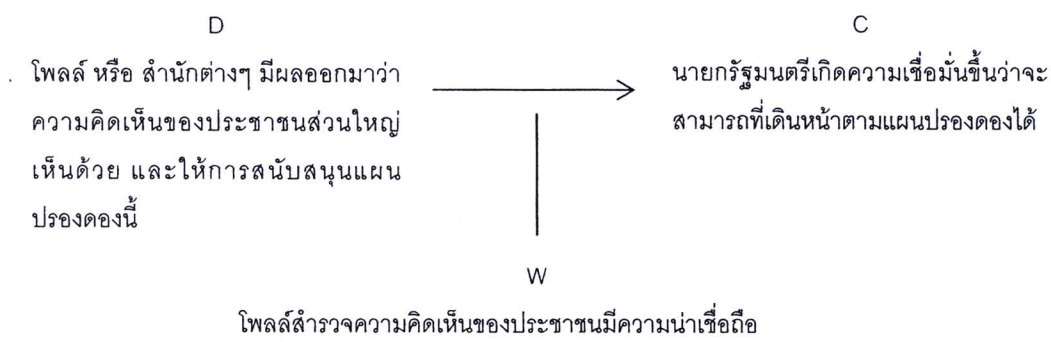
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้กล่าวโน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อว่าแผนปรองดองทั้ง 5 ข้อ มิได้เป็นการนิรโทษกรรมผู้ก่อการร้ายในคดีอาญาต่างๆ โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง กรมสอบสวนคดีพิเศษหรือดีเอสไอ ที่มีการจับกุมคนและการยึดอาวุธ ตลอดจนสอบสวนจนสามารถขยายผลพบเครือข่ายของการก่อการร้ายได้

ประเด็น ผลสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนปรองดอง

“...อย่างไรก็ตามครับผมอยากจะเรียนครับว่า จากที่ได้มีการสับตรับฟังแล้วก็มีการประเมินโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีโพลล์ หรือสำนักต่างๆ ที่สำรวจความคิดเห็นของประชาชน ทำให้ผมมั่นใจตามสมควรครับว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการเห็นกระบวนการปรองดอง และก็สนับสนุนแผนนี้ มีบางกลุ่มคัดค้าน มีบางกลุ่มยังไม่แน่ใจ แต่ผมเรียนว่าถ้าระดับการสนับสนุนเป็นอย่างที่โพลล์บอก ผมคิดว่าเราสามารถที่จะเดินหน้าได้ และก็ตอบคำถามให้กับคนทุกกลุ่มได้...” (9 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล โพลล์ หรือ สำนักต่างๆ มีผลออกมาว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วย และให้การสนับสนุนแผนปรองดองนี้
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรีเกิดความเชื่อมั่นขึ้นว่าจะสามารถที่เดินหน้าตามแผนปรองดองได้
- W ข้อเสนอแนะ โพลล์สำรวจความคิดเห็นของประชาชนมีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

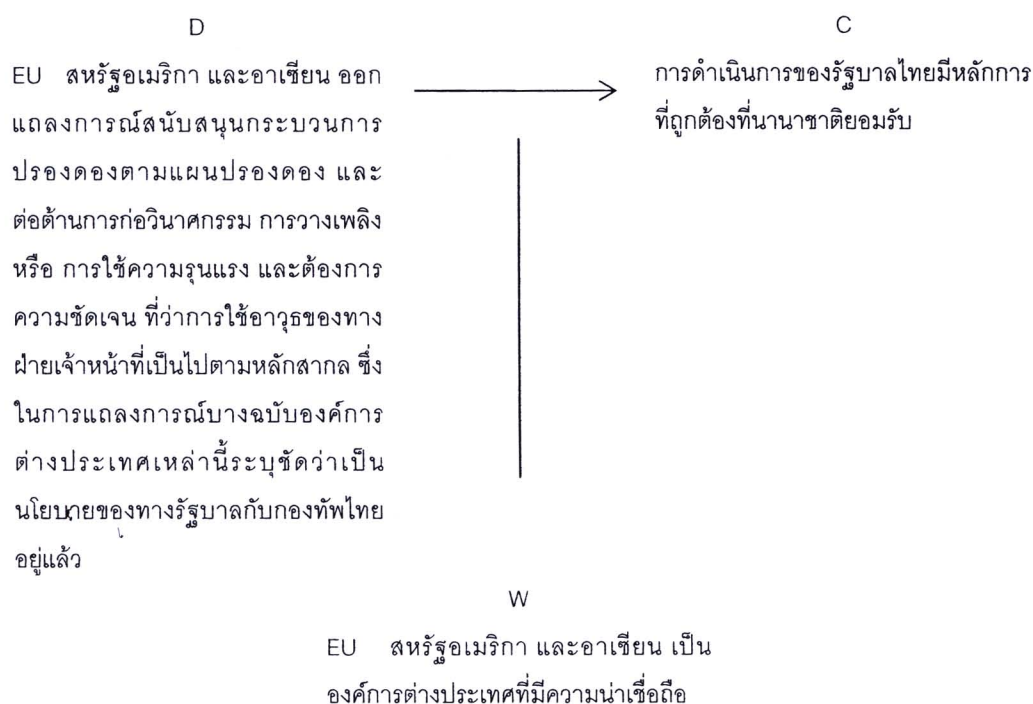
จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนแผนปรองดองแห่งชาติ โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง โพลล์สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีผลออกมาว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วย และให้การสนับสนุนแผนปรองดองนี้

ประเด็น การดำเนินการของรัฐบาลได้รับการสนับสนุนจากนานาชาติ

“...EU ออกแถลงการณ์มา สหรัฐฯ ออกแถลงการณ์มา ที่อาเซียนออกแถลงการณ์มานี้ 1.สนับสนุนกระบวนการปรองดองตามแผนปรองดองที่ผมเสนอ เขาเขียนชัดเจนขนาดนั้นด้วยนะครับ กรณีของผู้แทนระดับสูงของ EU นะครับ 2.เขาเรียกร้องนะครับว่า ทางนักการเมืองฝ่ายค้านและทางกลุ่มแกนนำของ นปช. ให้ทำอย่างไก็ได้ไม่ให้เกิดปัญหาการก่อวินาศกรรม วางเพลิงนะครับ หรือการใช้ความรุนแรง และ 3.ที่เขาก็ต้องการความชัดเจนคือว่าการใช้อาวุธของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักสากล ซึ่งในการแถลงการณ์บางฉบับเขาก็เขียนย้ำด้วยซ้ำครับว่า อันนี้เป็นนโยบายที่ชัดเจนอยู่แล้วของทางรัฐบาลกับกองทัพ...” (23 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล EU สหรัฐอเมริกา และอาเซียน ออกแถลงการณ์สนับสนุนกระบวนการปรองดองตามแผนปรองดอง และต่อต้านการก่อวินาศกรรม การวางเพลิง หรือ การใช้ความรุนแรง และต้องการความชัดเจน ที่ว่าการใช้อาวุธของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่เป็นไปตามหลักสากล ซึ่งในการแถลงการณ์บางฉบับองค์การต่างประเทศเหล่านี้ระบุชัดว่าเป็นนโยบายของทางรัฐบาลกับกองทัพไทยอยู่แล้ว
- C ข้อสรุป การดำเนินการของรัฐบาลไทยมีหลักการที่ถูกต้องที่นานาชาติยอมรับ
- W ข้อสนับสนุน EU สหรัฐอเมริกา และอาเซียน เป็นองค์การต่างประเทศที่มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนแนวทางการทำงานของรัฐบาลทั้งในส่วนของแผนรับรองแห่งชาติ และการต่อต้านความรุนแรงต่างๆ โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้หมายถึง EU สหรัฐอเมริกา และอาเซียน ที่อาเซียน ออกแถลงการณ์สนับสนุนกระบวนการรับรองตามแผนรับรอง และต่อต้านการก่อวินาศกรรม การวางเพลิง หรือ การใช้ความรุนแรง และต้องการความชัดเจน ที่ว่าการใช้อาวุธของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่เป็นไปตามหลักสากล ซึ่งในการแถลงการณ์บางฉบับองค์การต่างประเทศเหล่านี้ระบุชัดว่าเป็นนโยบายของทางรัฐบาลกับกองทัพไทยอยู่แล้ว

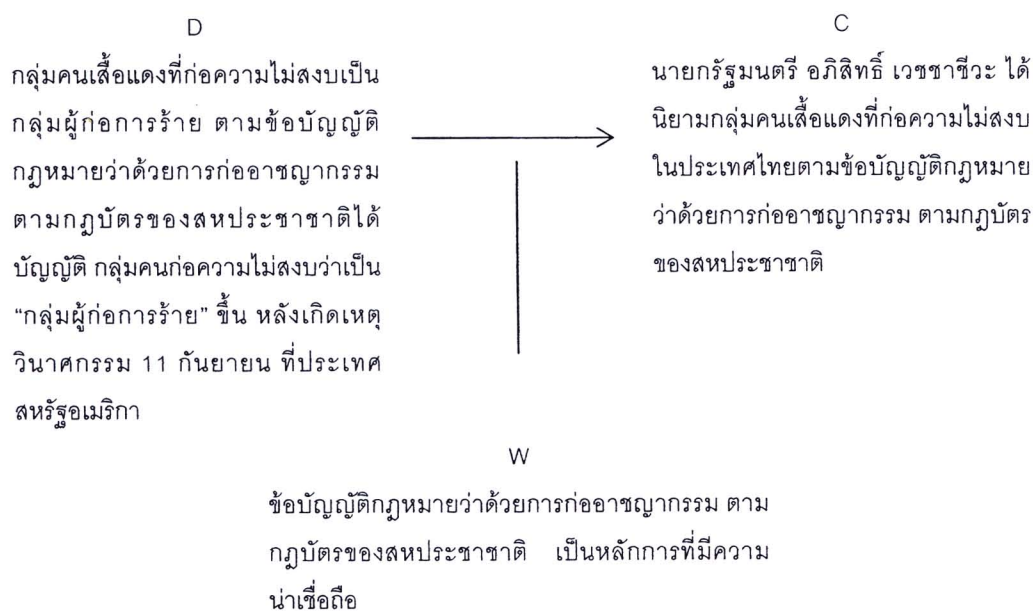
ประเด็น การบัญญัติคำว่า “ก่อการร้าย”

(นายกรัฐมนตรีกล่าวกับคณะทูตานุทูตและสื่อมวลชนต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกรแปล : “...ท่านนายกฯ ก็พูดทำความเข้าใจเรื่องของการว่าผู้ก่อการร้าย ที่หลายๆ คนอาจจะสงสัยนะคะ หลายๆ คนอาจจะสงสัยว่าทำไมรัฐบาลจึงเรียกกลุ่มคนก่อความไม่สงบนี้ว่า กลุ่มผู้ก่อการร้าย ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็ชี้แจงว่าเป็นคำนิยามตามข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติที่บัญญัติคำนี้ขึ้นหลังเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน ที่สหรัฐอเมริกา...” (30 พฤษภาคม 2553)

- D ข้อมูล ข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติได้บัญญัติ กลุ่มคนก่อความไม่สงบ ว่าเป็น “กลุ่มผู้ก่อการร้าย” ขึ้น หลังเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา
- C ข้อสรุป นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้นิยามกลุ่มคนเสื้อแดงที่ก่อความไม่สงบในประเทศไทยตามข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรมตามกฎบัตรของสหประชาชาติ
- W ข้อสนับสนุน ข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติ เป็นหลักการที่มีความน่าเชื่อถือ

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่าผู้สร้างสารได้โน้มน้าวใจให้ทูตานุทูตและคณะสื่อมวลชนต่างประเทศเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลเรียกกลุ่มคนเสื้อแดงที่กระทำการผิดกฎหมายและก่อวินาศกรรมว่าเป็น “กลุ่มผู้ก่อการร้าย” โดยอ้างผู้มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งในที่นี้ หมายถึง ข้อบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการก่ออาชญากรรม ตามกฎบัตรของสหประชาชาติได้บัญญัติ ที่ได้บัญญัติกลุ่มคนก่อความไม่สงบว่าเป็น “กลุ่มผู้ก่อการร้าย” ขึ้น หลังเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน 2544 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

6. การอ้างเหตุผลโดยอ้างหลักองค์รวม (Argument from Holistic View)

การอ้างเหตุผลโดยอ้างหลักองค์รวม เป็นการสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยมีการกล่าวอ้างผลที่จะเกิดขึ้นแก่ส่วนรวมบุคคล จะอ้างเหตุจากบุคคลหนึ่ง หรือเหตุการณ์หนึ่ง หรือสิ่งอื่นๆ เพียงสิ่งเดียวไปสู่ส่วนรวมทั้งหมด และจากการศึกษารายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 ผู้วิจัยพบประเด็นที่ใช้การสร้างสารเพื่อการโน้มน้าวใจโดยการแสดงเหตุผลตามแบบของ สตีเฟน ทูลมิน โดยอ้างหลักองค์รวม มีประเด็นตัวอย่างดังต่อไปนี้

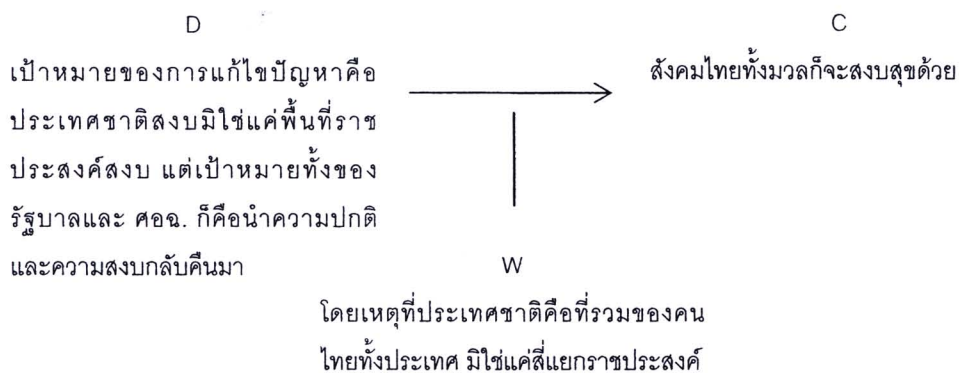
ประเด็นประเทศชาติสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด

“...การแก้ปัญหาที่เราทำมาตลอดเดือนกว่าๆ เป็นการแก้ปัญหาของประเทศ และวันนี้ปัญหาของการเคลื่อนไหว การก่อการร้ายต่างๆ มันไม่ใช่ปัญหาของราชประสงค์ มันเป็นปัญหาของประเทศ เพราะฉะนั้นการจะดำเนินการอะไรเพื่อแก้ปัญหา เป้าหมายไม่ได้อยู่ที่ว่าแค่มีว่าพื้นที่ราชประสงค์กลับคืนสู่ภาวะปกติ เป้าหมายจะเป็นของรัฐบาล จะเป็นของ คอจ. ก็คือนำความปกติและความสงบกลับคืนมา ที่พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า จะทำหรือไม่ทำอะไร แต่อยากบอกว่าจะทำหรือไม่ทำอะไรนี้ เป้าหมายสุดท้ายไม่ได้อยู่ที่แค่สี่แยกราชประสงค์ อยู่ที่ความสงบสุขของสังคมไทย เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นที่จุดที่ผมต้องยืนยันนะครับ...” (25 เมษายน 2553)

- D ข้อมูล เป้าหมายของการแก้ไขปัญหาคือประเทศชาติสงบมีชีแค่พื้นที่ราชประสงค์สงบ แต่เป้าหมายทั้งของรัฐบาลและ คอจ. ก็คือนำความปกติและความสงบกลับคืนมา
- C ข้อสรุป สังคมไทยทั้งมวลก็จะสงบสุขด้วย
- W ข้อสนับสนุน โดยเหตุที่ประเทศชาติคือที่รวมของคนไทยทั้งประเทศ มีชีแค่สี่แยกราชประสงค์

สามารถเขียนเป็นโครงสร้างได้ดังนี้

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบว่านายกรัฐมนตรีได้กล่าวเพื่อโน้มน้าวใจให้ประชาชนสนับสนุนแนวทางการรับมือกับผู้ชุมนุมของรัฐบาล ที่จะต้องแก้ไขปัญหาทั้งประเทศชาติโดยรวม มิใช่แค่พื้นที่ราชประสงค์ เพราะเป้าหมายทั้งของรัฐบาล และศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (คสช.) ก็คือนำความปกติและความสงบกลับคืนมา โดยอ้างหลักองค์รวมซึ่งในที่นี้ หมายถึงประเทศชาติของคนไทยทั้งประเทศ ที่มีความสำคัญมากกว่าแค่พื้นที่ราชประสงค์ ดังนั้นหากประเทศชาติสงบสังคมไทยก็จะสงบสุขด้วย

ค. วิเคราะห์การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้รับสาร

ในส่วนของการวิเคราะห์การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยพบว่า กลุ่มผู้รับสารซึ่งเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รายวัน 3 ฉบับ คือ คุณพัฒน์พงศ์ ลำน้ำน่าน บรรณาธิการหนังสือเดลินิวส์, คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน และ คุณนิภาวรรณ แก้วรามุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน ได้แสดงความคิดเห็นที่สรุปได้ว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง เป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระ การทำงานของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล หรือเป็นการประชาสัมพันธ์งานที่รัฐบาลได้ดำเนินการ ตลอดจนการรายงานสถานการณ์ที่แจ้งเรื่องราวของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง แต่การกล่าวในประเด็นต่างๆ นั้น จะมีผลในการโน้มน้าวใจผู้รับสารหรือไม่ กล่าวคือ จะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติ, ความเชื่อ, พฤติกรรมของบุคคลอื่นหรือกลุ่มบุคคล โดยผ่านทางสารได้หรือไม่นั้น จากการพิจารณาจาก “เงื่อนไขของความสำเร็จในการสื่อสาร” ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคล้ายคลึงกันหรือความแตกต่างกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

ความคล้ายคลึงกันหรือความแตกต่างกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร จะมีผลต่อความน่าเชื่อถือของเนื้อหาสาระของสาร ทั้งนี้ รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ เป็นรายการที่นายกรัฐมนตรีบอกเล่า ดำเนินรายการด้วยตนเอง ซึ่งในสถานการณ์ของนายกรัฐมนตรีย่อมมีผลต่อการสื่อสาร เพื่อทำการโน้มน้าวใจผู้รับสารซึ่งเป็นประชาชนให้มีความเชื่อถือ คล้อยตามได้ อย่างไรก็ดี จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับบรรณาธิการทั้งสามท่าน มีความเห็นแตกต่างกันไป ดังนี้

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...ใช่สิ มันเป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์อยู่แล้ว รายการที่นายกฯ มาพบ พูดคุยกับประชาชนมันเป็นเรื่องการประชาสัมพันธ์ ผมไม่ปฏิเสธ...”

“...ในการบอกเล่าข้อมูลข่าวสาร ของนายกฯ ก่อนข้างมีอิทธิพลต่อผู้ฟังอยู่เหมือนกันนะ คือ สิ่งที่นายกฯ พูดเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์นะครับ สังคมควรจะรับรู้เข้าใจ...”

“...ในช่วงความขัดแย้งนะ ขณะที่ข่าวสารจากแหล่งอื่นเชื่อได้บ้าง เชื่อไม่ได้บ้าง สำหรับผมนะ ผมว่าบางอย่างเชื่อได้ บางอย่างเชื่อไม่ได้ แต่ถ้าเป็นในมุมที่นายกฯ พูดเอง เชื่อได้สิ นายกฯ รายงานย่อมค่อนข้างที่จะมีความน่าเชื่อถือมากกว่าไม่น่าเชื่อถือ คือ ถึงช่วงไหนมันไม่ใช่แค่ทหารอย่างเดียวหรอก และถึงจะเป็นทหารก็ไม่ใช่ทหารฝั่งไหน มั่วไปหมด มั่วมาก...”

“...ผมมองว่าคนเป็นนายกฯ ต้องระวังคำพูด ซึ่งนายกรัฐมนตรีเขาก็เป็นคนที่จะระวังเรื่องพวกนี้มากความเป็นนายกฯ เป็นหลักประกันส่วนหนึ่งอยู่แล้ว...”

คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...โดยตัวของตำแหน่งมันต้องเชื่อถือได้ คือไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นชื่ออะไร นายกฯ จะเป็นคุณสมัคร (สนุทรวุฑ) ก็ได้ แต่ว่าโดยการเป็นนายกรัฐมนตรี เนื้อหามันก็ต้องน่าเชื่อถือได้...”

“คือตอนช่วงนั้นมันเป็นช่วงพิเศษ ช่วงนั้นรายการนายกฯ พบประชาชนอีกอันหนึ่งในช่วงพิเศษ อีกวาระหนึ่ง ช่วงนั้นไม่มีใครเชื่อใคร ต้องว่าอย่างนี้ไว้ก่อน ช่วงนั้นทำไม่ถึงไม่มีใครเชื่อใคร เพราะว่ารัฐไปเป็นคู่ขัดแย้ง...”

“...แต่ละฝ่ายกลายเป็นถือสีหมด ไม่ว่าจะเป็นสีอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่ามันก็กลายเป็นการนำสารออกไป ไม่มีการพิสูจน์ว่าจริงไม่จริง เชื่อถือได้หรือเชื่อถือได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายต่อต้านรัฐ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหน เพราะว่าแต่ละฝ่ายคือผู้มีส่วนได้เสียของแต่ละฝ่าย ช่วงนั้นนี่ต้องแยกออกมาเลย...”

“...เพราะฝ่ายรัฐกำลังเผชิญหน้ากับฝ่ายต่อต้านรัฐ เพราะฉะนั้นข้อมูลฝ่ายรัฐออกมา มันก็ต้องคิดแล้วว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือเปล่า เพราะท่านนายกฯ พูดฝ่ายโน้นก็แย้ง ฝ่ายโน้นแย้งมานายกฯ ก็แย้งกลับ ไม่รู้ว่าจะอะไรจริง ช่วงนั้นไม่รู้ว่าจะอะไรจริง เชื่อถือใครไม่ได้...”

“...ซึ่งคนพูดนี้มีสถานะนายกฯ จริง แต่ตอนนั้น รัฐโดยนายกฯ เป็นสูงสุดนี่ละ นายกฯ ไม่ใช่มีสถานะเป็นกลาง นายกฯ ก็มีสถานะเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง ฉะนั้นพอนายกฯ พูดมันก็เลยกลายเป็นว่า เฮ้ย..ข้อมูลนี้มันเชื่อถือได้มั๊ย มันไม่เหมือนกับกรณีทั่วไป อย่างกรณีทั่วไปวันนี้นายกฯ พูดเรื่องการราชการบริหารแผ่นดิน อย่างนี้นายกฯ เพราะพูดนายกฯ เป็นคนบริหารราชการ ฉะนั้นนโยบายอย่างนั้นอย่างนี้ เชื่อได้ เพราะท่านนายกฯ พูด แต่ตอนโน้นนายกฯ กำลังเป็นคู่ขัดแย้งข้อมูลที่นายกฯ ได้ก็ไม่ว่ามายังไง บอกว่าฝ่ายทหารยืนยันมา รู้หรือเปล่าว่าฝ่ายทหารเขาได้ข้อมูลมาจากไหน อย่างไร ฝ่ายตำรวจยืนยันมา ดีเอสไอยืนยันมา เพราะว่าทุกฝ่ายคือเผชิญหน้ากัน มันก็เลยช่วงนั้นเกิดความสับสน ก็ต้องยอมรับว่าช่วงนั้นช่วงพิเศษ...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...คงต้องย้อนกลับไปถึงจุดเริ่มต้นของรายการทีวี-วิทยุ ที่นายกรัฐมนตรีจัดรายการเอง เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์นายกฯ ของประเทศไทย คือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร รายการ “นายกฯ ทักษิณพบประชาชน” ทุกวันอาทิตย์ และนายกฯอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ดูเหมือนตกบันไดพลอยโจน ต้องมาจัดรายการอย่างนี้ เพราะอดีตนายกฯ ทักษิณ ทำแล้วประสบความสำเร็จ ฉะนั้นวัตถุประสงค์ ก็เป็นการใช้มีเดียประชาสัมพันธ์ผลงาน สร้างความนิยมให้ตัวเอง บอกเล่าอุปสรรคปัญหาในการทำงาน บางครั้งก็ใช้ตอบโต้ทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งนักการเมืองก็ย่อมหวังผลทางการเมือง ที่สำคัญคือรายการนี้มีทั้งภาพ ทั้งเสียง ทั่วประเทศ ไปถึงหูถึงตา ทั้งมวลชนที่สนับสนุนพรรคของตัวเอง และมวลชนของทุกพรรค ที่หวังว่าอาจจะคล้อยตามได้...”

“...แต่การนำใจนั้น ไม่ประสบความสำเร็จ ที่สำเร็จของนายกฯอภิสิทธิ์ คือการพูดในสภา และการสัมภาษณ์ประจำวัน ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนมากกว่าการจัดรายการวันอาทิตย์ เพราะรูปแบบรายการไม่มีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจ แรกๆ อาจจะเป็นข่าว เพราะรูปแบบรายการแปลกๆ สีสันใจ แต่หลังๆ มันหมดมุก เปลี่ยนสถานที่ นอกสตูดิโอ เปลี่ยนพิธีกร เอานักข่าวมานั่งถาม จัดคนเดี่ยว เปลี่ยนฉาก ไม่ติดดินจริง ในมุมหนึ่งก็คงคิดว่า อยากเอาใจสื่อด้วย เพื่อให้ได้มาสัมภาษณ์นายกฯ โดยตรง...”

“...นายกฯ อภิสิทธิ์ ถือว่าตกกระไดพลอยโจน โดยที่ตัวเองไม่ถนัด เพราะนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร เริ่มทำรายการ นี้มาก่อน รายการของคุณทักษิณซึ่งถือเป็นของใหม่ ทำแล้วก็ประสบความสำเร็จ ซึ่งคุณทักษิณก็สื่อสารได้ดี เล่าให้ประชาชนฟังว่า รัฐบาลมีนโยบายจะทำอะไรในแต่ละเรื่อง ได้ไปทำอะไร ตรงไหนบ้าง เพื่อให้ประชาชนรับรู้ ซึ่งรายการคุณทักษิณประสบความสำเร็จพอสมควร พอถึงรัฐบาลคุณอภิสิทธิ์ ก็เลิกตรงนี้ได้ไม่ได้ ทั้งที่คุณอภิสิทธิ์ ก็ไม่ขานาญตรงนี้ แต่คุณอภิสิทธิ์พูดเก่ง หน้าที่ดึกว่าคุณทักษิณ แต่การพูดไม่มีเสน่ห์ ไม่จับใจชาวบ้าน และบุคลิกที่ไม่ค่อยติดดินเหมือนคุณทักษิณ...”

“...ส่วนการที่จะโน้มน้าวให้เกิดความเชื่อถือเป็นเนื้อหารายการ ขึ้นอยู่กับหลักฐาน และผลที่เกิดขึ้น ในแง่ของรัฐบาล ที่มีการนำหลักฐาน ภาพถ่ายจากสื่อทุกสำนัก ทั้งในประเทศ นอกประเทศ และสื่อของรัฐ การเก็บข้อมูลของหน่วยงานรับผิดชอบ อย่าง ศอฉ.เอง ก็ถือเป็นหลักฐานที่ส่งให้นายกฯ ใช้เป็นข้อมูลในการอธิบายกับประชาชน และอ้างอิงในมุมของรัฐบาลเพื่อให้การชี้แจงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ...”

“...แต่ขณะเดียวกัน ก็ถูกตั้งคำถามจากฝ่ายตรงข้าม รวมทั้งสื่อด้วยเช่นกันว่า ข้อมูลที่นายกฯ นำมาพูดนั้น เป็นการเลือกพูดเฉพาะในด้านที่ตัวเองได้ประโยชน์ทางการเมืองหรือไม่ ข้อมูลที่นำมาพูดรอบด้านหรือไม่ หรือเลือกพูดเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่อีกฝ่าย อย่างที่ยังถูกตั้งคำถามอยู่จนวันนี้...”

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่าบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทั้งสามท่าน มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน คือ คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการหนังสือเดลินิวส์ และ คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ที่มองว่า โดยตำแหน่งของความเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ตามปกติการนำเสนอรายการที่นายกรัฐมนตรีบอกเล่าเรื่องราวด้วยตนเอง จะสามารถสร้างความเชื่อถือ หรือโน้มน้าวใจผู้ชมรายการให้เชื่อถือ เห็นด้วย และคล้อยตามในสิ่งที่พูดได้

แต่ในส่วนของคุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน มองว่าด้วยเหตุที่รายการลักษณะนี้เกิดขึ้นเพราะเห็นตัวอย่างจากรายการนายกฯ ทักซิณคุยกับประชาชนซึ่งประสบความสำเร็จ ได้รับความนิยม ดังนั้นผู้จัดจึงหวังว่านายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต้องจัดรายการลักษณะนี้ด้วย เพื่อที่จะสามารถใช้ช่องทางของการสื่อสารมวลชนในการประชาสัมพันธ์ผลงาน และสร้างความนิยมให้กับตัวเอง ตลอดจนบอกเล่าอุปสรรคปัญหาในการทำงาน และในบางเวลาที่ใช้ตอบโต้ทางการเมืองของฝ่ายตรงข้าม ที่จะทำให้ประชาชน หรือผู้ชมรายการเชื่อถือ คล้อยตามในเนื้อหาสาระของสิ่งที่บอกกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม คุณนิภาวรรณเห็นว่า นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่ประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวใจต่างๆ ในรายการนี้ เพราะรูปแบบรายการไม่มีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจ โดยเฉพาะในช่วงหลังมีการเปลี่ยนรูปแบบมากเกินไป ขาดจุดสนใจที่ชัดเจน เมื่อเทียบกับรายการของอดีตนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งถือเป็นของใหม่ ทำแล้วก็ประสบความสำเร็จ แต่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ไม่มีความชำนาญในการสื่อสารให้จับใจประชาชน นอกจากนี้ด้วยบุคลิกที่ไม่ติดดินเหมือน พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จึงผลให้การสื่อสารต่างในรายการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

อย่างไรก็ดี ในช่วงความขัดแย้งทางการเมืองนั้น บรรณาธิการทั้งสามท่านมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป กล่าวคือ คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการหนังสือเดลินิวส์ ยังคงเชื่อว่าการนำเสนอเนื้อหา หรือบอกเล่าสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง สามารถเชื่อถือได้ เพราะคนที่มีฐานะเป็นนายกรัฐมนตรี ตำแหน่งย่อมเป็นตัวรับประกันว่า จะมีการนำเสนอสาระตามข้อเท็จจริง ทั้งนี้เมื่อมองในสถานการณ์ช่วงเวลาแห่งความขัดแย้งนั้น ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางอื่น บรรณาธิการท่านนี้มีความคิดว่า ไม่สามารถเชื่อถือได้ทั้งหมด ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ออกมาจากผู้ที่เป็นนายกรัฐมนตรีจึงเป็นแหล่งที่สามารถเชื่อถือได้มากที่สุด

ส่วน คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวันมีความคิดเห็นในช่วงเวลาความขัดแย้งทางการเมือง ถือว่าเป็นสถานการณ์พิเศษ ที่ต้องยอมรับว่าไม่มีใครสามารถเชื่อถือคำพูดของฝ่ายไหนได้ เนื่องจากฝั่งภาครัฐเองก็อยู่ในฐานะของคู่ขัดแย้ง หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่โดยธรรมชาติแล้วต่างฝ่ายย่อมมีการกล่าวเนื้อหาที่ขัดแย้ง บิดเบือนข้อมูล ตลอดจนให้ร้ายฝั่งตรงข้ามได้ ทั้งนี้ ข้อโต้แย้งต่างๆ จากฝั่งตรงข้ามรัฐ (กลุ่มคนเสื้อแดง) ก็มีออกมาตลอดเวลา ซึ่งไม่มีใครสามารถตัดสินได้ว่าด้านไหนกล่าวความจริง ดังนั้น แม้ว่าผู้พูดจะมีสถานะนายกรัฐมนตรี แต่ในสถานการณ์ขณะนั้น ถือว่านายกรัฐมนตรีไม่มีความเป็นกลางอย่างแท้จริง แต่มีสถานะเป็นฝ่ายตรงข้าม ซึ่งแม้แต่ข้อมูลที่นายกรัฐมนตรีอ้างว่า ทางเจ้าหน้าที่ทหารยืนยันมา ก็มีใช่เป็นหลักประกันว่าข้อมูลนั้นจะเป็นความจริง เพราะไม่มีข้อมูลว่าเจ้าหน้าที่ทหารนั้นนำข้อมูลมาจากแหล่งใด และสามารถเชื่อถือได้หรือไม่

ขณะที่คุณนิภาวรรณ แก้วรามุกข์ มีความคิดเห็นว่า ในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง การที่จะโน้มน้าวให้เกิดความเชื่อถือในเนื้อหารายการ ขึ้นอยู่กับหลักฐาน และผลที่เกิดขึ้นจากการกล่าวสิ่งต่างๆ ทั้งนี้ การที่ฝั่งรัฐบาลได้หยิบยกหลักฐานต่างๆ เช่น ภาพถ่ายจากสื่อทุกสำนัก ทั้งในประเทศ นอกประเทศ หรือจากข้อมูลของหน่วยงานรับผิดชอบอย่าง ศูนย์อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) อาจเป็นหลักฐานที่สนับสนุนให้ข้อมูลต่างๆ ซึ่งนายกรัฐมนตรีบอกกล่าวมีความน่าเชื่อถือได้บ้าง แต่อีกด้านหนึ่ง คุณนิภาวรรณ มีความคิดเห็นที่หลากหลาย ฝ่าย ทั้งฝ่ายตรงข้ามรัฐ และสื่อมวลชน มองว่านายกรัฐมนตรีเลือกพูดเฉพาะในด้านที่เกิดประโยชน์แก่ตนเอง หรือฝั่งของตนเองหรือไม่

2. ความแตกต่างในเนื้อหาสาระ

ในส่วนนี้ รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ เป็นรายการที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ทำการสื่อสารโดยมีการจัดโครงสร้างของเนื้อหา และการใช้ภาษา รวมไปถึงรูปแบบที่จะมีผลต่อการดึงดูดใจให้ผู้รับสารเปิดรับข่าวสารได้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ และจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้รับสาร มีความคิดเห็นดังนี้

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...อย่างแรกต้องเข้าใจก่อนว่า การศึกษาทำให้นายกฯ เป็นคนที่รู้จักมีเหตุผลนะครับ เท่าที่ผมอ่านมา เนี่ยคือที่อังกฤษ จะสอนให้ทุกคนต้องแสดงเหตุผล เพราะฉะนั้นการมีเหตุผลก็เลยทำให้นายกฯ เป็นคนที่ใช้เหตุผล ใช้วาทศิลป์ได้ดี และก็โดดเด่นมาตั้งแต่การเป็น ส.ส. ตั้งแต่สมัยปี 35 ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ และก็โดดเด่นมาตลอด เป็นคนที่พูดผ่านสื่อได้ค่อนข้างชัดเจนที่สุด เป็นคนที่ระมัดระวังคำพูดค่อนข้างมาก และก็เอกลักษณ์ของเขา ก็คือว่าไม่ค่อยจะใช้ภาษาอังกฤษเลย แต่ว่าจะใช้ภาษาไทยจะเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการสื่อสารผ่านสื่อ หรือว่าการพูดผ่านสื่อ นั้น ผมว่านายกฯ ทำได้ดี...”

“...รายการมีความหลากหลายด้วย มีการสร้างการมีส่วนร่วมด้วย ถ้าเราสังเกตจะมีเหมือนคล้ายๆ กับ บางทีเป็นแบบเรียลลิตี้ ไปต่างจังหวัด ไปลงพื้นที่ ไปเรื่องยาเสพติด หรืออะไรต่างๆ...”

คุณณฤตย์ เล็กจิระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...แต่หากนายกฯ พุดให้ฟังว่าการกระทำอย่างนี้ๆ ผิดกฎหมายนะ เรื่องทุกอย่าง ถ้าเป็นกฎหมายก็เป็นความจริงนะ ถ้าเป็นเรื่องกฎหมายในส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงมันก็จริง แต่เรื่องที่เป็นเหตุการณ์ยังไม่รู้ เพราะเรื่องเหตุการณ์บางอันไม่มีหลักฐาน เช่น มีคนไปยิงระเบิดเอ็ม 79 แล้วนายกฯ พุดว่าอันนี้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย อันนั้นคือเชื่อถือได้ แต่ว่ามันมีอะไรที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์นั้นอีกว่า เราไม่รู้ว่ามีใครเป็นคนทำ เสื้อสีแดงทำหรือเปล่า ซึ่งมันเป็นวิจารณ์ญาณของคนฟัง ซึ่งมันยากมากเลย เพราะคนพูดมีสถานะนายกฯ ด้วยมันยากที่คนฟังเลือกเชื่อหรือไม่เชื่อ...”

“...คือถ้าเป็นหลักการ เป็นกฎหมายที่นายกฯ คนปัจจุบันคุณอภิสิทธิ์พูด ประชาชนก็เชื่ออยู่แล้ว แต่ว่าประเด็นที่เขาตั้งคำถามเกี่ยวกับนายกฯ อภิสิทธิ์ คือว่า นายกฯ พุดดี แต่ตอนปฏิบัติจะได้หรือไม่ได้ นี่คือการปัจจัยหนึ่ง นายกฯ ตั้งใจมาดี นายกฯ พุดดี นำเสนอดี มีเหตุมีผล พอลงมาสู่ภาคปฏิบัติได้หรือไม่ได้ อันนี้ก็ต้องดูอีกที...”

“...กลุ่มที่เขาเชื่อไปทางนายกฯ เขาจะมีปฏิกิริยาตอบโต้ข้อมูลทางแดง กลุ่มที่เขาเชื่อทางเสื้อแดง เขาก็มีปฏิกิริยาตอบโต้ทางพวกนายกฯ คือเขาเห็นว่าความจริงตรงนี้ของเขาอยู่ อีกฝ่ายหนึ่งเขาเห็นความจริงของเขาตรงนี้อยู่ อีกข้างหนึ่งเขาอาจจะเห็นหรือไม่เห็น ไม่ทราบ...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...จะบอกว่า คุณอภิสิทธิ์ เลียนแบบคุณทักษิณก็ว่าได้ ทั้งรายการ นโยบายก็เลียนแบบ มุมหนึ่งก็มองได้ว่า คุณอภิสิทธิ์ไม่ค่อยมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถใช้บาร์มี ใช้ความคิด ใช้ภาวะผู้นำในการนำพาพรรคประชาธิปัตย์ ให้เหนือกว่าความคิดของพรรคคุณทักษิณได้ ซึ่งวิธีการ command ของคุณทักษิณ คือ ต้องให้ข้าราชการประจำ รายงานต่อโจทย์ที่เขาต้องการ เขาจะมีโจทย์ให้ ไม่ใช่พูดตามที่ข้าราชการประจำรายงาน...”

“...ในส่วนของการใช้ตัวเลข มีผลดีในการโน้มน้าวใจคนฟัง และความสำเร็จของรายการหรือไม่ สองอย่างต้องสอดคล้องกัน คือการพูดและการกระทำ ตัวอย่างล่าสุด ที่คุณอภิสิทธิ์ไปพูดแล้วถูกกลุ่มผู้หญิงสหภาพแรงงาน กลุ่มยกป้ายข้อความว่า “ดีแต่พูด” ซึ่งก็ไม่ใช่อะไรที่เลวร้ายด้วยซ้ำ คำนี้มัน “โดน” เพราะคนอาจรู้สึกว่าการพูดกับการปฏิบัติของนายกฯ ไม่สอดคล้องกัน...”

“...สังเกตว่า ช่วงหลังๆ มาเนี่ย นายกฯ อภิสิทธิ์ จัดรายการ 2-3 สัปดาห์ติดต่อกัน พูดเรื่องแก้ปัญหา น้ำมันปาล์ม แต่มันไม่เกิดผลในทางปฏิบัติตามที่นายกฯ พูด คือ เรื่องผล มันมีหลายด้าน คือ ระดับนโยบายที่จะบังคับให้รัฐมนตรี ต้องไปจัดการให้เรียบร้อย ในระดับข้าราชการประจำ ที่ต้องไปจัดการเรื่องให้เรียบร้อย ไปดำเนินการ ไปดูการกักตุน ซึ่งระดับประชาชนพอฟังแล้ว สบายใจ มั่นใจว่าคุณอภิสิทธิ์ จะไปดำเนินการตามที่ตัวเองพูด แต่ปรากฏว่าก็ไม่เป็นอย่างที่นายกฯ พูด...”

“...ความน่าเชื่อถือ จึงขึ้นอยู่กับหลักฐานและผล ว่ามันสอดคล้องกันหรือไม่ ที่สำคัญนายกฯ ก็ไม่ได้พูดข้อมูลในด้านความรู้สึกของกลุ่มผู้ชุมนุม เพราะมองแต่ในมุมการเมือง ว่าเป็นมวลชนของอดีตนายกฯ ทักษิณ ซึ่งถือเป็นฝ่ายตรงกันข้าม และนายกฯ ก็ไม่ได้พูดอีกด้าน คือการจัดการปัญหาว่ารัฐบาลและทหารเอง ก็ทำให้เกิดความสูญเสียกับประชาชนอีกกลุ่ม ซึ่งก็เป็นคนไทยด้วยกัน ในส่วนนี้ เป็นปัญหาเรื่องความไม่น่าเชื่อถือของนายกฯ สำหรับประชาชนในส่วนที่เข้าร่วมชุมนุม...”

จากตัวอย่างข้างต้นจะพบว่าในส่วนของคุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการหนังสือเดลินิวส์มีความคิดเห็นในมุมของโครงสร้างของสาร ในลักษณะที่ให้ความเชื่อถือในปมหลังทางการศึกษาของนายกรัฐมนตรีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่จบจากต่างประเทศคือประเทศอังกฤษ ว่าจะเป็นผู้ที่ให้พูดจาด้วยหลักการและเหตุผล ตลอดจนยังมีความโดดเด่นในการใช้วาทศิลป์ ซึ่งในอดีต นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ก็มีความสามารถมาตั้งแต่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรก นอกจากนี้ยังมีความระมัดระวังในการสื่อสาร เพราะแม้ว่าจะเป็นผู้ที่เรียนจบมาจากต่างประเทศ แต่จะไม่ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเลย ดังนั้น เนื้อหาในการพูดของนายกรัฐมนตรีค่อนข้างประสพผลดี กอปรกับการที่รายการมีความหลากหลาย ก็จะสามารถสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชนได้ ดังนั้น จึงมีส่วนที่จะโน้มน้าวใจผู้ชมได้ไม่น้อย

ด้านคุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นในเรื่องของเนื้อหาสาระในการพูด ว่าหากเป็นข้อเท็จจริงทางตัวบทกฎหมาย หลักการแห่งความถูกต้อง ย่อมสามารถเชื่อถือได้ แต่หากเป็นเหตุการณ์ที่บางประเด็นยังไม่มีหลักฐานชัดเจน ซึ่งไม่มีใครรู้ถึงเบื้องหลังเหตุการณ์นั้น เช่น การยิงระเบิดเอ็ม 79 ที่นายกรัฐมนตรีระบุว่าคนเสื้อแดงเป็นผู้กระทำ ข้อนี้ในที่สุดจึงเป็นวิจักษ์ญาณของคนฟังที่จะเลือกเชื่อนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ที่สำคัญคือ หากมองในเชิงของการพูดจาปราศรัย คุณณฤตย์ เสกธีระ มองว่า ยังมีคำถามจากประชาชนอยู่ ว่า นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์พูดได้ดีก็จริง หากแต่ตอนปฏิบัติเป็นอีกเรื่องหนึ่งหรือไม่ นอกจากนี้หากเปรียบเทียบกันแล้ว ข้อมูลต่างๆ ที่ออกมาจากแต่ละฝั่ง จะมีลักษณะที่ว่า กลุ่มคนพร้อมจะรับ

ข่าวสารจากกลุ่มที่ตนเองสนับสนุน ขณะเดียวกันก็จะมีปฏิกิริยาตอบโต้ข่าวสารจากกลุ่มที่ตนเองต่อต้าน ในที่นี้หมายความว่ากลุ่มคนซึ่งสนับสนุนรัฐบาลก็จะ ปิดรับ และ ต่อต้านข่าวสารจากกลุ่มคนเสื้อแดง และกลุ่มคนที่สนับสนุนคนเสื้อแดง หรือผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง ก็ปิดรับ และต่อต้านข้อมูลข่าวสารจากทางภาครัฐ คือ ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมรับข้อมูลระหว่างกัน และมีความเชื่อว่าข้อมูลของฝั่งที่ตนเองสนับสนุน เป็นชุดความจริงที่เพียงแท้

ส่วนคุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ รายงานมีความคิดเห็นในรูปแบบรายการว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ เป็นรายการที่เลียนแบบรายการนายกฯ ทักษิณ คุยกับประชาชน ซึ่งสะท้อนได้ว่าคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาจไม่ค่อยมีความเป็นตัวของตัวเอง และไม่สามารถใช้ภาวะผู้นำได้ เมื่อเทียบกับอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ที่มีวิธีการกล่าวในรายการแบบสั่งการ แต่ในส่วนของการรายงานที่นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ มักมีข้อมูลใช้ตัวเลขมาอ้างอิง ถือว่ามีผลดีในการโน้มน้าวใจคนฟัง แต่ก็ต้องสอดประสานกันระหว่างคำพูดและการกระทำ ทั้งนี้ คุณนิภาวรรณ ได้ยกตัวอย่างสถานการณ์จริงที่เพิ่งเกิดขึ้น คือ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ไปพูดในที่แห่งหนึ่ง ปรากฏว่ามีกลุ่มผู้หญิง สหภาพแรงงาน ยกป้ายข้อความว่า "ดีแต่พูด" ถือว่าสะท้อนถึงวิธีการพูดของนายกรัฐมนตรีว่าพูดดี พูดมีความน่าเชื่อถือ แต่ในทางปฏิบัติกลับทำไม่ได้ เช่นเดียวกับกรณีการแก้ปัญหาน้ำมันปาล์มขาดตลาด นายกรัฐมนตรีนำเรื่องนี้มากล่าวในรายการโดยระบุว่า จะมีการแก้ไขปัญหาลดระดับนโยบายที่จะบังคับให้รัฐมนตรีไปแก้ไข ระดับข้าราชการประจำที่ระบุว่าจะมีการจัดการเรื่องให้เรียบร้อย ตรวจสอบการกักตุนต่างๆ ซึ่งลักษณะนี้ ประชาชนฟังแล้วอาจเชื่อมั่นว่านายกรัฐมนตรีจะแก้ไขปัญหาให้ได้ แต่ในความเป็นจริง ผลที่ออกมาก็ปรากฏว่าไม่เป็นตามที่นายกรัฐมนตรีพูดไว้นั่นเอง ส่วนในเรื่องของสถานการณ์ความขัดแย้ง คุณนิภาวรรณเห็นว่าความน่าเชื่อถือที่จะสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสาร หรือผู้รับชมรายการ จึงขึ้นอยู่กับหลักฐานและผล ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่อย่างไร นอกเหนือจากกล่าวกันแต่เพียงว่า กลุ่มผู้ชุมนุมเป็นมวลชนของอดีตนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร ขณะที่ยังไม่มีกรกล่าวถึงกรณีการปฏิบัติการกับผู้ชุมนุมที่ส่งผลให้เกิดความสูญเสียกับประชาชนคนไทยอีกกลุ่ม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม ซึ่งจุดนี้เองที่เป็นอุปสรรคต่อความน่าเชื่อถือของนายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในการนำเสนอประเด็นต่างๆ

3. ความแตกต่างในช่องทางที่ใช้ในการสื่อสาร

ในส่วนนี้ ช่องทางในการสื่อสารของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ด้านหนึ่งใช้ช่องทางโทรทัศน์ ซึ่งถือได้ว่าสามารถเห็นโดยประสาตา และทางการได้ยินโดยประสาทหู

ซึ่งนับว่ามีผลต่อการสื่อสารไปยังผู้รับสาร อีกด้านหนึ่งก็เป็นช่องที่เป็นสื่อของรัฐ กล่าวคือ รายการ
 นี้นำเสนอทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ (ช่อง 11) ดังนั้นในการ
 สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้รับสารทั้งสามท่าน มีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

คุณพัฒน์พงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ
 24 มกราคม 2554)

“...ออกทางทีวีดี เห็นภาพเลย แต่ฟังไปด้วยทำงานไปด้วยก็ได้...”

คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์
 2554)

“...การใช้สื่อโทรทัศน์ เป็นจุดแข็งต่อประเทศไทย เพราะดูพฤติกรรมคนไทยก็คือ ดูทีวีซึ่งโอเคเหมาะสม
 อยู่แล้ว และส่วนนี้จะมีส่วนอย่างมากที่จะส่งให้ประสิทธิภาพการสื่อสารของท่านนายกฯ ประสบความสำเร็จ...”

“...แต่การโน้มน้าวมันยากขึ้นเรื่อยๆ นะ เพราะว่าสื่อเดี๋ยวนี้มันแพร่หลายมาก โดยเฉพาะเคเบิลทีวี
 วิทยุชุมชน มันปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นอันหลากหลายลำบากมาก เพราะว่าทางรัฐเขาทำได้ระดับหนึ่ง คือ
 เมื่อก่อนคนฟังเขาฟังได้ข้างเดียว เดี่ยวนี้เขาฟังได้เยอะมาก...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์
 เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...ที่สำคัญคือรายการนี้มีทั้งภาพ ทั้งเสียง ทั่วประเทศ ไปถึงหูถึงตา ทั้งมวลชนที่สนับสนุนพรรคของ
 ตัวเอง และมวลชนของทุกพรรค ที่หวังว่าอาจจะคล้อยตามได้...”

“...ในแง่การใช้ทีวีของรัฐ ก็เกิดประโยชน์อยู่แล้ว แต่ควรจะสำเร็จมากกว่านี้ ไม่คุ้มกับค่าออนแอร์ มัน
 ไม่ได้อะไรมากไปกว่า แคนายกฯ ได้ออกทีวี ในแง่นักการเมืองได้ออกทีวีฟรีมันก็คุ้มอยู่แล้ว เพราะทีวีไม่ได้เรตติ้ง
 แต่ชาวบ้านได้เห็นหน้านายกฯ...”

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าในส่วนของคุณพัฒน์พงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการ
 หนังสือเดลินิวส์ มีความคิดเห็นต่อประเด็นนี้สั้นๆ โดยมองในมุมของการนำเสนอทางสื่อโทรทัศน์
 ซึ่งทำให้ผู้ชมได้เห็นภาพไปพร้อมกัน และสามารถฟังไปและทำอย่างอื่นไปด้วยได้เช่นเดียวกัน ซึ่ง
 สะท้อนว่าคุณพัฒน์พงศ์ มีความคิดเห็นว่าช่องทางสื่อโทรทัศน์มีผลต่อการโน้มน้าวใจได้มาก

ส่วนคุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มองว่าการใช้สื่อโทรทัศน์เป็นจุดแข็ง ที่จะสามารถโน้มน้าวใจผู้ชมรายการได้ โดยเฉพาะสำหรับคนไทย ที่มีพฤติกรรมนิยมการรับชมโทรทัศน์ ดังนั้น การนำเสนอทางสื่อโทรทัศน์จึงมีส่วนอย่างมากที่จะส่งเสริมให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม คุณณฤตย์มองว่าในอีกด้านหนึ่งการโน้มน้าวก็ทำได้ยากลำบากขึ้น เพราะการสื่อสารในปัจจุบันนี้มีช่องทางหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทางเคเบิลทีวี วิทยุชุมชน ฯลฯ ที่รัฐไม่สามารถทำการปิดกั้นข่าวสารได้เหมือนในอดีต ดังนั้น การสื่อสารจากภาครัฐจึงอาจไม่มีผลต่อการโน้มน้าวใจได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด เพราะคนยังมีช่องทางอื่นๆ ในการเปิดรับข่าวสาร นั่นเอง

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน มีความคิดเห็นว่าการสื่อสารทางช่องทางโทรทัศน์นั้น ผู้จัดรายการย่อมเล็งเห็นว่าจะสามารถใช้ช่องทางนี้ทำการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่แล้ว เพราะเห็นทั้งภาพ และได้ยินทั้งเสียง ซึ่งในมุมมองของการใช้สื่อที่เป็นช่องทางของรัฐบาล (ช่อง 11) คุณนิภาวรรณ ระบุว่าแม้ว่าด้านหนึ่งก็เป็นประโยชน์ แต่อีกด้านหนึ่งมองว่ายังได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่ากับการใช้เวลาของทางสถานี หรือ ค่าดำเนินการต่างๆ ในการออกอากาศ เพราะประโยชน์ไปตกกับผลทางการเมือง เนื่องจากประชาชนได้เห็นหน้าค่าตานายกรัฐมนตรี ซึ่งอาจสรุปได้ว่า หากเป็นการโน้มน้าวทางการเมือง ก็ถือว่ามีส่วนบ้างในระดับหนึ่ง

2. รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ในห้วงช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2553 มีบทบาทต่อสังคมไทยอย่างไร

ด้วยเหตุที่บริบทที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา คือ “บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน” ซึ่งหมายถึงบทบาทของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งรายการ คือ การบอกเล่าการทำงานของรัฐบาล มีผลต่อสังคมไทยภายใต้บริบทของสังคมช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองไทย เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553 ดังนั้น ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์จากเนื้อหาการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) เป็นรายบุคคล กลุ่ม Key Person ที่เจาะจงไปที่สื่อมวลชน ซึ่งประกอบไปด้วย บรรณาธิการประจำโต๊ะข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ, บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน คุณณฤตย์ เสกธีระ และ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ ตามแนวคำถามที่ได้เตรียมไว้ ซึ่งเป็นคำถามในส่วนของ “บทบาทหน้าที่ของรายการ

เชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ที่เกิดขึ้นต่อสังคมไทยในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553” ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ถึงบทบาทหน้าที่ของรายการที่มีต่อสังคม ว่ามีบทบาทอย่างไรจากการใช้วาทกรรมผ่านทางรายการดังกล่าว ภายใต้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน

ต่อไปนี้จะคือการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ว่า เพื่อศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ในช่วง “เหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553” ซึ่งผู้วิจัยได้ประมวลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนำเสนออิงตาม “แนวคิดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน” ดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ที่มีต่อสังคมไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้รับสารกลุ่ม Key Person ซึ่งเป็นบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 3 ชื่อฉบับ พบว่าผู้รับสารกลุ่มนี้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ช่วงความขัดแย้งทางการเมือง เดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม 2553 ว่ามีบทบาทในการบอกเล่าอธิบายถึงการทำงานของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล และบอกเล่าอธิบายถึงประเด็นที่เป็นที่สนใจของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาขณะนั้น อธิบายได้ดังนี้ คือ ในส่วนของการบอกเล่าอธิบายถึงการทำงานของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล หมายถึง การดำเนินงานในสถานการณ์ปกติทั่วไป ตามนโยบายต่างที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อประชาชน หรือ การดำเนินการตามโครงการต่างๆ ที่รัฐบาลมุ่งหวังที่จะให้ประชาชนได้มีการพัฒนาในชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาในส่วนของการดำรงชีวิตด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สุขภาพ ฯลฯ ขณะที่ในส่วนของการบอกเล่าอธิบายถึงประเด็นที่เป็นที่สนใจของสังคมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาขณะนั้น ในที่นี้จึงหมายถึงบริบทที่ผู้วิจัยศึกษา คือ ช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทยเดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2553

และต่อไปนี้เป็น บทบาทหน้าที่ของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ที่ผู้วิจัยจำแนกออกมาจากลักษณะการนำเสนอในรายการตามข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้เป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)
2. บทบาทหน้าที่ในการสอดส่องดูแล (Surveillance)

3. บทบาทหน้าที่ในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม (Correlation)
4. บทบาทหน้าที่ในการกระตุ้นใจ (Mobilization)

1. บทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)

- ในสถานการณ์ปกติ

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...ผมเข้าใจว่าเป็นการรายงานเรื่องที่รัฐบาลดำเนินการไป สรุปคือเป็นการรายงานการทำงานให้ประชาชนได้รับทราบในแง่ของความคิดหน้าของงาน มีเรื่องน่าสนใจอยู่ ถ้าเราไปตามดูรายละเอียด...”

“...ก็เป็นรายการที่ดีมีประโยชน์สำหรับชาวบ้าน ดิกว่าไม่มีเสียเลย ทำให้เราได้เห็นการทำงานเป็นมิติใหม่ของคนเป็นนายกรัฐมนตรี ที่ต้องมีรายการเพื่อที่จะมาพูดบอกเล่าใกล้ชิดกับประชาชน สำหรับประเทศอื่นผมไม่แน่ใจ แต่สำหรับบ้านเราต้องควรจะมี เพราะสังคมไทยยังต้องสร้างความเข้าใจกันมากๆ ในหลายๆ เรื่อง...”

คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...รายการเชื่อมั่นประเทศไทย นี่ เป็นเรื่องที่นายกรัฐมนตรี อยากจะสื่อสารกับคนที่เลือกเขามา หรือเป็นเรื่องที่นายกฯ เขาอยากจะทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดความเข้าใจผิด คือ เขาใช้วิธีการเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง ในการที่จะขอเป็นคนตรวจข่าวสาร และก็ถ่ายทอดข่าวสารตรงๆ กับคนทั้งประเทศ...”

“...คือนายกฯ ทุกคนพอพูดถึงงานการที่เขาทำ เขาควรจะพูดได้ นายกฯ มาพูดว่าตัวเองทำอะไรไปบ้าง รัฐบาลตัวเองทำอะไรไปบ้าง ได้ ดิกว่าพอเราถามว่ารัฐบาลทำอะไรไปบ้าง บอกรอฝ่ายเลขา จดไปก่อน เคยเจอไหม บอกเดี๋ยวขอสัมภาษณ์ท่าน ไม่ใช่นายกฯ นะ ท่านหัวหน้างานอะไรสักอย่าง เดี่ยวเตรียมคำถามมาเดี๋ยวให้ฝ่ายเลขาจัด อ้าว..ตกลงท่านทำหรือเปล่านี้ อย่างนี้นายกฯ จะต้องมาบอกว่า จะทำยังไงไม่ทำยังไง เพราะมันบังคับให้นายกฯ ทำงานด้วย...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...ในระดับผู้นำ การออกมาพูดผ่านสื่อ โดยเฉพาะทางทีวี ผู้นำของเราในอดีตที่ผ่านมาจะไม่ออกมาพูดทางทีวีบ่อยๆ เพิ่งจะมียุคคุณทักษิณ ที่เพิ่งมาใช้ช่องทางนี้เป็นคนแรก ปกติผู้นำจะออกทีวี เฉพาะเรื่อง

เร่งด่วน เรื่องสำคัญ ที่ต้องออกมาแถลง แต่ถ้าการใช้ทีวีทุกอาทิตย์ของผู้นำแล้วมันไม่เกิดประโยชน์ในเชิงนโยบายเลย ถือว่าค่อนข้างจะเสียหาย...”

“...ความจริงคนเป็นผู้นำ อาจจะไม่ต้องออกทีวีบ่อยขนาดนี้ก็ได้ เพราะในการสัมภาษณ์รายวัน ก็เป็นช่องทางสื่อสารได้มากพอแล้ว ในต่างประเทศไม่รู้ว่ามีอย่างนี้หรือเปล่า แต่นายกฯ ประเทศอื่น เท่าที่ติดตามเขา ไม่มีรู้ทีน ถ้ามีเรื่องอะไร เขาก็จะออกมาแถลงข่าว เป็นเรื่องๆ ไป ส่วนมากจะให้โฆษกออกมาพูด การมานั่งโต๊ะพูดกับประชาชน ไม่เคยเห็นเขาทำกัน อย่างรายการนายกฯ ทักซิณคุยกับประชาชน ก็ยังไม่เคยเห็นที่ไหนในโลก ที่นายกฯ ออกทีวีทุกวันอาทิตย์...”

- ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย

คุณพัฒน์พงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...นายกฯ ควรจะสื่อสารในสิ่งที่ตัวเองทำกับคน แทนที่ทำแล้ว ต้องรอสื่อไปเสนอให้ ถามว่าทำไมทุกวันนี้มันเป็นระบบที่เราสื่อสารโดยตรงกับคนอยู่แล้ว สังเกตว่า ทุกวันนี้ข่าวสารเร็วมาก พวกเทคโนโลยีอะไรต่างๆ แต่ถามว่ามีอะไรที่เป็นข้อเท็จจริง และมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ สักกี่มากน้อยอย่างไร อย่างแพร่วามันกลายเป็นอะไรไปก็ไม่รู้นะ สุดท้ายมันจริงหรือเปล่า ผิดหรือเปล่า อะไรนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง เกินกว่าเหตุไหม เด็กต้องถูกฆ่าไข่มุขคดีถึงจะจบ ผมก็เลยมีความรู้สึก ว่า ถ้านายกฯ เขารับผิดชอบในงานที่เขาเป็น ผมว่าอะไรที่เขาทำ เขามีสิทธิ์ที่จะชี้แจงกับคน...”

“...เดี๋ยวนี้ไม่ใช่สื่อหลัก มันมีทั้งอินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี มี sms มี facebook มี twitter อะไรเต็มไปหมดเลย ซึ่งมันเป็นการสู้กันทุกรูปแบบจริงๆ ทีนี้ เรื่องความไม่ชอบธรรม ผมว่าไม่ใช่ คุณมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ก็ควรจะต้องพูด เพราะว่าถ้าคุณเป็นนายกฯ แล้วคุณไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้ได้ ผมว่าวันนั้นคุณต้องลาออก

คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...คนกระหายข่าวสาร เขากะหายข่าวชนิดเปิดดูทุกช่องเลย คนฟังอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุหมด เพราะคนต้องการอยากรู้ว่าอะไรคือความจริง ในรายการนายกฯ ก็เล่าเรื่องที่นายกฯ คิด นายกฯ ประสบ เช่น ตอนนั้นผมถูกล้อมอะไรก็ว่าไปนะ แล้วก็รัฐบาลก็พยายามที่จะใช้ความละมุนละม่อมด้วยก็อะไรของเขา ก็เป็นสิ่งที่นายกฯ พูดบอกกับประชาชนว่าอะไรเกิดขึ้น อะไรเป็นอะไร...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...รายการลักษณะนี้ ไม่ควรเป็นพื้นที่รายงานความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ใช่การทำงานแข่งกับสื่อจะไปแย่งนักข่าวเขียนทำไม ควรพูดในเรื่องที่นักข่าวไม่รู้ ชาวบ้านไม่รู้มากกว่า ชาวบ้านจะได้ประโยชน์มากกว่า ไม่ใช่รู้ว่าแล้ว แต่ผลของมันไปสร้างความขัดแย้งทางการเมืองให้มากขึ้น นายกฯ กลับไปพูดเรื่องรoutines (routine) ดีกว่า แต่ถ้าถามว่าช่วงขัดแย้งการเมือง ผู้นำควรออกมาพูดเองโดยตรงไหม ก็อยู่ที่ความคาดหวังของประชาชน รวมทั้งสื่อ ถ้าอยากฟังจากผู้นำคนเดียว ไม่อยากฟังคนอื่น ยิ่งถ้าตัวนายกฯ ขาดได้ ก็ต้องขายนายกฯ อยู่แล้ว เพราะคนก็คงอยากฟังนายกฯมากกว่า และสำหรับสื่อ ก็ดีกว่าไปถามจากรัฐมนตรีคนอื่น เพราะมันเป็นการอ้อมก็ต้องถามตรงจากนายกฯ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งคนก็คาดหวังว่านายกฯ ต้องรู้ทุกเรื่อง...”

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้รับสาร บรรณาธิการ 2 ท่าน คือ คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันว่า รายการนี้ได้ทำการบอกเล่าอธิบายถึงการทำงานของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล เช่น การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ หรือ การดำเนินการตามโครงการที่รัฐบาลตั้งใจทำเพื่อประชาชน ตลอดจนแก้ไขปัญหาดifferent ให้กับประชาชน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์และสภาพการณ์ต่างๆ ในสังคมและในโลก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจของความเป็นนายกรัฐมนตรีในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชน และได้นำมาบอกเล่าสู่ประชาชนถึงความคืบหน้า ผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนแนวทางแก้ไขสิ่งเหล่านี้

ส่วนที่นำเสนอต่างมุมมองกันเพียงเล็กน้อย กล่าวคือ คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความคิดเห็นว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์เป็นการรายงานเรื่องที่รัฐบาลดำเนินการไป บอกกล่าวให้ประชาชนได้รับทราบ เช่น ความคืบหน้าของการดำเนินงานต่างๆ ซึ่งถือเป็นรายการที่มีประโยชน์ เพราะเป็นมิติใหม่ของนายกรัฐมนตรีที่หันมาใช้พื้นที่สื่อเป็นของตนเอง เพื่อสื่อสารกับประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยที่ยังมีลักษณะของการขาดการติดตามความรู้รอบด้านและมีหลักการและเหตุผล ดังนั้น การที่ผู้นำจะออกทำความเข้าใจประชาชนด้วยตนเองจึงเป็นสิ่งที่ดี

ในส่วนของคุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ถือเป็นพื้นที่ที่นายกรัฐมนตรีใช้เพื่อสื่อสารกับประชาชนที่ให้ความไว้วางใจเลือกตั้งขึ้นมามีตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ขณะที่อีกด้านหนึ่งรายการนี้ ยังเป็นพื้นที่ที่นายกรัฐมนตรีใช้เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดความเข้าใจผิด ทั้งนี้เป็นการใช้พื้นที่ที่ตนเองจะเป็นคนนำข่าวสารที่ต้องการนำเสนอให้แก่ประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งบรรณาธิการท่านนี้มีความคิดเห็นว่า เป็นสิทธิ์ที่นายกรัฐมนตรีทุกคน ควรที่จะได้พูด ได้

นำเสนอสิ่งที่ตนเองดำเนินการต่างๆ ดีกว่าการที่นายกรัฐมนตรีไม่ทำงานเชิงรุก คือ ไม่สามารถบอกถึงการทำงานของตนเองต่อประชาชนได้ทันทั่วทั้งที่ ดังนั้น อีกด้านหนึ่งรายการนี้จึงเสมือนเป็นตัวกระตุ้นให้นายกรัฐมนตรีเร่งดำเนินการต่างๆ ตามที่แถลงไว้อีกด้วย

ขณะที่คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ มีความคิดเห็นแตกต่างออกอย่างสิ้นเชิง โดยระบุว่า การออกมาพูดจาปราศรัยผ่านสื่อมวลชน โดยเฉพาะทางช่องทางสื่อโทรทัศน์ หากเป็นระดับผู้นำ หรือ นายกรัฐมนตรีไทยแล้ว ในอดีตที่ผ่านมาค่อนข้างพบได้ไม่บ่อย ซึ่งมาพบอย่างเห็นได้ชัดในยุคของ อดีตนายกรัฐมนตรีนาย พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เป็นบุคคลแรก ในรายการนายกฯ ทักษิณคุยกับประชาชน ซึ่งแต่เดิมโดยมากผู้นำจะปรากฏตัวทางโทรทัศน์ ก็ต่อเมื่อบ้านเมืองมีเรื่องเร่งด่วนสำคัญที่ต้องแถลงต่อประชาชน ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นว่าการออกโทรทัศน์ทุกวันอาทิตย์ของนายกรัฐมนตรีจึงไม่จำเป็น และไม่เกิดประโยชน์ในเชิงนโยบาย นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรียังมีโอกาสพบสื่อมวลชนอยู่แล้วในการสัมภาษณ์รายวันทั่วไป ที่จะสามารถบอกกล่าวชี้แจงสิ่งต่างๆ ได้อยู่แล้ว

ต่อมาในส่วนในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง บรรณาธิการ 2 ท่าน คุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ คุณนฤตย์ เสกธีระระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นในลักษณะเดียวกันที่สรุปได้ว่า รายการนี้มีบทบาทในการที่นายกรัฐมนตรีจะได้ชี้แจงสถานการณ์ บอกกล่าวการดำเนินการต่างๆ แก่ประชาชน ทั้งนี้ คุณพัฒนพงศ์ มีความคิดเห็นว่า บุคคลที่เป็นนายกรัฐมนตรีควรที่จะมีโอกาสสื่อสารในสิ่งที่ตนเองกระทำการต่างๆ โดยให้เหตุผลว่า ด้วยเหตุที่โลกปัจจุบัน ระบบการสื่อสารการส่งผ่านข่าวสารค่อนข้างทันสมัยและรวดเร็ว แต่ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่า ข้อมูลต่างๆ นั้นมีข้อเท็จจริงมากน้อยขนาดไหน ทั้งนี้ บรรณาธิการท่านนี้ ยกตัวอย่างเปรียบเทียบกับกรณีของเด็กวัยรุ่นสาว ที่ขับรถชนกับรถตู้บนทางด่วนโทลล์เวย์ ซึ่งเป็นชาวศรีสะเกษ และสังคมไทยค่อนข้างประณามการกระทำของวัยรุ่นผู้นี้ แม้ว่าเหตุการณ์นั้นจะเป็นอุบัติเหตุก็ตาม โดยระบุในทำนองว่า กรณีนี้วัยรุ่นผู้นี้เอง ก็ไม่มีโอกาสที่จะได้ชี้แจงการกระทำของตนเอง ดังนั้นน้ำหนักของความผิดจึงไปตกอยู่ที่วัยรุ่นผู้นี้ค่อนข้างมาก เช่นเดียวกัน หากนายกรัฐมนตรีกระทำการใดๆ ในช่วงการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดง หรือในช่วงสลายการชุมนุม นายกรัฐมนตรีก็มีสิทธิ์ที่จะได้มีโอกาสในการชี้แจงการกระทำต่างๆ เพื่อที่สังคมจักไม่ฟังความข้างเดียวจากฝั่งตรงกันข้ามกับรัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรี ซึ่งอาจขาดข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ ดังนั้น นายกรัฐมนตรีก็มีความชอบธรรมที่จะออกมาบอกกล่าวถึงสิ่งที่ตนเองทำ ตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพราะหากไม่สามารถพูด อธิบายเรื่องต่างๆ แจ่มชัดข่าวสารที่เกิดขึ้นได้ นายกรัฐมนตรีก็ไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้อีกต่อไป

ด้าน คุณณฤศย์ เลกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ระบุในมุมมองของการแสวงหาข่าวสารของประชาชนคนไทยในช่วงเวลาที่มีการเมืองมีความขัดแย้งอย่างรุนแรงช่วงนั้น โดยชี้ว่า เวลานั้นเป็นช่วงที่ประชาชนคนไทยทุกคนต้องการรับทราบสถานการณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ถือเป็นช่องทางหนึ่งที่ประชาชนจะเลือกเปิดรับเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมไปถึงการต้องการรับทราบข้อมูลจากปากของนายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ออกมาชี้แจงด้วยตนเอง เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)

แต่คุณนิภาวรรณ แก้วรากรมุขี มีความคิดเห็นแตกต่างไปว่า รายการลักษณะนี้ไม่ควรเป็นพื้นที่รายงานความขัดแย้งทางการเมืองเลย เพราะสถานการณ์นี้สื่อมวลชนโดยทั่วไปมีการนำเสนออยู่แล้ว นอกจากนี้หากกล่าวไปแล้ว รายการนี้อาจไปสร้างความขัดแย้งทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น รายการนี้จึงควรเป็นพื้นที่ที่นายกรัฐมนตรีใช้พูดเรื่องทั่วไปในการทำงานประจำวันมากกว่า อย่างไรก็ตามหากถามว่า ช่วงความขัดแย้งการเมือง ผู้นำควรออกมาพูดเองโดยตรงไหม คุณนิภาวรรณ มีความคิดเห็นว่า ขึ้นกับความคาดหวังของประชาชน และสื่อมวลชน กล่าวคือ ในช่วงเวลาที่มีปัญหา หลายคนย่อมต้องการรับฟังเรื่องราวจากผู้นำ โดยเฉพาะจากการบอกเล่าของนายกรัฐมนตรี ดีกว่าไปรับฟังจากรัฐมนตรี ซึ่งในความรู้สึกของประชาชนแล้ว นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ เข้าใจ ในประเด็นปัญหาต่างๆ มากกว่า นั่นเอง

2. บทบาทหน้าที่ในการสอดส่องดูแล (Surveillance)

- ในสถานการณ์ปกติ

คุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...แต่หน้าที่เขา คือถ้าเขาทำหน้าที่ เขาต้องชี้แจง ผมว่าเขาต้องชี้แจง แล้วไม่ใช่เพียงแค่ชี้แจงแค่เรื่องที่เราเห็นนะครับ นายกฯ มีช่องทางที่จะไปสื่อสารอีกเยอะ ะ ทวิตเตอร์ผมไม่แน่ใจเลิกไปหรือยัง เฟซบุ๊กผมไม่แน่ใจเลิกไปหรือยัง ถาม-ตอบในอีเมลมี จดหมายมี สายตรงมี หรืออะไรต่างๆ เป็นช่องทางหมดนะครับ ซึ่งข่าวเรื่องต่างๆ เหล่านี้บางทีผมเห็นหลายเรื่องที่มีมัน สามารถเป็นประโยชน์ได้ เรื่องนี้คนเดือดร้อน เรื่องนี้น่าสนใจ น้ำท่วมไปเมื่อไม่กี่เดือน เดือน พ.ย.จนบ้านนี้ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือเลย ไม่รู้จะร้องใคร ก็ร้องนายกฯ นายกฯ มี

ช่องทางเต็มเลย ตู้ ปณ.101 121 หรืออะไรอย่างนี้แล้วแต่เค้านะ ตู้แดงมั่งหน้าทำเนียบ บางคนก็ก๊ิบเก็บหน่อยไป
ส่งกระดิ่ง แบบสมัยพ่อขุนรามอย่างนี้ ผมว่ามันเป็นกระบวนการที่คนไปถึงเขา....”

คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...เป็นรายการที่พูดเรื่องบริหาร แล้วก็หัวหน้าฝ่ายบริหารเป็นคนพูด พูดให้กับประชาชนหลายคนที่เขา
สนใจเขาได้ฟังได้ชม ผู้นำได้อธิบายการทำงาน การแก้ไขปัญหาประชาชน ดูแลชีวิตความเป็นอยู่ประชาชน
โดยตรง แล้วก็ทำให้การสื่อสารไม่ต้องไปผ่านแขนงคนอื่น ไม่ต้องผ่านเขาเรียกตัวสื่อ...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์
เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...ตรงนี้ก็ถือว่าเป็นมิติใหม่ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นการแสดงถึงความใกล้ชิดของผู้นำต่อประชาชน แต่ก็
สืบปั้งแต่มีนายกมา ไม่เคยมีผู้นำออกมาจัดรายการทีวี วิทู ทุกอาทิตย์ เพราะมันเป็น routine ซึ่งงาน
routine ปกติจะให้โฆษกพูด แต่คุณทักษิณทำแล้วประสบความสำเร็จของเขาในเรื่องนี้ แล้วพอคุณอภิสิทธิ์
ออกมาทำตาม แต่ก็ทำไม่ได้ดีเท่า เพราะรายการคุณอภิสิทธิ์ ไม่ศักดิ์สิทธิ์เท่า ยกตัวอย่าง ล่าสุดกรณีปัญหาเรื่อง
น้ำมันปาล์มขาดตลาด ไม่ได้ผลอะไรเลย...”

“...ถ้าย้อนกลับไปดูเรคคอร์ด แม้แต่เรื่องใหญ่ๆ อย่าง กรณีปัญหาภัยกับกัมพูชา ที่นายกฯ ใช้ทีวีชี้แจงก็ไม่
เกิดผล ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องยกเลิกโครงการจัดซื้อรถเมล์ 4,000 คันของพรรคภูมิใจไทย ที่จะ
ยกเลิก ก็ไม่มีใครเชื่อถือ เพราะสุดท้ายก็จะเอาเข้ากรม.อีก เรื่องมาตาพูด ที่ จ.ระยอง ก็เหมือนกัน record ที่มี
เหล่านี้ ก็เห็นได้ว่า ไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งผู้นำอาจไม่ได้หลอกเขา แต่ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ไม่ได้รับ
ความน่าเชื่อถือ ระดับนโยบายไม่มีใครμφ ระดับปฏิบัติก็ทำเฉย ประชาชนก็รอ เพราะไม่เกิดผล...”

- ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ
24 มกราคม 2554)

“...ที่นี่ 3 เดือนที่มีปัญหาเราไม่สามารถที่จะไปบอกอะไรต่างๆ ทั้งหมดได้ว่ามันคืออะไร แต่ถ้าคุณเอา
ภาพใหญ่ คือ เรื่องการชุมนุม ถ้ามองว่ารายการนี้ เกี่ยวกับอะไรกับการชุมนุม ผมก็ว่ามันก็ไม่ได้เกี่ยวกับหรอก ก็
เป็นการรายงานปกตินั่นแหละ เพราะว่าสถานการณ์นี้ มันเป็นสถานการณ์รายวันที่นายกฯ ต้องออกรายการอยู่
แล้วแทบทุกวัน ศอช. หรือใครอะไรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก็ชี้แจงอยู่แล้วแทบทุกวัน ไม่ได้มีผลอะไรเลย แต่เป็นการ
รายงานให้คนทั้งประเทศ ซึ่งสืบสนในข้อมูลข่าวสาร ไม่รู้ว่าจะเชื่อใครดี หรือว่าถูกทำลายความน่าเชื่อถือไปแทบ
ทุกองค์กร วิธีการง่ายๆ ก็คือว่า ถ้าคนนี้ไม่ใช่สิ่งที่ตรงกับเรา แค่ว่าบอกว่าคนนี้ไม่ใช่พวก คนนี้เทียม อะไรต่างๆ

เยอะไปหมด ที่นี้ปัญหาคือว่าเราจะหาความจริงจากใคร คนจะเชื่อใคร ความน่าเชื่อถือหาได้ตรงไหน หลายๆ เรื่องที่พูดกันในวันนั้น ก็ยังมีหลักฐานอยู่ ว่าเป็นเท็จซะก็เยอะ มีการกล่าวหาว่านั่นนั่นเต็มไปหมด เยอะแยะไปหมดเลย...”

คุณณฤตย์ เลกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“คนพูดนี้มีสถานะนายกฯ จริง แต่ตอนนั้น รัฐโดยนายกฯ เป็นสูงสุดนี่ละ นายกฯ ไม่ใช่มีสถานะเป็นกลาง นายกฯ ก็มีสถานะเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง ฉะนั้นพอนายกฯ พูดมันก็เลยกลายเป็นว่า เฮ้ย..ข้อมูลนี้มันเชื่อถือได้ไหม มันไม่เหมือนกับกรณีทั่วไป อย่างกรณีทั่วไปวันนี้นายกฯ พูดเรื่องการราชการบริหารแผ่นดิน อย่างนี้นายกฯ เพราะพูดนายกฯ เป็นคนบริหารราชการ ฉะนั้นนโยบายอย่างนั้นอย่างนี้ เชื่อได้ เพราะฉะนั้นนายกฯ พูด แต่ตอนนั้นนายกฯ กำลังเป็นคู่ขัดแย้งข้อมูลที่นายกฯ ได้ก็ไม่รู้ว่ายังไง บอกว่าฝ่ายทหารยืนยันมา รู้หรือเปล่าว่าฝ่ายทหารเขาได้ข้อมูลมาจากไหน อย่างไร ฝ่ายตำรวจยืนยันมา ดีเอสไอยืนยันมา เพราะว่าทุกฝ่ายคือเผชิญหน้ากัน มันก็เลยช่วงนั้นเกิดความสับสน ก็ต้องยอมรับว่าช่วงนั้นช่วงพิเศษ...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...แต่ขณะเดียวกัน ก็ถูกตั้งคำถามจากฝ่ายตรงข้าม รวมทั้งสื่อด้วยเช่นกันว่า ข้อมูลที่นายกฯ นำมาพูดนั้น เป็นการเลือกพูดเฉพาะในด้านที่ตัวเองได้ประโยชน์ทางการเมืองหรือไม่ ข้อมูลที่นำมาพูดรอบด้านหรือไม่ หรือเลือกพูดเอาดีใส่ตัว เอาชั่วใส่อีกฝ่าย อย่างที่ยังถูกตั้งคำถามอยู่จนวันนี้...”

“...ฉะนั้นความน่าเชื่อถือจึงขึ้นอยู่กับหลักฐานและผล ว่ามันสอดคล้องกันหรือไม่ ที่สำคัญนายกฯ ก็ไม่ได้พูดข้อมูลในด้านความรู้สึกของกลุ่มผู้ชุมนุม เพราะมองแต่ในมุมการเมือง ว่าเป็นมวลชนของอดีตนายกฯ ทักษิณ ซึ่งถือเป็นฝ่ายตรงกันข้าม และนายกฯ ก็ไม่ได้พูดอีกด้าน คือการจัดการปัญหาว่ารัฐบาลและทหารเอง ก็ทำให้เกิดความสูญเสียกับประชาชนอีกกลุ่ม ซึ่งก็เป็นคนไทยด้วยกัน ในส่วนนี้ เป็นปัญหาเรื่องความไม่น่าเชื่อถือของนายกฯ สำหรับประชาชนในส่วนที่เข้าร่วมชุมนุม...”

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้รับสาร 2 ท่าน คือ คุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ คุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ มีบทบาทหน้าที่ในการสอดส่องดูแล (Surveillance) สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วไปในสังคมขณะนั้น ทั้งนี้ คุณพัฒนพงศ์จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีความคิดเห็นว่าเป็นการทำตามหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีที่จะชี้แจง บอกเล่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น และบอกเล่าในการดำเนินการต่างๆ ของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรี เช่นเดียวกับที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ยังใช้ช่องทางอื่นใน

การสื่อสาร เช่น ทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ก การตอบอีเมลล์ การตอบจดหมาย ตู้ ปณ.101 121 หรือ สายตรง ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ นายกรัฐมนตรีสามารถใช้ช่องทางของรายการนี้ มาบอกกล่าวประชาชนในภาคส่วนอื่นๆ ที่จะได้รับรู้ และช่วยกันหาทางแก้ไข ตลอดจนช่วยกันเป็นหูเป็นตารายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้ เช่น เรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ปัญหาน้ำท่วม ฯลฯ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์

ในส่วนของคุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นว่า บทบาทในการสอดส่องดูแลนั้น รายการนี้ถือว่าเป็นช่องทางที่ผู้บริหารหรือหัวหน้าฝ่ายบริหารเป็นคนกล่าว ซึ่งผู้บริหารย่อมมีหน้าที่ที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน การดูแลชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไป หรือที่กำลังเตรียมจะดำเนินการย่อมที่จะต้องบอกกล่าวให้กับประชาชนหลายคนได้รับทราบ โดยไม่ต้องผ่านช่องทางอื่น

ขณะที่คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ มีความคิดเห็นว่า ถือเป็นมิติใหม่ที่มีรายการซึ่งผู้นำมาพบปะพูดคุยโดยตรงต่อประชาชน เกิดเป็นภาพที่แสดงถึงความใกล้ชิดของผู้นำกับประชาชน หากแต่รายการลักษณะนี้ พบว่าประสบความสำเร็จเฉพาะยุคของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เท่านั้น เพราะรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ไม่สามารถแสดงบทบาทในการสอดส่องดูแลแก้ไขปัญหาต่างให้กับประชาชนได้ เนื่องจากรัฐบาลนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศได้ในหลายประเด็น เช่น ปัญหาเรื่องน้ำมันปาล์มขาดตลาด, กรณีปัญหากับประเทศกัมพูชา, ปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติได้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องโครงการจัดซื้อรถเมล์ 4,000 คันของพรรคภูมิใจไทย ที่นายกรัฐมนตรีระบุว่าจะยกเลิก แต่สุดท้ายเรื่องนี้ก็เข้าไปในการประชุมคณะรัฐมนตรีในที่สุด ดังนั้น สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงการปฏิบัติที่ไม่เห็นผลชัดเจนดังที่พูด ในที่สุดรายการนี้จึงไม่มีบทบาทเท่าที่ควร เพราะไม่ได้รับความเชื่อถือจากประชาชน

อย่างไรก็ดี ในส่วนของความคิดเห็นในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความคิดเห็นว่า ด้วยเหตุที่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงนั้น ไม่มีใครที่จะอธิบาย หรือชี้แจงสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดอย่างถูกต้องตามข้อเท็จจริง ซึ่งรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ก็มีใช้รายการที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นี้โดยตรง แต่หากมองภาพใหญ่แล้ว การที่นายกรัฐมนตรีต้องนำเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการชุมนุมทางการเมืองมาบอกกล่าวในรายการ ก็เพื่อรายงานความจริง และการทำงานเพื่อปกป้องประเทศชาติ ให้คนทั้งประเทศที่อาจมี

ความสับสนในข้อมูลข่าวสาร และมีอาจเชื่อถือข้อมูลและแหล่งที่มาจากช่องทางอื่นๆ ได้มากนัก ดังนั้นรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ จึงเป็นช่องทางหนึ่งที่ถือเป็นจุดหลักที่จะสามารถให้ความไว้วางใจในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารได้

ขณะที่ คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็น ว่า แม้รายการนี้จะมียุทธศาสตร์ในการให้ข้อมูลข่าวสาร แต่เมื่อกล่าวถึงบทบาทในการสอดส่องดูแล หรือ การชี้แจงเรื่องราวในสังคม บรรณาธิการท่านนี้มีความคิดเห็นที่แตกต่างไป กล่าวคือ มีความคิดเห็นว่า เมื่อคนกล่าวในรายการเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งหากพูดกันตามความเป็นจริงแล้ว นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถือว่ามีได้สถานะเป็นกลาง แต่มีสถานะเป็นฝ่ายตรงข้าม หรือ คู่กรณีที่ขัดแย้ง ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ออกมาจากรายการนี้ อาจเกิดการตั้งคำถามว่าเชื่อถือ ได้มากน้อยแค่ไหน ทั้งนี้คุณนฤตย์ เสกธีระ ยกตัวอย่างว่า หากเป็นกรณีทั่วไปที่นายกรัฐมนตรีพูด เรื่องการบริหารราชการบริหารแผ่นดิน ก็ถือว่ามีความน่าเชื่อถือ แต่ในช่วงสถานการณ์ความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้น นายกรัฐมนตรีเป็นคู่ขัดแย้งโดยตรง ดังนั้น ข้อมูลที่นายกรัฐมนตรีนำมาบอกกล่าว อาจเชื่อถือได้ยาก ซึ่งทำให้เกิดความสับสนได้ จุดนี้คุณนฤตย์ เสกธีระ จึงเรียกว่าเป็น “สถานการณ์ พิเศษ” ที่ไม่สามารถสรุปได้ว่าฝ่ายไหนพูดความจริง และฝ่ายไหนกล่าวความเท็จ

ด้าน คุณนิภาวรรณ แก้วรากรมุขี มีความคิดเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งนั้น นายกรัฐมนตรีเองก็ถูกตั้งคำถามจากฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสื่อมวลชน ต่อข้อมูลที่นำมากล่าวใน รายการว่าเลือกพูดเฉพาะในด้านที่ตัวเองได้ประโยชน์ทางการเมืองหรือไม่ ดังนั้น บทบาทของ รายการนี้ในการที่จะทำหน้าที่ช่วยสอดส่องดูแล ตรวจสอบสถานการณ์ต่างๆ ในสังคม อาจลดน้อย ถอยลง เพราะเนื้อหาที่กล่าวในรายการขาดความน่าเชื่อถือ และยังมีอคติ กล่าวคือนายกรัฐมนตรี มิได้พูดข้อมูลในด้านความรู้สึกของกลุ่มผู้ชุมนุม แต่กลับกล่าวว่าผู้ชุมนุมเป็นมวลชนของอดีต นายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งมีได้มาโดยบริสุทธิ์ใจ แต่กลับมาสสร้างความเดือดร้อน ทั้งๆ ที่ยังมี ประชาชนกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม แต่ต้องมาเจอกับการสูญเสียจากปฏิบัติการของ เจ้าหน้าที่ ดังนั้น เมื่อมีประชาชนที่ไม่เชื่อถือในนายกรัฐมนตรี เรตติ้งของรายการจึงลดลงมาก ในช่วงนั้น ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเพราะในช่วงหลัง นายกรัฐมนตรียกบทบาทความรับผิดชอบไปที่ศูนย์ อำนวยการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน (ศอฉ.) ซึ่งส่งผลให้มีความโดดเด่นขึ้นมามากกว่าในสายตา ประชาชน และขณะเดียวกันนายกรัฐมนตรีก็มีได้ยอมรับว่า ตนเองเป็นผู้สั่งการให้ทหารปฏิบัติการ ทางกฎหมายกับประชาชน ดังนั้น เมื่อประชาชนไม่สามารถสัมผัสได้ถึงความกล้าหาญของ นายกรัฐมนตรีที่จะแสดงภาวะผู้นำ แสดงความรับผิดชอบในเหตุการณ์ความสูญเสียต่างๆ ที่

เกิดขึ้น รายการนี้จึงไม่มีบทบาทในการสอดส่องดูแลรายงานสภาวะการณ์ตามความเป็นจริงได้เท่าที่ควร

3. บทบาทหน้าที่ในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม (Correlation)

- ในสถานการณ์ปกติ

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...รายการมีความหลากหลาย มีการสร้างการมีส่วนร่วมด้วย ถ้าเราสังเกตจะมีเหมือนคล้ายๆ กับบางเทปเป็นแบบเรียลลิตี้ ไปต่างจังหวัด ไปลงพื้นที่ ไปเรื่องยาเสพติด หรืออะไรต่างๆ...”

“...ประเด็นของมัน คือ ต้องการการมีส่วนร่วม ผมเข้าใจว่ารายการนี้ต้องการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ถ้าเราสังเกตจะมีคนมายิงคำถาม จะมีการลงไปพื้นที่ อะไรต่างๆ ส่วนหนึ่งก็เพื่อ ผมก็ไม่รู้ว่ามีเหตุผลทางการเมืองหรือเปล่า แต่ว่าอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า เมื่ออะไรที่ใกล้ตัวเราเราจะสนใจจะครับ อย่างแวดวงนักศึกษาถ้าเราไปพูดกับนักศึกษา เกี่ยวกับการศึกษา นักศึกษาก็จะสนใจ ถ้าเราไปพูดเรื่องขายน้ำมัน น้ำปลา น้ำตาลอย่างนี้ แม้คำก็จะสนใจ หรือว่าแม่บ้านจะสนใจ คือก็จะเป็นกลุ่มๆ ที่โปรดิวเซอร์เขาเป็นคนไปเจาะ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ นายกฯ ที่ในฐานะที่เป็นคนดูภาพนโยบายทั้งหมด ก็พูดเพื่อจะไปซัพพอร์ตกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ หลังๆ ผมเข้าใจว่ารูปแบบเนี่ย ลงไปเฉพาะด้านมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชายแดนค่อนข้างหลากหลายมาก อย่างเรื่องการศึกษาหรือเรื่องอะไร ก็จะมีวาระของมันอยู่แล้ว ในแต่ละเรื่องที่รัฐบาลกำลังจะทำ หรือในช่วงเวลา ที่อาจจะวันครู วันศิลปินแห่งชาติ อะไรต่างสังเกตนายกฯ จะพูดหลายประเด็นมากขึ้น...”

คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...ถ้าพูดในเชิงรุกในการที่ว่าสัปดาห์หน้าจะทำอะไร แล้วก็กระทบถึงในส่วนจังหวัด ในส่วนของอะไร จังหวัดต้องเปิดดู ข้าราชการต้องเปิดดู ส่วนธุรกิจก็ต้องเปิดดู เรื่องบริหารล้วนๆ เพื่อประเทศชาติโดยรวม น่าสนใจ เช่นว่ามีนโยบายอย่างนี้ รัฐบาลทำอย่างนี้ สัปดาห์นี้ทำอย่างนี้ สัปดาห์หน้าทำอย่างนี้ มันเป็นหน้าที่ต้องบอกว่าโอเค ไฉนมันไม่เคลียร์ เรื่องมาตาพุดมันไม่เคลียร์ นายกฯ ก็ต้องบอก...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำรัฐบาลกับประชาชน ด้วยการบอกเล่า ทำความเข้าใจกับประชาชนสำหรับสิ่งที่รัฐบาลทำอะไรเพื่อประชาชนบ้าง เพราะหลักๆ นายกฯ ใช้รายงานเรื่องการทำงาน เล่าเรื่องรูทีน บางช่วงก็เป็นการสรุปประเด็นข่าวประจำสัปดาห์ให้ประชาชนฟังว่า สัปดาห์ที่ผ่านมาทำอะไรไปบ้าง นโยบายที่เคยสัญญาไว้ทำไปถึงไหน...”

“...ความมุ่งหวัง ก็ต้องการสร้างความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนายกฯกับประชาชนให้รู้สึกใกล้ชิดกันมากขึ้น ส่วนประชาชนคนฟังจะรู้สึกอย่างไรที่นายกฯหรือทีมงานคาดหวังหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับเนื้อหาประเด็นที่พูด รูปแบบรายการ บุคลิกนายกฯ รวมทั้งการใช้ศัพท์ ใช้ภาษาระดับไหน มีการใช้ภาษาถิ่นหรือไม่ มีมุกในการพูดคุย ที่จะทำให้นักฟังรู้สึกใกล้ชิด เป็นการเองหรือไม่...”

- ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย

คุณพัฒนาพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...คือกระบวนการอะไรก็ตามที่ทำนอกเหนือจากกฎหมาย เป็นความผิดทั้งนั้น ถ้านายกฯ ทำผิด ก็ดำเนินคดี ซึ่งศาลแน่นอน มีอายุความ ไม่ได้แบบ 5 ปี 10 ปีแล้วหายไป ทุกวันนี้ก็ยังเป็นคดีอยู่ ถ้ามีใครรู้พยานใครสั่งห้าม ผมว่าคุณอภิสิทธิ์ก็พร้อมที่จะรับผิดชอบแล้วก็จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบ แต่ที่นี้ในสิ่งที่เราเห็นมันเป็นแค่เรื่องที่เขา คือมันเหมือนกับเด็กช่างกลตีกันป้ายรถเมล์ คุณรู้ไหมว่าเด็กช่างกลจะมารวมกันได้ มันมีอะไรบ้าง ของมันมาจากไหน ใครเป็นคนชี้เป้า มันเริ่มมาจากอะไร หรือเด็กบอกว่าเมื่อ 3 วันที่แล้วพี่ชายโดนยิงตาย 3 ปีที่แล้ว เพื่อนก็ถูกยิง คือกลายเป็นเรื่องเป็นราว ถามว่ารู้จักกันไหม ไม่รู้จักกันหรอก ถามว่าสื่อแดงกับทหารตีกันนี้ เคยมีอะไรกันมาก่อนไหม ก็ไม่เคยมีอะไรกันมาก่อน ถามว่าเพื่ออะไร มันมีอะไรที่เราไม่รู้จริง สิ่งที่ผมกำลังทำอยู่หลายๆ เลยก็คือว่า ผมเรียกร้องให้มีสอบสวน และเปิดเผยความจริงโดยเร็ว เพื่อป้องกันความสับสน และก็เพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก...”

“...อย่างเหตุการณ์เมษาปี 52 เขาบอกศพถูกเก็บไป จึงไม่เห็นศพทั้งๆ รัฐบาลก็ออกมาชี้แจงว่าเป็นรปภ. บริษัทอะไรไม่รู้ แล้วทะเลาะวิวาทกัน ปี 52 ไม่มีคนตาย แต่ปี 53 มีคนตาย ไอ้โห ผมไม่รู้เข้าทางหรือเปล่า แต่ว่ามันถูกบังคับให้ต้องทำ ถามว่าทหารตายไหม ตาย ถามว่าทำไมทหารต้องตาย ก็เพราะถ้าตายมันจะไม่จบ ยิ่งไงก็ไม่จบทางจบ ยิ่งไงก็ไม่จบ พฤษภาทมิฬก็ว่าจะจบ ทุกวันนี้ยังมีเสียงรำลึกกันหนาหู เด็กเยาวชนรุ่นใหม่มาก็ได้ยินก็ โห เอาศพไปโยกปูนที่เมืองกาญจน์นะ ถูกตีและเทปูนเป็นลานเลย ไม่มีใครรู้ศพ เป็นแบบนี้เลยจริงไม่จริงไม่รู้ แต่ว่าพอทหารมาถูกจะทำอะไร ก็บอก โอ้ย ทหารมันเลวมาก เรื่องนี้ก็เหมือนกันตราบโดที่เราไม่ช่วยกันทำความจริงให้ปรากฏ มันก็จะเป็นปัญหาอยู่ คุณอย่าลืมนะ วันนี้เรายังไม่ได้พูดถึงเรื่องทั้งหมด แต่เราพูดแต่ว่าไอ้คนโดนยิงคนตาย 89 คน 6 ศพวัดปทุม แต่จริงๆ มันมีดีเทลอย่างอื่นอีกเยอะมากเลย...”

คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“ก็คือว่าโดยเจตนาของการใช้เป็นยังงต้องมาดูที่เนื้อหาสาร ถ้าโดยเนื้อหาสารโดยสรุปออกมาภาพรวมคืออยากให้สงบ อยากให้ยุติ อยากให้นำเสนอข้อที่จะทำให้เป็นไมตรีอะไรนั้นะ นั่นก็คือเนื้อหาสารคือแสดงเจตนาว่าต้องการจะให้มันสงบ หลังจากมีการเสนอเนื้อหาสาร แล้วจะดูว่าหลังจากการนำเสนอของระดับบนแล้ว แล้วระดับปฏิบัติมีการอะไรยังงั้น นั่นอีกเรื่องที่มีการตรวจสอบนะ แต่ถ้าเกิดว่าเขาใช้เนื้อหาสารยุ้งปลุกปั่น อันนั้นก็จะดูเจตนาอีกแบบหนึ่ง...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...หากดูเนื้อหา โดยเฉพาะคำพูดของนายกฯ หลายตอนที่บอกเล่าถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ ทั้งกลุ่มเสื้อดำที่ก่อเหตุ ทำนองว่าโผล่ขึ้นมาในกลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดง และพูดถึงสถานการณ์เฉพาะในมุมของฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายทหาร ในด้านที่พยายามรักษาความสงบจากการก่อเหตุของคนบางกลุ่ม ขณะเดียวกัน ก็พูดถึงพฤติกรรมของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีนัยถึงกลุ่มเสื้อแดงมวลชนฝ่ายตรงข้าม ในเหตุการณ์เดือนเมษายน-พฤษภาคม ว่าเหตุการณ์รุนแรงเกิดอยู่ในพื้นที่ของการชุมนุม ก็ทำให้เกิดความรู้สึก กลายเป็นฝ่ายตรงข้าม และยิ่งคนพูดเป็นนายกฯ เอง ก็ยิ่งทำให้ความรู้สึกไม่พอใจของมวลชนที่ชุมนุมรุนแรงมากยิ่งขึ้น...”

“...ฉะนั้น การจัดรายการของนายกฯ ในช่วงเหตุการณ์ ก็มีทั้งบวกและลบ ในแง่บวก คือ ในแง่คนฟังก็อยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับบ้านเมือง รัฐบาลจะจัดการกับปัญหานี้อย่างไร ซึ่งนายกฯ สามารถอธิบายเหตุการณ์ เหตุผล เพื่อขอความเห็นใจในการดำเนินการแก้ปัญหาได้อย่างชอบธรรม เพราะถือว่าได้แสดงความโปร่งใสให้ประชาชนก็ได้รับรู้สถานการณ์แล้วว่า รัฐบาลพยายามจะจัดการปัญหาด้วยการประนีประนอม ละมุนละม่อมแล้ว แต่มันไม่สำเร็จ ฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องตัดสินใจแก้ปัญหา ด้วยการสลายการชุมนุม เพราะเหตุผลอะไร และยังเป็นช่องทาง ที่นายกฯ สร้างความอุ่นใจให้ประชาชนได้ว่า รัฐบาลจะสามารถควบคุมสถานการณ์ได้...”

“...ขณะที่ในอีกด้าน นายกฯ ก็เลือกพูดถึงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในแง่ลบกับกลุ่มผู้ชุมนุม ซึ่งไม่ค่อยเป็นผลดีนักในแง่ของผู้นำ ที่เหมือนผลักดันให้ประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งกลายเป็นฝ่ายสนับสนุนผู้ร้าย สนับสนุนการก่อเหตุ กลายเป็นว่า การพูดของนายกฯ กลายเป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มความขัดแย้ง แตกแยกในสังคมให้มากขึ้น...”

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้รับสารทั้ง 3 ท่าน มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า ในช่วงสถานการณ์ปกติทั่วไป รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ มีบทบาทหน้าที่ในการสร้างความเชื่อมั่นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม (Correlation) กรณีนี้ คุณพัฒนพงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง, หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความคิดเห็นโดยวิเคราะห์ผ่านมุมมองที่รูปแบบรายการว่า ด้วยเหตุที่รายการมีความหลากหลาย ดังที่รายการนี้มีรูปแบบที่มีการออกนอกสถานที่ต่างๆ เช่น ตามต่างจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการดำเนินรายการแบบเรียลลิตี้ หรือ การสลับให้พิธีกรรับเชิญเข้ามาสัมภาษณ์นายกรัฐมนตรี แสดงว่ารายการนี้พยายามที่จะสร้างการมีส่วนร่วม

ร่วมจากภาคส่วนอื่นๆ ซึ่งมีผลต่อการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม เพราะสะท้อนว่านายกรัฐมนตรีใส่ใจประชาชนทุกกลุ่ม

ด้าน คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นว่า รายการนี้มีผลต่อการทำงานขององค์กรต่างๆ ในประเทศไทย ส่งผลให้เกิดการทำงานเชิงรุก เช่น ตามจังหวัดต่างๆ ที่ผู้บริหารระดับจังหวัดจะต้องรับชมรายการ ข่าวราชการ ตลอดจนภาคส่วนธุรกิจ ซึ่งการที่นายกรัฐมนตรีกล่าวเรื่องแนวนโยบายต่างๆ ก็จะมีผลทำให้ทุกๆ ภาคส่วนมีความเข้าใจการทำงานไปทิศทางเดียวกัน ตามนโยบายของรัฐบาลด้านต่างๆ ตลอดจนการชี้แจงปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหามาบตาพูด ให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันทุกฝ่าย เพื่อที่แต่ละภาคส่วน จักได้ดำเนินการตามแนวทางที่นายกรัฐมนตรีให้แนวไว้ ส่งผลให้เกิดเอกภาพในการทำงานต่อไป

ด้าน คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์มีความคิดเห็นว่า ในส่วนของความมุ่งหวังของรายการเอง รายการต้องการสร้างบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำรัฐบาลกับประชาชน ด้วยการบอกเล่า ทำความเข้าใจกับประชาชนในสิ่งต่างๆ ที่รัฐบาลทำเพื่อประชาชน เสมือนกับการรายงานถึงคำสัญญาที่ให้กับประชาชนไว้ว่าดำเนินการไปถึงไหนอย่างไร นอกจากนี้ก็ต้องการสร้างความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างตัวนายกรัฐมนตรีกับประชาชนให้รู้สึกใกล้ชิดกันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม คุณนิภาวรรณ มีความคิดเห็นว่า แต่ในด้านของประชาชนนั้น จะรู้สึกอย่างไรที่นายกรัฐมนตรีหรือทีมงานรายการคาดหวังหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อหา ประเด็นที่พูด รูปแบบรายการ ตลอดจนบุคลิกของนายกรัฐมนตรี การใช้ศัพท์ ภาษา การพูดคุยสร้างความเป็นกันเองที่จะทำให้นักฟังรู้สึกใกล้ชิด ซึ่งส่วนนี้คุณนิภาวรรณพบว่านายกรัฐมนตรีทำได้ไม่ด้นัก ดังนั้นรายการนี้จึงมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ในระดับภาครัฐกับประชาชนอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก

อย่างไรก็ดีในส่วนของความคิดเห็นในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความคิดเห็นว่ ในช่วงสถานการณ์การชุมนุม กลุ่มคนเสื้อแดงออกมามีการกระทำต่างๆ ที่เข้าข่ายผิดกฎหมายต่างๆ ซึ่งทุกคนย่อมต้องเข้ารับการดำเนินการตามกฎหมาย ดังจะเห็นว่าทุกวันนี้เรื่องราวที่เป็นคดีก็มีการดำเนินการไปตามกฎหมายอยู่ อย่างไรก็ตาม คุณพัฒนพงศ์ เปรียบเทียบว่า การชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงไม่ต่างกับการที่นักเรียนสายอาชีวศึกษาทะเลาะเบาะแว้ง ทำร้ายร่างกายกันตามที่สาธารณะ เช่น ป้ายรถเมล์ โดยที่เบื้องหลังของเหตุการณ์ ไม่มีใครรู้ว่ามื่ออะไรชอนอยู่ มากไปกว่านั้นเด็กนักเรียนเหล่านั้นอาจไม่รู้จักหน้าค่าตากันมาก่อน ไม่มีข้อบาดหมางกันมาก่อน เพียงแต่ตกเข้าไปเป็นเครื่องมือของกลุ่มบางกลุ่มในสถานศึกษาที่ต้องการให้มีการทะเลาะ

วิวาท เพื่อหวังผลบางประการที่จะตอบสนองความต้องการของกลุ่มตนเอง ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้ ในกรณีของกลุ่มคนเสื้อแดง ก็อาจมีลักษณะไม่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนว่าคุณค่าของการรวมกลุ่มขาดเหตุผลรองรับความชอบธรรมไป ดังนั้น การดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ชุมนุมเหล่านั้น จึงมีความชอบธรรมมากกว่า เพราะการชุมนุมนั้นก่อเกิดขึ้นมาจากวาระซ่อนเร้นบางประการของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งเช่นเดียวกัน ท้ายที่สุด จึงอาจสรุปได้ว่าสิ่งที่นายกรัฐมนตรีกระทำการกับผู้ชุมนุม ที่กระทำผิดกฎหมาย ละเมิดกฎหมาย นายกรัฐมนตรีก็รับผิดชอบ และสามารถชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะไขข้อข้องใจของสังคมที่ยังคลงแคลงใจการตัดสินใจดำเนินการ และประสานความเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคมต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม คุณพัฒนพงศ์เสนอว่าในภาพกว้าง ควรมีการนำเสนอความเป็นจริง ที่มาที่ไปของปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันทั้งสังคมไทย และเพื่อป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดขึ้นอีก

จากนั้นเสริมด้วยการยกตัวอย่างเหตุการณ์เมษายนปี 2552 ที่คนเสื้อแดงอ้างว่า ผู้ชุมนุมถูกทหารทำร้ายจนเสียชีวิตแล้วมีกระบวนการเก็บซ่อนศพผู้เสียชีวิต แต่ในที่สุดรัฐบาลออกมาชี้แจงว่า เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่งซึ่งไม่เกี่ยวกับการชุมนุม เช่นเดียวกับข่าวลือต่างๆ ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ที่หวังผลเพื่อสร้างความขัดแย้งระหว่างคนไทยด้วยกันเอง ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ต้องมีการสืบสวนหาความจริง แต่เมื่อมาถึงการชุมนุมปี 2553 ซึ่งมีการปะทะระหว่างทหารกับผู้ชุมนุมจนมีผู้เสียชีวิต และในทีนี้ก็มีฝั่งทหารรวมอยู่ด้วยมี คุณพัฒนพงศ์มองว่าเป็นขบวนการสร้างสถานการณ์ไม่ให้เกิดการชุมนุมและความขัดแย้งยุติลงไปง่ายๆ และที่มีการเสียชีวิตถึง 89 คน และอีก 6 ศพในวัดปทุมวนาราม ก็ล้วนมีขบวนการต่างๆ อยู่เบื้องหลังทั้งสิ้น ดังนั้น รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ก็ย่อมมีบทบาทที่จะประสานความเข้าใจระหว่างคนภายในประเทศ

ด้าน คุณณฤตย์ เลกจรีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ มีบทบาทในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม (Correlation) มากน้อยอย่างไร ให้พิจารณาจากเนื้อหาที่กล่าวในรายการ หลังจากนั้นให้เปรียบเทียบกับพฤติการณ์หลังจากมีการกล่าวจบแล้ว กล่าวคือ หากนายกรัฐมนตรีได้กล่าวในลักษณะของภาพรวม ซึ่งระบุว่าต้องการให้บ้านเมืองเกิดความสงบสุข ตลอดจนเรียกร้องให้ทุกฝ่ายมีข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดความเข้าใจต่อกัน เนื้อหาส่วนนี้ย่อมสะท้อนว่ามีบทบาทในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้น เมื่อมาถึงระดับของการปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ที่รับคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีได้มีการปฏิบัติการต่างๆ สอดคล้องตรงกับเนื้อหาที่นายกรัฐมนตรีระบุหรือไม่ นั่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องมีการตรวจสอบ อย่างไรก็ตามหากพบว่า

นายกรัฐมนตรีมีการใช้เนื้อสารที่เข้าข่ายยุยงปลุกปั่น ย่อมแสดงว่ามีเจตนาอย่างอื่น ซึ่งขัดกับ บทบาทหน้าที่อันดีของสื่อมวลชนของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์

ด้าน คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ มีความคิดเห็นว่า หากเป็นการกล่าวเกี่ยวกับ สถานการณ์ความขัดแย้งแล้ว รายการนี้อาจมีบทบาทสองมิติ คือ ในแง่บวก และแง่ลบ ในแง่บวก นั้น ในมุมมองของผู้รับสาร หรือประชาชนแล้ว ย่อมต้องการรับทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับบ้านเมือง และ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหานี้อย่างไร ซึ่งนายกรัฐมนตรีสามารถอธิบายเหตุการณ์ เหตุผลได้ดี สร้าง ความอุ่นใจให้แก่ประชาชนได้ และยังสามารถแสดงความจริงใจให้ประชาชนก็ได้รับรู้สถานการณ์ ว่ารัฐบาลและเจ้าหน้าที่ได้พยายามแก้ไขปัญหามาตามลำดับอย่างถึงที่สุดแล้ว แต่เมื่อไม่สำเร็จ รัฐบาล และเจ้าหน้าที่จึงมีความจำใจที่จะต้องสลายการชุมนุม ขณะที่ยังมองในด้านลบ คือ หากพิจารณา จากเนื้อหาคำพูดของนายกรัฐมนตรี มักมีการระบุว่ากลุ่มเสื้อดำที่ก่อเหตุก่อวินาศกรรมนั้นเป็นผู้ที่ อยู่กลุ่มผู้ชุมนุมเสื้อแดง และพูดถึงสถานการณ์เฉพาะในมุมด้านบวกของฝ่ายรัฐบาล และฝ่าย ทหาร ที่พยายามจะรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งมีภาพตรงข้ามกับกลุ่มผู้ชุมนุมที่ เป็นผู้ก่อความไม่สงบ ดังนั้น สิ่งนี้อาจทำให้ผู้ชุมนุมเกิดความรู้สึกไม่พอใจรุนแรงมากยิ่งขึ้น และใน ที่สุดรายการนี้อาจมีบทบาทในการเพิ่มความขัดแย้ง แยกแยะในสังคมให้มากขึ้นในที่สุด

4. บทบาทหน้าที่ในการกระตุ้นเร้า (Mobilization)

- ในสถานการณ์ปกติ

คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...ที่นี้เท่าที่ผมจำได้ ตั้งแต่เทปแรกของรายการนี้นะครับ นายกฯ อภิสิทธิ์นี้พูดไว้นะครับ บอกว่า รายการนี้จะไม่มีประเด็นทางการเมืองนะครับ เป็นเรื่องของการบริหารงานของรัฐบาลอย่างชัดเจนนะครับ ส่วน รูปแบบเปลี่ยนไปเรื่อย อันนี้ผมเห็นด้วยนะครับมันเป็นสิ่งที่ดีนะครับ ว่าพูดถึงเนื้อหาแต่ไม่พูดถึงเรื่องทาง การเมืองนะครับ...”

“...ผมว่ายังไงรายการแบบนี้ต้องมี แต่ก็อยู่ที่การวางน้ำหนัก อยู่ที่ความเหมาะสม อยู่ที่อะไรต่างๆ หลายนๆ อย่างด้วยครับ บางทีถ้ากลายเป็นเครื่องมือ คือ เขาใช้เพื่อเครื่องมือทางการเมืองหรืออะไรต่างๆ ก็ แล้วแต่ ก็เขาก็จะถูกวิจารณ์ไปเอง แต่ผมว่าดี ส่วนตัวของผมคิดว่ามันควรจะมียุทธศาสตร์ผู้นำฝ่ายค้านด้วยซ้ำ เสียเวลาไม่เท่าไรกันหรอกครับ คือ เปิดประชุมสภาฯ บางคนบอก โห..เห็นดีกัน แล้วผมเวทนา อะไรอย่างนี้ การมีฝ่ายทอดสตมเห็นด้วย ไม่ว่าใครก็ตามเวลามีประชุมสภาฯ ต้องถ่ายทอดสด นั่นสำคัญนะ จะได้เห็นถึง ภาพความตั้งใจนำเสนอเรื่องราวที่จะไปผลักดัน ไปกระตุ้นสังคม ให้ทำอะไรไม่ทำอะไร แต่ถ้าไม่สำคัญไม่ต้องถ่าย

เพราะว่ามันถูกใช้เป็นเครื่องมือ เช่นไปบอกชาวบ้าน เดียวผมพูดนะ เรื่องนี้เดี๋ยวพูดเรื่องราคาเกษตร พูดเรื่อง อ้อยเลย อะไรอย่างนี้นะ อัดวิดีโอไว้ ทำซีดีแจก...”

คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...มันต้องแยกว่า พูดนี่คือเจตนาของคนพูดเรื่องรัฐบาล นโยบายอะไรอย่างนี้ เป็นเจตนาที่ดี การเติบโตของภาวะผู้นำของนายกฯ อภิสิทธิ์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ วันนี้ต้องยอมรับ วันที่คุณอภิสิทธิ์เข้ามาเป็นนายกฯ คุณอภิสิทธิ์ถูกปราชญ์ไว้สูงเพราะว่าประสบการณ์หลายอย่างในปมประวัติ แต่ว่าก็เป็นคำปราชญ์นะ คำปราชญ์ก็ยกไป เพราะนายกฯ ก็ปราชญ์ทุกคนนะ แต่ว่าในสถานการณ์เขาสามารถที่จะพิสูจน์ความเป็นผู้ใหญ่ที่ระดับๆ ขึ้นมาได้...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...มันอยู่ที่เนื้อหา ถ้าไม่มีเนื้อหา พยายามดราม่า ใส่สีสัน เปลี่ยนพิธีกร เปลี่ยนสถานที่ ก็ไม่มีประโยชน์ในเชิงการเมือง ถ้าพูดแล้วไม่มีเนื้อหา ที่สำคัญพูดแล้วไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ อาจจะทำให้ภาวะผู้นำเสื่อมลงได้เรื่อยๆ...”

- ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย

คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...พื้นที่ที่คุณถามที่ว่าสุดท้ายก็ไม่พ้นที่จะต้องพูดเรื่องทางการเมือง ผมว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นเรื่องของประเทศนะครับ เป็นสถานการณ์ของประเทศ โอเคมันเป็นสถานการณ์เดียวกับสถานการณ์ทางการเมือง ถ้าคุณสังเกตนายกฯ จะไม่พุ่งเป็นประเด็นทางการเมืองเป็นหลักสักทีเดียว แต่ว่ารายงานสถานการณ์ให้ประชาชนทราบว่า สถานการณ์มันเกิดอะไรขึ้น มีการเจรจากันอย่างไร มีกระบวนการ มีความคืบหน้า มีอะไรต่างๆ อย่างไร ใช้กฎหมายอะไรนะครับ สถานการณ์ทางการเมืองไปถึงไหน อยากให้ประชาชนทำอะไร มันเป็นเรื่องสถานการณ์...”

“...คือผมไม่เคยเห็นประเด็นรายการนายกฯ ที่ นอกจากแหลมๆ..แต่เวลาที่มีคนโน้มน้าวคนนี้ไปสัมภาษณ์เนี่ย อย่างคุณสรยุทธหรือใครก็ตามที่แหลมๆ นอกนั้นมันก็เป็นราบๆ นะครับ เป็นสถานการณ์บางเรื่องที่ไม่ค่อยอยู่ในความสนใจ แต่ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ คือว่าถ้าฟังไว้ได้ แต่ถามว่าฮือฮาไหม ผมว่าคุณอภิสิทธิ์คงไม่ได้เป็นนักการตลาดนะครับ ขนาดที่ว่าต้องพูดให้แม่ง...วันจันทร์เป็นข่าว ที่เขาเรียกว่าชิงพื้นที่สื่อเอาไว้ก่อนให้เป็นข่าวใหญ่ให้ได้ แต่ไม่ขนาดนั้น...”

คุณณฤตย์ เล็กธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“การที่นายกฯ มาพูดแหละดี เช่นที่พูดว่าเชื่อว่าเรื่องนี้ผมก็พยายามอย่างนี้ให้สังคมเกิดความสงบสุข อย่างนี้เป็นสิ่งที่ดี คือให้ผู้ใหญ่ดูแลให้เกิดความสงบสุข ซึ่งแจ่มอะไรต่าง เป็นเรื่องดี

“...เช่นว่าตอนนี้สถานการณ์ทางเราสับสนมาก หุ้มเกราะขึ้นมา อย่างนี้นายกฯ จะบอกตอนนี้สถานการณ์อย่างนั้นะครับ อย่างนี้ลำดับเป็นอย่างนี้ๆ ประชาชนเป็นอย่างนี้บอกไป นอกนั้นโดยทางปฏิบัติก็ค่อนข้างอะไรก็ว่ากันไป แต่ว่านายกฯ ต้องมาบอกว่าหลักของประเทศมันเป็นอย่างนี้ ในทางปฏิบัติมันจะผิดพลาดหรืออะไร แต่ว่าหลักประเทศต้องเป็นอย่างนี้...”

“แต่เมื่อนายกฯ เป็นคู่ขัดแย้งตรงนี้ก็เลยทำให้ไม่เป็นตามที่พูดร้อยเปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นถ้าเกิดเราไปโฟกัสที่พูด เราก็โอเคนะ แต่ว่าจริงๆ คนพูดเป็นฐานะผู้นำ เราก็อยากเห็นว่าสิ่งที่ผู้นำพูดมันจะลงไปสู่การปฏิบัติที่เห็นผลชัดเจน แต่ถ้าเรามองในแง่ที่เราเป็นผู้รับสาร สิ่งที่นายกฯ ทำ ค่อนข้างประสบความสำเร็จ หรือไม่ ตอนนั้นมี 2 กลุ่ม กลุ่มที่เห็นด้วยกับรัฐบาล กลุ่มนี้นายกฯ พูดก็จะเชื่อ แต่ยังมีอีกกลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับฝ่ายเสื้อแดง กลุ่มนี้พูดยังไม่เชื่อ เขาก็จะไปฟังสื่อ เขาก็จะไปใช้ทฤษฎีเขา เขาจะไปเลือกรับสารที่เขาต้องการรับสาร เขาก็ไปรับสารจากวิทยุชุมชนบ้าง อะไรอย่างนี้ แต่ถ้ารัฐบาลบอกว่าตอนนี้เรากำลังจะดำเนินการเรื่องให้เงินช่วยเหลือแรงงานที่อยู่นอกระบบอย่างนี้ๆ คนฟังเชื่อนายกฯ พูด แต่พอเปลี่ยนเป็น เรื่องนี้รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างละมุนละม่อมในการที่จะเผชิญหน้าม็อบอะไรอย่างนั้นนะ เอาแล้ว ระหว่างรัฐบาลเผชิญหน้ากับรัฐบาลเป็น คนทำงานทั่วไปมันต่างกันนะ มันต่างกันด้วยความเชื่อ...”

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...ประชาชนจะเข้าใจหรือไม่ คิดว่าต้องดูที่ผล เพราะคนวงนอกหรือประชาชนก็ไม่ได้สะท้อนอย่างชัดเจน ส่วนวงในการเจรจากับแกนนำผู้ชุมนุม ผลที่ออกมาก็ล้มเหลว เพราะแก้ปัญหาให้ยุติการชุมนุมไม่ได้ นายกฯ ก็เอามาบอกแล้วว่าปัญหาในการเจรจา ที่อีกฝ่ายเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาเพราะอะไร ซึ่งประชาชนคนฟังเข้าใจได้ แต่มันก็ไม่ช่วยคลี่คลายความขัดแย้ง แต่กลับตรงกันข้าม ยิ่งคนฟังนายกฯ เล่าพฤติกรรมแกนนำผู้ชุมนุม ก็ยิ่งรู้สึกไม่พอใจ ยิ่งเพิ่มความเกลียดชัง ทั้งแกนนำ ทั้งผู้ชุมนุม...”

“...จริงอยู่ว่า วิธีการปฏิบัติของรัฐบาลต่อประชาชน ในเรื่องของกระบวนการ มันก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามที่นายกฯ บอกเล่ารายละเอียดในแต่ละเหตุการณ์ จนถึงอธิบายกระบวนการจัดการ การแก้ปัญหา แต่พอเหตุการณ์จบแล้วมาดูผลว่าสำเร็จหรือล้มเหลว จนถึงวันนี้ ก็ยังไม่มีคนผิด ยังไม่รู้ใครผิดใคร เค้าเผาใคร แต่กลับทำให้มีเรื่องมากขึ้น...”

“...มองว่าการจัดการของนายกฯ ช่วงเหตุการณ์ความไม่สงบ ไม่ได้ช่วยคลี่คลายสถานการณ์ แต่กลับกระพือให้มีเรื่องมากขึ้น เพราะการพูด ไม่ได้พูดให้เกิดการประนีประนอม บางทีก็มีหลุดชมผู้ฝ่ายก่อเหตุ ซึ่งก็ทำให้สถานการณ์มันแรงขึ้นเรื่อยๆ...”

ในส่วนนี้ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้รับสารทั้ง 3 ท่าน มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ มีบทบาทหน้าที่ในการกระตุ้นเร้า (Mobilization) ทั้งนี้ ในส่วนของ คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ สนับสนุนว่าหากเป็นในทางการเมืองแล้ว รายการนี้ไม่บทบาทมากนัก เพราะโดยมากนายกรัฐมนตรีจะมีได้นำประเด็นทางการเมืองมากกล่าวในรายการนี้ แต่โดยมากจะเป็นเรื่องการบริหารต่างๆ ที่จะผลักดันสังคมให้ก้าวเดินไปข้างหน้า ทั้งนี้ คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ มีความคิดเห็นว่า ขึ้นกับการวางน้ำหนักของรายการที่จะนำเสนอ กล่าวคือ หากนายกรัฐมนตรีมีวาระเพื่อให้รายการนี้มีบทบาทในการกระตุ้นแนวคิดทางการเมืองตามที่ตนเองต้องการ สังคมก็จะมีการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของนายกรัฐมนตรีไปโดยธรรมชาติ หากแต่ในทางกลับกัน หากเป็นพื้นที่ที่กระตุ้นแนวทางการเมืองที่สร้างสรรค์ คุณพัฒน์พงศ์ ระบุว่าค่อนข้างเห็นด้วย โดยเสนอเพิ่มเติมว่าควรเป็นรายการที่เปิดพื้นที่ให้กับผู้นำฝ่ายค้านอีกด้วย นอกจากนี้ ยังมีความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบรายการที่เป็นลักษณะการถ่ายทอดสด ถือว่ามีบทบาทในการกระตุ้นเร้า ผลักดันเรื่องต่างๆ ที่สำคัญ เช่น ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ควรจะมีการถ่ายทอดสดทุกครั้ง ซึ่งประชาชนจักได้เห็นถึงสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นจริง ขณะที่ผู้แทนของตนเองกำลังนำเสนอเรื่องราวที่จะไปผลักดัน ไปกระตุ้นสังคมในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สังคมไทยมีการพัฒนามากขึ้น

ขณะที่คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีความคิดเห็นว่าจะต้องแยกแยะเนื้อหาการพูดให้ได้ กล่าวคือ หากเป็นการกล่าวเรื่องรัฐบาล นโยบายต่างๆ ถือเป็นเจตนาที่ดีที่มีผลต่อการกระตุ้นความคิดอ่านของประชาชนด้านการพัฒนาประเทศ เพราะหากมองถึงศักยภาพของนายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะแล้ว พบว่ามีการเติบโตของภาวะผู้นำที่มีพัฒนาการที่ดี คือ สามารถบริหารจัดการ มีความสามารถในการทำงานในตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในการผลักดันสิ่งต่างๆ ในสังคมได้ และสามารถที่จะพิสูจน์ความเป็นผู้นำได้ทีละระดับชั้น

อย่างไรก็ดี ด้าน คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ มีความคิดเห็นว่า สิ่งทีกล่าวในรายการจะสามารถมีบทบาทในการกระตุ้นเร้าความคิดต่างๆ ได้ขึ้นกับเนื้อหาที่นำเสนอ กล่าวคือ ถ้าเพียงแค่ใส่สีสัน เปลี่ยนพิธีกร เปลี่ยนสถานที่ ในเชิงความคิด สำนักทางการเมืองแล้วย่อมไม่มีบทบาทในการกระตุ้นเร้าใดๆ เลย ตรงกันข้ามมีแต่จะทำให้ภาวะผู้นำเสื่อมลงได้

ในส่วนของคุณคิดเห็นในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทย คุณพัฒน์พงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีความคิดเห็นว่า

หากเป็นในช่วงนี้ รายการนี้จะมีบทบาทในการกระตุ้นรื้อทางการเมืองลักษณะไหนอย่างไร นั้น ต้องพิจารณาว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องสำคัญของประเทศ เป็นสถานการณ์ของประเทศไทย ซึ่งแม้ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่มีที่มาจากทางการเมือง แต่หากพิจารณาแล้วจะพบว่า นายกรัฐมนตรี จะไม่กล่าวโดยพุ่งไปที่ประเด็นทางการเมืองเป็นหลัก แต่จะเป็นลักษณะของการรายงานสถานการณ์ให้ประชาชนทราบว่าเกิดอะไรขึ้น มีการเจรจากันอย่างไร มีกระบวนการดำเนินการอย่างไร มีความคืบหน้าอย่างไร การดำเนินใช้กฎหมายต่างๆ ตลอดจนแนวทางที่ต้องการให้ประชาชนทำอะไร ซึ่งสะท้อนว่าการกล่าวในรายการของนายกรัฐมนตรีในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองนี้ มีลักษณะของการกระตุ้นรื้อ โดยนำเสนอสะท้อนปัญหา และเรียกร้องการร่วมมือกันแก้ไข เพื่อความสงบสุขของประเทศ นอกจากนี้ยังแสดงความคิดเห็นเสริมว่า หากเป็นการตอบคำถามทางการเมืองที่พิธีกรตั้งคำถามมา หากมีใช้พิธีกรที่มีประสบการณ์สูง ยกตัวอย่าง คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา ที่มักจะยิงคำถามทางการเมืองที่ร้อนแรง การกล่าวในรายการนายกรัฐมนตรีก็มักจะนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองที่ธรรมดาสามัญทั่วไป ไม่มีผลถึงขนาดที่จะไปกระตุ้นให้เกิดความสนใจของประชาชนที่จะเกิดผลในทางการเมืองได้มากมายนัก

เมื่อมาถึง คุณนฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ในส่วนนี้มีความคิดเห็นว่า หากพิจารณาเนื้อหาที่นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการเรียกร้องให้สังคมช่วยกันทำให้บ้านเมืองสงบสุข ซึ่งแม้ว่าในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งนั้น เป็นช่วงที่มีความสับสนมาก แต่การกล่าวของนายกรัฐมนตรี ที่เป็นไปในลักษณะของการรายงานสถานการณ์ และรายการการดำเนินการต่างๆ ด้วยข้อเท็จจริง มิใช่ความเห็น ตลอดจนหลักปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นหลักการสำคัญของประเทศ ถือว่ามีบทบาทในการกระตุ้นรื้อที่สร้างสรรค์ เพื่อนำพาประเทศให้ไปในทิศทางที่ดีได้อย่างไรก็ดี ด้านหนึ่ง คุณนฤตย์ มีความคิดเห็นว่า รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ในช่วงนี้อาจไม่มีผลในการกระตุ้นรื้อในสิ่งที่สร้างสรรค์ด้านอื่นๆ ทั้งนี้เพราะเมื่อนายกรัฐมนตรีเป็นคู่ขัดแย้งโดยตรงแล้ว สิ่งที่ถูกกล่าวออกมาจึงไม่มีผล หรือไม่มีบทบาทใดๆ กับกลุ่มคนฟังกลุ่มหนึ่งเลย กล่าวคือ ในช่วงความขัดแย้งนั้น มีคน 2 กลุ่มเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับรัฐบาล ที่ไม่ว่านายกรัฐมนตรีจะกล่าวสิ่งใด ก็พร้อมจะเชื่อ ขณะที่อีกกลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วยกับฝ่ายเสื้อแดง ซึ่งกลุ่มนี้ไม่ว่านายกรัฐมนตรีจะกล่าว ชี้แจง หรือเสนอแนะอะไร ก็จะไม่เชื่อ แต่จะหันไปเปิดรับสื่ออื่นที่นำเสนอสารที่กลุ่มนี้ต้องการรับฟัง เช่น วิทยูทูบของแกนเสื้อแดง แต่หากเป็นเนื้อหาการดำเนินงานต่างๆ ทั่วๆ ไป เช่น การให้เงินช่วยเหลือแรงงานที่อยู่นอกระบบ ประชาชนคนฟังย่อมเชื่อ เห็นด้วยในสิ่งที่นายกรัฐมนตรีกล่าว หรือมีผลในการกระตุ้นให้ประชาชนเดินทางไปในทิศทางเดียวกันทั้งสังคม แต่หากเนื้อหาเปลี่ยนเป็นการกล่าวถึงดำเนินการกับผู้ชุมนุม ซึ่งแม้ว่าจะเป็นไปโดยละมุนละม่อม ก็เชื่อว่าประชาชนกลุ่มหนึ่งจะปักใจเชื่อถือ หรือ มีผลในการกระตุ้นให้

ประชาชนกลุ่มนี้หันมาสนับสนุนการทำงานของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลเพื่อความสงบสุขของประเทศไทย นั่นเพราะประชาชนกลุ่มนี้มีความเชื่อไปในทิศทางเดียวกับผู้ชุมนุมคนเสื้อแดง นั่นเอง

ด้าน คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ มีความคิดเห็นว่า ในเชิงของการสร้างบทบาทในการกระตุ้นเร้าทางการเมืองในช่วงสถานการณ์ความขัดแย้งนั้น หากดูจากผลที่ได้ ถือว่าไม่เกิดบทบาทใดๆ กล่าวคือในเมื่อนายกรัฐมนตรีไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เช่น ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงในการเจรจากับแกนนำผู้ชุมนุม หน้าชำนายกรัฐมนตรียังออกมาบอกกล่าวว่า การเจรจาล้มเหลวมีสาเหตุเพราะอีกฝ่ายเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ไม่ชัดเจน สิ่งเหล่านี้กลับส่งผลในทางตรงกันข้าม คือ ส่งผลให้ประชาชนที่รับชมรายการมีความรู้สึกไม่พอใจ เพิ่มความเกลียดชัง ทั้งแกนนำ และทั้งผู้ชุมนุมมากขึ้นไปอีก นอกจากนี้หากดูในภาพรวมแล้วจนถึงวันนี้ ยังไม่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดที่แท้จริง ซึ่งหมายถึงคนที่ลั่นไกสังหารประชาชนและเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ารายการนี้ ไม่มีบทบาทที่จะคลี่คลายสถานการณ์ คือ นอกจากจะไม่ได้มีส่วนในการเสริมสร้างจิตสำนึกทางการเมืองที่ดี แก่ไขปัญหาความขัดแย้งแล้ว แต่กลับกระพือให้ความขัดแย้งเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์

จากการสัมภาษณ์ข้างต้น แม้ว่าบรรณาธิการแต่ละท่านจะมีความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างกันไปหลายระดับ แต่ทุกท่านต่างมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ในด้านต่างๆ ออกมาไม่น้อย ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าข้อเสนอแนะเหล่านี้ มีผลต่อการเสริมบทบาทหน้าที่ของรายการด้านต่างๆ เพื่อทำหน้าที่สื่อมวลชนในการนำเสนอสาระต่างๆ และเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอ โดยสรุปตามลำดับดังนี้

คุณพัฒน์พงศ์ ลำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (สัมภาษณ์เมื่อ 24 มกราคม 2554)

“...ถ้ามองในแง่ของบทบาทของรายการ ในเชิงของความนิยมของประชาชนมันยังไม่แพร่หลายพอที่จะส่งบทบาทอะไรอย่างชัดเจนนัก แต่ทางรายการก็พยายามปรับปรุงอยู่นะ เท่าที่ผมดู บางทีผมก็ช่วยเขาคิดด้วยเหมือนกัน ผมว่านายกฯ น่าจะลงพื้นที่ที่ดีที่สุด อะไรที่ยังไม่ได้ทำ เรื่องวันเด็ก ก็เอาเรื่องนายกฯ วันเด็ก อะไรอย่างนี้ หรือว่าวันครบรอบ ก็เอาคนในอาชีพมาถามคุยกับแม่ค้าข้าง แม่ค้าไข่เขาโวยวายใช้ชั่งกิโลอะไรอย่างนี้ คุยกับเขาบ้าง คืออย่างเราทำหนังสือพิมพ์ เราต้องคิดว่าผู้อ่านของเราเขาสนใจอะไร ทุกวันนี้ถ้าผมทำสิ่งที่ผมสนใจกับทำสิ่งที่ผู้อ่านสนใจมันจะคนละเรื่องกันเลย แต่เราต้องคิดว่าคนอ่านเขาอยากอ่านอะไร ไม่ใช่เราอยากทำอะไร รายการเหมือนกันควรจะดูสังคมว่าสนใจอะไรบ้าง ทำให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น...”

“...เรื่องที่เป็นประโยชน์ เรื่องที่เป็นผลกระทบในวงกว้างสาธารณสุขเรื่องใหญ่กระทบกับคนทั้งประเทศ เรื่องสุขภาพเรื่องใหญ่ เรื่องการศึกษาเรื่องใหญ่ อย่างนี้เนี่ยคนไม่สนใจหรือสนใจ อยู่ที่เรานำเสนอไป เรื่องประกันสังคม คนสนใจน้อยคนมากที่จะรู้ประกันสังคมคืออะไร หักเงินเดือนทุกเดือนไม่รู้คืออะไร เงินคลอดบุตรนะ โน่นนี้สุขภาพ คืออะไรบ้างได้สิทธิ์ยังงี้ อะไรต่างๆ ที่น่าสนใจ จนกว่าวันหนึ่งตงงาน เอาละโทรไป เราจะรู้เลยว่าช่วงนี้คนตงงานเยอะ เพราะว่าคนโทรไปประกันสังคมเยอะ คนในระบบนะ เราจะเช็คได้เลยว่าคนตงงานเยอะ คือทำให้มันสะท้อนปัญหาให้มากกว่านั้นะครับ คือผมเข้าใจนะว่ามันมีปัญหาอะไรหลายๆ อย่างที่นายกฯ ท่านไม่สามารถที่จะไปได้เพราะว่าอาจจะถูกทำอะไรได้ หรือเพื่อให้มันเกิดเป็นอะไรต่างๆ คือเราก็ไม่อยากจะพูด ณ ตรงนั้นนะ แต่ว่าผมว่าให้คนมามีส่วนร่วมบ้างนะจะดีครับ...”

จากความคิดเห็นข้างต้น คุณพัฒนพงศ์ สำเนียงเสนาะ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มีข้อเสนอเกี่ยวกับการปรับรูปแบบรายการ โดยระบุว่า หากมองในเชิงความแพร่หลาย หรือความนิยม รายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ ยังไม่อยู่ในความสนใจของประชาชนเท่าที่ควร ส่งผลให้ตัวรายการยังไม่สามารถกระตุ้นหรือสร้างบทบาทต่างๆ ต่อสังคมอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้น รายการควรมีการปรับรูปแบบไปเรื่อยๆ เช่น ให้นายกรัฐมนตรีลงพื้นที่ต่างๆ ให้มากกว่าการนั่งกล่าวในห้องส่ง และมีการนำเสนอเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของสังคมวงกว้าง ประเด็นที่สะท้อนปัญหาของสังคมไทยด้านต่างๆ เช่น การเสนอขายไข่โดยการชั่งน้ำหนักเป็นกิโลกรัม ประเด็นการตงงานของประชาชน การประกันสังคม ประกันสุขภาพ ทั้งนี้เมื่อเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ประชาชนก็จะรู้สึกถึงการมีส่วนร่วม อันจะสามารถดึงดูดผู้ชมให้เข้ามารับชมรายการ และส่งผลให้รายการสามารถมีบทบาทในด้านต่างๆ ต่อสังคมมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (สัมภาษณ์เมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2554)

“...ผมรู้สึกว่ามันยาวไป อย่างรายการคุณทักษิณเมื่อก่อนคุยเพลินไป 40 นาที ยาวไป คือ ตอนแรก 15 นาที แล้วไปบวกครึ่งชั่วโมง แล้วตอนหลังแก้ก็คุยๆ จำได้มั๊ยที่มีข่าวว่าใครไวยนะ เพราะว่าแกคุยเพลินแล้วไปกินแอร์โทรมของวิทยุเค้าก็ไววายอะไรอย่างนี้นะ คือจริงๆ ไม่ต้องยาวขนาดนั้น รายการนายกฯ อภิสิทธิ์ ควรจะปรับเปลี่ยนด้วยระยะ และก็เรื่องสาร อยากให้ปรับเปลี่ยนเรื่องสาร เป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจด้วย ไม่ใช่การเมือง การเมืองไม่เกี่ยว การเมืองไม่ต้องไปตอบเลยการเมืองนะ คือถ้าเกิดเมื่อไหร่ก็ตามเอาเรื่องการเมืองมาตอบ มันก็เรื่องของคุณแล้ว คุณต้องเอาเรื่องบริหารมาตอบ เพียงแต่ว่าในการบริหารมาตอบ เป็นสิ่งสำคัญอยู่แล้วที่ต้องพูด เพียงแต่ทำให้มันน่าสนใจได้อย่างไรบ้าง ทำให้น่าสนใจมากขึ้น ทุกวันนี้ โอเคมีคนดู แต่เรตติ้งยังไม่ดีพอ ก็เลยทำให้เข้าถึงคนไม่มาก มันก็ธรรมดาคนก็ไม่สนใจนะ...”

จากความคิดเห็นข้างต้น คุณณฤตย์ เสกธีระ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน มีข้อเสนอเกี่ยวกับระยะเวลา การปรับรูปแบบรายการ ตลอดจนเนื้อหา โดยระบุว่าเวลา 1

ชั่วโมง นั้นยาวไป หากลดระยะเวลาของรายการลงไป อาจช่วยเพิ่มความน่าสนใจติดตามข่าวสารจากประชาชนมากขึ้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าควรปรับเปลี่ยนเนื้อหาเป็นเรื่องทั่วไปที่ประชาชนสนใจ แม้จะเป็นเนื้อหาเรื่องการบริหารงาน ก็ควรมีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้นกว่านี้ จะทำให้รายการนี้มีบทบาทต่อสังคมมากขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม คุณณฤตย์ เสกธีระ มีความคิดเห็นว่าเป็นส่วนของเนื้อหาทางการเมือง ไม่ควรมีในรายการนี้เลย แต่ควรจัดเป็นรายการอื่นแยกออกต่างหาก เพราะรายการนี้เป็นพื้นที่รายงานการทำงานเพื่อส่วนรวม หากนำการเมืองมากล่าวในรายการย่อมสะท้อนว่านายกรัฐมนตรีกำลังนำเสนอเรื่องที่เป็นผลประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้องมากกว่า

คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2554)

“...รายการลักษณะนี้ ไม่ควรเป็นพื้นที่รายงานความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ใช่การทำงานแข่งกับสื่อจะไปแย่งนักข่าวเขียนทำไม ควรพูดในเรื่องที่นักข่าวไม่รู้ ชาวบ้านไม่รู้มากกว่า ชาวบ้านจะได้ประโยชน์มากกว่า ไม่ใช่รู้แล้ว แต่ผลของมันไปสร้างความขัดแย้งทางการเมืองให้มากขึ้น นายกฯ กลับไปพูดเรื่อง routine ดีกว่า...”

“...ความจริงคนเป็นผู้นำ อาจจะไม่ต้องออกทีวีบ่อยขนาดนี้ก็ได้ เพราะในการสัมภาษณ์รายวัน ก็เป็นช่องทางสื่อสารได้มากพอแล้ว ในต่างประเทศไม่ว่ามีอย่างนี้หรือเปล่า แต่นายกฯ ประเทศอื่น เท่าที่ติดตามเขาไม่มีรู้ตื่น ถ้ามีเรื่องอะไร เขาก็จะออกมาแถลงข่าว เป็นเรื่องๆ ไป ส่วนมากจะให้โฆษกออกมาพูด การมานั่งโต๊ะพูดกับประชาชน ไม่เคยเห็นเขาทำกัน อย่างรายการนายกฯ ทักซิณพบประชาชน ก็ยังไม่เคยเห็นที่ไหนในโลกที่นายกฯ ออกทีวีทุกวันอาทิตย์...”

จากความคิดเห็นข้างต้นสะท้อนว่า คุณนิภาวรรณ แก้วรากมุกข์ บรรณาธิการโต๊ะข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน มีความคิดเห็นแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับที่มีรายการเชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกฯ อภิสิทธิ์ และระดับที่ไม่ควรมีรายการนี้เลย กล่าวคือ หากเป็นระดับแรก คุณนิภาวรรณเห็นว่าไม่ควรนำเสนอหรือรายงานความขัดแย้งทางการเมืองในรายการนี้ เพราะสถานการณ์ดังกล่าว สื่อมวลชนโดยทั่วไปมีการนำเสนออยู่แล้ว และอีกด้านอาจไปสร้างความขัดแย้งทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นรายการนี้ นายกรัฐมนตรีควรพูดเรื่องทั่วไปในการทำงานประจำวันมากกว่า ขณะที่ในส่วนของระดับที่ไม่ควรมีรายการนี้เลย คุณนิภาวรรณให้เหตุผลว่าการพบปะสื่อมวลชนของนายกรัฐมนตรี มีช่องทางและโอกาสที่จะได้พบปะมากมายอยู่แล้วในการสัมภาษณ์ แถลงข่าวประจำวัน เพราะฉะนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเป็นรายการเฉพาะในทุกๆ วันอาทิตย์